

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1999-2000

24 maart 2000

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	773
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	776
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	795
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden	814
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	816
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	827
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	830
Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport	842
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media	845
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	870
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	875
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden	882
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	892

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen 892

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER 894

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 48
van 21 januari 2000
van de heer CARL DECALUWE**

*Interreg II West-Vlaanderen/Nord-Pas-de-Calais –
Projecten*

Met de Interreg-projecten worden grensoverschrijdende projecten gestimuleerd. Het Interreg II-programma liep van 1994 tot 1999. De Europese middelen voor het Interreg II-programma voor de grensregio West-Vlaanderen/Nord-Pas-de-Calais werden door de Europese Commissie in november 1996 goedgekeurd.

1. Op welke beleidsdomeinen heeft het Interreg II-project betrekking gehad ?
2. Welke budgetten werden voor deze onderscheiden beleidsdomeinen ter beschikking gesteld ?
3. Hoeveel projecten werden voor elk beleidsdomein ingediend en goedgekeurd ?

Wie waren de initiatiefnemers en welke projecten werden al dan niet in aanmerking genomen ?

4. Welke eigen bedragen stelden de initiatiefnemers ter beschikking voor de uitvoering van hun project ?

Antwoord

1. Beleidsdomeinen

De projecten die werden goedgekeurd in het kader

van het Interreg II-programma hebben betrekking op de volgende beleidsdomeinen :

- ruimtelijke ordening en versterking van de fysieke structuur (inclusief transport en telecommunicatie) ;
- economie en wetenschappelijk en technologisch onderzoek (inclusief landbouw) ;
- leefmilieu en plattelandsontwikkeling ;
- toerisme ;
- ontwikkeling van het menselijk potentieel (inclusief beroepsopleiding en onderwijs) ;
- maatschappelijke integratie (inclusief cultuur en dagelijks leven).

2. Budgetten

Oorspronkelijke financieringstabel

Oorspronkelijk was de verdeling van de EU-subsidies (Europese Unie) aan beide zijden van de grens als volgt :

- West-Vlaanderen : 2,99 mecu (120,6 miljoen fr.),
- Noord-Frankrijk : 15 mecu (605 miljoen fr.).

(mecu : miljoen ecu – red.)

Aan de Vlaamse kant konden de initiatiefnemers in de grensregio rekenen op een Europese subsidie van maximum 40 % van de totale kosten van het project, aan Franse kant op maximum 50 %.

De 2,99 mecu aan Vlaamse kant werd verdeeld over de verschillende beleidsdomeinen :

- ruimtelijke ordening en versterking van de fysieke structuur : 209.300 ecu ;
- economie en wetenschappelijk en technologisch onderzoek (inclusief landbouw) : 598.000 ecu ;
- leefmilieu en plattelandsontwikkeling : 299.000 ecu ;
- toerisme : 1.046.500 ecu ;
- ontwikkeling van het menselijk potentieel (inclusief beroepsopleiding en onderwijs) : 299.000 ecu ;

- maatschappelijke integratie (inclusief cultuur) : 358.800 ecu ;
- opvolgingscel : 179.400 ecu.

Definitieve financieringstabel na afloop van het Interreg II-programma

Omdat het EU-budget aan Vlaamse kant al snel uitgeput was, keurde de grensoverschrijdende stuurgroepvergadering in 1999 tweemaal een transfer goed van de Franse EU-enveloppe naar de Vlaamse EU-enveloppe, voor een totaal van bijna 92 miljoen frank.

Dit wil zeggen dat de definitieve financieringstabel er anders uitziet dan de oorspronkelijke financieringstabel, namelijk :

- West-Vlaanderen : 5,52 mecu (222,7 miljoen fr.),
- Noord-Frankrijk : 12,6 mecu (508 miljoen fr.).

Per as werden uiteindelijk de volgende budgetten goedgekeurd :

- ruimtelijke ordening en versterking van de fysieke structuur (inclusief transport en telecommunicatie) : 405.675 ecu ;
- economie en wetenschappelijk en technologisch onderzoek (inclusief landbouw) : 825.507 ecu ;
- leefmilieu en plattelandontwikkeling : 827.017 ecu ;
- toerisme : 2.291.638 ecu ;
- ontwikkeling van het menselijk potentieel (inclusief beroepsopleiding en onderwijs) : 287.732 ecu ;
- maatschappelijke integratie (inclusief cultuur) : 552.548 ecu ;
- opvolgingscel : 329.700 ecu.

Bovenstaande bedragen zijn de nieuwe EU-bedragen aan Vlaamse kant. Ze werden berekend rekening houdende met : de effectief goedgekeurde projecten per as, de twee transfers van de Franse naar de Vlaamse EU-enveloppe (van 835.927 euro en 1.571.144 euro) en de deflator aan Vlaamse kant, namelijk 122.752 euro. Deze laatste financieringstabel werd voorgelegd aan de Europese commissie, maar moet nog officieel worden goedgekeurd.

3. Projecten

Er werden in totaal 85 projecten goedgekeurd, waarvan de verdeling is als volgt :

- 11 projecten onder de as ruimtelijke ordening en fysieke structuur. De belangrijkste initiatiefnemers zijn de intercommunales, de provincie West-Vlaanderen, De Lijn en de West-Vlaamse Ziekenhuizen VZW ;
- 19 projecten onder de as economie en research and development, waarvan de belangrijkste initiatiefnemers zijn : de GOM West-Vlaanderen, het Vormingsinstituut voor KMO, een OCMW, enkele semi-provinciale proefcentra, de Kamers voor Handel en Nijverheid, het NCMV West-Vlaanderen en de Vlaamse Gemeenschap ;
- 12 projecten onder de as milieu, waarvan de gemeenten, de Vlaamse Gemeenschap, de provincie West-Vlaanderen en het Instituut Ryckelde de belangrijkste projectleiders zijn ;
- 24 toeristische projecten met de gemeenten, de provincie West-Vlaanderen, WVT VZW en enkele andere VZW's als projectverantwoordelijke ;
- 6 projecten rond ontwikkeling van het menselijk potentieel, waarvan één ESF-project met het NCMV als projectleider, en zes onderwijsprojecten getrokken door de VVOB, de West-Vlaamse Hogescholen en de Kulak, een netwerk van technische scholen en de VZW Cultuur en Educatie ;
- tenslotte werden er 13 initiatieven goedgekeurd onder het thema maatschappelijke integratie, waarvan vooral culturele VZW's als projectleider optreden. Onder het luik "dagelijks leven" zijn ook de Intercommunale Leiedal en Testaankoop actief.

De projecten die niet in aanmerking werden genomen, zijn projecten waarbij er geen grensoverschrijdende meerwaarde is, waarvan de cofinanciering niet in orde is, projecten die concurrentievervalsensd zijn of projecten die reeds Europese steun genieten in het kader van Interreg of een ander Europees programma.

Het is heel moeilijk een exhaustieve lijst te geven van de projecten die werden afgekeurd. Bepaalde projecten sprongen reeds af voor ze aan de stuurgroep werden voorgelegd. Andere projecten werden door de stuurgroep afgekeurd.

Enkele voorbeelden van projecten die door de stuurgroep werden afgekeurd :

– De proeverij van de Leievallei

Het project kreeg een negatief advies omdat het ging om het organiseren van een beurs met streekproducten rond de Leievallei gedurende één weekend. Het project werd niet als prioritair beschouwd omdat het geen structurele samenwerking beoogde.

– Transform

Dit project kreeg aan beide zijden van de grens een negatief advies omdat enkele acties in het project reeds in een ander Interregproject opgenomen waren.

Verder werd er aanvankelijk een heel verschillend dossier ingediend aan beide zijden van de grens, wat niet echt wijst op een goede grensoverschrijdende samenwerking. Daardoor werd het project niet als prioritair beschouwd.

– Leie zonder grenzen en Ontwikkeling

Twee inhoudelijk goede projecten, die echter niet konden worden goedgekeurd omdat de cofinanciering aan Franse kant niet in orde was.

– Passagiersvaart

Dit project werd niet goedgekeurd omdat de Franse cofinanciering niet in orde was en wegens enkele inhoudelijke bezwaren aan beide zijden van de grens.

Zo lagen de personeelskosten van het project hoog, werd er heel wat geld uitgetrokken voor de passagiersvaart Kortrijk-Rijsel (waar volgens de adviesgevers geen markt voor is) en werden de subsidies gevraagd voor activiteiten buiten de grenszone. Aangezien de initiatiefnemer een privé-stantie is, werd steun aan dit project ook veeleer als concurrentievervalsend beschouwd.

4. Eigen inbreng

De initiatiefnemers uit de prioritaire grenszone (arr. Kortrijk, Ieper, Veurne) konden rekenen op een Europese subsidie van maximum 40 %. Voor de aangrenzende arrondissementen Roeselare, Tielt, Oostende en Diksmuide is er in een subsidie voorzien van maximum 20 %. De provincie West-Vlaanderen cofinanciert een groot aantal Interregprojecten voor een maximum van 20 %. De pro-

jectleiders moeten dus zelf nog minimum 40 % van de kosten bijleggen, ofwel op zoek gaan naar cofinanciering.

In het kader van het Interreg II-programma West-Vlaanderen/ Nord-Pas-de-Calais werden er 85 projecten goedgekeurd voor een totale som van 715 miljoen frank aan Vlaamse kant, waarvan er 222 miljoen frank komt van Europa (d.i. 31 %).

De provincie West-Vlaanderen stelde 181,4 miljoen (d.i. 25 % van de totale som) ter beschikking als cofinanciering voor Interregprojecten. Het gaat om ruim 85 miljoen frank subsidies vanuit de Dienst Externe Relaties voor projecten waarvan de provincie geen projectleider is, en meer dan 95 miljoen frank die de provincie stopt in de cofinanciering van haar eigen projecten.

Het Vlaams Gewest cofinancierde de Interregprojecten voor een bedrag van 122,6 miljoen frank (d.i. 17 %). Het betreft hier cofinanciering van haar eigen projecten en van projecten waarvan het Vlaams Gewest geen projectleider is, maar waarbij het wel betrokken partij is.

De gemeenten en intercommunales pasten 76 miljoen frank (d.i. 11 %) bij voor projecten waarvan ze projectleider of -partner zijn.

De andere initiatiefnemers stelden samen ongeveer 109 miljoen frank (d.i. 16 %) ter beschikking voor de uitvoering van het project.

Vraag nr. 51 van 9 februari 2000 van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim

Het is gebruikelijk dat jaarlijks de ziektecijfers van de personeelsleden aan de raden van bestuur van de verschillende Vlaamse openbare instellingen (VOI) worden voorgelegd. Deze cijfers kunnen dan eventueel worden vergeleken met die van andere VOI's of van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

1. Hoeveel werkdagen afwezigheid van 1 dag wegens ziekte, niet gestaafd door een doktersattest, werden genoteerd in de VOI's die onder de bevoegdheid van de minister vallen, en dit voor 1997 en 1998 ?

2. Hoeveel werkdagen afwezigheid wegens ziekte, minder dan 30 dagen, werden genoteerd voor dezelfde periode ?
3. Hoeveel werkdagen afwezigheid door langdurige ziekte (meer dan 30 dagen) werden genoteerd voor dezelfde periode ?
4. Hoeveel werkdagen verminderde prestaties wegens ziekte werden voor diezelfde periode genoteerd ?
5. Wat waren de conclusies of adviezen van de respectieve directieraden hieromtrent ?
6. Hoe en door wie worden controles uitgevoerd inzake ziekteverzuim en in welke mate werden attesten ingekort ?
7. In welke mate kunnen een aantal cijfers als hoog worden ingeschat bij de respectieve VOI's ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Vraag nr. 52
van 9 februari 2000
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse administratie – Kostprijs millenniumbug

De strijd tegen de zogenaamde millenniumbug, het jaar 2000-probleem, zou in ons land 172 miljard kosten, aldus het onderzoek van het consultancy-bedrijf Cap Gemini. De kosten rond de millenniumbug behelzen in de eerste plaats werklonen om vervangingsoplossingen te zoeken en de aanpassing van software en hardware. 172 miljard is ongeveer de helft van het jaarlijks informatietechnologiebudget in België.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de kosten en de totale kostprijs voor het jaar 2000-probleem in de departementen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap waarvoor hij/zij bevoegd is ?

2. Kan de minister mij tevens een overzicht geven van de kosten en de totale kostprijs voor het vrijdelen van de millenniumbug in de Vlaamse openbare instellingen (VOI) en de diensten met afzonderlijk beheer (DAB) die onder zijn/haar bevoegdheid vallen ?
3. Door welke respectieve firma's werden de eventueel noodzakelijke aanpassingen van software en hardware en de vervangingsoplossingen uitgevoerd in de betrokken departementen en VOI's ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
 VAN DE VLAAMSE REGERING,
 VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
 OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

Vraag nr. 42
van 22 oktober 1999
van de heer CARL DECALUWE

De Lijn – Vandalisme

Het fenomeen van agressie in het verkeer neemt toe. Eén vorm van deze agressie is het vandalisme tegen de vervoermiddelen van De Lijn.

1. Kan de minister mij, in opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 402 van 25 juni 1997 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 16 oktober 1997, blz. 262 e.v. – red.*) een overzicht geven van de herstellingskosten die door vandalisme veroorzaakt zijn, en dit opgesplitst per provinciale eenheid, voor de jaren 1997 en 1998 ? Kan hierbij een onderscheid worden gemaakt tussen de bussen van De Lijn en die van de pachters ?
2. Hoeveel van de kosten van die jaren konden door het oppakken van de vandalen reeds worden gerecupereerd ?

3. Welke maatregelen werden in de voorbije periode nog genomen om het vandalisme te bestrijden ?

Aanvullend antwoord

1. Het is zeer relatief te spreken over schade ten gevolge van vandalisme. Wanneer beschadigingen worden vastgesteld, kan zulks inderdaad het gevolg zijn van vandalisme, maar ook van normale slijtage of van een combinatie van beide.

Onderstaand overzicht geeft de bedragen weer van schadegevallen aan voertuigen van De Lijn, die **mogelijk** in aanmerking komen als gevallen van vandalisme :

Entiteit	1997	1998
Antwerpen	3.240.119	3.066.675
Oost-Vlaanderen	3.054.679	2.662.658
Vlaams-Brabant	975.248	1.448.843
Limburg	1.293.851	1.426.374
West-Vlaanderen	911.210	86.566

Soortgelijke gegevens over de voertuigen van de exploitanten zijn niet beschikbaar.

2. Aangezien het meestal niet uit te maken is of schade het uitsluitende gevolg is van vandalisme, is het onmogelijk de recuperatiegraad van vandalismegevallen in te schatten.
3. – Uitrusting van voertuigen met camera's. Momenteel loopt een proef met een vijftal voertuigen uitgerust met camera's. Hoewel deze camera's in de eerste plaats bedoeld zijn om agressie tegen de chauffeurs te beperken, kunnen zij een hulp zijn bij het verhinderen van vandalisme in de voertuigen. Het systeem wordt einde februari aanstaande geëvalueerd.
- Proefuitrusting van de voertuigen met half-open en gesloten afscherming. Deze uitrusting is in de eerste plaats ter bescherming van de chauffeurs.

- Plaatsen van mooie stoffen zetels in voertuigen. Nieuw en mooi nodigt minder uit tot vandalisme.
- Plaatsen van vandalismebestendige zetelruggen.
- Onmiddellijk vervangen van beschadigde zetels in de voertuigen.
- Intensief onderhoud van het interieur van de voertuigen.
- Inzet van lijnspotters, stadswachten, inspecteurs.

(Voorlopig antwoord : *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 17 december 1999, blz. 241 – red*)

Vraag nr. 143 van 11 januari 2000 van de heer CARL DECALUWE

Carpoolparkings – Evaluatie

Een van de elementen om files tegen te gaan, is het carpoolen, waarbij carpoolparkings een belangrijke rol spelen.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de carpoolparkings in Vlaanderen, hun ligging en aantal plaatsen, alsook hun bezettingsgraad ?
2. Volgens welke criteria worden carpoolparkings aangelegd ? Speelt hierin ook een objectieve behoefteanalyse ?
3. Waar zijn nieuwe carpoolparkings gepland voor het jaar 2000 ? Met welke capaciteit ?
4. Bestaat er reeds een evaluatie van het systeem van carpoolparkings ? Zo ja, wat zijn de resultaten ? Zo nee, is er een evaluatie gepland ?

Antwoord

1. Momenteel zijn er 40 carpoolparkings aangelegd, met een totale capaciteit van ruim 2.400 wagens. De verdeling per provincie ziet er als volgt uit :

Antwerpen

	Capaciteit	Bezettingsgraad
Kontich : N171/A1 (E19)	124	31 %
Wommelgem-Noord : R11/A13	241	41 %
Willebroek : A12/N16	88	42 %
Antwerpen LO – eindpunt tram – F. Van Eedenplein (metrostation)	611	87 %
Wechelderzande (Lille) : N153/A21(E34) – uitrit 21	72	83 %
Antwerpen – Sportpaleis (P+R)	120	Laag, alleen vol bij manifestaties

N.v.d.r. : P+R : Park and Ride

Limburg

	Capaciteit	Bezettingsgraad
Lummen : N717/A2 (E314) – uitrit 26	225	80 %
Houthalen : N74/A2 (E314) – uitrit 29	125	60 %

Oost-Vlaanderen

	Capaciteit	Bezettingsgraad
Melsele (Beveren) : N450 (kmp 3,020)/A11(E34) – uitrit 9	42	niet bekend
Melsele (Beveren) : N450 (kmp 2,320)/A11(E34) – uitrit 9	68	niet bekend
Vrasene (Beveren) : N451 (kmp 8,880)/A11(E34) – uitrit 10	60	niet bekend
Vrasene (Beveren) : N451 (kmp 8,400)/A11(E34) – uitrit 10	70	niet bekend
Kemzeke (Stekene) : N49/N430	30	niet bekend
Meerbeke (Ninove) : N28 (kmp 35,5 tot 36,550)/N8 (Tramstatie)	38	niet bekend
Ninove : N255 (kmp15,2)/N8	28	niet bekend

	Capaciteit	Bezettingsgraad
Gentbrugge : N9 (kmp 50,5 tot 50,7) (Arsenaal)	264	niet bekend
Erembodegem (Aalst) : N45/N460 (kmp 0)	27	niet bekend

West-Vlaanderen

	Capaciteit	Bezettingsgraad
Zandvoorde (Oostende) : Kasteelstraat/A10 – uitrit 5	19	100 %
Jabbeke : Krauwersstraat/ N367 (kmp 7,700)/rotonde met uitrit 6 van de E40/A10	35	70 %
Jabbeke : N377/oprit E40/A10 – complex nr. 6	30	100 %
Beernem : N370 (kmp 3,020)/ A10(E40) – uitrit 10	46	30 %
Veurne : Iepersessteenweg/ N8 (kmp 145,450)/A18(E40) – uitrit 1	44	50 %

Vlaams-Brabant

	Capaciteit	Bezettingsgraad
Winksele (Herent) : Stui-versweg/N2 (kmp 22,4)/A2(E314) – uitrit 17	17	60 %
Wilese (Leuven) : N26 (kmp 0,550)/A2(E314) – uitrit 16	30	niet bekend
Wilese (Vunt)/Leuven : N19a (kmp 0,350)/A2(E314) – uitrit 20	46	80 %
Putkapel (Holsbeke) : Holsbeekse Steenweg/A2(E314) – uitrit 21	32	49 %
Aarschot : N223 (kmp 2,120)/ A2(E314) – uitrit 22	52	85 %
Tielt-Winge : Groeneweg/N258 (kmp 1,980)/A2(E314) – uitrit 23	58	59 %
Bekkevoort : N2 (kmp 45,300)/ A2(E314) – uitrit 24	71	31 %
Sterrebeek : Van Ingelhomstraat/N227 (kmp 17,180)/ A3(E40) – uitrit 21	30	niet bekend

	Capaciteit	Bezettings- graad
Bertem : N3 (kmp 20,650)/ A3(E40) – uitrit 22	35	niet bekend
Landen : N80 (kmp 32,0)/ A3(E40) – uitrit 28	38	niet bekend
Jezus-Eik (Overijse) : Graaf J. De Meeuwstraat/A4(E411) – uitrit 2	21	33 %
Overijse : Kerkeweg/N253 (kmp 18,3)/E411 – uitrit 3	38	30 %
Halle : N203 (kmp 0,200)	16	niet bekend
Affligem : Bellestraat/N208 A10(E40) – uitrit 19a	104	39 %
Strombeek-Bever (Grimber- gen) : N276 (kmp 1,180)/ A12 – uitrit 2	30	39 %
Halle : N28/N203a (kmp 0,890)	30	30 %
Meise : N277 (kmp 9,8)	118	niet bekend
Halle : N6/ N203a	46	niet bekend

2. In de behoefteanalyse van de administratie Wegen en Verkeer worden de carpoolparkings in een apart hoofdstuk behandeld. De werkwijze werd op 20 januari 2000 in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie door ir. Johan Vanderheyden, directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer, toegelicht.
3. In het investeringsprogramma van het jaar 2000 is in een bedrag van 25 miljoen frank per provincie voorzien. De locaties die reeds bekend zijn, zijn de volgende :
 - verkeerswisselaar E40-B403-R4 in Merelbeke (148 wagens, 48 fietsers),
 - N76 in Diepenbeek (107 wagens),
 - N397 ter hoogte van de E40 in Zedelgem,
 - N8 ter hoogte van de E17 in Kortrijk-Oost,
 - N21/N211 in Steenokkerzeel (107 wagens),
 - N7/N203a in Halle (101 wagens),
 - N211/A12 in Meise (80 wagens).
4. De methodiek van de evaluatie wordt momenteel binnen de behoefteanalyse bekeken. Een voor de hand liggend criterium is de bezettingsgraad. Wanneer men in beschouwing neemt dat een ideale bezettingsgraad 60 % is, kan men uit

bovenstaande tabellen concluderen dat over het algemeen de evaluatie goed is.

**Vraag nr. 145
van 11 januari 2000
van de heer JOACHIM COENS**

Zwerfvuil – Stand van zaken

Zwerfvuil behoort tot de meest zichtbare en hinderlijke milieuproblemen. De vorige minister van Leefmilieu startte hierom in het kader van de gemeentelijke milieuconvenants de actie "Vlaanderen Proper" op.

1. Welke initiatieven zijn er nog concreet gepland in de verdere strijd tegen het zwerfvuil ?
2. Wat is de meest actuele raming van de hoeveelheid zwerfvuil langs Vlaamse wegen ? Heeft men een inzicht in de samenstelling ervan ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 30 maart 2000, blz. 751 – red.)

**Vraag nr. 153
van 13 januari 2000
van de heer JOS STASSEN**

Sigma-plan – Evaluatie

In 1977 werd beslist om het Sigma-plan uit te voeren. Dit plan beoogt de beveiliging van het Zeescheldebekken tegen hoogwaterstanden veroorzaakt door stormvloed vanuit de Noordzee.

Dit Sigma-plan bestaat uit drie delen :

- een algemene verhoging en verzwaring van alle dijken en waterkeringen ;
- het aanleggen van gecontroleerde overstroomingsgebieden ;
- het bouwen van een stormvloedkering in Oosterveel.

Volgens informatie van de minister vice-president is inmiddels 75 % van de verhogings- en verzwaringswerken uitgevoerd en zijn twaalf van de dertien geplande gecontroleerde overstromingsgebieden gerealiseerd.

1. Kan een overzicht worden bezorgd van de uitgevoerde dijkverhogings- en -verzwaringen ?
2. Wat is de planning m.b.t. de laatste 25 % uit te voeren dijkverhogingswerken ?
3. Hoe komt het dat meer dan twintig jaar na de goedkeuring van het Sigmoplan een kwart van de werken nog niet is uitgevoerd ?
4. Kunnen voor de twaalf gerealiseerde gecontroleerde overstromingsgebieden (GOG) de volgende elementen worden aangegeven :
 - de realisatiedatum ;
 - het aantal keren dat deze GOG's door hoogwaterstand als overstromingsgebied gefunctioneerd hebben ;
 - een evaluatie van de werking van deze GOG's ;
 - de mogelijke problemen van milieuvervuiling in de respectieve GOG's ?

Antwoord

- 1 en 2. Als **bijlage** wordt een overzichtskaart van het Scheldebekken voorgelegd waarop in kleur schematisch de stand van het Sigmoplan zeer overzichtelijk is aangeduid. Ik ben van mening dat een dergelijke overzichtskaart veel duidelijker is dan een opsomminglijst van de verschillende werken.
3. Een kwart van de werken is nog niet uitgevoerd. Hiervoor zijn verschillende redenen.
 - Budgetbeheersing : de gereserveerde budgetten voor de verwezenlijking van het Sigmoplan bedragen heden voor het jaar 2000 : 390 miljoen frank.
 - Milieueffectrapporten (MER) : de noodzaak om MER's te maken, heeft een vertragend effect in de afwerking van de dijkverhogingswerken.
 - De moeilijkheid om voldoende zandspecie te vinden voor een relatief lage prijs. In het verleden werd specie genomen uit de rivieren op vlakbij het werk gelegen platen en drem-

pels. Heden is een attest van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) nodig om de specie op te baggeren en te gebruiken als niet vormgegeven specie. Dit attest is verkregen voor een tweetal platen na het uitvoeren van proeven. Een meetcampagne wordt heden opgestart om meer platen te kunnen gebruiken als winzone van zand.

4. Gecontroleerde overstromingsgebieden

Realisatiedata :

Tieltrodebroek : 1980-1984,
 Grote Wal : reeds lang door de aanwezigheid van een zomerdijk,
 Uiterdijk : reeds lang door de aanwezigheid van een zomerdijk,
 Scheldebreek : lang bestaand ; verbeteringswerken in 1982,
 Paardenweide : 1985,
 Bergenweersen : 1988,
 Bovenzanden : 1982,
 Polder van Lier : 1988,
 Anderstadt I en II : 1978,
 Potpolder I en IV : reeds zeer lang in gebruik als potpolder en gecontroleerd overstromingsgebied.

De overstromingsgebieden functioneren gemiddeld vier- à zesmaal per jaar. De metingen ter hoogte van en stroomopwaarts van het gecontroleerd overstromingsgebied geven aan dat de hoogwaterkromme ten gevolge van stormtij wordt afgetopt.

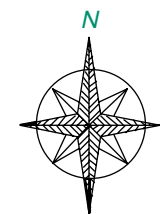
De waterhoogte blijft zo goed als stabiel tot het gecontroleerd overstromingsgebied is volgelopen. Dit betekent dat de overstromingsgebieden functioneren zoals gepland.

Milieuvervuiling

De milieuvervuiling ten gevolge van overloop is minimaal. De laatste metingen van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) wijzen erop dat het water in de rivieren zuiverder wordt. Tevens is er de vaststelling dat, indien er een vervuiling aanwezig is in het water, deze sterk verdund is door de grote hoeveelheid water tijdens een stormtij.

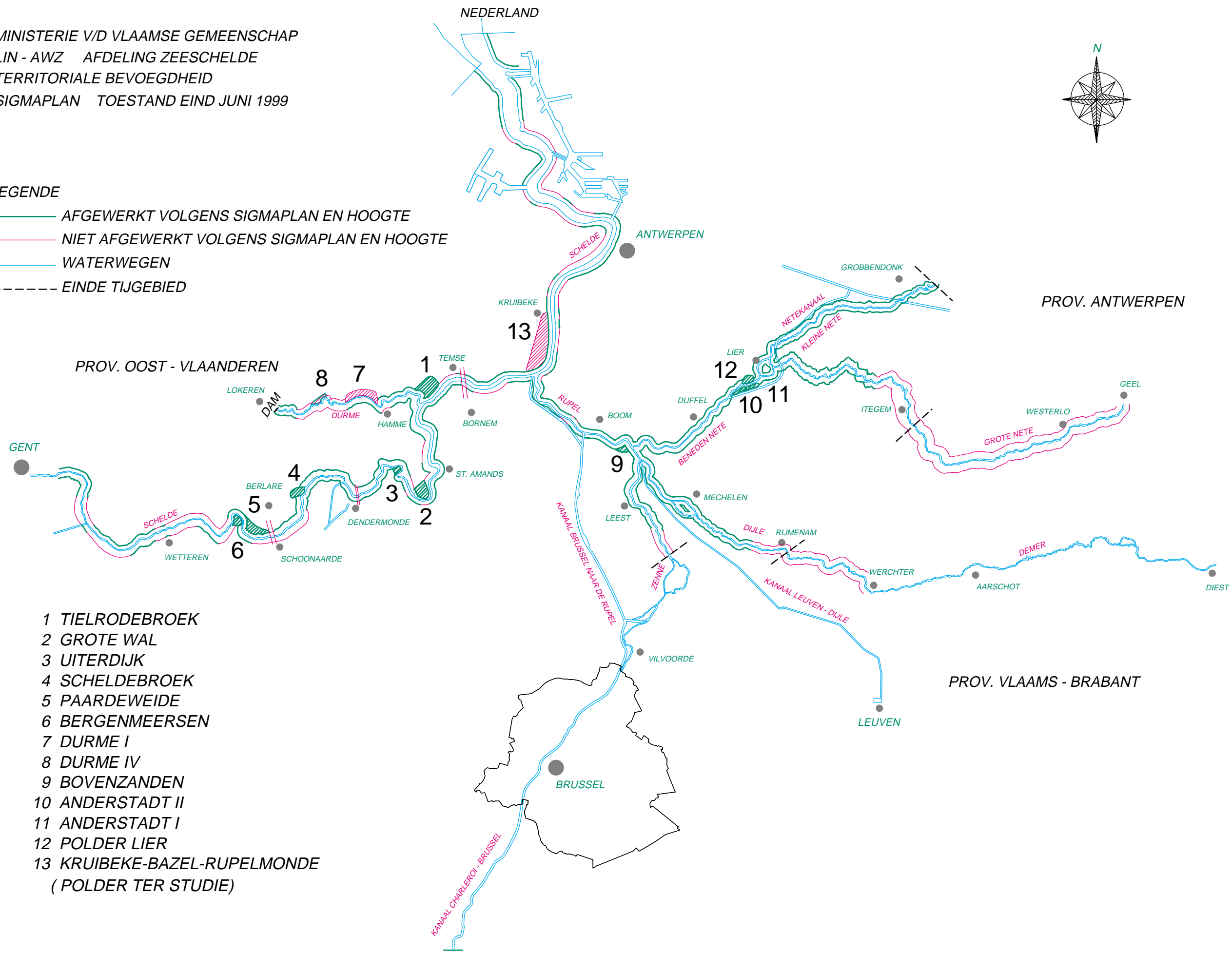
In het kader van OMES (Onderzoek Milieueffecten Sigmoplan) is de invloed bestudeerd van Scheldewater dat overvloedt in de polder. Heden wordt door de Universiteit Antwerpen een synthese opgemaakt in het kader van de studie van het OMES-project.

MINISTERIE V/D VLAAMSE GEMEENSCHAP
LIN - AWZ AFDELING ZEESCHELDE
TERRITORIALE BEVOEGDHEID
SIGMAPLAN TOESTAND EIND JUNI 1999

LEGENDE

- AFGEWERKT VOLGENS SIGMAPLAN EN HOOGTE
- NIET AFGEWERKT VOLGENS SIGMAPLAN EN HOOGTE
- WATERWEGEN
- - - - - EINDE TIJGEBIED

- 1 TIELRODEBROEK
- 2 GROTE WAL
- 3 UITERDIJK
- 4 SCHELDEBROEK
- 5 PAARDEWEIDE
- 6 BERGENMEERSEN
- 7 DURME I
- 8 DURME IV
- 9 BOVENZANDEN
- 10 ANDERSTADT II
- 11 ANDERSTADT I
- 12 POLDER LIER
- 13 KRUIBEKE-BAZEL-RUPELMONDE
(POLDER TER STUDIE)

Vraag nr. 154
van 13 januari 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Spoorwegbrug Zeekanaal Brussel-Schelde – Aanpassing

Mits een voldoende hoge frequentie kan de treinverbinding tussen Puurs en Antwerpen (NMBS-lijn 52) een wezenlijke bijdrage leveren tot de oplossing van het fileprobleem rond Antwerpen. In zijn brief met aanbevelingen aan federaal minister Durrant pleit de minister vice-president trouwens ook, en terecht, voor het opnieuw in gebruik nemen van het traject Dendermonde-Puurs van lijn 52.

De kans om de frequentie van de verbindingen tussen Puurs en Antwerpen op te voeren, wordt evenwel bemoeilijkt door het feit dat de spoorwegbrug over het Zeekanaal Brussel-Schelde dan vaker zou moeten worden neergelaten dan nu het geval is. Dit zou dan weer een remmende werking hebben op de binnenscheepvaart.

Voorzover ik daar zicht op heb, kan dit probleem alleen worden opgelost door de spoorwegbrug te verhogen.

Betekent de optie van de minister vice-president om de spoorlijn te verlengen tot Dendermonde, dat de Vlaamse regering de nodige investeringen plant aan de spoorwegbrug over het Zeekanaal Brussel-Schelde ?

Antwoord

In het kader van de modernisering van het Zeekanaal Brussel-Schelde werd de spoorbrug over het zeekanaal in Puurs herbouwd. Op heden zijn geen investeringen gepland aan deze spoorwegbrug.

Ik wens trouwens op te merken dat het op een hoger peil leggen van de spoorwegbrug teneinde de remmende werking op de scheepvaart binnen aanvaardbare perken te houden, zware ingrepen zou vereisen.

Niet alleen houdt dit het verbouwen van de spoorwegbrug over het Zeekanaal in, maar ook het op een hoger niveau leggen van de spoorlijnen naar de brug toe, wat op zijn beurt diverse aanpassingswerken langs de spoorlijn en het verbouwen van de spoorbrug over de Rupel met zich zou meebrengen.

Vraag nr. 161
van 17 januari 2000
van de heer CARL DECALUWE

De Lijn – Verkeerslichtenbeïnvloeding

Teneinde het openbaar vervoer vlotter te laten doorstromen, kunnen verkeerslichten voorrang verlenen aan de voertuigen van De Lijn. Dit werd reeds in 1997 bestudeerd.

1. Welke criteria worden er terzake gebruikt ? Gebeurt dit op basis van een objectieve behoefteanalyse ?
2. Hoeveel kruispunten werden sedert 1998 reeds uitgerust met elektronische detectieapparatuur en -kabels, dit opgesplitst per provincie ?
3. Welke projecten zijn gepland voor het jaar 2000 ?

Wat is de kostprijs hiervan ?

Antwoord

1. De gehanteerde criteria zijn de volgende. De verkeerslichten zijn gerangschikt per lijn. Op grond van de frequentie, het aantal reizigers en de mate dat de autobussen vertraging oplopen aan de verkeerslichten, is een prioriteitenlijst opgesteld. Enkel de lijnen waar geregeld een vertraging wordt vastgesteld, komen in aanmerking voor verkeerslichtenbeïnvloeding.

De Lijn plant voor 2000 een monitoringsysteem in elke entiteit. Hierdoor kunnen de dispatchers alle busbewegingen op een scherm volgen. Dit monitoringsysteem maakt het mogelijk de reizigers te informeren over het vertrek van de autobussen en hun eventuele vertraging. Dit systeem laat ook toe dat bij autobussen die vóór zijn op hun tijdschema, via het radiokanaal de BDI-kaart (die zorgt voor de verkeerslichtenbeïnvloeding) kan worden uitgeschakeld.

2. Het aantal kruispunten dat tot op heden werd uitgerust, bedraagt :

Oost-Vlaanderen	: 67
West-Vlaanderen	: 73
Antwerpen	: 68
Limburg	: 60
Vlaams-Brabant	: <u>62</u>
Totaal	: 330

Deze kruispunten behoren voornamelijk tot de volgende lijnen van het openbaar vervoer :

West-Vlaanderen

De lijnen 58a Gent-Brugge, 724 Kortrijk-Menen, stads- en voorstadslijnen in Brugge en Kortrijk, 62a Oostende-Torhout, 75a Kortrijk-Deinze en de kusttramlijn.

Oost-Vlaanderen

De lijnen : 58a Gent-Brugge, 281-282 Beveren-Sint-Niklaas, stads- en voorstadslijnen in Gent.

Antwerpen

De lijnen : 41 Antwerpen-Turnhout, stadslijn in Mechelen, tramlijnen 10, 12 en 15 in Antwerpen, 77 Antwerpen-Stabroek.

Limburg

De lijnen : 18a Hasselt-Hechtel, 299 Diest-Hasselt, de pendeldienst in Hasselt, Lommel-Neerpelt-Overpelt, Diepenbeek-Genk.

Vlaams-Brabant

De lijnen : 14 Leuven-Diest, 358 Leuven-Brussel, 107 Leuven-Vossem, N9 Asse-Affligem.

3. In het jaar 2000 zal de afwerking van het project worden voortgezet door de uitrusting met elektronische detectieapparatuur en -kabels van een volgende reeks van 200 à 250 kruispunten, verdeeld over de lijnen van het openbaar vervoer in de verschillende provincies.

De kostprijs van deze werken bedraagt gemiddeld ongeveer 1 miljoen frank per kruispunt.

De betrokken kruispunten behoren voornamelijk tot de volgende lijnen van het openbaar vervoer :

West-Vlaanderen

De lijnen : 51a Brugge-Blankenberge, 749 Brugge-Tielt, 66a Roeselare-Kortrijk, 66b Kortrijk-Tielt, stads- en voorstadslijnen Oostende, Roeselare-Lichtervelde.

Oost-Vlaanderen

De lijnen : 212-22 Gent-Melle, 291-92 Dendermonde-St.-Niklaas, 329-29 Dendermonde-Gent,

170-71 Gent-St.-Denijs, 176-77 Gent-Lochristi-Lokeren, 151-53 Gent-Zwijnaarde.

Antwerpen

De lijnen : 65 Antwerpen-Kapellen, tramlijnen 1, 2, 3 in Antwerpen, stadslijnen in Mechelen, Turnhout, Boom en Lier, Deurne-Merksem, Schoten-Brecht.

Limburg

De lijnen : 61 Tongeren-Maaseik, St.-Truiden-Borgloon.

Vlaams-Brabant

De lijnen : 107 Leuven-Tervuren, 6 Halle-St.-Pieters-Leeuw, Dilbeek-Schepdaal, Vilvoorde-Zemst, Leuven-Boortmeerbeek.

Er dient opgemerkt te worden dat de hiertoe nodige kredieten reeds tijdens de vorige begrotingsjaren volledig zijn vastgelegd, in het kader van goedgekeurde aannemingscontracten.

Vraag nr. 163

Van 17 januari 2000

van de heer CARL DECALUWE

Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken

Zie :

Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden
Vraag nr. 68

Van 17 januari 2000

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 882

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden.

Vraag nr. 167

van 21 januari 2000

van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

N60 Ronse – Tracé

De stad Ronse wordt sinds vele tientallen jaren gekweld door een gebrek aan invalswegen. Dit tekort heeft mee geleid tot een steeds toenemende werkloosheid, aangezien steeds minder industrie geneigd is zich te vestigen in een regio zonder ontsluiting.

Er is sinds enkele tientallen jaren een plan voor de verdere aanpassing en uitbreiding van de N60 in de regio rond Ronse. De mij bekende plannen en vroegere onteigeningen berusten echter op de verkeersvisie van ongeveer dertig jaar geleden en daardoor loopt een mogelijk tracé eigenlijk bijna midden door de stad. Anderzijds zal bij de aanleg van dit tracé een uniek landschap van de koningin der Vlaamse Ardennen verloren gaan. Ten derde zullen de infrastructuurwerken hiervoor zeer duur uitvallen.

Aangezien er voor de uitbreiding van de N60 een veel goedkoper tracé bestaat (via Zandstraat en Steenweg op Berchem), dat bovendien gebruikmaakt van ten dele reeds bestaande wegen en daardoor veel minder een inbreuk betekent op het milieu, hoop ik dat de beslissing ten gunste van dit oude tracé nog niet is gevallen.

Wat is de stand van zaken in dit voor deze regio toch wel erg belangrijke dossier ?

Bestaan er plannen om de N60 op termijn om te vormen tot autosnelweg ?

Antwoord

De tracékeuze voor de omlegging van de N60 in Ronse werd destijds vastgelegd in het gewestplan Oudenaarde, bekrachtigd bij koninklijk besluit van 24 februari 1977.

Bij besluit van de Vlaamse regering van 7 juli 1998 werd de gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Oudenaarde voorlopig vastgesteld. Daarbij werd het oude tracé geschrapt en vervangen door een alternatief tracé. Bij besluit van de Vlaamse regering van 29 oktober 1999 werd het alternatieve tracé niet aanvaard en blijft het oude behouden.

De N60 word in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, tussen de E17 en de grens met het Waalse gewest, geselecteerd als primaire weg I. Als uitvoeringsvorm van de primaire wegen I wordt hierbij principieel die van een autoweg of een stedelijke autosnelweg vooropgesteld. Bijgevolg zal

op termijn dit gedeelte van de N60 in die zin moeten worden omgevormd. Momenteel bestaan er evenwel nog geen concrete plannen in die zin.

De aanleg van de omleiding van Ronse wordt momenteel nog niet aangevat vermits er eerst duidelijkheid moet bestaan over de aanleg van de diverse industriegebieden ter hoogte van Ronse. De aanleg van deze industriegebieden kan een impact hebben op het tracé van de N60. Zodra deze industriegebieden in een gewestplanwijziging vastgelegd zijn, kan er worden gestart met de aanleg van een omleidingsweg rond Ronse.

Vraag nr. 170
van 24 januari 2000
van de heer JOACHIM COENS

Autotraject Antwerpen-Brugge – Richtingborden

Bij het uitrijden van zowel de Kennedytunnel als de Waaslandtunnel in Antwerpen vindt men aanduidingen naar de N49 met vermelding "Rotterdam" en "Brugge". Toch lijkt dit niet de meest aangewezen weg om Brugge te bereiken. Eerst en vooral verwijst men de automobilisten naar de gevaarlijke N49, vol met verkeerslichten. Ten tweede moet men op deze manier in Maldegem afslaan om de secundaire N9 te nemen, waardoor men door dorpskernen rijdt. De meer aangewezen weg naar Brugge is dan ook de autosnelweg via Gent.

Bovendien kan men, bij het uitrijden van de Kennedytunnel en de Waaslandtunnel, nergens een vermelding Knokke-Heist terugvinden. Nochtans worden doorgaans de eindpunten van wegen aangeduid en het eindpunt van de N49 is Knokke-Heist. In het verleden is er wel reeds een aanduiding naar Knokke-Heist geweest, maar bij het plaatsen van nieuwe richtingborden heeft men "Knokke-Heist" vervangen door "Brugge". Wie uit de Liefkenshoektunnel komt, vindt dan weer wel een aanduiding naar Knokke-Heist.

1. Worden er maatregelen genomen m.b.t. de aanduiding naar Brugge vanuit Antwerpen via de N49 ? Zo ja, welke ?
2. Waarom wordt Knokke-Heist niet als eindpunt aangeduid van de N49 bij het uitrijden van de Kennedytunnel en de Waaslandtunnel ? Worden er terzake maatregelen genomen ? Zo ja, welke ?

Antwoord

Vroeger werd langs de gewestweg N49 Knokke-Heist inderdaad aangegeven als eindbestemming.

Teneinde tegemoet te komen aan de bepalingen en schikkingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, meer bepaald de bindende bepalingen in verband met de stedelijke gebieden enerzijds en de bindende bepalingen in verband met de lijninfrastructuur anderzijds, werd de aanduiding van Knokke-Heist, zijnde een structuurondersteunend kleinstedelijk gebied, over het ganse traject vervangen door "Brugge", als regionaalstedelijk gebied met deelgemeente Zeebrugge als poort.

De aanduiding "Brugge" wordt ook aangegeven op de R1 (ring van Antwerpen) en op de R2 (komende uit de Liefkenshoek tunnel).

Teneinde de aanduiding van Zeebrugge als poort aan te geven op de bewegwijzering wordt "Brugge" aangevuld met het symbool "Haven", zoals dit opgenomen is in het verkeersreglement.

De N49/A11/E34 werd geselecteerd als hoofdweg en vervult zo zijn hoofdfunctie, namelijk verbinden op internationaal niveau, en zijn aanvullende functie, namelijk verbinden op Vlaams niveau.

Vraag nr. 171
van 24 januari 2000
van de heer JAN LAURYS

N2 Diest – Verkeerscirculatie

Om een vlotte verkeerscirculatie mogelijk te maken, werden op de gewestweg N2 in Diest rotondes aangelegd aan de Hasseltse en de Leuvense Poort.

Het positief resultaat van de rotondes wordt echter tenietgedaan omdat slechts een paar honderd meter voorbij de Leuvense Poort verkeerslichten staan, waardoor het verkeer op die plaats wordt geblokkeerd.

Reeds in oktober vorig jaar werd de minister vice-president door de stad Diest op deze probleemsituatie gewezen.

Heeft hij inmiddels initiatieven genomen met het oog op een vlottere doorstroming van het verkeer, zodat het positieve effect van de rotondes op de verkeerssituatie behouden kan blijven ?

Antwoord

De R26 (ring rond Diest), tussen Hasseltse Poort en Leuvense Poort, wordt volledig heraangelegd door het Vlaams Gewest. In het kader van deze werken worden er tevens werken uitgevoerd voor rekening van de stad Diest en van Aquafin.

Het ontwerp werd opgesteld in overleg met de verschillende betrokken partijen en volgens de besluiten van het mobiliteitsplan.

De beslissing tot aanleg van deze twee rotondes werd genomen in het kader van het hele concept van de R26. Het doel van de rotondes is niet enkel om een vlotte verkeerscirculatie te verkrijgen.

Het Vlaams Gewest is ervan op de hoogte dat er door de gewijzigde verkeerscirculatie ten gevolge van dit concept op bepaalde kruispunten andere verkeersbewegingen gebeuren, waardoor eventueel een aantal problemen kunnen optreden.

Teneinde dit te verhelpen, werden reeds wijzigingen aan het kruispunt "Rasop" doorgevoerd en werd de werking van de verkeerslichten aangepast.

Het is aangewezen te wachten tot de volledige beëindiging van de werken en pas na de indienststelling de steeds wijzigende verkeersevolutie te evalueren. Op dat ogenblik kunnen gepaste maatregelen worden voorgesteld.

Vraag nr. 172
van 24 januari 2000
van mevrouw SONJA BECQ

N272 Pepingen-Moerbeke – Herstellingswerken

De gewestweg N272, van Pepingen tot de grens van Oost-Vlaanderen (Moerbeke-Geraardsbergen), ligt er op sommige plaatsen erbarmelijk bij, in die mate zelfs dat er ongevallen kunnen van komen. Dat is onder meer het geval op het grondgebied van Galmaarden en Tollembeek, waar betonvakken en KWS-verhardingen (koolwaterstof) scheuren en verzakkingen vertonen. Onnodig te zeggen dat de muren van sommige aanpalende woningen van deze gewestweg eveneens scheuren kunnen gaan vertonen.

De gewestweg ontsluit het zuidwesten van het Pajottenland en wordt tamelijk druk bereden. Sinds lang is er sprake van herstellingswerken, maar voorlopig blijft alles bij het oude.

Het marktplein van Galmaarden en dat van Tollembeek kunnen anderzijds ook een renovatie gebruiken.

1. Worden er verbeteringswerken aan de N272 in het vooruitzicht gesteld ?
2. Kan uitleg worden verschaft over begin- en einddatum van de werken en over de aard en kostprijs van de renovatie ?

Antwoord

1. Op het indicatief driejarenprogramma 2000-2001-2002 werd het vak Tollembeek-Galmaarden ingeschreven op het programma 2002 voor een bedrag van 65 miljoen frank.

De herstellingen van de andere vakken werden gepland voor na 2002, voor een gezamenlijk bedrag van 120 miljoen frank.

2. De werken omvatten een totale vernieuwing van de verharding en de aanleg van fietspaden.

Vraag nr. 173
van 26 januari 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Taalgebruik De Lijn – Global Positioning System

In antwoord op mijn vraag om uitleg van 29 april 1999 aangaande de naleving van de taalwetgeving door De Lijn deelde de minister mij mee dat het gebruik van het zogenaamde Global Positioning System (GPS) tot gevolg zou hebben dat de tweetalige opschriften van de voertuigen in eentalig Nederlands gebied automatisch aan de taalwetgeving zouden worden aangepast (*Handelingen C119 van 29 april 1999, blz. 31 – red.*).

1. Werd dit systeem intussen al in gebruik genomen ?

Hoeveel voertuigen zijn er in voorkomend geval al mee uitgerust ?

2. Heeft het in de praktijk tot gevolg dat de taalwetgeving strikter wordt nageleefd ?
3. Indien het nog niet in gebruik werd genomen, hoe ziet de planning terzake er dan uit ?

Antwoord

1. Eén van de technische hulpmiddelen om aan de reizigers informatie in werkelijke tijd (real time) te verstrekken over de vertrektijden aan de bus- en tramhaltes, is de juiste plaatsbepaling van elke bus of tram. Voor deze lokalisatie werd eerder reeds in het project Jupiter (een Europees ontwikkelingsproject waaraan De Lijn participeert) geopteerd voor het gebruik van satellietinformatie, het zogenaamde GPS.

In de entiteit Oost-Vlaanderen werden reeds 300 autobussen en 50 trams met dit systeem uitgerust. Ook in Brugge werden de autobussen (155 voertuigen) inmiddels met GPS-ontvangers uitgerust. Als voorbereiding op de integratie van de systemen voor reizigersinformatie in de autobusstations van Hasselt, Leuven en Mechelen, kregen nog 805 voertuigen een mobiele uitrusting voor het ontvangen, verwerken en doorsturen van de GPS-informatie.

2. De Vlaamse Vervoermaatschappij heeft er steeds op toegezien dat de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken nauwgezet werd toegepast. Dit zal in de toekomst niet veranderen en waar de wet zulks vereist, zullen tweetalige mededelingen blijven gebruikt worden.
3. In de loop van dit jaar zal de rest van het autobus- en trampark van De Lijn (nog 1.816 voertuigen) het GPS-systeem krijgen. Het is de bedoeling daarop aansluitend de belangrijke autobusstations of overstaphaltes met het real-time-systeem uit te rusten.

Een verdere ontwikkeling, die door het systeem mogelijk wordt, is de aankondiging van de haltes in de voertuigen. Tot op heden is zulks enkel in gebruik in de trams aan de kust. De gegevens uit het GPS-systeem maken het mogelijk mededelingen automatisch aan te passen aan de eisen van de taalwetgeving.

Vraag nr. 174
van 26 januari 2000
van de heer JOS DE MEYER

Waterbeheersingswerken – St.-Niklaas-Dendermonde

De overstromingen van september 1998 en de voorbije maanden geraken vergeten, maar niet bij

de geteisterden. Deze overstromingsrampen toonden aan dat het gevaar niet alleen van de zee komt, maar ook uit het binnenland.

In het arrondissement Dendermonde–Sint-Niklaas hebben we de laatste decennia meerdere ernstige overstromingen meegemaakt. De aanwezigheid van Schelde, Dender, Durme, Moervaart, Kanaal van Stekene, Waterloop van de Hoge Landen in Sint-Gillis-Waas, Molenbeek in Wetteren, Ledebek in Lokeren, Barbierbeek in Kruibeke en zoveel andere waterlopen, speelt hierbij een belangrijke rol.

Het onvoldoende baggeren van de waterlopen en slibruimen, onvoldoende dijkversterkingen en -verhogingen, de trage vorderingen van het Sigma-plan, het uitblijven van de bouw van de stormstuw in Oosterweel, zijn uiteraard dezer dagen de zorgen die opnieuw tot uiting komen m.b.t. het overheidsbeleid.

Bovendien worden sommige noodzakelijke onderhoudswerken steeds opnieuw uitgesteld.

1. Welke werkzaamheden zijn er op vlak van waterbeheersing in de ruime zin (dijkwerken, baggerwerken, slibruimen, enz.) uitgevoerd in 1999 in het arrondissement Dendermonde–Sint-Niklaas? Omschrijving? Kostprijs?
2. Welke worden in 2000 uitgevoerd? Omschrijving? Kostprijs?
3. Welke worden in 2000 aanbesteed? Omschrijving? Kostprijs?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

De volgende opsomming betreft alleen werken in het kader van de waterbeheersing.

Uitgevoerde werken in 1999

Hamme – Moerzeke : dijkversterkingen tussen de Tramstraat en het veer van Baanrode
Bedrag : 19.918.111 frank

Hamme – Moerzeke : dijkversterkingen langs de Blankaart en de Gespoelde Put
Bedrag : 60.270.100 frank

Hamme : herstel waterkering kille Driegoten
Bedrag : 11.983.033 frank

Agitatiebaggerwerken op de Durme
Bedrag : 5.500.000 frank

Milieuvriendelijke oeververdediging
Bedrag : 8.000.000 frank

Normaal onderhoud van de waterweg
Bedrag : 10.000.000 frank

Jaar 2000 : werken in uitvoering

Normaal onderhoud van de waterweg
Bedrag : 20.000.000 frank

Agitatiebaggerwerken op de Durme
Bedrag : 8.000.000 frank

Voortzetten van de dijkwerken in Hamme – Moerzeke

Geplande aanbestedingen in 2000

Dendermonde : dijkwerken tussen Paddebeek en Schoonaerdebrug
Raming : 80 miljoen frank

Zeeschelde Linkeroever in Berlare-Zele : ringdijk rond Scheldebroek
Raming : 30 miljoen frank

Dijkwerken opwaarts Scheldedreef tot wijk Jabbeke in Wetteren
Raming : 40 miljoen frank

(Antwoord Vera Dua : blz. 839 – red.).

Vraag nr. 175 van 27 januari 2000 van mevrouw SONJA BECQ

Minimumenergierecht – Evaluatie

Vorige legislatuur werd onder impuls van Vlaams minister Leo Peeters het decreet goedgekeurd tot regeling van het recht op een minimumlevering van gas, water en elektriciteit.

De doelstelling van deze regeling was mensen zonder voldoende financiële middelen de garantie te geven op een minimale levering van gas, water en elektriciteit. Ingeval klant en leverancier niet tot een akkoord kwamen, werd voorzien in een beslissing van een "lokale adviescommissie".

Het decreet dateert van 20 december 1996.

1. Werde inmiddels reeds een evaluatie gehouden ?
2. Is er een dalende/stijgende trend waarneembaar wat het aantal "wanbetalers" betreft enerzijds, en het aantal mensen (gezinnen) dat zonder gas, water en elektriciteit wordt gezet anderzijds ?
3. Is er reeds een evaluatie gebeurd van de procedure ? Wat waren daarvan de resultaten en werden eventueel reeds initiatieven tot bijsturing genomen ?
4. Wordt in het nieuwe ontwerp van elektriciteitsdecreet de garantie van minimumlevering behouden ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 176 van 27 januari 2000 van de heer CIS SCHEPENS

Wegenwerken Mol – Verkeerscirculatie

Tijdens het lopende jaar zijn er heel wat wegenwerken gepland in Mol.

Zo plant het Vlaams Gewest dringende onderhoudswerken aan de Simonsebrug (N71). De duur van de werken wordt geschat op drie à vier maanden. Deze drukke verbindingsweg van en naar Noord-Limburg zal worden omgelegd via een viertal omleidingen. Twee hiervan komen door het gehucht Mol-Sluis, een andere gaat over Balen (de N18), waar nu nog voor enige maanden werken bezig zijn. De gemeente gaat in 2000 ook de Gompelbaan volledig vernieuwen met omleggingen langs Mol-Sluis. Op de zuiderring (N17) wordt dit jaar de aanleg van een rotonde gepland ter hoogte van de Molderdijk (kruising met de N18) en volgend jaar op diezelfde zuiderring de aanleg van een rotonde ter hoogte van de Borgerhoutsedijk (kruising met de N110).

Allemaal zeer nuttige werken, waarvoor de streek vragende partij is.

Het probleem doet zich echter voor aan de noorderzijde, waar het verkeer wordt omgelegd via smalle gemeentelijke wegen door Mol-Sluis. De overlast is er nu reeds een doorn in het oog van de inwoners.

Jarenlange beloften om de verouderde oorlogsbruggen over het kanaal op de weg Balen-Postel (N136), met maximum draagkracht van 3,5 ton, te vervangen door een degelijke brug, weerhouden de diensten ervan om deze weg in te schakelen in omleidingen.

Bovendien bestaat er in het zomerseizoen aan die zijde van Mol een extra verkeersdruk door de recreatiedomeinen Zilvermeer, Zilverstrand en Rauwse Meren. Dit zal, samen met de geplande omleidingen, voor een verkeersinfarct zorgen in het gehucht Mol-Sluis.

1. Bestaan er plannen om de Baileybruggen over het kanaal op de N136 nog tijdens deze legislatuur te vervangen door definitieve bruggen ?
2. Is eraan gedacht om in de zomermaanden de bovenvermelde overlast te verminderen door de op- en afritten op de E34 in Postel (grens) open te stellen ?

Daardoor zal er minder overlast zijn in Mol-Sluis en op de N18 Mol-Turnhout (dorpskernen van Dessel en Retie) en zullen er ook minder problemen zijn vanuit Noord-Limburg, richting Mol-Geel-Antwerpen.

Antwoord

De reconstructie van de brug 3 – bekend als Simonsebrug – over het kanaal Dessel-Kwaadmechelen werd aanbesteed op 2 december 1999.

Gelet op de specificiteit en de beoogde kwaliteitsborging van deze renovatiewerken, heeft de administratie Wegen en Verkeer geopteerd om de werkzaamheden gelijktijdig over de volledige breedte van het brugdek te laten plaatsvinden, zodat een tijdelijke omleiding van het gemotoriseerd verkeer onvermijdelijk is.

Samen met de aannemer is de vermoedelijke aanvangsdatum bepaald op begin augustus 2000, wanneer de doortocht Balen (op de gewestwegen N18 en N136) zal gerealiseerd zijn en tevens de drukste vakantie maand (juli) voorbij is.

Gezien de beperkende Baileybruggen in Mol-Maat (beperkt tot 3,5 ton en 3,5 m hoogte) op de N136, wordt in volgende omleidingen voorzien voor het verkeer :

- komende van Lommel richting Turnhout en omgekeerd : N71 – N136 – Zilvermeerlaan – Sluis – N18 ;
- komende van Leopoldsburg richting Turnhout en omgekeerd : N18 – N136 – Zilvermeerlaan – Sluis – N18.

Een omleiding voor het personenvervoer via de autosnelweg E34, meer bepaald via het douanecomplex in Mol-Postel, is niet gepland ; dit ingevolge het negatief advies van de gemeente Mol, onder meer omdat die omleiding door het toeristisch-recreatieve Postel loopt, en ook om geen precedentwerking te veroorzaken. Bovendien zijn de huidige toegangen naar het E34-douanecomplex onvoldoende uitgerust, zowel inzake technische opbouw als inzake openbare veiligheid.

Teneinde bij vermelde omleiding de leefbaarheid in Mol-Sluis niet meer dan noodzakelijk te belasten, wordt thans een meer noordelijke omleiding overwogen. Deze omleiding is weliswaar uitsluitend voor personenvervoer en licht vrachtverkeer (< 3,5 ton), deels voor de bestemming Dessel via Witgoor, deels voor de bestemmingen Retie, Turnhout en de E34 via de gewestweg N123.

Vraag nr. 177
van 27 januari 2000
van de heer DIDIER RAMOUDT

A10 Oostende – Geluidshinder

Van een groep buurtbewoners bereiken mij opnieuw klachten in verband met geluidsoverlast van de autosnelweg A10, waar deze Oostende binnenkomt ter hoogte van de wijk Stene. De bewoners stellen voor om dit stuk autosnelweg met fluisterasfalt te bedekken of eventueel geluidwerende bermten aan te leggen.

1. Werden er reeds initiatieven genomen om de geluidsoverlast in dit gebied te verminderen ? Zo ja, binnen welke termijn kunnen ze worden uitgevoerd ?
2. Kan de minister vice-president een overzicht geven van de technieken die in aanmerking komen voor het bestrijden van geluidsoverlast langs autosnelwegen ? Voor welke technieken

werd eventueel geopteerd op bovenvermelde plaats ?

3. Kan de minister vice-president een raming geven van de kostprijs van dergelijke werken in het betrokken gebied ?

Antwoord

1. Er werden nog geen concrete initiatieven genomen om de geluidsoverlast in dit gebied te verminderen.
2. De geluidsoverlast langs autosnelwegen wordt het best bestreden door middel van verticale geluidsabsorberende schermen. Deze kunnen in verschillende materialen worden gebouwd (beton, metaal, hout, ...).

Eveneens zeer efficiënt zijn de aarden dammen met trapezoidale doorsnede. Het nadeel is dat ze aan de basis een zekere grondinname vereisen, die niet altijd beschikbaar is langs autosnelwegen. De dimensionering van verticale wanden en gronddammen is afhankelijk van de plaatselijke omstandigheden en het gemeten geluidsniveau. Er kan eveneens worden geredigeerd, zij het in mindere mate, door de plaatsing van "geluidsarme" wegverhardingen.

Ten slotte moet worden vermeld dat een groenscherm, wat ook de aard van de aanplanting is, praktisch geen resultaten geeft op gebied van geluidswering, dit in tegenstelling met wat soms wordt beweerd (het effect is enkel psychologisch).

3. De kostprijs van verticale geluidsabsorberende wanden mag worden geraamd op 30.000 frank per lopende meter. De kostprijs van aarden dammen is sterk afhankelijk van de omstandigheden (beschikbaarheid van grond, vervoerafstand, enzovoort), maar is lager dan de kostprijs van verticale wanden.

Aangezien het nemen van geluidswerende maatregelen opgenomen is in het mobiliteitsconvenantenbeheer (tussen het Vlaams Gewest, de gemeenten en De Lijn) zal, conform de bijakte nr. 5, een financiële tegemoetkoming worden gevraagd van de stad of de gemeente waar de maatregelen worden genomen.

Deze bijdrage van de lokale overheid is afhankelijk van het gemeten geluidsniveau (LEQ). Ze bedraagt 0 % van de aanlegkosten als het

maximum gemeten LEQ minder dan 65 dB (A) bedraagt, of in die gevallen waar de maatregelen ter bestrijding van de geluidshinder onvoldoende kunnen worden verantwoord.

In tussenliggende gevallen – tussen 65 dB(A) en 80dB(A) – bedraagt de procentuele tegemoetkoming (T) van de lokale overheid $T = -5 \text{ LEQ} + 400$ (lineair verband).

M.b.t. de plaats in kwestie zou de meest efficiënte oplossing bestaan in het plaatsen van een geluidswerend scherm, omdat de verharding van de autosnelweg A10 uit KWS bestaat en het vervangen ervan slechts een beperkt effect zou hebben.

Vraag nr. 178
van 27 januari 2000
van de heer CARL DECALUWE

R35 Waregem – Afwerking

De werken met betrekking tot het sluitstuk van de ring rond Waregem zijn opgestart. Eenmaal het sluitstuk van de ring is uitgevoerd, zal de groenbeplanting van de buiten- en binnenberm worden aangelegd. Nadien dient nog de heraanleg van een deel van de Westerlaan, tussen de Noorderlaan en de Vennestraat, te worden bekeken.

1. Wanneer worden de werkzaamheden afgerond en voor wanneer is de opening van het sluitstuk van de ring rond Waregem gepland ?
2. Wanneer wordt gestart met de beplanting van de buiten- en binnenberm ? Met welke planten zal dit gebeuren en welke middelen zijn hiervoor uitgetrokken ?
3. Voor wanneer is de heraanleg van een deel van de Westerlaan gepland en wat is de geraamde kostprijs ?

Antwoord

1. De uitvoeringstermijn is uitgedrukt in werkdagen (130 werkdagen). De juiste datum waarop de werken zullen voltooid zijn, kan niet worden bepaald.

De einddatum is afhankelijk van de weersomstandigheden en de toegankelijkheid van het terrein. Op 25 januari 2000 beschikte de aanne-mer nog over 58 werkdagen. De vermoedelijke

einddatum is thans eind juni 2000. De opening van het sluitstuk hangt af van de voltooiingsdatum.

2. In het kader van de wegenwerken werden de bermen bezaaid met gras. De beplanting is nog niet uitgevoerd. Het soort planten is ook nog niet bepaald. Jaarlijks wordt 10 miljoen frank uitgetrokken voor het aanbrengen van functionele beplantingen op allerlei wegvakken, die later dan concreet worden bepaald.
3. De heraanleg van een deel van de Westerlaan is niet opgenomen in het indicatief driejarenprogramma 2000-2001-2002. Derhalve werd de kostprijs nog niet geraamd.

Vraag nr. 179
van 27 januari 2000
van de heer CARL DECALUWE

E17 Kortrijk-Franse grens – Derde rijvak

In antwoord op eerdere schriftelijke vragen werd door de minister gesteld dat de aanleg van een derde rijstrook op de E17 stilaan werkelijkheid zal worden.

1. Welke onteigeningen dienen nog te worden gerealiseerd voor de aanleg van een derde rijstrook en wanneer wordt de procedure ingezet ?

 Wat is de geraamde kostprijs ?
2. Welke onteigeningen werden reeds gerealiseerd en voor welke bedragen werden betrokken gronden onteigend ?

Antwoord

1. De autosnelweg E17 werd destijds ontworpen voor 2 x 3 rijstroken en alle nodige gronden werden reeds bij de initiële aanleg onteigend.

Er zijn bijgevolg geen onteigeningen meer nodig voor de aanleg van de derde rijstrook.

2. De onteigeningsvergoedingen voor de gronden voor de derde rijstrook zijn begrepen in de globale onteigeningen voor de autosnelweg die meer dan dertig jaar geleden werden doorgevoerd.

Het is ondoenbaar en bovendien weinig relevant om de vergoedingen enkel en alleen voor de derde rijstrook te bepalen.

Vraag nr. 180
van 1 februari 2000
van de heer CARL DECALUWE

Overdracht gemeentewegen – West-Vlaanderen

Kan de minister een overzicht geven van de overgedragen gemeentelijke wegen naar het Vlaams Gewest in de provincie West-Vlaanderen voor de jaren 1998 en 1999 ?

Welke criteria voor prioriteit werden hierbij gehanteerd ?

Kan de minister ook meedelen wat de totale lengte is van de gemeentelijke wegen uit West-Vlaanderen die werden overgeheveld naar het Vlaams Gewest ?

Antwoord

Er werden voor de jaren 1998 en 1999 in de provincie West-Vlaanderen geen gemeentelijke wegen naar het Vlaams Gewest overgedragen.

Vraag nr. 182
van 1 februari 2000
van de heer JOACHIM COENS

Haven Zeebrugge – Ontsluiting voor binnenvaart

In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen werden voor de ontsluiting van de haven van Zeebrugge drie mogelijke alternatieven gereserveerd : de verbetering van het Kanaal Gent-Oostende, de aanleg van het Noorderkanaal (Schipdonkkanaal) en de uitbouw van de kustvaart op de Scheldemonding.

De minister vice-president gaf dan ook de opdracht voor een studie betreffende de ontsluiting van de haven van Zeebrugge voor de binnenvaart. Begin januari 1999 deelde hij mee dat de resultaten van de studie tegen eind 1999 werden verwacht. De studie zou alle mogelijke oplossingen bevatten, zowel rechtstreekse ontsluiting op het binnenwaterwegennet als via de Westerschelde (estuaire vaart, zeegaande duwbakken, dokschip, ...).

1. Zijn de resultaten van deze studie intussen bekend ? Zo ja, hoe luiden ze ?

2. Welke beslissingen worden door de Vlaamse regering voorbereid ingevolge deze studie betreffende de ontsluiting van de haven van Zeebrugge ?

Antwoord

Begin 1999 werd gestart met de opmaak van een bestek voor de uitvoering van de studieopdracht betreffende de ontsluiting van de Vlaamse kusthavens via de binnenvaart. Deze opdracht is gepubliceerd en op 28 juni 1999 werden de ingediende offertes geopend. De offertes werden beoordeeld en de opdracht werd toegewezen aan Technum Flanders Engineering NV.

De studie startte op 25 oktober 1999. Het studiebureau heeft vijftien maanden voor de uitvoering. Dit betekent dat de resultaten worden verwacht tegen eind januari 2001.

In deze studie worden drie mogelijke alternatieven voor de ontsluiting van de Vlaamse kusthavens, overeenkomstig met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, onderzocht ;

- de verbetering van het bestaande Kanaal Gent-Oostende ;
- de nieuwe verbinding tussen Zeebrugge en het Kanaal Gent-Terneuzen ;
- de uitbouw van de kustvaart op de Scheldemonding (dokschip, estuaire vaart, zeewaardige duwbakken).

De studie is opgevat als een maatschappelijke-impactstudie. Dit betekent dat in het kader van de duurzame ontwikkeling de dimensies economie, milieu, maatschappij en cultuur op een gelijkwaardige manier worden benaderd.

De studie van de ontsluiting zal ook rekening houden met de fasering en steeds een maximalisatie van de positieve effecten nastreven in elke fase.

Op dit ogenblik zit het studiebureau in de inventarisatiefase. De eerste fase zal worden beëindigd eind maart. Daarna kan de analyse van de alternatieven plaatsvinden.

Vraag nr. 184
van 4 februari 2000
van de heer JOHAN MALCORPS

Brandstofdepots binnenvaart – Veiligheid

Op 23 december 1999 werd een heuse milieuramp op het Albertkanaal op het nippertje vermeden. Bij het lossen van een olietanker kwam, ter hoogte van de Esso-terreinen aan de Hasseltse Gebrandestraat, toen duizend liter stookolie in het kanaal terecht. Het hadden echter ook verschillende duizenden liters kunnen zijn. In eerste instantie werd dit ongeluk toegeschreven aan een menselijk falen, namelijk van de tankschipper.

Volgens de Vereniging van Belgische Reders der Binnen- en Rijnvaart zijn de tankschepen echter voldoende beveiligd tegen dit soort lekken, onder meer door het zogenaamde OVB-systeem (overvulbeveiliging) dat ervoor zorgt dat, als ten gevolge van een technisch mankement aan boord een gevaar ontstaat voor het overlopen van de tank, een alarm wordt geactiveerd en de pompinstallatie aan de wal automatisch wordt stilgelegd.

Het probleem ligt volgens haar veeleer bij de losplaatsen zelf. Men spreekt van een chronisch tekort aan walpersoneel, het dikwijls ontbreken van alarmsystemen op de laadtanks of van een niveauaflezing via pc. De wetgever zou aan de eigenaars van tankschepen velerlei eisen stellen, maar veel minder aan de opslagdepots. Als er aan de wal bij opslagdepots geen beveiligingssysteem is dat kan worden aangesloten op de pompinstallatie van het tankschip, zijn de investeringen in tankschepen verloren moeite. De prioriteit zou dus liggen in investeringen in de optimalisering van de veiligheid en milieuvriendelijkheid van opslagdepots.

Is dat ook de analyse van de minister ?

Werden er terzake recentelijk initiatieven genomen, of worden er in het vooruitzicht gesteld ?

Antwoord

Het is juist dat aan de tankschepen strenge normen worden opgelegd inzake veiligheid.

In de milieuwetgeving worden de normen bepaald die worden opgelegd aan de opslagdepots. Voor initiatieven inzake de milieuveiligheid van de opslagdepots moet derhalve worden verwezen naar de bevoegde minister, mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Vraag nr. 185
van 4 februari 2000
van de heer GILBERT VAN BAELEN

N748 St.-Huibrechts-Lille – Verkeersveiligheid

In verband met de verkeersveiligheid op de N748, meer bepaald de Peerderbaan in Sint-Huibrechts-Lille (Neerpelt), werd door de afdeling Wegen Limburg gesteld dat een rotonde zou worden aangelegd aan het kruispunt met de Jos Verlindenstraat-Dorpstraat.

Eveneens werden diverse tellingen en metingen uitgevoerd op deze N748 vanaf bovenvermeld kruispunt tot aan het kruispunt met de Kaulillerweg-Torbeekstraat.

1. Voor wanneer is de aanleg van de vermelde rotonde gepland ?
2. Wat zijn de resultaten van de uitgevoerde tellingen/metingen ?
3. Worden er eveneens snelheidsremmende maatregelen genomen op het kruispunt met de Kaulillerweg-Torbeekstraat ?
4. Worden er tussen beide kruispunten ingrepen gedaan op het vlak van de verkeersveiligheid ?
5. Is niet veeleer een globale heraanleg van de Peerderbaan in het centrum van Sint-Huibrechts-Lille aangewezen dan een fragmentarische aanpak ?

Antwoord

1. De aanleg van de rotonde ter hoogte van het kruispunt Peerderbaan met de Jos Verlindenstraat is gepland voor de tweede helft van 2000.
2. Het kruispunt Peerderbaan met de Jos Verlindenstraat is bekend als "zwart punt". Daarom adviseerde de provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid Limburg voor de omvorming van het kruispunt tot een rotonde.

In de "Globale behoefteanalyse Limburg" is het vak tussen de Jos Verlindenstraat en de Kaulillerweg niet als "zwart wegvak" in aanmerking genomen. De gemeten rijsnelheden zijn relatief hoog. Tezamen met het onaangepaste wegbeeld geeft dit een verhoogd subjectief onveiligheidsgevoel.

3. In het dossier "rotonde Peerderbaan met de Jos Verlindenstraat" zijn er geen snelheidsremmen- de ingrepen gepland voor het kruispunt Kaulillerweg-Torbeekstraat.
4. In de eerste instantie zijn er ook voor het tussengelegen wegvak geen ingrepen geprogrammeerd, wel in de onmiddellijke omgeving van de rotonde.
5. Er werd een "stuurgroep" geïnstalleerd voor de studie van het totale wegvak vanaf de Broek- kant tot aan de Kaulillerweg.

Prioriteit in uitvoering werd gegeven aan de rotonde op het "zwart punt".

Tot de eventuele heraanleg van de volledige Peerderbaan wordt beslist na onderzoek van een objectieve behoefteanalyse.

Vraag nr. 186
van 7 februari 2000
van de heer JOHAN MALCORPS

Zeekanaal Brussel-Schelde – Westdijk Willebroek

In Willebroek zakt de Westdijk, een straat die parallel loopt met het Zeekanaal Wintam-Brussel, volledig weg. De oeververzakkingen veroorzaken putten in het wegdek en scheuren in sommige huizen. De buurtbewoners vrezen verzakkingen binnenshuis.

In het Zeekanaal is een bruine kleur waar te nemen ; vermoedelijk is dit het wegspoelen van de zavel onder het wegdek. De kaaimuur is enkel ver- stevigd met damplanken (ruim 30 jaar geleden). De damplanken voldoen niet meer, want het water kan onder de kaaimuur door. De muur staat op een zoldering van houten peilers.

De gemeente heeft de helft van de weg reeds afge- sloten voor het verkeer. Het is duidelijk dat er dringend investeringswerken dienen te worden uit- gevoerd. In de voorbije periode zijn er elders in Willebroek investeringen uitgevoerd voor een nieuwe aanlegsteiger voor pleziervaartuigen. Kwestie van prioriteiten ?

1. Is een aanvang gemaakt met deze versterkings- werken ?
2. Is dit integraal de verantwoordelijkheid van het Vlaams Gewest ?

3. Welke financiële middelen zijn hiervoor be- schikbaar ?

Antwoord

Alvorens te antwoorden op zijn vragen wens ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger te melden dat de bruine kleur van het water in het Zeekanaal niet veroorzaakt is door "het wegspoelen van zavel onder het wegdek". Deze verkleuring van het water vindt zijn oorsprong in de bufferende rol die het Zeekanaal speelt in de waterbeheersing en die rond de jaarwende intensief werd benut.

Als behoudende maatregel heeft de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen de helft van de weg afgesloten. Vorig jaar werd de oe- vermuur aan de Groene Laan, die eveneens versle- ten en doorlatend geworden was, hersteld. Dit werk werd gecombineerd met een wegen- en riole- ringswerk uitgevoerd door de gemeente Wille- broek. Bij deze gelegenheid werd een beperkt ge- deelte van de versleten oevermuur omgebouwd om tevens dienstig te kunnen zijn als aanlegplaats voor pleziervaartuigen.

M.b.t. de oevermuur aan de Westdijk waar zich re- centelijk de verzakkingen hebben gemanifesteerd, wordt thans het lastenboek voor de aanbesteding van de vernieuwingswerken opgemaakt.

De NV Zeekanaal zal als bevoegde instantie de aanbesteding uitschrijven en nog dit jaar de wer- ken aanvatten. Voor dit werk is 40 miljoen frank op de begroting 2000 beschikbaar.

Vraag nr. 195
van 9 februari 2000
van de heer LUDWIG CALUWE

Albertkanaal – Doorvaarthoogte

Zowel de samenwerkende Kamer van Koophandel in de Euregio Maas-Rijn, als Vibna, de Vereniging van de Industriële Bedrijven van Noord-Antwer- pen, pleiten voor de verhoging van de bruggen op het Albertkanaal.

Werd dit voorstel door de administratie reeds be- studeerd ?

Zo ja, wat waren de conclusies van dit onderzoek ?

Antwoord

Het voorstel om de vrije doorvaarthoogte onder de bruggen over het Albertkanaal te verhogen tot 9,10 meter werd reeds in 1993 door de administratie Waterwegen en Zeewezen bestudeerd.

Op 29 april 1993 heeft de Vlaamse minister voor Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden geopteerd voor een vrije doorvaarthoogte van 9,10 meter voor de bruggen over het Albertkanaal. Sedertdien worden alle nieuwe bruggen over dit kanaal gebouwd met deze vrije doorvaarthoogte, teneinde in de toekomst containertransport met vier lagen mogelijk te maken.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 31
van 16 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Adviesraden – Vrouwen

Tegen 1 januari 2000 moeten alle Vlaamse adviesraden minstens één derde leden van elk geslacht tellen, zo niet worden hun adviezen waardeloos voor de Vlaamse regering.

Alleen de verantwoordelijke minister beschikt over het nodige gezag om voor zijn/haar diensten eventueel een actieplan op te zetten. Zowel nagaan welke plaatsen nog in te vullen zijn, als het brede publiek en de betrokken sector informeren over de aard van de "vacature", een beroep doen op databanken zoals de Pluspuntbank, ... zijn hiervoor allicht noodzakelijke stappen.

1. Welke adviesraden die onder de verantwoordelijkheid van de minister vallen, voldoen nog niet aan het decreet ?
2. Hoe en wanneer heeft de minister tijdens haar/zijn ambtsperiode de adviesorganen die (on)rechtstreeks voor haar/zijn beleid belangrijk zijn, reeds gestimuleerd om de eenderdegeel uitvoerbaar te maken ?

3. Heeft hij/zij stimuli gegeven om hiervoor een concreet actieplan op te stellen ? Zo ja, wanneer moet dit klaar zijn ?

N. B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

1. *Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden*

Het betreft hier maar één adviesorgaan, namelijk de Gemengde Commissie Vlaanderen-Nederland ter Uitvoering van het Cultureel Verdrag, en dit is conform het decreet samengesteld.

Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

- Comité van Advies voor de Zeediensten van de Schelde
- Vlaams Comité van Advies voor de Taxi's
- Raden van Advies van de Exploitatie-eenheid (VVM), 1 per provincie
- Subregionaal Overlegorgaan van het Havengebied
- Geschillencommissie Overheidsopdrachten
- Vlaamse Havencommissie

Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen

- Gezins- en Welzijnsraad : commissie Gezinsbeleid
- Gezins- en Welzijnsraad : commissie Ontwikkeling en Emancipatie
- Gezins- en Welzijnsraad : commissie Zorg
- Commissie Zorgstrategie voor Ouderenvoorzieningen
- Erkenningscommissie voor de Arbeidsgeneeskundige Diensten
- Vlaamse Overlegcommissie Vrouwen (SERV)
- Provinciaal Comité Kind en Gezin Limburg
- Provinciaal Comité Kind en Gezin Vlaams-Brabant en Brussel

- Provinciaal Comité Kind en Gezin West-Vlaanderen
- Adviescommissie Interlandelijke Adoptie
- Pedagogische Commissie van de Gemeenschapsinstellingen voor Bijzondere Jeugdzorg
- Universitair Ziekenhuis Gent – commissie Ziekenhuishygiëne
- Universitair Ziekenhuis Gent – Medische Raad
- OPZ Rekem en OPZ Geel – Medische Raad
- De beoordelingscommissie van nascholingsprojecten
- De beoordelingscommissie van vormingsprojecten voor ouders
- De Commissie Laakbare Praktijken
- Het Vlaams Socrates-comité en één van zijn drie subcomités, het Vlaams Erasmuscomité, is momenteel niet in orde. Echter, alle vier de commissies beëindigen hun werking binnenkort. In januari zullen, na een nieuw ministerieel besluit en een besluit van de Vlaamse regering, nieuwe commissies in het kader van Socrates 2 opgericht worden.

Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden

De Vlaamse Woonraad is opgericht via het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (art. 21). De Vlaamse Woonraad kan op eigen initiatief of verzoek van het Vlaams Parlement of de Vlaamse regering adviezen verstrekken en zodoende de beleidsvoorbereiding, -uitvoering en -opvolging ondersteunen. Het is de Vlaamse regering die het statuut, de samenstelling en de werkwijze van de Vlaamse Woonraad bepaalt, wat tot op heden nog niet is gebeurd, waardoor de Woonraad nog niet operationeel is. De Vlaamse Wooncode bepaalt wel dat minstens volgende actoren in de raad moeten vertegenwoordigd zijn : de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, de sociale huisvestingsmaatschappijen, het Vlaamse Woningfonds, de gemeenten. Conform het decreet houdende invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen van 15 juli 1997, zal bij de operationalisering van de Vlaamse Woonraad ten hoogste tweederde van de leden van hetzelfde geslacht zijn.

Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

- De subcommissie van de commissies van advies voor het buitengewoon onderwijs provincie Limburg
- De subcommissie van de commissies van advies voor het buitengewoon onderwijs provincie Vlaams-Brabant
- De subcommissies van de commissies van advies voor het buitengewoon onderwijs provincie West-Vlaanderen

- VLOR. De algemene raad van de VLOR is conform het decreet samengesteld. Niet conform het decreet zijn alle raden en afdelingen binnen de Vlaamse Onderwijsraad : Raad van het Basisonderwijs, Afdeling voor het Buitengewoon Onderwijs, Raad voor het Secundair Onderwijs, Afdeling voor het Algemeen Secundair Onderwijs, Afdeling voor het Kunstsecundair Onderwijs, Afdeling voor het Technisch- en Beroepssecundair Onderwijs, Afdeling voor het Buitengewoon Onderwijs, Raad voor het Hoger Onderwijs, Raad voor het Volwassenenonderwijs, Afdeling Deeltijds Kunstonderwijs.

Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

- Twee van de twaalf subregionale tewerkstellingscomités (STC) vertonen in hun samenstelling nog een ondervertegenwoordiging van vrouwen : met name STC Ieper-Oostende en STC Kortrijk-Roeselare.
- Het beheerscomité van de VDAB voldoet qua samenstelling momenteel niet aan het decreet.
- De opvolgingscommissie voor de aanmoedigingspremie voor verminderde arbeidsduur of loopbaanonderbreking in het Vlaamse gewest is ook nog niet in orde met het decreet.

Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

Bij Aminal vallen er zonder twijfel tien adviesraden onder de toepassing van dit decreet. Zij voldoen nog niet aan het genoemde decreet.

- Vlaamse Hoge Raad van de Riviervisserij

De Raad heeft actief naar vrouwelijke kandidaten gezocht, en er ook gevonden. Zij waren echter allen mensen uit de wetenschappelijke sector, en niet vertegenwoordigers van de verschillende hengelactiviteiten uit de verschillende streken van het Vlaamse gewest, zoals het oprichtende koninklijk besluit vereist.

- Centraal Comité van het Visserijfonds

Het comité recruteert zijn leden gedeeltelijk uit de provinciale visserijcommissies, die zelf stilaan ontmannelijken, maar nog in onvoldoende mate om veel impact te hebben op het Centraal Comité. De overige leden zijn ambtenaren.

- Vlaamse Hoge Jachtraad

De leden van deze raad moeten de verschillende jachtwijzen en belangengroepen, gespreid over het Vlaamse land, vertegenwoordigen. Het feit dat slechts 2 % van de jagers vrouwen zijn, vergemakkelijkt de opdracht m.b.t. de eenderderegelt niet.

- Reeafschotcommissie

De 5 leden zijn of jagers (2), of ambtenaar (3) bij Aminal.

- Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud

Twee mannen zijn bereid gevonden hun mandaat neer te leggen bij benoeming van een vrouwelijk lid.

- Vlaamse Hoge Bosraad

Binnen afzienbare tijd zal het tekort tot 1 vrouw worden teruggebracht.

- Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen
- Land- en Tuinbouwraad
- Gewestelijke Milieuvergunningscommissie
- Commissie voor Landinrichting

Voor deze commissie bestaan grotendeels functiespecifieke selectiecriteria, zodat het beantwoorden aan de eenderderegelt bemoeilijkt wordt. Een afwijking wordt aangevraagd, zodra de procedure is ingesteld.

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

- Coördinerende Raad voor Medisch Verantwoorde Sportbeoefening
- Disciplinaire Commissie voor Medisch Verantwoorde Sportbeoefening
- Disciplinaire Raad voor Medisch Verantwoorde Sportbeoefening
- Centrale Stuurgroep en Provinciale Stuurgroep voor het Lokale Vormingsbeleid
- Interdepartementaal Sturingsorgaan Sociaal Impulsfonds (Isosif)
- Provinciaal Commissie West-Vlaanderen
- Provinciaal Commissie Oost-Vlaanderen
- Provinciaal Commissie Antwerpen
- Provinciaal Commissie Vlaams-Brabant
- Provinciaal Commissie Limburg
- Vlaamse Archeologische Raad
- Vlaamse Heraldische Raad

Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

- Inzake media is de enige nog bestaande adviesraad de Vlaamse Mediaraad. Bij decreet van 17 december 1997 betreffende het Vlaams Commissariaat voor de Media en de Vlaamse Mediaraad werd de Mediaraad grondig gereorganiseerd en opnieuw samengesteld.

Artikel 116 undecies, § 4, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, zoals gewijzigd, bepaalt uitdrukkelijk dat ten hoogste twee derde van de leden van de Mediaraad van hetzelfde geslacht is. De huidige Vlaamse Mediaraad telt 21 leden, waaronder 12 mannelijke en 9 vrouwelijke leden. Onder de plaatsvervangers zijn er 11 mannelijke en 10 vrouwelijke leden. De Vlaamse mediaraad is dus volledig conform het decreet samengesteld.

- De Vlaamse Audiovisuele Selectiecommissie, die de Vlaamse regering adviseert over de subsidies voor audiovisuele producties, werd voor het eerst benoemd bij ministerieel besluit van 1 augustus 1994 voor een periode van 4 jaar. Het mandaat van de commissie

werd voorlopig verlengd bij ministerieel besluit van 8 september 1998, in afwachting van een herziening van het audiovisueel beleid.

Conform artikel 10 van het decreet van 22 december 1993 (oprichting Fonds Film in Vlaanderen) bestaat de commissie uit 12 leden (1 voorzitter, 1 ondervoorzitter en 10 gewone leden). Door enkele ontslagnemingen telt de commissie momenteel 9 effectieve leden, waaronder 1 vrouw.

- Voor de Adviescommissie Grindheffingen Limburgs Maasland geldt op dit ogenblik een verhouding van 60 % mannen en 40 % vrouwen, zowel wat de effectieve leden + voorzitter als de plaatsvervangende leden + voorzitter betreft, waarmee aan de eenderdereg wordt voldaan.
- Wat het Grindcomité van het Grindfonds betreft, zit op dit ogenblik geen enkele vrouw in dit comité. Op 1 januari 2000 verstrijken evenwel de mandaten van de huidige leden. Op 19 november jongstleden werden de in het Grindcomité vertegenwoordigde instanties aangeschreven met de vraag hun nieuwe mandatarissen te willen aanwijzen.

In dit schrijven werd benadrukt dat het Grindcomité valt onder het toepassingsgebied van het decreet van 15 juli 1997 houdende invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen. Om die reden werd gevraagd om per mandaat een dubbele voordracht te doen (één man en één vrouw). Tot slot wordt in de nota herinnerd aan het feit dat het Grindcomité in z'n nieuwe samenstelling maximaal tweederde van de leden van hetzelfde geslacht mag tellen, op straffe van nietigheid van adviezen.

- De Commissie Preventief Bedrijfsbeleid : in tegenstelling tot wat vermeld staat in de stand van zaken meegedeeld op de vergadering van de Vlaamse regering van vrijdag 29 oktober (document VR/99/2910/DOC.1004), telt deze commissie niet 25 % maar 12 % vrouwen (1 op 8 en niet 2 op 8). Op dit ogenblik is één van de acht mandaten vacant ten gevolge van het overlijden van de titularis.

2. *Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands beleid en Europese Aangelegenheden*

Nihil

Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

Reeds op 10 september 1997 heeft mijn administratie een schrijven gericht aan de verschillende adviesorganen bevoegd voor materies van Leefmilieu en Infrastructuur (LIN), waarbij hun aandacht werd gevestigd op de brochure "Evenwichtige vertegenwoordiging : een uitdaging voor mannen en vrouwen".

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

Als minister bevoegd voor het gelijkheidskansenbeleid heb ik verscheidene stappen ondernomen, niet alleen naar de adviesraden toe die onder mijn beleid ressorteren, maar ook naar mijn collega-ministers toe om hen te stimuleren rekening te houden met de toepassing van het decreet van 15 juli 1997 houdende invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen die onder hun bevoegdheid vallen.

- Concreet voor de adviesraden die onder mijn bevoegdheid vallen, beschik ik recent over een inventaris die steeds up-to-date wordt gehouden. Hierin wordt aangegeven over welke adviesraden gegevens beschikbaar zijn en welke adviesraden al dan niet in orde zijn. Het concreet aanmanen van de adviesraden die nog niet in orde zijn, is nog niet gebeurd omdat wij, noch de administratie kanselarij, beschikken over hun adressen.
- Tijdens de vergadering van de Vlaamse regering van 29 oktober 1999 heb ik de aandacht van mijn collega-ministers gevraagd voor de toepassing van het decreet van 15 juli 1997 in de adviesraden die onder hun bevoegdheid vallen. Ik heb hun gevraagd de nodige acties te ondernemen om ervoor te zorgen dat deze adviesraden evenwichtig worden samengesteld. Zij hebben een inventaris ontvangen van alle adviesorganen met de aanduiding van de M/V-verhouding (in %) en de vermelding of zij al dan niet voldoen aan het decreet van 15 juli 1997.

Hierbij werd ook een informatiepakket uitgedeeld over Pluspunt. Dit omvatte : het decreet van 15 juli 1997, een toelichting bij dit decreet, de Pluspunt-folder. Er werd hun gevraagd mij tegen 16 november 1999 te rapporteren over de stand van zaken in verband

met de toepassing van het decreet in de adviesraden waarvoor zij bevoegd zijn.

- Bovendien heb ik besloten een uitvoeringsbesluit bij het decreet van 15 juli 1997 uit te werken over de procedure inzake afwijkingen. Dit voorontwerp van besluit is door de Vlaamse regering principieel goedgekeurd op 19 november 1999 (voorontwerp van besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van de voorwaarden en de procedure inzake het verzoek om afwijking krachtens artikel 6 van het decreet van 15 juli 1997 houdende invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen).

Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden

Nihil

Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

Tijdens deze eerste maanden van mijn ambtsperiode nam ik nog geen initiatieven om de adviesraden aan te sporen om zich in orde te stellen tegen 31 december. Mijn diensten kregen wel de opdracht nauwgezet de samenstelling van de adviesraden te volgen. Ik heb mij er tevens van vergewist dat de respectieve adviescommissie op de hoogte zijn van deze verplichting.

Mijn voorgangers hebben diverse stimulansen tot naleving van het decreet gegeven. Zo werden op 30 oktober 1997, na goedkeuring van het bewuste decreet, de directeurs-generaal, inspecteurs-generaal en afdelingshoofden van het departement Onderwijs op de hoogte gebracht. Het toepassingsgebied, de inwerkingtreding, de sanctionering, de afwijkingmogelijkheid en de gevolgen voor Onderwijs werden verduidelijkt en toegelicht.

Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

De Vlaamse minister bevoegd voor Werkgelegenheid nam/neemt volgende maatregelen om de naleving van het decreet in alle adviesorganen onder zijn bevoegdheid snel te realiseren :

- voor de twee STC's : de vervanging van minimaal één vertegenwoordiger, vrouw in plaats

van man, zal in overleg met de voordragende instanties op korte termijn geregeld worden ;

- voor het beheerscomité van de VDAB : via het besluit tot (her)samenstelling van 15 oktober 1999 gaf de Vlaamse regering slechts haar goedkeuring "met dien verstande dat tegen 1 april 2000 de evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in het beheerscomité moet worden gerealiseerd". Alle betrokken instanties zijn zich hier dus bewust van de uiterlijk op 1 april door te voeren aanpassing ;
- de opvolgingscommissie voor de aanmoedigingspremies tenslotte : bij de laatste aanpassingen van vertegenwoordigers werd de vrouwelijke aanwezigheid opgetrokken ; het kleine onevenwicht (minimaal één man nog te vervangen door een vrouw) zal uiterlijk begin 2000 geregeld worden.

Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

De aandacht van de verschillende afdelingen van Aminal die betrokken zijn bij de werking of de samenstelling van deze adviesorganen, werd reeds op 11 februari 1998 gevestigd op de toepassing van het decreet, vóór de meeste organen een benoemingswisseling moesten doorvoeren. In de mate van het mogelijke werd met het decreet rekening gehouden. Interpretatieproblemen hebben echter de toepassing vertraagd. Het was niet duidelijk of enkel de effectieve leden geteld moesten worden of ook de plaatsvervangers, alleen de stemhebbende of ook de leden met een raadgevende stem of het quotum op de aangestelde leden of op de aan te stellen leden moest worden berekend.

Herhaaldelijk werden deze vragen om eenduidigheid gesteld, maar niet beantwoord (*zie schriftelijke vraag nr. 25 van 19 maart 1999 van Riet Van Cleuvenbergen aan Brigitte Grouwels, laatste alinea, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 11 juni 1999, blz. 1852*). Slechts recent is hierin enige duidelijkheid geschapen.

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

Er werd opdracht gegeven aan de kabinetsleden om in samenspraak met de administratie en de betrokken adviesorganen zo snel mogelijk voorstellen te formuleren om de samenstelling meer evenwichtig te maken. Indien onvoldoende

vrouwelijke kandidaten worden gevonden om de evenwichtige samenstelling mogelijk te maken, zal een beroep worden gedaan op Pluspunt, de gegevens- en adviesdatabank voor vrouwen met bestuurstantent.

Tevens werd op dit ogenblik de sensibiliseringsbrochure van de Vlaamse minister voor Gelijke kansenbeleid verspreid. In de begeleidende brief werd erop aangedrongen dat bij de eerstvolgende vernieuwing van de mandaten de (her)samenstelling van adviesorganen conform dit decreet zou gebeuren. Sommige adviesorganen waarvan het mandaat tot na december 1999 loopt, dienden erop te anticiperen dat zij moesten overgaan tot een vervroegde (her)samenstelling.

Ook de ambtenaren van het departement Onderwijs die hetzij als lid in de adviesorganen zijn opgenomen, hetzij fungeren als secretaris bij bepaalde commissies, dienden bij een hersamenstelling erover te waken dat rekening gehouden wordt met het decreet betreffende de evenredige vertegenwoordiging. Bovendien worden hersamenstellingen telkens geformaliseerd bij besluit en bijgevolg worden zij aan de bevoegde minister steeds als ontwerp ter goedkeuring voorgelegd. Dit laat mij toe een laatste toetsing door te voeren.

Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

Op dit ogenblik wordt er bijzonder aandacht geschonken aan het Grindcomité, niet alleen omdat nu de vernieuwing van de mandaten "toevallig" aan de orde is, maar ook omdat dit comité eenzijdig uit mannen is samengesteld. In de loop van de maand december zullen de namen van de nieuwe mandatarissen bekend zijn.

Het weze gezegd dat een evenredige samenstelling hier evenwel geen eenvoudige zaak zal zijn. Vastgesteld wordt immers dat tot op heden de sector van de natuurlijke rijkdommen voornamelijk nog een "mannenwereld" is. Het lijkt daarom niet uitgesloten dat voor deze commissie een uitzondering zal moeten worden aangevraagd bij de Vlaamse regering conform het art. 6 van het decreet van 15 juli 1997.

Tevens werd begin juli 1999 en midden oktober 1999, ter gelegenheid van de aanmaak van een databank met relevante gegevens over de samenstelling van ieder adviesorgaan, de advies-

organen gewezen op de toepassing van het decreet van 15 juli 1997 houdende invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen en de impact ervan op de rechtsgeldigheid van de genomen adviezen.

3. *Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden*

Nihil

Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

Nihil

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

De adviesraden werd niet gevraagd een concreet actieplan op te stellen om ervoor te zorgen dat zij aan de bepalingen van het decreet voldoen.

Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden

Nihil

Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

Een groot aantal van de adviesraden is reeds conform het decreet samengesteld. Voor een aantal van de adviesraden die niet de vereiste man-vrouwverhouding hebben, zal een afwijking aangevraagd moeten worden, aangezien de leden erin zetelen uit hoofde van hun functie (hoge ambtenaren, rectoren, voorzitters van koepelorganisaties etc.). Daartoe is het wachten op de bekrachtiging van de geijkte procedure door de regering.

Een aantal commissies die niet in orde zijn, stoppen hun werking binnenkort. Een derde categorie, die wél in de mogelijkheid verkeert zich in orde te stellen met de bepalingen van het decreet, ontvangt van mij eerstdaags een schrijven waarin opnieuw gewezen wordt op de decretale verplichtingen inzake man-vrouwsamenstelling en op het bestaan van de talentenbank voor deskundige vrouwen. Ik zal er dan ook op aandringen dat zij mij een voorstel voorleggen om de situatie te regulariseren.

Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

Nihil

Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

De databank Pluspunt, nog maar enkele maanden degelijk gestoffeerd en bekend bij de administratie, wordt nog niet systematisch bevroegd. Anderzijds bestaan ook nog geen profielbeschrijvingen die gericht zoeken toelaten. Alvoers over afwijkingen wordt gedacht, moet minimaal deze piste dus verder uitgewerkt worden.

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

Aan de hand van de voorstellen zal een actieplan opgesteld worden om tot vervanging over te gaan. Voor de Provinciale Commissies voor Monumenten en Landschappen zal in januari reeds een eerste stap ondernomen worden, aangezien de werking van deze commissies moet geëvalueerd worden. Indien onvoldoende vrouwelijke kandidaten kunnen geselecteerd worden, zal in eerste instantie overgegaan worden tot een (voorlopige) afwijkingaanvraag bij de bevoegde minister. Dit kan zich voordoen voor gespecialiseerde raden en commissies (bv. Sport).

In het licht van het actieplan zal verder getracht worden tot een evenwichtige vertegenwoordiging te komen.

Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

Actieplannen als dusdanig worden niet opgesteld. Waar zich problemen voordoen, worden acties overwogen. Zo zal ik ervoor ijveren dat de vacante plaats binnen de Commissie Preventief Bedrijfsbeleid zal worden ingevuld door een vrouwelijke kandidaat. Daarmee komt de verhouding M/V voorlopig op 75-25 % te liggen.

**Vraag nr. 70
van 21 januari 2000
van de heer FILIP DEWINTER**

Educatieve werkmapp holebi's – Wetenschappelijke basis

Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Gelijke Kansen in Vlaanderen, verspreidde een edu-

catieve werkmapp rond homoseksuele en lesbische vorming voor het onderwijzend personeel.

1. Een grootschalige Amerikaanse wetenschappelijke studie toont aan dat ongeveer 5 % van de bevolking "holebi" zou zijn. De educatieve werkmapp meldt echter : "Wie beweert dat er 15 tot 20 % holebi's zijn, heeft misschien meer gelijk dan wie verwijst naar het mythische getal 5 % " (blz. 13).

Kan de minister vertellen op welke grootschalige en ernstige wetenschappelijke studie deze bewering stoelt ?

Zo niet, kan de minister vertellen op basis van welke andere gegevens deze stelling werd geponeerd ?

2. De werkmapp houdt eveneens een pleidooi voor positieve discriminatie "... bestrijding van discriminatie kan bevorderd worden door positieve discriminatie " (blz. 31).

Staat de minister zelf ook achter deze vorm van discriminatie ?

Hoe ziet de minister de invulling van deze "positieve" discriminatie concreet verlopen ?

Antwoord

1. De bewering waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, is gesteund op bevindingen die opgenomen zijn in "Een beleidsgerichte algemene sociale survey van Vlaamse homoseksuele mannen en vrouwen, basisrapport, 1998-1999", een recente studie van professor John Vincke (Universiteit Gent, vakgroep Sociologie), een erkend en gerenommeerd onderzoeker in dit thema.

Professor Vincke legt in het eerste hoofdstuk van zijn onderzoek uit hoe uiteenlopend resultaten van onderzoeken kunnen zijn door de vraagstelling. Op het vlak van homoseksualiteit is de belangrijkste vraag hierbij : "wanneer meet iemand zich een holebi-identiteit toe ?". Bijvoorbeeld : een getrouwde hetero met af en toe homoseksuele contacten zal zich geen holebi-identiteit toe-eigenen en zich op die manier ook niet karakteriseren in een enquête. Iemand die nog in zijn of haar aanvaardingsproces zit, doet misschien hetzelfde, terwijl hij of zij zichzelf misschien een jaar later in dezelfde enquête op een andere manier zou omschrijven.

Deze vraagstelling vormt een aanwijzing voor het feit dat exacte cijfers over het aantal holebi's erg moeilijk kunnen worden geponeerd.

Dit gebeurt ook niet in de educatieve map, waar heel duidelijk vermeld staat dat wie de cijfers 15 tot 20 % aanhaalt "... MISSCHIEN meer gelijk heeft dan...".

2. Positieve discriminatie wordt gedefinieerd als "op een specifieke groep gerichte maatregelen met het doel discriminatie uit te bannen en te voorkomen of de nadelen die uit bestaande attitudes, gedragingen en structuren voortvloeien, te ondervangen" (zie voor deze definitie : "Gelijke kansen in 100 woorden : een woordenlijst", Europese Commissie, 1998).

Positieve discriminatie is noodzakelijk bij elke achterstelling. Zolang holebi's worden achtergesteld, zal ik positieve discriminatie aanmoedigen. Jammer genoeg is die achterstelling nog steeds het geval : jaarlijks maakt de VZW FWH (Federatie Werkgroepen Homoseksualiteit) een overzicht van discriminatiemeldingen, onder andere in schoolverband. Deze lijst bevat vele tientallen meldingen, en is slechts het topje van de ijsberg.

In mijn beleidsnota schrijf ik dat ik een sterk holebi-middenveld wil uitbouwen. In de begroting van 2000 zijn hiervoor de nodige middelen uitgetrokken. Ook voor wetenschappelijk onderzoek over holebi-seksualiteit en projectsubsidies aan holebi-organisaties kan een beroep worden gedaan op het budget van Gelijke Kansen in Vlaanderen.

Vraag nr. 71
van 21 januari 2000
van de heer FILIP DEWINTER

Educatieve werkmapp holebi's – Uitgangspunten

Zie :
 Vlaams minister van Onderwijs en Vorming
 Vraag nr. 49
 van 21 januari 2000
 van de heer Filip Dewinter
 Blz. 816

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 72
van 21 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Welzijnsbeleid – Gedetineerden

De laatste jaren beseft de Vlaamse Gemeenschap dat zij verantwoordelijk is voor het welzijn van gevangenen en hun families. Zo ondersteunde ze erg beperkt vormingskansen, tewerkstellingsprojecten en cultuur in gevangnissen en gaf ze steun aan gezinsleden van gevangenen.

Vanuit de wetenschap dat ontslagen gevangenen bij gebrek aan een adequate begeleiding tijdens en na hun gevangenschap weinig kans hebben om het "beter" te doen en dat ook hun familie, in het bijzonder hun kinderen, zonder begeleiding een duidelijk verhoogd risico lopen op latere problemen, is dit terecht. Voormalig minister Luc Martens besloot daarom de Vlaamse Interdepartementale Commissie Hulp- en Dienstverlening aan Gedetineerden opnieuw op te starten. Om een gericht beleid te voeren, lijkt dit essentieel.

Toch valt het op hoe weinig gegevens beschikbaar zijn over gevangenen. Zo kan men bijvoorbeeld niet globaal achterhalen wat de achtergrond is van de gevangenen in de verschillende gevangnissen, of ze uit het eigen arrondissement afkomstig zijn of niet, welke sociale achtergrond gevangenen in een bepaalde gevangenis hebben, welke taalfaciliteiten ze nodig hebben, welke familieleden geregeld op bezoek komen, enzovoort.

Het welzijnsbeleid kan dus niet adequaat worden afgestemd op de noden van de groep.

1. Op welke parameters baseert de minister zich om een beleid naar de doelgroep gedetineerden en hun familie uit te bouwen ?

Kan zij beschikken over de noodzakelijke gegevens bij het ministerie van Justitie ?

2. Deed de Commissie Hulp- en Dienstverlening aan Gedetineerden reeds voorstellen aan de minister ? Zo ja, welke ?

Antwoord

Wat haar eerste vraag betreft, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat ik onlangs besliste een onderzoeksoopdracht toe te wijzen aan het Limburgs Universitair Centrum met het oog op het aandrigen van gegevens inzake het profiel en

de noden en verwachtingen van de gedetineerden in Vlaamse gevangenissen. Dit onderzoek dient te zijn afgerond tegen eind 2000 en zal ons hopelijk de noodzakelijke gegevens bezorgen om de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden vanuit de Vlaamse Gemeenschap verder uit te bouwen.

Wat haar tweede vraag betreft, kan ik antwoorden dat de vorige Vlaamse regering op 8 juni 1999 besliste om de aanbevelingen van de Interdepartementale Commissie Hulp- en Dienstverlening aan Gedetineerden op te volgen en een strategisch plan voor een geïntegreerde aanpak van de hulpverlening aan gedetineerden met het oog op hun sociale reïntegratie te laten opmaken.

Dit strategisch plan zal onder meer de volgende elementen bevatten :

- de missie en de krachtlijnen van een inclusief en gecoördineerd beleid ten aanzien van gedetineerden ;
- de strategische doelstellingen, die aangeven welke resultaten de Vlaamse overheid met het gevoerde beleid wil bereiken ;
- de kritische succesfactoren die de strategie aangeven die moet worden gevolgd, wil het overheidsoptreden succesvol zijn en wil men de vooropgestelde resultaten daadwerkelijk bereiken.

De werkzaamheden terzake worden binnenkort opgestart.

Op dit ogenblik wordt een stuurgroep gevormd met vertegenwoordigers van de verschillende departementen van de Vlaamse Gemeenschap, met vertegenwoordigers van het werkveld en met vertegenwoordigers van het ministerie van Justitie.

Het opstellen van het strategisch plan zal worden begeleid door een extern bureau. Het is de bedoeling dat de opmaak van dit strategisch plan tegen eind juni 2000 wordt afgerond.

In het kader van het opstellen van dit strategisch plan zal ik de minister van Justitie verzoeken om ons de noodzakelijke en actuele gegevens betreffende de gedetineerdenpopulatie te bezorgen.

Vraag nr. 73
van 21 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Bijscholingen gezondheid en welzijn – Multiculturele maatschappij

Integratie – wat dit ook concreet mag betekenen – van allochtonen-migranten blijft een belangrijke hefboom voor de totstandkoming van een multiculturele samenleving, met respect voor elk-ander.

Wanneer allochtonen-migranten ziek of ouder worden, in onverwachte omstandigheden terechtkomen, ... is het niet alleen belangrijk dat zij onze taal kennen, maar ook dat artsen, verpleegkundigen, verzorgenden en alle mogelijke hulpverleners de culturele achtergrond en het denken van deze groep juist kunnen inschatten. Daarom werden indertijd interculturele bemiddelaars aangesteld.

Toch blijft het essentieel, zeker in regio's waar veel mensen met een eigen culturele achtergrond leven, dat alle zorgverstrekkers in hun bijscholing met deze problematiek worden geconfronteerd.

Wordt in het kader van de (verplichte) bijscholingen in de gezondheids- en welzijnssector aan deze problematiek systematisch aandacht besteed ? Zo ja, op welke manier ?

Antwoord

Algemeen

Over het uitgangspunt dat zorgverstrekkers, zeker in regio's waar veel mensen met uiteenlopende culturele achtergrond leven, op de hoogte zouden moeten zijn of worden gebracht over de culturele achtergrond en het denken van allochtonen bestaat eensgezindheid. Over de wijze waarop dit in de praktijk moet worden gerealiseerd, bestaan er verschillende meningen.

Moet men in specifieke functies voor specifieke doelgroepen voorzien (categoriale benadering), zoals de interculturele bemiddelaars, of moet men ervoor zorgen dat de problematiek aan bod komt in de al dan niet verplichte bijscholing van alle zorgverstrekkers (inclusieve benadering)? Allicht zal het om een combinatie van beide dienen te gaan, waarbij moet worden nagegaan voor welke diensten en in welke situaties wat nodig is. Idealiter wordt aan deze problematiek in de toekomst aandacht besteed in de basisopleidingen.

Binnen de welzijnssector wordt momenteel in een samenwerkingsverband tussen de universiteiten en onder coördinatie van het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA) een project "Ondersteuningsstructuur toegankelijkheid van algemene welzijnsvoorzieningen voor armen en etnisch-culturele minderheden" uitgevoerd, waarbij ook dit onderwerp aan

bod zal komen. Alvorens nieuwe initiatieven te ontwikkelen, is het goed om de resultaten van dit project af te wachten.

Inmiddels wordt hieronder een overzicht gegeven van de initiatieven dit op dit ogenblik lopen.

Gezondheidszorg

– Vanuit de zorgverstrekkers leeft de behoefte aan dergelijke bijscholing. Vanuit deze behoefte hebben tot op heden reeds een aantal studiedagen plaatsgevonden waar de problematiek aan bod kwam. De bijscholing van bijvoorbeeld de huisartsen in het kader van de accreditering is hierbij een federale bevoegdheid.

– De interculturele bemiddelaars in de gezondheidszorg worden vanaf 1 januari 1999 tewerkgesteld binnen het medisch schooltoezicht (MST) in een reguliere tewerkstelling.

Vanaf 1 september 2000 worden zij in principe ingeschakeld in de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB). De Vlaamse regering engageerde zich ervoor om een oplossing uit te werken indien zou blijken dat deze inschakeling bij de personeelsoverdracht onvolledig zou gebeuren.

– De structuren die ontwikkeld zijn binnen het gezondheidsbeleid laten toe meer aandacht te besteden aan de toegankelijkheid van de gezondheidsvoorzieningen voor allochtonen. Bij de uitbouw van de LOGO's (lokaal gezondheidsoverleg) gaat speciale aandacht uit naar de allochtonen. De beleidsplannen zullen aantonen dat de LOGO's speciale inspanningen hiervoor ondernemen.

– Voor de meeste sectoren (o.a. RVT's) wordt in verplichte bijscholing voor het personeel voorzien (bv. via CAO's). Het behoort tot de autonomie van de instellingen om de inhoud van deze bijscholing te bepalen. Op vraag van zorgverstrekkers werden reeds studiedagen georganiseerd waar de problematiek aan bod kwam. (*RVT : rust- en verzorgingstehuis/CAO : collectieve arbeidsovereenkomst – red.*)

De inspectie gaat alleen na of bijscholing wordt geboden en of eraan wordt deelgenomen. Het opleggen van verplichtingen inzake bijscholing en het voorzien in middelen hiervoor zijn federale bevoegdheid.

– Het programma van de basisopleidingen is een onderwijsbevoegdheid.

Welzijn

– Bijzondere Jeugdbijstand

Ondersteuningsteams worden gesubsidieerd voor hun specifieke opdrachten, namelijk om in concrete situaties de hulpverlener bij te staan in zijn contacten met allochtonen-migranten en hun alle nuttige informatie te bezorgen.

Momenteel zijn er vier ondersteuningsteams werkzaam voor Vlaanderen, namelijk in Gent voor Oost- en West-Vlaanderen, Antwerpen, Limburg, en sinds 1999 in Leuven voor Vlaams-Brabant en Brussel.

– Vlaams Instituut ter Bevordering en Ondersteuning van de Samenlevingsopbouw (Viboso)

De confrontatie met de problematiek wordt ingebouwd wanneer binnen het gegeven programma deze thematiek aan bod komt. Dit komt vrij frequent voor en meestal op vraag van de cursisten. Men stelt hierbij vast dat deze themata grondiger zouden moeten kunnen worden aangepakt en behandeld. Men werkt een specifieke opleiding uit.

– Afdeling Welzijnszorg, team Gezinszorg

In de opleidingssector worden volgende items binnen het vak "omgangskundigheid" van de opleidingen voor verzorgenden vermeld in verband met integratie van allochtonen en migranten : de verschillende (multiculturele) invloeden op het gedrag van de zorgvrager, de eerbied voor de eigenheid van het individu, respect voor een andere levensvisie. Binnen het vak "familiehulp" organiseert men een opleiding voor laaggeschoolde en langdurig werkloze migrantenvrouwen. Dit is enerzijds een integratietegemoetkoming en anderzijds zullen de afgestudeerden de integratie kunnen bevorderen bij de allochtone zorgvragers waar zij zullen werken.

Gezinszorg Villers organiseerde in 1999 een bijscholing rond culturele communicatie met volgende inhoud : hoe communiceren wij met mensen uit andere culturen, wat houdt ons gescheiden, wat verbindt ons, hoe gaan wij hiermee om als hulpverlener?

Globaal kan worden gesteld dat de bijscholing in de diensten voor gezinszorg sporadisch (niet systematisch) verloopt, dit niet wordt vereist binnen de regelgeving. Dit gebeurt meestal in

de regio's waar men geregeld met allochtone klanten te maken heeft.

– Afdeling Gemeenschapsinstellingen

Geregeld worden studiedagen georganiseerd of neemt het personeel deel aan studiedagen rond interculturele communicatie binnen de gemeenschapsinstellingen ; een studiedag trefpunt voor voorzieningen ; een studiedag voor alle diensten binnen de Bijzondere Jeugdbijstand rond het begeleiden van migrantenjongeren binnen deze bijstand.

Afzonderlijk worden in de gemeenschapsinstelling in Beernem interculturele communicatietechnieken georganiseerd en heeft men in Ruislede een informatieve video ten behoeve van de allochtone-migrante ouders.

**Vraag nr. 74
van 21 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Opvanggezin – Minimumleeftijd

Artikel 1 van de bijlage bij het ministerieel besluit van 27 december 1988 bepaalt : "De opvangpersoon die in het opvanggezin de voornaamste verantwoordelijkheid draagt, heeft de leeftijd van 21 jaar bereikt en is in staat kinderen op te voeden".

Tegenover deze strikte leeftijdsgrens staat dat studenten Verzorging nu zijn afgestudeerd op 19 jaar als zij het bijkomend specialisatiejaar doen. Wanneer zij dan het beroep van onthaalouder of opvangpersoon willen uitoefenen, moeten ze wachten tot 21 jaar ... ondanks hun kwalificatie. De minister verklaarde dat zij in haar beleid leeftijdsdiscriminaties wil wegwerken : dit is één van de concrete voorbeelden.

Vermits men enerzijds meerderjarig is op 18 jaar, en anderzijds na het beëindigen van de studies een diploma krijgt waardoor wordt bevestigd dat men in staat is een bepaald beroep uit te oefenen, zie ik geen reden om de leeftijd van 21 jaar te handhaven voor deze groep gekwalificeerde verzorgenden.

Reeds vroeger wees ik op het arbitraire van de leeftijdsgrens van 21 jaar. Zeker nu de richting Verzorging hervormd is en een bijkomend jaar kan worden gevolgd, lijkt het me zinvol studenten die dit zevende jaar specialisatie volgden, onmiddellijk toegang te verlenen tot de arbeidsmarkt als onthaal- of opvangouder wanneer zij aansluiten bij

een erkende dienst. Dit garandeert mijns inziens een blijvende kwaliteitsopvolging.

1. Wat is de motivatie voor de leeftijdsgrens van 21 jaar ?

2. Hoe werd de normering "in staat zijn kinderen op te voeden" in het verleden opgevolgd ?

Is het niet zinvol deze beoordeling te concretiseren in een bepaald getuigschrift, een jaarlijkse bijscholing, een gesprek, een aansluiting en kwaliteitscontrole bij een erkende dienst, ... ?

3. Waarom worden leerlingen die het zevende jaar Verzorging volgden, niet rechtstreeks toegelaten tot het beroep van onthaalouder ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger informeert naar de achtergronden van de minimumleeftijdsgrens van 21 jaar die geldt voor een opvanggezin.

1. Als de grens voor het opnemen van de taak van opvanggezin op 21 jaar ligt, dan heeft dit te maken met het feit dat ook de meerderjarigheid aan deze leeftijd gekoppeld was. Op het moment dat de meerderjarigheid op de leeftijd van 18 jaar werd gelegd, is ervoor geopteerd om de minimumleeftijd voor opvanggezinnen op 21 jaar te behouden omdat men oordeelde dat het aanhouden van deze minimumleeftijd een bijkomende garantie aan levenservaring inhield voor een kandidaat-opvanggezin.

Terwijl een kinderverzorgster in de context van een kinderdagverblijf begeleid en onder supervisie van verantwoordelijken haar taak opneemt, staat een opvanggezin in zijn huiselijke omgeving alleen voor de opdracht om anderen kinderen op te vangen en op te voeden. Het verschil in opvangomgeving verklaart het verschil in instapleeftijd tussen respectievelijk het werken in een kinderdagverblijf en het werken als opvanggezin.

2. Ik sluit mij evenwel aan bij de suggestie van de Vlaamse volksvertegenwoordiger om de bekwaamheid om kinderen op te voeden niet louter leeftijdsgebonden, maar ook inhoudelijk, gekoppeld aan de persoon van de kandidaat, te beoordelen. Daarin kunnen elementen als opleiding, bijscholing en kwaliteitscontrole een rol spelen.

Ik zal dan ook vragen aan Kind en Gezin, de instelling die de voorwaarden voor het opvanggezin bij een dienst vaststelt en die beslist over het toezicht op particuliere opvanggezinnen, of zij een dergelijke werkwijze kan ontwikkelen. Op grond daarvan zal ik dan nagaan of een wijziging van de wettelijke context mogelijk is.

- Als leerlingen die het zevende jaar Verzorging volgden momenteel niet worden toegelaten tot het beroep van onthaalmoeder, dan is dat het gevolg van de vigerende wettelijke leeftijdsgrens, waarvan ik de achtergrond heb toegevoegd.

Ik zal die regel, mede in het licht van het bij Kind en Gezin opgevraagde voorstel, evalueren en eventueel wijzigen.

**Vraag nr. 75
van 21 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Dagverzorging bejaarden – Federaal initiatief

De federale ministerraad keurde op 12 februari 1999 een ontwerp van aanhangsel bij het protocolakkoord van 9 juni 1997 goed. Hierin wordt de oprichting van centra voor dagverzorging aangekondigd voor zorgbehoevende ouderen. Bij deze toelichting staat vermeld dat het ontwerp is opgesteld door de bevoegde federale, communautaire en gewestelijke overheden.

In Vlaanderen werd in 1998 het decreet houdende de erkenning en de subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg goedgekeurd. Hierin is óók sprake van dagopvang voor zorgbehoevenden, ook voor niet-bejaarden.

Allicht zijn er gelijkenissen en fundamentele verschillen tussen het Vlaamse en het federale initiatief. Belangrijk is dat het aanbod voor potentiële klanten duidelijk is en dat er geen overlappings gebeuren.

- Is de minister betrokken bij de uitvoering van dit protocol ?

Zo ja, welke afspraken (in verband met verantwoordelijkheid nemen, financiering, personeelsformatie, ...) werden er gemaakt ?

- Past dit ontwerp in het Vlaamse (ouderen)zorgbeleid ?

- Hoe gebeurt de afstemming tussen dit federale initiatief en de dagopvang van niet-bejaarden in Vlaanderen ?

Antwoord

- In het protocolakkoord van 9 juni 1997 gesloten tussen de federale overheid en de gemeenschappen/gewesten inzake het te voeren ouderenzorgbeleid, werd bepaald dat thuiszorgondersteunende voorzieningen, zoals onder andere het kortverblijf in een rusthuis en de dagopvang, verder moesten worden ontwikkeld, en dat de verstrekte verzorging op de meest passende wijze moest worden gefinancierd door de verzekering voor geneeskundige verzorging.

In het kader van de totstandkoming van het decreet van 14 juli 1998 houdende de erkenning en de subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg en van het bovenvermelde protocolakkoord, heeft de toenmalige minister bevoegd voor bijstand aan personen met de federale overheid onderhandelingen aangeknoopt om een billijke financiering van de verstrekte verzorging in de dagverzorgingscentra mogelijk te maken.

Er werd een interkabinettenwerkgroep rond dit thema opgezet, die eind 1998 zijn werkzaamheden afrondde met een consensus inzake de Riziv-financiering van de dagverzorgingscentra. Op basis van de bereikte overeenkomst in de interkabinettenwerkgroep werd een tekst opgesteld ("aanslag nr. 2 bij het protocol van 9 juni 1997"). Deze tekst werd op 12 februari 1999 goedgekeurd door de federale ministerraad op voorstel van de federale ministers van Volksgezondheid en van Sociale Zaken.

Het aanslag nr. 2 bij het protocol van 9 juni 1997 tussen de federale regering en de overheden bedoeld in artikelen 128, 130 en 135 van de grondwet over het te voeren ouderenzorgbeleid – centra voor dagverzorging, werd op 25 mei 1999 door de betrokken overheden ondertekend. Voor de Vlaamse regering werd dit aanslag respectievelijk door mevrouw Wivina Demeester, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, en de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Welzijn en Gezin, ondertekend. Zij waren hiertoe gemachtigd door de Vlaamse regering in haar zitting van 30 maart 1999 (zie stukken Vlaamse regering VR/99/3003/DOC/0347).

2. Het "aanhangel nr. 2 – centra voor dagverzorging" bij het protocolakkoord is compatibel met de Vlaamse regelgeving inzake de dagverzorgingscentra.

De toepassing hiervan zal leiden tot een gevoelige tegemoetkoming van de federale overheid in de zorgkosten van de Vlaamse dagverzorgingscentra. Met name die dagverzorgingscentra welke zorgbehoevende oudere personen opvangen (dementerenden of lichamelijk zorgbehoevenden) zullen deze tegemoetkoming ontvangen, wat de financiële leefbaarheid van deze dagverzorgingscentra zal versterken, en ook de financiële toegankelijkheid van deze zorgvorm voor de beoogde doelgroep beter kan waarborgen. Het stemt ook overeen met het principe van de cofinanciering van de thuiszorgvoorzieningen, waarbij diverse overheden een inbreng doen.

3. Door de federale overheid werd ondertussen het wettelijk en administratief kader gecreëerd om te kunnen overgaan tot de uitvoering van de toekenning van Riziv-zorgforfaits aan de dagverzorgingscentra.

Ik heb de secretaris-generaal van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur de opdracht gegeven om een globale erkenningsprocedure uit te werken waarbij, naast de erkenning van de dagverzorgingscentra in het kader van de wetgeving op de thuiszorg, eveneens de specifieke erkenning van een aantal verblijfseenheden in het kader van de federale wetgeving kan worden opgenomen.

Vraag nr. 77
van 21 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Welzijnssector – Allochtone ervaringsdeskundigen

Om de toegankelijkheid en de hulpverlening in de welzijnssector voor allochtonen en migranten te verbeteren, worden best ook allochtonen ingeschakeld als personeelsleden. Ze kunnen worden ingeschakeld als ervaringsdeskundigen.

Als volwaardig personeelslid kunnen ze niet altijd functioneren omdat ze niet voldoen aan diploma-vereisten. Belangrijk is daarom dat er kansen worden gecreëerd om bijscholing of bijkomende opleiding te krijgen. Dit past trouwens in de regeringsverklaring, die pleit voor permanent leren.

1. In welke welzijnssectoren is bewust geopteerd om allochtonen of migranten als medewerker in te schakelen ?
2. Wordt in deze sectoren specifieke bijscholing of opleiding gegeven ? Hoe ?

Antwoord

1. Binnen de integratiesector kan de minister, volgens artikel 50, § 3 van het besluit van 14 juli 1998 betreffende de erkenning en subsidiëring van centra en diensten voor het Vlaamse minderhedenbeleid, afwijkingen toestaan op de kwalificatievereisten om de indienstneming van leden van de doelgroep te bevorderen.

De integratiecentra en -diensten doen aan doelgroepgerichte aanwerving. Binnen de overeenkomsten, met de besturen een voorwaarde om te worden erkend en gesubsidieerd als integratiecentrum of lokale integratiedienst, wordt steeds een resultaatgebied geformuleerd om het aantal allochtone werknemers binnen het personeelsbestand te verhogen.

Momenteel zijn 40 van de 129 personeelsleden bij de integratiecentra allochtoon. Bij het Vlaams Minderheden centrum is de verhouding 3 op 25.

Voor de sector Bijzondere Jeugdbijstand vergemakkelijkt de uitbreiding van de diplomaver-eisten met het diploma van gezinswetenschappen de aanwerving van allochtonen binnen de sector. Zo werden allochtone werknemers aange-worven bij het Comité voor Bijzondere Jeugd-bijstand van Brussel-Halle-Vilvoorde en bij de bemiddelingscommissie van Mechelen. Eén allochtoon werd als consulente bij het Comité voor Bijzondere Jeugdbijstand van Antwerpen in dienst genomen.

De gemeenschapsinstellingen zijn vragende partij om allochtone werknemers aan te nemen, het aanbod is beperkt. Via aanwervingsexamens stellen allochtonen zich wel kandidaat, maar slechts twee allochtonen werden aangeworven, respectievelijk in Ruislede en in Mol.

De privé-instellingen gesubsidieerd door Bijzondere Jeugdbijstand rekruteren zelf hun personeel naargelang de noden. Zoals voor een leefgroep, een dagcentrum en een begeleidings-

tehuis voor allochtone jongeren, waarvoor zij allochtoon personeel vragen.

De sector Gezinszorg organiseert binnen het vak Familiehulp een opleiding voor laaggeschoolde en langdurig werkloze migrantenvrouwen met het oog op tewerkstelling binnen de sector.

Het Vlaams Instituut ter Bevordering en Ondersteuning van de Samenlevingsopbouw (Viboso) stelt zijn basiscursus ook open voor allochtone werkers. De hoge diplomaverenissen zijn een probleem. Afwijkingen op de vereiste diploma's of het stellen van lagere normen zijn niet gereguleerd. Via de Sociale Maribeloperatie werden interculturele bemiddelaars in dienst genomen.

2. De integratiesector wordt ondersteund door het Vlaams Minderhedencentrum inzake methodieken en vorming. De sector Gezinszorg geeft een opleiding "omgangsdeskundigheid" voor verzorgenden. Items zijn de multiculturele invloeden op het gedrag van de zorgvrager, de eerbied voor de eigenheid van het individu en het respect voor een andere levensvisie.

De sector van het maatschappelijk opbouwwerk geeft binnen de basiscursus specifieke opleiding, meestal op vraag van de werkers zelf.

Vraag nr. 80
van 21 januari 2000
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Vlaams Fonds – Persoonlijk assistentiebudget

Bij besluit van de Vlaamse regering houdende vaststelling van de voorwaarden en modaliteiten inzake het experimentele project rond het toekennen van een persoonlijk assistentiebudget aan bepaalde personen met een handicap, wordt in hoofdstuk II, artikel 4 gesproken over personen met een fysieke, sensorische en mentale handicap.

Op welke manier werden personen die nu verblijven in een residentiële setting hiertoe uitgenodigd?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse regering van 19 januari 1999 houdende vaststelling van de voorwaarden en modaliteiten inzake het experimentele project

rond het toekennen van een persoonlijk assistentiebudget aan bepaalde personen met een handicap, bepaalt in hoofdstuk II, artikel 4 precies de modaliteiten voor deelname aan dit beperkte experiment. 22 personen met een fysieke handicap, 13 met een visuele en/of auditieve handicap en 20 personen met een mentale handicap konden in het experiment worden opgenomen.

Gelet op het experimenteel karakter en de beperkte omvang ervan, was het niet opportuun om meer dan 20.000 potentiële kandidaat-deelnemers, en méér dan 40 door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VF-SIPH) erkende voorzieningen, rechtstreeks op te roepen om geïnteresseerde kandidaten te vinden. Het Vlaams Fonds heeft in samenspraak met het kabinet van minister Luc Martens, bevoegd voor Welzijn in de vorige legislatuur, de volgende kanalen gehanteerd.

Via een schrijven aan :

- alle personen met een handicap die eerder een aanvraag voor (de toen nog onbestaande zorgvorm) persoonlijk assistentie indienden ;
- alle personen met een handicap die eerder hun interesse voor het werken met een persoonlijk assistentiebudget (PAB) aan het Vlaams Fonds kenbaar maakten ;
- een groot aantal gebruikersorganisaties ;
- de koepelorganisaties van voorzieningen ;
- de tehuizen ;
- de provinciale wachtlijstwerkingen ;
- de door het Fonds erkende multidisciplinaire teams ;
- tehuizen voor niet-werkenden, type nursing, met als doelgroep personen met een motorische handicap, gelet op de noodzaak om specifiek voor deze doelgroep de effecten van het PAB te onderzoeken.

De oproep tot kandidaat-deelnemers werd eveneens op de website van het Vlaams Fonds geplaatst (www.vlafo.be)

De overige deelnemers met een fysieke handicap werden geselecteerd uit de lijst kandidaturen die werden ingediend voor het eerste experiment. De 14 deelnemers van het experiment PAB die in het

jaar 1997 van start gingen, kregen een verlenging tot 31 december 2000 (besluit van de Vlaamse regering van 14 juli 1998).

Vraag nr. 84
van 26 januari 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Brochure "Durf innoveren" – Evaluatie

Zie :

Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

Vraag nr. 61

van 26 januari 2000

van mevrouw Patricia Ceysens

Blz. 849

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Vraag nr. 85
van 26 januari 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Verbrandingsoven Neder-over-Heembeek – Afvaltransport

Volgens de plaatselijke werkgroep Leefmilieu van de Brusselse deelgemeente Neder-over-Heembeek worden de uiterst toxische assen van de Brusselse afvaloven zonder enige voorzorgsmaatregel op open lichters overgeladen. Het verder transport richting Nederland zou gebeuren zonder dat de schepen worden afgedekt.

Gezien de naar verluidt hoge toxiciteit van die ladingen, vormt dit in feite een gezondheidsgevaar voor alle gemeenten die aan het Zeekanaal Brussel-Schelde en verder aan de Schelde zijn gelegen.

1. Worden er geregeld controles uitgevoerd op de gezondheidsgevolgen van het transport te water ?
2. Is de minister op de hoogte van het specifieke probleem dat boven werd geschetst ?

Werden er terzake al specifieke maatregelen getroffen ?

Antwoord

Terecht stelt de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat de assen van huisvuilverbrandingsovens toxisch en dus potentieel gezondheidsbedreigend zijn. Blootstelling van mens en dier aan deze assen wordt best zo veel als mogelijk vermeden.

Assen afkomstig van afvalverbrandingsovens zijn in Vlaanderen dan ook ingedeeld als gevaarlijk afval (Vlarea, bijlage 2.4.1.2). In het Vlaams afvalstoffendecreet wordt gesteld dat diegene die afvalstoffen beheert of verwijdert, verplicht is alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevraagd om gevaar voor de gezondheid van de mens of voor het leefmilieu, schade aan natuur en landschapsschoon te voorkomen vergezeld te zijn van een identificatieformulier.

Artikel 5.2.3.1.7, verwerking van verbrandingsresten, § 4 van Vlarem II bepaalt bovendien dat afvoer van as, vliegias en andere reststoffen stofvrij moet gebeuren.

Dit alles impliceert duidelijk dat het vervoer van de assen afgedekt dient te gebeuren. De aanpak hiervan moet in de eerste plaats zo dicht mogelijk bij de bron gebeuren, met name bij het laden in Neder-over-Heembeek dat, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, deel uitmaakt van het Brusselse Hoofdstedelijke gewest.

Het bevoegde controleorgaan bij het transport door Vlaanderen is de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM), die onder toezicht staat van de Vlaamse minister bevoegd voor leefmilieu, Vera Dua. Bij navraag blijkt evenwel dat er vanuit OVAM aangaande dit soort transport via de binnenscheepvaart nog geen specifieke controlecampagnes werden gevoerd. Het probleem is wel bekend en zal ook ter sprake komen bij de besprekingen tussen het Vlaams Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake de afvalverwerking. Daarenboven blijkt uit eerste informele contacten met het kabinet van minister Dua dat aan de OVAM de opdracht zal worden gegeven om, in afwachting dat er zekerheid komt over een gedegen aanpak dicht bij de bron, nauwer toe te zien op de transporten.

In het belang van een aanpak van dit probleem dicht bij de bron, stuur ik de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger en onze bezorgdheid over de vermoede lokale handelwijze ook door naar mijn collega-minister Didier Gosuin, minister van

Milieu van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en tevens voogdijminister voor het Net Brussel.

Vraag nr. 86
van 26 januari 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Sociaal-medisch beleid – Dodelijke ongevallen

Eén van de operationele doelstellingen uit het sociaal-medisch beleid (programma 42.2 van de begroting 2000), met name artikel 1.d.3, is om tegen het jaar 2002 het aantal dodelijke ongevallen in de privé-sfeer en in het verkeer met 20 % te verminderen.

Voorbeelden uit het buitenland (Scandinavië, Denemarken, Nederland) tonen aan dat het werken met dergelijke targets doeltreffend kan zijn. Voorwaarde is evenwel dat er een actieplan en strategie bestaan die op geregelde wijze worden geëvalueerd en bijgestuurd.

1. Welke strategie of actieplan begeleidt de vermelde doelstelling ?
2. Is er een afzonderlijke strategie voor ongevallen in de privé-sfeer en in het verkeer ?
3. Worden kinderen in dit actieplan als een afzonderlijke doelgroep benaderd ?

Antwoord

1 en 2. Om de gezondheidsdoelstelling te bereiken, met name tegen het jaar 2002 het aantal dodelijke ongevallen in de privé-sfeer en het verkeer verminderen met 20 %, wordt er een beroep gedaan op verschillende partners zoals de overheden op lokaal, provinciaal en gemeenschapsniveau. Verder zijn er het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG), de logo's (netwerken van lokaal gezondheidsoverleg), de voorzieningen, intermediairen onder andere in de thuiszorg, socio-culturele organisaties die de doelgroepen bereiken, universiteiten, hogescholen, de media, enzovoort. Van hen wordt concrete medewerking verwacht. Het op touw zetten van acties gericht op het realiseren van minstens een van de vijf Vlaamse gezondheidsdoelstellingen, was en is trouwens een voorwaarde voor het verder erkennen van de voorzieningen inzake gezondheidspromotie.

Het verkeersveiligheidsbeleid heeft tot doel om de verkeersongevallen terug te dringen, rekening houdende met de noodzakelijke en gewenste omvang en kwaliteit van de mobiliteit en de gewenste kwaliteit van het woon-, werk- en leefmilieu. Verscheidene factoren kenmerken het ongevalsgebeuren : de mens als verkeersdeelnemer, het voertuig, de weg en zijn omgeving, diverse verkeersomstandigheden. Vooral de wisselwerking tussen deze factoren speelt een grote rol. Verkeersveiligheidsmaatregelen moeten erop gericht zijn de samenloop van factoren te breken die in een concrete situatie tot een ongeval leidt ; samenloop tussen menselijke tekortkomingen en situatiefactoren. Indien één van deze invloedsfactoren kan worden gewijzigd, is de kans zeer groot dat het ongeval niet plaatsvindt. Alleen onderling samenhangende pakketten van maatregelen in de sfeer van voertuig, weg en omgeving, samen met voorlichting, educatie, toezicht en wetshandhaving kunnen het vervoer- en verkeersproces veiliger maken. Het is daarbij uiterst belangrijk om gewenst gedrag én omgeving op elkaar af te stemmen.

Het concept "duurzaam veilig wegverkeer" moet worden ontwikkeld en geïmplementeerd. Een duurzaam veilig verkeerssysteem kent :

- een infrastructuur die qua vormgeving zo veel mogelijk aangepast is aan de beperkingen van de menselijke voorgangers ;
- voertuigen die voorzien zijn van middelen om de taken van de mens te vereenvoudigen en die geconstrueerd zijn om de kwetsbare mens zo goed mogelijk te beschermen ;
- een verkeersdeelnemer die adequaat wordt opgeleid, geïnformeerd, waar nodig gecontroleerd en aan wie, na ongeval, deskundige hulp wordt verleend.

Op het vlak van verkeersongevallenpreventie is het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid (BIVV) toonaangevend. Ongevallenpreventie (zowel in de privé-sfeer als in het verkeer) is ook een van de taken van de logo's. Er werden een aantal indicatoren bepaald die de logo's moeten gebruiken en vermelden in hun implementatieplan en die als beoordelingscriteria van de werking van de logo's zullen worden gebruikt. Aan de logo's wordt eerst gevraagd om de bestaande situatie inzake ongevallenpreventie binnen hun regio in kaart te brengen, om vervolgens (met de door het VIG aangereikte instrumenten en methodieken m.b.t. ongevallen

in de privé-sfeer) bij te dragen tot het verwezenlijken van de gezondheidsdoelstelling inzake ongevallenpreventie.

Op het terrein van ongevallen in de privé-sfeer is de stuwende motor achter het Vlaamse preventiebeleid het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie, dat over een dienst Preventie van Ongevallen in de Privé-sfeer beschikt. Hier worden relevante en bruikbare methodieken en werkingsinstrumenten ontwikkeld en gevalideerd, die kunnen worden ingezet voor doelgroep- of settingsgerichte projecten die betrekking hebben op de bevordering van de veiligheid in de privé-sfeer. Het VIG verzorgt ook ten behoeve van de logo's aangepaste bijscholingen betreffende de gezondheidsdoelstelling inzake ongevallenpreventie in de privé-sfeer.

Preventie van ongevallen in de privé-sfeer moet zich richten op alle risicosituaties en tot alle bevolkingsgroepen. Toch wordt er aan bepaalde risico's en doelgroepen prioriteit gegeven. De drie prioritaire doelgroepen zijn : kinderen, ouderen en kansarmen. De drie prioritaire risico's zijn : vallen, vergiftigingen en brandwonden.

Een ongeval is niet het gevolg van het blinde noodlot. Drie factoren, die elkaar onderling beïnvloeden, spelen een belangrijke rol bij het totstandkomen van een ongeval, namelijk de mens, een product en de omgeving. Wil preventie van ongevallen enig resultaat boeken, dan moeten deze drie factoren gelijktijdig worden aangepakt. Door risico's te herkennen en te leren beheersen, kan men de aanleiding tot een ongeval tegengaan en het ongeval zelf voorkomen. Preventie van ongevallen is een onderdeel van een globaal gezondheidsbevorderend beleid. Men moet er zich ook van bewust zijn dat preventie een investering is op lange termijn.

Inzake de preventie van ongevallen in de privé-sfeer werd er een strategisch plan opgesteld met vijf strategische doelstellingen, waarvan de eerste drie prioritair zijn.

Het eerste (prioritaire) doel is het aantal ongevallen bij mensen in huis en tijdens de vrije tijd verminderen, door het bijbrengen aan bepaalde bevolkingsgroepen van kennis, vaardigheden en basishoudingen in verband met ongevallenpreventie, door te werken aan een veilige woonsituatie, door te werken aan de veiligheid van

producten en diensten en door te werken aan de prioritair gestelde risico's.

Het tweede (prioritaire) doel is de aandacht voor ongevallen in de privé-sfeer verhogen door de overheid op het niveau van gemeente, provincie, gewest en gemeenschap te adviseren, door de samenleving te sensibiliseren over het belang van ongevallen in de privé-sfeer en door de medewerking te stimuleren van diegenen die een zinvolle bijdrage kunnen leveren tot het realiseren van de gezondheidsdoelstelling.

Het derde (prioritaire) doel is het verhogen van de deskundigheid met betrekking tot ongevallenpreventie door het organiseren van vorming en ondersteuningsactiviteiten, door het thema ongevallenpreventie te integreren in de reguliere opleiding van intermediairen, en door het volgen van ontwikkelingen met betrekking tot de verschillende aspecten van preventie van ongevallen in de privé-sfeer.

Het vierde doel is het registreren van ongevallen in de privé-sfeer. Daartoe dienen eerst meetinstrumenten te worden geïnventariseerd en ontwikkeld, moeten de bestaande gegevens op elkaar worden afgestemd, moet er een werkinstrument worden ontwikkeld voor het identificeren en signaleren op logo-niveau van specifieke thema's, en moeten de wetenschappelijke gegevens toegankelijk worden gemaakt voor het werkveld, de voorzieningen, ...

Het vijfde en laatste strategische doel is de realisatie van een doeltreffende coördinatie tussen alle partners. Dit betekent het verzekeren van een optimale interne communicatie en van een optimale communicatie met de samenleving, het samenwerken met strategische partners, het deelnemen aan advies- en overlegorganen, het regelmatig evalueren en bijsturen van de eigen werking, een toekomstgericht beheer van financiële en materiële middelen voeren en zorgen voor voldoende, gemotiveerde en deskundige medewerkers.

3. Zoals reeds uit het vorige antwoord blijkt, zijn kinderen een prioritaire doelgroep in de preventie van ongevallen in de privé-sfeer. De actie rond de veilige speeltuinen, die voor juni-september 2000 gepland is naar aanleiding van het koninklijk besluit hieromtrent dat tegen de paasvakantie wordt verwacht, heeft uiteraard als doelgroep kinderen.

Verder is er in oktober in een project rond brandwondenpreventie voorzien, specifiek gericht op kinderen. Voor de kleuters en kinderen van de eerste graad van het lager onderwijs zal er een vertel- en voorleesboek worden uitgegeven en voor de tweede en derde graad van het lager onderwijs wordt er een computerspel rond brandwonden en veiligheid in het algemeen ontwikkeld.

Ook binnen het Belgisch Instituut voor Vekeersveiligheid worden er acties op touw gezet met kinderen als doelgroep.

hun omgeving ; samenwerkingsverbanden tussen de diensten voor gezinszorg ; innoverende projecten inzake informatieverschaffing aan de gebruikers en hun mantelverzorgers over het decreet thuiszorg ; personenalarmtoestellen.

1. Welke projecten werden in 1999 ingediend en door wie ? Welke bedragen werden goedgekeurd ?
2. Welke onderwerpen werden geselecteerd voor de projecten van 2000 ?

Vraag nr. 87
van 27 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Thuiszorg – Goedgekeurde projecten

Voor 1999 waren de thema's inzake thuiszorg (Belgisch Staatsblad van 15 april 1999) door de Vlaamse minister voor Welzijn als volgt bepaald : ondersteuning en begeleiding van dementerenden en

Antwoord

De onderstaande tabel geeft de verenigingen weer die een projectaanvraag voor 1999 hebben ingediend.

De goedgekeurde projecten evenals de bedragen vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in de derde kolom, het thema waaronder de goedgekeurde projecten vallen, wordt vermeld in de vierde kolom.

	Ingediende projecten	Goedgekeurde projecten	Thema
Nr.	Vereniging		
1.	Familiezorg West-Vlaanderen	1. Familiezorg West-Vlaanderen voor 1.200.000 fr.	Dementerenden
2.	RVT Sint-Jozef : paradox	2. RVT Sint-Jozef : paradox voor 1.200.000 fr.	Dementerenden
3.	Bijster	3. Bijster voor 1.200.000 fr.	Dementerenden
4.	Welzijnszorg Kempen	4. RVT Heilig Hart Kortrijk voor 750.000 fr.	Dementerenden
5.	Imsir	5. RVT Sint-Jozef : PGN Lier voor 500.000 fr.	Dementerenden
6.	Werkgroep Thuisverzorgers	6. Verpleegtehuis Joostens : dementiekafee voor 250.000 fr.	Dementerenden
7.	De Bakermat	7. Welzijnszorg Kempen voor 1.200.000 fr.	Samenwerking
8.	RVT Sint-Jozef : PGN Lier	8. De Bakermat voor 1.200.000 fr.	Samenwerking
9.	Steunpunt Welzijn	9. Verpleegtehuis Joostens : dag van de vergeten verzorger voor 150.000 fr.	Gehoneerd omdat ze een breed publiek bereiken

	Ingediende projecten	Goedgekeurde projecten	Thema
Nr.	Vereniging		
10.	Medico-Sociale Instellingen Sint-Jozef	10. Familiehulp : de gezinszorg in de 21ste eeuw voor 150.000 fr.	Gehoneerd omdat ze een breed publiek bereiken
11.	Verpleegtehuis Joostens : zorgkompas		
12.	Gezins- en bejaardenhulp van de Landelijke Beweging : dementerenden		
13.	De Wingerd		
14.	Sint-Lodewijkcrusthuis		
15.	VZW Gezinszorg Villers : supervisie verzorgende kansarme gezinnen		
16.	Gezins- en bejaardenhulp van de Landelijke Beweging : informatica		
17.	Solidariteit Gent		
18.	Verpleegtehuis Joostens : dementiekaffee		
19.	Verpleegtehuis Joostens : dag van de vergeten verzorger		
20.	Thuishulp : gemeenschappelijke dispatching		
21.	Familiehulp		
22.	Thuishulp : Thuiszorg-Gids		
23.	Thuishulp : infocampagne		
24.	Verpleegtehuis Joostens : leren omgaan met een dementerende		
25.	Toevlucht van Maria		
26.	De Wingerd : architectuur 2000		
27.	Familiehulp : de gezinszorg in de 21ste eeuw		
28.	RVT Marialove		
29.	Sint-Vincentius VVO		

In de loop van februari worden bij ministerieel besluit de nieuwe thema's voor projecten inzake de thuiszorg voor het jaar 2000 bepaald. Welke thema's van het jaar 1999 zullen worden verlengd en welke de nieuwe thema's zullen zijn, is nog niet duidelijk.

Rond deze themabepaling is momenteel overleg

aan de gang tussen de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn en het kabinet.

Naar alle waarschijnlijkheid wordt het thema "samenwerkingsverbanden tussen de diensten voor gezinszorg" bestendig. Aangezien de besprekingen nog niet rond zijn, is het echter nog te vroeg om hieromtrent definitief uitsluitsel te geven.

Zodra het nieuwe ministerieel besluit getekend is, bezorg ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger een exemplaar in een aanvullend antwoord.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
STEDELIJK BELEID, HUISVESTING
EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 72
van 21 januari 2000
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Vlabinvest – Kritiek Rekenhof (2)

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 58 van 16 december 1999 m.b.t. de kritiek van het Rekenhof op het ordonnanceringskrediet ten belope van 200 miljoen frank toegekend aan Vlabinvest (Boek van het Rekenhof 1999, blz. 231), heeft de minister enkele concrete cijfergegevens beschikbaar gesteld (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 18 februari 2000, blz. 614 – red.*).

Hierbij nog enkele vragen ter verduidelijking.

1. Hoeveel woningen werden er uiteindelijk gerealiseerd ?
2. Wat is de verhouding daarbij tussen koop- en huurwoningen ?
3. Wat de aanwending van een bedrag van 4.693.802 frank voor de werking betreft : kan dit verder in detail worden opgesplitst ?

Antwoord

1. Momenteel zijn volgende woongelegenheden gerealiseerd :
 - Sint-Genesius-Rode : 13 huurappartementen (Nieuwstraat) (alle 13 verhuurd), 12 koopappartementen (Hof ten Hout) (waarvan 6 reeds verkocht) ;
 - Tervuren : 12 huurappartementen en 14 huurwoningen (Moorsel-Groenveld) (alles verhuurd) ;
 - Wemmel : 7 erfpachtpercelen (Centrum II) (reeds 2 in erfpacht).

Op korte termijn worden nog volgende woongelegenheden gepland :

- Tervuren : 12 huurappartementen (Casino en Lindenhof) en 26 huurwoningen (Wish-Moorsel) ;
- Wezembeek-Oppem : 25 huurwoningen (Vosberg) en 6 huurappartementen (Marcellis) ;
- Overijse : 15 huurwoningen (Sint-Annastraat en Depage) ;
- Sint-Genesius-Rode : 22 koopappartementen (Hof ten Hout) ;
- Hoeilaart : 6 koopwoningen (Marien) ;
- Wemmel : 3 koopwoningen op erfpachtgronden ;
- Kraainem : 10 erfpachtgronden.

2. De verhouding tussen reeds gerealiseerde koop- en huurwoningen is als volgt : koopwoningen, 12 appartementen ; huurwoningen, 25 appartementen en 14 woningen ; erfpachtgronden, 7 percelen.

3. Van het bedrag van 4.693.802 frank werd 3,9 miljoen frank aangewend in het kader van de dienstenovereenkomst die tussen Vlabinvest en de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Vlaams-Brabant (GOM) werd afgesloten. Het resterende bedrag van 793.802 frank werd volledig besteed aan allerlei werkingskosten (drukwerk, post, promotie).

Vraag nr. 77
van 26 januari 2000
van de heer ROLAND VAN GOETHEM

Wervingsexamen cel Cultuurbeleid – Procedure

Met het oog op het aanleggen van een wervingsreserve van adjuncten voor de cel voor Cultuurbeleid van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, wordt door het Vast Wervingssecretariaat een examen (nummer ANV 990050) georganiseerd waarvoor de inschrijving uiterlijk op 31 januari 2000 dient te geschieden. Er zijn thans zes betrekkingen vacant.

In het examenreglement is sub 1.3. bepaald dat de kandidaten moeten beschikken over een universi-

tair of gelijkwaardig diploma en dat effectieve ervaring in de culturele sector een belangrijk element is. Onder punt 2 worden de richtingen en studiegebieden opgesomd waarvoor de diploma's moeten zijn uitgereikt. Er wordt gespecificeerd dat onder andere eveneens worden aanvaard, ik citeer : "de studenten die, tijdens het academiejaar 1999-2000, het laatste jaar van de studiën volgen voor het bekomen van het vereiste diploma. Zij kunnen echter slechts worden aangeworven wanneer zij het vereiste diploma hebben behaald."

Verder blijkt dat effectieve ervaring niet alleen een belangrijk element is bij de sollicitatie, maar dat zij van doorslaggevend belang is. Onder punt 2 staat inderdaad ook, ik citeer : "De kandidaten dienen relevante stage en/of professionele ervaring te kunnen aantonen in de culturele sector. Naar de ingeschreven kandidaten zal een uitgebreide vragenlijst gestuurd worden waarin zal gepeild worden naar deze ervaring. Enkel de kandidaten waarvan geoordeeld wordt dat hun aangebrachte ervaring voldoet aan de gestelde vereisten zullen uitgenodigd worden voor de verdere selectie."

Dit betekent dat er vóór het eigenlijke examen in feite een preselectie zal plaatsvinden.

1. Kan de minister meedelen wat die "gestelde vereisten" inzake de "relevante stage en/of professionele ervaring in de culturele sector" zijn ?
2. Wordt die preselectie uitsluitend uitgevoerd door het Vast Wervingssecretariaat, of zetelt in de preselectiecommissie ook een afgevaardigde van de administratie of van het kabinet van de minister ?

Is de stem van deze afgevaardigde beslissend ?

3. Op welke wijze moeten de studenten van het academiejaar 1999-2000 bewijzen leveren van "relevante stage en/of professionele ervaring in de culturele sector" ?
4. Waarom wordt niet eerst op objectieve wijze (dus anoniem) de algemene kennis en vaardigheid van de kandidaten getest en pas daarna gepeild naar hun ervaring ?

Deze werkwijze zou alvast dat voordeel hebben dat de gelijke kansen van eenieder worden gewaarborgd. De in het reglement van examen ANV 990050 vastgelegde procedure bevoordelt immers kandidaten wier "ervaring" wordt aanvaard, maar die voor de rest minder geschikt of zelfs onbekwaam kunnen zijn.

Antwoord

1. De vereiste naar relevante stage- en of professionele ervaring in de culturele sector refereert aan daadwerkelijk uitgeoefende prestaties in de vermelde sector.

Dit kan slaan op zowel bezoldigde als onbezoldigde prestaties van allerlei aard (studiewerk, coördinatie, organisatie op allerlei niveau, ...), ongeacht het "statuut" waarin deze prestaties verricht zijn (beroepsmatig met of zonder geëigend diploma, als student, stagiair, gewetensbezwaarde, vrijwilliger, ...).

2. Deze beoordeling werd uitgevoerd onder het voorzitterschap van de Vast Wervingssecretaris of van een door hem gedelegeerd selectieadviseur van Selor.

Deze wordt uiteraard bijgestaan door een reglementair samengestelde "examenjury", samengeroepen door Selor. Daarin zetelen experts en leidinggevenden uit de administratie, ook wel aangevuld met deskundigen uit het werkveld of uit de academische wereld, nooit leden van de ministeriële kabinetten.

De examenjury beslist. Ieder lid van de examencommissie heeft één stem.

3. Ook de studenten van het lopende academiejaar kunnen deelnemen. Hun relevante ervaring zullen zij moeten bewijzen vanuit hun huidige of vroegere stage- of vrijwillige activiteiten in de sector. Veel studenten kunnen trouwens bogen op voorafgaandelijke beroepservaringen.
4. Het is de bedoeling om met deze selectieprocedure zo vlug en zo efficiënt mogelijk te komen tot een valide beslissing omtrent de meest geschikte kandidaten voor deze toch wel heel specifieke functies. Het zou getuigen van niet-behoorlijk bestuur om kandidaten te laten participeren die in latere fases van het examen hoe dan ook uit de boot zouden vallen wegens een tekort aan affiniteit en ervaring met het werkveld. Dit wekt verkeerde verwachtingen en valse illusies. Daarenboven werd gerekend op het zelfselecterend vermogen van de arbeidsmarkt, door deze ervaringsvereiste expliciet op te nemen in het examenreglement. De gelijkheid van kansen wordt uiteraard door Selor verzekerd aan elke in aanmerking komende kandidaat, door de beoordelingen zo professioneel en zo objectief mogelijk te laten verlopen aan de hand van vooraf samengestelde beoordelings-

roosters en gestandaardiseerde methodieken. De administratie Cultuur wordt trouwens slechts in een laatste fase betrokken in het selectieproces.

Vraag nr. 80
van 28 januari 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Bibliotheken faciliteitengemeenten – Nederlandstalige boeken

Het bibliotheekdecreet bevat duidelijke criteria inzake de taalverhoudingen van de boekencollecties. In het verleden waren er verschillende bibliotheken van faciliteitengemeenten die hieraan niet voldeden.

Wat is vandaag de stand van zaken ?

Worden de faciliteitengemeenten geregeld gecontroleerd op de naleving van het genoemde decreet ?

Antwoord

In het bibliotheekdecreet is bepaald dat minstens 75 % van de collectie gedrukte materialen moet bestaan uit Nederlandstalige werken.

In de vraag wordt ten onrechte de indruk gewekt dat in verschillende faciliteitengemeenten deze norm niet zou worden gerespecteerd.

De problemen doen zich voornamelijk voor in de Vlaamse rand rond Brussel en in Voeren.

De gemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek en Voeren beschikken immers nog niet over een erkende bibliotheekvoorziening conform het bibliotheekdecreet.

In Wezembeek-Oppem bestaat er wel een erkende Nederlandstalige openbare bibliotheek. De collectie gedrukte materialen bestaat echter slechts voor iets meer dan de helft uit Nederlandstalige werken. Het gemeentebestuur wenst uitdrukkelijk deze toestand te bestendigen. Met toepassing van artikel 83 van het besluit van de Vlaamse regering van 13 november 1991 houdende uitvoering van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk, werd door voormalig minister Martens beslist om de weddesubsidies voor het leidinggevend en technisch personeel van de erkende Nederlandstalige openbare biblio-

theek van Wezembeek-Oppem op te schorten met ingang van 1 december 1998.

In het schrijven aan het gemeentebestuur werd verder bepaald dat de weddesubsidies opgeschort blijven zolang niet wordt tegemoetgekomen aan de geformuleerde opmerkingen. In analogie hiermee heeft ook het provinciebestuur van Vlaams-Brabant de provinciale subsidies opgeschort.

In de gemeenten Wemmel en Sint-Genesius-Rode voldoet de collectie aan de gestelde vereisten.

De bedoelde bibliotheken worden geregeld (jaarlijks à tweejaarlijks) geïnspecteerd door de bevoegde administratie.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
 VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 49
van 21 januari 2000
van de heer FILIP DEWINTER

Educatieve werkmap holebi's – Uitgangspunten

1. Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Gelijke Kansen in Vlaanderen, verspreidde een educatieve werkmap rond homoseksuele en lesbische vorming voor het onderwijzend personeel. In een tweede deel worden een groot aantal zogenaamde educatieve spelletjes voorgesteld die leerkrachten in hun lessen kunnen introduceren.

Kan de minister vertellen in hoeverre zij het gebruik van de werkmap door het onderwijzend personeel eist of aanmoedigt ?

2. In verscheidene van deze spelletjes kunnen en mogen enkel aanmoedigende gedachten en standpunten pro het holebi zijn aan bod komen, en worden andere meningen hieromtrent als ongewenst dissident beschouwd (voorbeelden : blz. 51 "We noteren op een bord welke gedachten positief zijn voor homo's, lesbiennes en bi's" ; blz. 67 "doel : een positief liefdesverhaal verzinnen over holebi-jongeren").

Is de minister het ermee eens dat in een educatieve werkmap voor het onderwijs het kritisch en zelfstandig denken van leerlingen wordt afgeremd en ontmoedigd ?

Indien niet, welke stappen onderneemt zij om deze tendentieuze spelletjes uit de werkmap te laten verdwijnen ?

3. Ook wordt in vele van de beschreven spelletjes het "holebi-zijn" als norm vooropgesteld, en laat men uitschijnen dat het "hetero-zijn" veel-
eer een afwijking is (voorbeeld : blz. 61, vraag 5). Ook in het eerste deel wordt verontwaardigd gemeld : "Onze cultuur beschouwt iedereen als hetero, tot het tegendeel is bewezen" (blz. 22).

Is de minister het ermee eens dat de werkmap het "hetero-zijn" als afwijkend van het normale beschouwt ?

Indien niet, welke stappen onderneemt zij om deze tendentieuze spelletjes uit de werkmap te laten verdwijnen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Gecoördineerd antwoord

1. Uit een aantal recente onderzoeksgegevens omtrent holebi-jongeren blijkt dat velen onder hen met ernstige problemen kampen als gevolg van de maatschappelijke reacties op hun holebi-zijn. Met name de studies van professor J. Vincke (Universiteit Gent) wijzen uit dat bij homojongens dubbel zoveel zelfmoordpogingen voorkomen dan bij heteroklasgenoten. Bij holibimeisjes ligt het aantal zelfmoordpogingen zelfs vijf keer zo hoog dan bij heteromeisjes. Uit ander onderzoek blijkt dat meer dan 85 % van de holebi-jongeren zegt op school geen of foutieve informatie gekregen te hebben over dit onderwerp. Een laatste cijfer wijst uit dat één op vijf holebi-jongeren ooit door een leerkracht is gepest vanwege zijn geaardheid.

Geachte Vlaamse volksvertegenwoordiger, verdraagzaamheid behoort tot de fundamentele waarden van onze maatschappij. Uit wat ik daarnet zei, blijkt dat ten opzichte van de holebi nog zeer veel vooroordelen leven. Het onderwijs heeft ondermeer als taak fundamentele waarden zoals verdraagzaamheid, respect voor het anders-zijn, omgaan met verscheidenheid bij te brengen. Ik moedig het gebruik van de educatieve holebimap door onderwijzend personeel dan ook zeer sterk aan. Maar uiteindelijk staat het de leerkrachten en directies vrij er al dan

niet gebruik van te maken. Vanuit mijn bevoegdheid kan ik het gebruik van de map niet eisen.

2. Het verheugt me te vernemen dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger de educatieve holebimap zo grondig heeft bestudeerd. Maar blijkbaar is de ware intentie ervan hem ontgaan. Zoals ik al zei, is het de bedoeling dat de map een rol speelt in de waardenvorming, meer bepaald in het omgaan met verscheidenheid en aanvaarding van anders-zijn.

Het kritische denken wordt hiermee bevorderd, en niet ontmoedigd. Wat de techniek betreft waarbij enkel positieve meningen aan bod komen, deze discussie- en argumentatietechniek is meer dan 2.500 jaar oud en was bijvoorbeeld populair ten tijde van de beroemde dialoogsesies van Socrates. Deze beproefde techniek is niet normbepalend maar leert standpunten te bepalen, argumenten af te wegen en te discussiëren. Mijns inziens zijn dit zaken die het zelfstandig en kritisch denken veeleer bevorderen. Gelet op het voorgaande is er geen behoefte aan maatregelen mijnerzijds.

3. Tendentius is het enkel het vooropstellen van één enkele norm – hetzij hetero, hetzij holebi. Momenteel is het ontegensprekelijk zo dat onze maatschappij hetero-zijn als dé norm vooropstelt. In de redenering van de Vlaamse volksvertegenwoordiger is ook dit dus tendentius.

Met de educatieve map is het echter niet de bedoeling specifiek normerend te zijn naar welke seksuele identiteit dan ook. Nogmaals, de bedoeling van de educatieve map is het thema holebi op een positieve manier bespreekbaar te maken en bij leerlingen een houding te bevorderen die vooroordelen wegneemt en verdraagzaamheid als fundamentele waarde meegeeft. Gelet op het voorgaande is er geen behoefte aan maatregelen mijnerzijds.

Vraag nr. 50
van 21 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Medische opleidingen – Multiculturele maatschappij

Integratie – wat dit ook concreet mag betekenen – van allochtonen-migranten blijft een belangrijke

hefboom voor de totstandkoming van een multiculturele samenleving, met respect voor elk-ander.

Wanneer allochtonen-migranten ziek of ouder worden, in onverwachte omstandigheden terechtkomen, ... is het niet alleen belangrijk dat zij onze taal kennen, maar ook dat artsen, verpleegkundigen, verzorgenden en alle mogelijke hulpverleners de culturele achtergrond en het denken van deze groep juist kunnen inschatten. Daarom werden indertijd interculturele bemiddelaars aangesteld.

Toch blijft het essentieel, zeker in regio's waar veel mensen met een eigen culturele achtergrond leven, dat alle zorgverstrekkers in hun opleiding met deze problematiek in aanraking komen.

Waar en op welke manier wordt in de medische en paramedische opleidingen daaraan aandacht besteed ?

Antwoord

1. Secundaire opleidingen

In het secundair onderwijs zijn de opleidingen in de verpleging en verzorging, waarop in de vraag wordt gealludeerd, gesitueerd op het niveau van de derde en vierde graad. De leerinhouden die worden aangeboden, zijn gebaseerd op lessentabellen en aansluitende leerplannen zoals die worden uitgewerkt door de inrichtende machten of representatieve verenigingen ervan. In het kader van kwaliteitsbewaking moeten de leerplannen door de overheid worden goedgekeurd op advies van de Gemeenschapsinspectie.

Zowel tijdens het klassikaal onderricht als tijdens de stages worden leerlingen geconfronteerd met een verscheidenheid aan zorgvragers als reële afspiegeling van de maatschappij. Deze confrontatie is essentieel als voorbereiding op de instap in een paramedisch of verzorgend beroep. Concreet komen in vakken zoals Project Algemene Vakken, Toegepaste Psychologie, Opvoedkunde, Voeding, ... leerstofonderdelen voor gericht op het omgaan met multiculturele verschillen, zowel op het vlak van levensbeschouwing en leef- en eetgewoonten, als op intermenselijke vlak. De leerplanmakers van alle onderwijsnetten hebben mijns inziens blijk gegeven niet ongevoelig te zijn voor deze thematiek.

Binnen het Onderwijsdepartement zijn momenteel vakgebonden (d.w.z. voor de basisvormende vakken) en vakoverschrijdende eindtermen voor de tweede en derde graad in voorbereiding. Het is de

bedoeling dat deze nog vóór het zomerreces 2000 door het Vlaams Parlement zullen worden behandeld, en dit met het oog op progressieve invoering vanaf het schooljaar 2001-2002. Op termijn zullen er voor de studierichtinggebonden vakken basiscompetenties worden uitgewerkt, gefundeerd op beroeps- en opleidingsprofielen.

Meer specifiek is het de departementale Dienst voor Onderwijsontwikkeling (DOV) die belast is met de voorbereiding van eindtermen en basiscompetenties. Dat onder één of andere vorm in deze eindtermen en basiscompetenties aandacht zal gaan naar de multiculturele samenleving, lijdt geen twijfel.

Onder voorbehoud van regeringsgoedkeuring en parlementaire bekrachtiging, kan dit worden geïllustreerd met een verwijzing naar de volgende vakoverschrijdende eindtermen voor de derde graad (die overigens een verticale samenhang vertonen met deze van de onderliggende graden) :

- in "gezondheidseducatie" : als onderdeel van de zorgethiek respect tonen voor personen met andere geaardheden, uit andere etnische groepen, uit andere culturen en met andere denkwijzen en overtuigingen ;
- in "opvoeding tot burgerzin" : open en nieuwsgierig staan ten opzichte van het vreemde en er respect voor opbrengen ;
- in "sociale vaardigheden" : herkennen en opzij-schuiven van vooroordelen.

De invoering van eindtermen en basiscompetenties, als een vertolking van de maatschappelijke verwachtingen ten aanzien van het onderwijs, moet als kwaliteitsbevorderend worden opgevat.

2. Opleidingen hoger onderwijs

Het universiteitendecreet en het hogescholendecreet verlenen aan de instellingen de bevoegdheid om autonoom het programma van alle opleidingen te bepalen. De instellingen moeten daarbij wel rekening houden met voorschriften die bij wet of decreet, of Europese richtlijn zijn bepaald, onder meer inzake de toegang tot bepaalde beroepen.

Medische en paramedische opleidingen bij uitstek moeten inspelen op de noden van de huidige maatschappij. Ongetwijfeld weegt het multicultureel aspect van onze samenleving op het uittekenen van het programma. Het feit dat elke instelling autonoom de invulling van het opleidingsprogramma

bepaalt, heeft tot gevolg dat in deze opleidingen de problematiek van de multiculturele samenleving in concreto ook op verscheidene wijze wordt benaderd, naargelang de instelling, de docent of de specificiteit van de opleiding.

Het "curriculum geneeskunde" van verschillende Vlaamse universiteiten is hertekend. Reeds in het eerste jaar Geneeskunde krijgen de studenten de kans om verpleegstages te volgen in een ziekenhuis, waar zij in vele gevallen worden geconfronteerd met de realiteit van een multiculturele samenleving. De finaliteit van de nieuwe opleiding tot basisarts is erop gericht artsen te vormen die op een adequate en wetenschappelijke verantwoorde wijze binnen een arts-patiëntrelatie en binnen een maatschappelijke (multiculturele) context kunnen functioneren.

Ook de paramedische universitaire opleidingen besteden op analoge manier aandacht aan deze problematiek.

Wat de hogescholen betreft, is de zorg voor een adequate relatie met de patiënt, met inbegrip van de aandacht voor multiculturele aspecten, opgenomen in het opleidingsprofiel. Het beschikken over de nodige relationele vaardigheden ten aanzien van de doelgroep en kennis hebben van en inzicht hebben in culturele, religieuze en levensbeschouwelijke eigenheden en verschillen, en bekwaam zijn hiermee om te gaan, staan expliciet vermeld in dit profiel.

De aandacht voor de multiculturele aspecten van onze samenleving is ongetwijfeld aanwezig : niet alleen in de finaliteit van de medische en paramedische opleidingen, maar ook concreet in de programma's. De mate waarin zulks gebeurt, verschilt, ingevolge de aan de instellingen verleende autonomie, naargelang opleiding, instelling of docent.

De Vlaamse overheid komt niet rechtstreeks meer tussenbeide in de samenstelling van de opleidingsprogramma's, maar volgt de problematiek en neemt initiatieven binnen het kader van de mogelijkheden waarover zij binnen de huidige reglementaire context beschikt. De relatie met de patiënt is een onderdeel van de maatschappelijke relevantie van de opleiding en aldus een deelindicator van de kwaliteit van de opleiding. De overheid kan maatregelen treffen indien uit de rapporten van de visitatiecommissie blijkt dat een opleiding hetzij zorgen baart, hetzij duurzaam niet voldoet aan de normale kwaliteitsvereisten.

Voor de hogescholen geldt daarenboven dat vóór 1 mei 2002 een evaluatie moet plaatsvinden van alle opleidingen. De maatschappelijke relevantie vormt daarbij een wezenlijk criterium.

**Vraag nr. 51
van 21 januari 2000
van de heer SVEN GATZ**

Klim-Op-school St-Lambrechts-Woluwe – Werkingsmiddelen

De Klim-Op-school, een gemeentelijke instelling voor bijzonder lager onderwijs in Sint-Lambrechts-Woluwe, kampt met een nijpend tekort aan middelen. Het probleem is zo acuut geworden dat er dit schooljaar geen geld is om nieuwe schoolboeken aan te kopen. De leerlingen, die tot de meest kwetsbare groep jongeren behoren, moeten het stellen met fotokopies van boeken die door het oudercomité werden aangekocht voor de leerkrachten. Op extra middelen van de inrichtende macht mag dit schooltje niet rekenen.

Toen de burgemeester (FDF), verantwoordelijke van de inrichtende macht, hierover in de gemeenteraad werd geïnterpelleerd, beweerde hij dat de aankoop van schoolboeken de verantwoordelijkheid is van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Verder verwees hij naar de Franstalige gemeentescholen, die geen geldproblemen zouden hebben. Hiermee tracht de gemeente aan haar verplichtingen als inrichtende macht te ontkomen.

De regelgeving hieromtrent is duidelijk : de gemeente moet als inrichtende macht instaan voor de werkingsmiddelen en dus ook voor de aankoop van lesmateriaal en schoolboeken.

1. Is de minister op de hoogte van dit probleem ?

Zo ja, heeft ze al contact gelegd met de burgemeester om hem op zijn plicht als verantwoordelijke van de inrichtende macht te wijzen ?

2. Kampen de andere Nederlandstalige gemeentescholen in Sint-Lambrechts-Woluwe met gelijkaardige problemen ?

Antwoord

De Klim-Op-school, een gesubsidieerde gemeentelijke basisschool voor buitengewoon onderwijs, is gevestigd Heilige Familieplein 1 in Sint-Lambrechts-Woluwe. Deze school heeft tegenover de

administratie nooit melding gemaakt van de in de vraag beschreven moeilijkheden.

Van de andere Nederlandstalige gemeenteschool voor basisonderwijs, de gesubsidieerde gemeentelijke basisschool, eveneens gevestigd Heilige Familieplein 1, zijn nog geen documenten toegekomen die zouden kunnen wijzen op problemen zoals omschreven in de parlementaire vraag.

Vraag nr. 52
van 21 januari 2000
van de heer LUDO SANNEN

Onderwijzend personeel – Ziektecontrole (2)

1. In haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 10 van 8 oktober 1999 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 3 december 1999, blz. 172) stelt de minister dat er in september 1999 1.738 ziektecontroles werden uitgevoerd. Hiervan werden er 258 uitgevoerd in opdracht van de school en 1.276 op initiatief van Securex.

Op wiens initiatief gebeurden dan de 204 andere controles en om welke redenen gebeurden deze ?

2. Uit het antwoord van de minister blijkt ook dat 70 % van de controles gebeurden bij personeelsleden ouder dan 50 en 40 % bij personeelsleden ouder dan 55 jaar. Hieruit kan worden afgeleid dat Securex vooral deze categorieën van personeelsleden viseert.

Heeft Securex specifieke instructies in deze zin gekregen ?

Zo ja, waarom en zo nee, waarom viseert Securex dan deze personeelsleden ?

3. In dit verband zou ik van de minister ook graag vernemen welk bedrag de Vlaamse Gemeenschap in 1999 aan Securex voor de controle van het onderwijspersoneel heeft moeten betalen en welk bedrag de Vlaamse Gemeenschap op deze manier heeft gerecupereerd ?

Antwoord

1. Van de 204 ziektecontroles die tijdens de maand september 1999 niet werden uitgevoerd in opdracht van de school of op initiatief van Securex, werden er 197 aangevraagd door het perso-

neelslid zelf en 7 door het bevoegde werkstation van het departement Onderwijs.

De ziektecontroles aangevraagd door de betrokken personeelsleden hebben hoofdzakelijk tot doel de machtiging te verkrijgen om hun ambt opnieuw op te nemen met verminderde prestaties wegens ziekte of gebrekkigheid, en verder om tijdens de duur van de afwezigheid wegens ziekte naar het buitenland te vertrekken.

De ziektecontroles aangevraagd door het werkstation gebeuren bij twijfel omtrent de juiste toestand van het personeelslid.

2. Uit de statistische gegevens van Securex blijkt dat het grootste ziekteverzuim is gesitueerd in de vermelde leeftijdsgroepen, en dit niet enkel in aantal, maar ook in duur.

Rekening houdende hiermee, lijkt het logisch en verantwoord dat ook de medische controle vooral bij deze leeftijdsgroepen gebeurt.

3. Tijdens het jaar 1999 werd 24.768.890 frank besteed voor ziektecontroles bij het personeel van het onderwijs.

Als gevolg van de uitgevoerde controles dienden 916 personeelsleden het werk voortijdig te hervatten, waardoor 22.380 arbeidsdagen werden gerecupereerd. Naast de werkelijke gerecupereerde arbeidsdagen, dient ook te worden gewezen op het ontradend effect van ziektecontroles. Hiervan kan uiteraard het resultaat niet worden ingeschat.

Vraag nr. 53
van 21 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gratis woon-werkverkeer – Leerkrachten

Vlaamse ambtenaren hebben – wat woon-werkverkeer betreft – recht op gratis openbaar vervoer. Ook de federale ambtenaren kunnen zich hierop weldra beroepen.

Klopt het dat de Vlaamse leerkrachten op deze regeling geen beroep kunnen doen ? Waarom niet ?

Wanneer krijgen de leerkrachten, die voor de wetgeving toch als ambtenaren gelden, ook recht op gratis woon-werkverkeer ? Bestaan er concrete

voorstellen om dit in de toekomst te realiseren ?
Welke ?

Antwoord

In de huidige stand van de reglementering gelden voor de personeelsleden van het onderwijs nog steeds de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 22 juli 1993 betreffende de tegemoetkoming van de werkgevers in de onderwijssector in de vervoerkosten van hun personeelsleden. Dit besluit werd bekrachtigd bij artikel 34 van het decreet van 15 december 1993 betreffende het onderwijs V.

De regeling die geldt voor de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap is niet van toepassing op de personeelsleden van het onderwijs die geen ambtenaar zijn in de strikte zin van het woord (cf. de definitie van dit begrip in de diverse personeelsstatuten).

In het eisencahier van de vakorganisaties voor een nieuw akkoord van sectorale sociale programma's, de zogenaamde CAO V, is echter een voorstel terzake opgenomen.

De kostprijs van de maatregelen vervat in bedoeld eisencahier wordt thans berekend. De kostprijs is immers een belangrijk element bij het afsluiten van welke maatregel ook, inzonderheid bij het afsluiten van een zogenaamde CAO voor het onderwijs, waar het aantal betrokken personeelsleden een bepalend element is.

Vraag nr. 54
van 24 januari 2000
van de heer MARINO KEULEN

VIZO- en VDAB-opleidingen – Erkenning

Een van de problemen waarmee gemeente- en andere bestuursinstanties worden geconfronteerd bij aanwervingen is de inschatting van certificaten en getuigschriften afgeleverd door instanties als het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO) en de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB).

Terzake stel ik uit eigen ervaring vast dat, ondanks de leerplichtige leeftijd tot 18 jaar, een aantal jongeren en iets ouderen geen diploma van middelbaar onderwijs hebben. Dat laatste is voor het leeuwendeel van de te begeven vacatures vaak het gestelde minimum minimum.

Betrokken sollicitanten hebben echter in de loop der tijd dat gemis aan kennis trachten te compenseren door specifiek gerichte opleidingen te volgen bij overheidsdiensten als VDAB, VIZO en vormingscentra allerhande.

Probleem is dat men zich bij aanwervingen door overheidsbesturen m.b.t. diploma en andere kwalificatie-eisen steeds richt op de specifieke schoolse diploma's en getuigschriften, en dat er geen – formele – waarde wordt gehecht aan de niet-schoolse maar meer praktijkgerichte opleidingen.

Daardoor wordt de zoektocht van die besturen naar geschikt personeel ook bemoeilijkt, gezien de krapte op de arbeidsmarkt.

1. Bestaat er geen "ijkingslijst" vanwege het Onderwijsdepartement waarbij het niveau van opleidingen gegeven door VIZO, VDAB en andere wordt gewogen ten opzichte van de opleidingen verstrekt door de klassieke onderwijsinstellingen ?

Zo neen, wordt er hiervan ondertussen werk gemaakt ?

2. Wat belet een erkenning van die opleidingen (vaak in handen van instellingen afhankelijk van het Vlaamse Economiedepartement) door het Vlaamse Onderwijsdepartement ?

3. Werd er al overwogen om een rondschriven te sturen aan de gemeente- en andere partnerbesturen van de Vlaamse overheid, waarin op het waardevolle en nuttige karakter van voormelde praktijkgerichte VIZO- en VDAB-opleidingen wordt gewezen en waarbij dan, in voorkomend geval, wordt gewezen op het wettelijke karakter van die opleidingen ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger richt zich tot mij als Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, maar in feite is de erkenning van getuigschriften en diploma's die toegang geven tot rijksbesturen een federale materie. De gemeentebesturen volgen de federale wetgeving terzake.

Voor de aanwerving van personeelsleden in gemeentelijke en andere bestuursinstanties is de federale wetgeving van toepassing, dit wil zeggen dat kandidaten in bezit moeten zijn van een door de gemeenteraad vast te stellen diploma of getuigschrift dat overeenstemt met het niveau van de te

verlenen graad volgens bijlage 1 bij het koninklijk besluit (KB) van 2 oktober 1937 tot vaststelling van het statuut van het rijkspersoneel.

De diplomaverenisten bij dit KB werden geregeld geactualiseerd, dit was voor de laatste keer het geval in 1994 met bijlage II bij het KB van 26 september 1994 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de gemeenschaps- en gewestregeringen en van de colleges van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie, alsook op de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen (BS 01.10.1994, blz. 24996).

Afgezien van het dwingende juridische kader waarin aanwervingen zich afspelen, en mede door het schaarse aanbod op de arbeidsmarkt ook voor openbare besturen, zou het zinvol zijn om kandidaten met getuigschriften, ... afgeleverd buiten het onderwijs toe te laten tot het openbaar ambt.

Binnen het departement Onderwijs werken wij in het kader van het project "modularisering" aan leertrajecten die dezelfde zijn voor alle vormen van opleiding. Hierdoor kunnen bruggen worden gemaakt tussen het leerplichtonderwijs en het volwassenenonderwijs, tussen het deeltijds en voltijds secundair onderwijs, tussen onderwijs en andere opleidingsverstreckers (VIZO, VDAB, ...).

Daarnaast wil ik ook overwegen hoe "elders verworven competenties" kunnen worden gecertificeerd.

Tevens dient te worden aangestipt dat de discriminatie die geldt voor jongeren die een leerovereenkomst volgen in een centrum voor middenstandsopleiding van het VIZO, evengoed geldt voor jongeren die deeltijds onderwijs volgen in een centrum voor deeltijds beroepssecundair onderwijs dat onder de bevoegdheid van het departement Onderwijs valt.

De discriminatie bestaat ook tussen VDAB-opleidingen en bepaalde opleidingen in het volwassenenonderwijs (deze laatste vallen onder de bevoegdheid van het departement Onderwijs).

We willen er eveneens op wijzen dat voor toegang tot functies van het niveau 3 (of niveau D) geen diploma of getuigschrift vereist is. Toch stellen we vast dat veel gemeentebesturen een getuigschrift of diploma van het lager secundair onderwijs eisen.

Wat de concrete vragen betreft :

1. Wij hebben weet van een lijst die het VIZO hanteert bij de toelating van cursisten die uit het onderwijs komen. Cursisten kunnen zo vrijstelling voor de cursus Maatschappijgerichte Vorming krijgen (VIZO-bericht 1993, nr. 09). Deze lijst bevat interessante denkpistes, die een aanzet kunnen geven tot een oplossing van het probleem.

Op internationaal niveau bestaan de Isced-tabellen, die alle opleidingen (ook de Vlaamse) in zes niveaus (met schakeringen) onderbrengen. (*Isced : International Standard Classification of Education – red.*)

2. In het kader van de modularisering van de beroepsopleiding binnen onderwijs (Europees project) worden gesprekken gevoerd tussen het departement en het VIZO om te komen tot gelijke certificering van modules en opleidingen in onderwijs en middenstandsopleiding (leerovereenkomst). Het is de bedoeling ook de VDAB vanaf juni 2000 bij deze gesprekken te betrekken.

3. We kunnen jammer genoeg niet op het "wettelijke karakter van die opleidingen" wijzen, vermits ze binnen de huidige federale regelgeving niet voldoen aan de vereisten voor toegang tot openbaar ambt op gemeentelijk niveau.

Besluit : een aanpassing van de federale regelgeving terzake is noodzakelijk.

Vraag nr. 57
van 26 januari 2000
van de heer JOS DE MEYER

Onderwijs – Organieke en budgettaire omkadering

Vlaanderen besteedt relatief veel middelen aan onderwijs. De loonuitgaven wegen relatief zwaar op het onderwijsbudget.

Een factor die hier een belangrijke rol speelt, is de kloof tussen de organieke en de budgettaire omkadering.

1. Ik had graag van de minister een volledig en correct beeld gekregen van de afwijkingen tussen de OFT's (organieke fulltime equivalenten) en de BFT's (budgettaire fulltime equivalenten) per net in het basis- en secundair onderwijs gedurende de laatste drie schooljaren.

2. Gezien de belangrijkheid van deze kloof tussen OFT's en BFT's, en de evolutie ervan, én de grote verschillen per net, rijst ook de vraag naar een analyse per net van de verschillende oorzaken, zoals vervangingen bij ziektes, arbeidsherverdelende maatregelen, terbeschikkingstelling van personeelsleden die een wachtgeld ontvangen, enzovoort.

Beschikt de minister over deze beleidsrelevante informatie en zo ja, kan zij ze meedelen ?

Antwoord

Sinds schooljaar 1995-1996 sturen de scholen uit het basis- en secundair onderwijs hun personeelsgegevens elektronisch (Edison) naar het departement. Op basis van deze gedetailleerde gegevens berekent en analyseert het departement de zogenaamde afwijking tussen organieke en budgettaire omkadering.

De resultaten als **bijlage** hebben betrekking op de afwijking van de maand maart van 1997, 1998 en 1999 en zijn gebaseerd op de personeelsgegevens van de aan Edison participerende scholen. In 1997 was de participatie (uitgedrukt in % van het aantal

scholen) nog beperkt tot 13 % in het gewoon en buitengewoon basisonderwijs, en 32 % in het gewoon secundair onderwijs ; in 1999 is dit reeds 70 % en 100 % .

De globale afwijking voor 1999 bedraagt 10,75 % in het basisonderwijs en 11,02 % in het secundair onderwijs. De belangrijkste componenten zijn de vervanging wegen ziekteverlof en de arbeidsherverdelende maatregelen (hoofdzakelijk TBS55+). Deze gegevens worden in de bijlage verder gedetailleerd weergegeven, inclusief de opsplitsing per net.

Gezien het exponentiële verloop van de instap in het Edison-project, is de relevantie en de bruikbaarheid van de eerste afwijkingsresultaten lager dan bij de laatste. De vergelijking van de resultaten over de jaren heen dient dus met de nodige voorzichtigheid te gebeuren.

Er zijn niet alleen relevante verschillen tussen de niveaus en de netten, maar ook tussen scholen (ook binnen hetzelfde net), onderwijsvormen, streken en provincies, ... Zij hangen samen met allerlei factoren. Een voorbeeld : ziekteverlof varieert naargelang de leeftijdsopbouw, de leerlingenpopulaties, de schoolstructuur, ...

Basisonderwijs

NET : TOTAAL	Absoluut			Relatief		
	1997	1998	1999	1997	1998	1999
Organieke fulltime ambten	6.115,2	18.762,5	29.400,6			
Budgettaire fulltime ambten	6.748,3	20.494,4	32.559,8			
AFWIJ KING OFT/BFT	10,35 %	9,23 %	10,75 %	100 %	100 %	100 %
Arbeidsherverdelende maatregelen	1,20 %	1,46 %	2,76 %	12 %	16 %	26 %
TBS wegens ontstentenis betrekking	1,39 %	-0,04 %	-0,33 %	13 %	0 %	-3 %
Vervanging wegens ziekteverlof	5,76 %	6,50 %	7,15 %	56 %	70 %	66 %
Vervanging wegens opdracht	0,46 %	0,39 %	0,41 %	4 %	4 %	4 %
Vervanging wegens bevallingsverlof	1,56 %	0,89 %	0,80 %	15 %	10 %	7 %
Andere	-0,02 %	0,03 %	-0,03 %	0 %	0 %	0 %

NET : GO	Absoluut			Relatief		
	1997	1998	1999	1997	1998	1999
Organieke fulltime ambten	691,3	3.341,9	4.830,8			
Budgettaire fulltime ambten	787,9	3.785,1	5.605,4			
AFWIJKING OFT/BFT	13,98 %	13,26 %	16,03 %	100 %	100 %	100 %
Arbeidsherverdelende maatregelen	1,71 %	1,99 %	3,55 %	12 %	15 %	22 %
TBS wegens ontstentenis betrekking	1,76 %	0,50 %	0,28 %	13 %	4 %	2 %
Vervanging wegens ziekteverlof	8,63 %	9,74 %	11,20 %	62 %	73 %	70 %
Vervanging wegens opdracht	1,17 %	0,64 %	0,59 %	8 %	5 %	4 %
Vervanging wegens bevallingsverlof	0,51 %	0,26 %	0,38 %	4 %	2 %	2 %
Andere	0,19 %	0,13 %	0,03 %	1 %	1 %	0 %

NET : OGO	Absoluut			Relatief		
	1997	1998	1999	1997	1998	1999
Organieke fulltime ambten	1.327,0	3.731,19	6.313,6			
Budgettaire fulltime ambten	1.448,7	4.043,9	6.867,9			
AFWIJKING OFT/BFT	9,18 %	8,38 %	8,78 %	100 %	100 %	100 %
Arbeidsherverdelende maatregelen	0,93 %	0,99 %	2,21 %	10 %	12 %	25 %
TBS wegens ontstentenis betrekking	0,92 %	-0,30 %	-0,69 %	10 %	-4 %	-8 %
Vervanging wegens ziekteverlof	4,93 %	6,08 %	6,02 %	54 %	73 %	69 %
Vervanging wegens opdracht	0,38 %	0,57 %	0,53 %	4 %	7 %	6 %
Vervanging wegens bevallingsverlof	2,02 %	1,02 %	0,76 %	22 %	12 %	9 %
Andere	0,00 %	0,01 %	-0,05 %	0 %	0 %	-1 %

NET : VGO	Absoluut			Relatief		
	1997	1998	1999	1997	1998	1999
Organieke fulltime ambten	4.097,0	11.675,6	18.240,1			
Budgettaire fulltime ambten	4.511,7	12.649,8	20.069,5			
AFWIJKING OFT/BFT	10,12 %	8,34 %	10,03 %	100 %	100 %	100 %
Arbeidsherverdelende maatregelen	1,20 %	1,46 %	2,75 %	12 %	18 %	27 %
TBS wegens ontstentenis betrekking	1,47 %	-0,12 %	-0,38 %	15 %	-1 %	-4 %
Vervanging wegens ziekteverlof	5,55 %	5,71 %	6,46 %	55 %	68 %	64 %
Vervanging wegens opdracht	0,37 %	0,27 %	0,32 %	4 %	3 %	3 %
Vervanging wegens bevallingsverlof	1,59 %	1,02 %	0,92 %	16 %	12 %	9 %
Andere	-0,06 %	0,01 %	-0,05 %	-1 %	0 %	0 %

Secundair onderwijs

NET : TOTAAL	Absoluut			Relatief		
	1997	1998	1999	1997	1998	1999
Organieke fulltime ambten	19.489,2	36.529,2	50.318,0			
Budgettaire fulltime ambten	22.155,2	39.983,6	55.861,5			
AFWIJKING OFT/BFT	13,68 %	9,46 %	11,02 %	100 %	100 %	100 %
Arbeidsherverdelende maatregelen	4,44 %	3,70 %	4,49 %	32 %	39 %	41 %
TBS wegens ontstentenis betrekking	3,00 %	-0,52 %	-0,10 %	22 %	-5 %	-1 %
Vervanging wegens ziekteverlof	5,28 %	5,62 %	5,98 %	39 %	59 %	54 %
Vervanging wegens opdracht	0,50 %	0,68 %	0,65 %	4 %	7 %	6 %
Vervanging wegens bevallingsverlof	0,82 %	0,25 %	0,33 %	6 %	3 %	3 %
Andere	-0,35 %	-0,28 %	-0,34 %	-3 %	-3 %	-3 %

NET : GO	Absoluut			Relatief		
	1997	1998	1999	1997	1998	1999
Organieke fulltime ambten	1.533,5	5.295,5	10.513,5			
Budgettaire fulltime ambten	1.869,3	6.044,2	11.964,5			
AFWIJKING OFT/BFT	21,90 %	14,14 %	13,80 %			
Arbeidsherverdelende maatregelen	5,77 %	3,44 %	4,34 %	26 %	24 %	31 %
TBS wegens ontstentenis betrekking	7,07 %	0,52 %	0,14 %	32 %	4 %	1 %
Vervanging wegens ziekteverlof	8,59 %	9,19 %	8,72 %	39 %	65 %	63 %
Vervanging wegens opdracht	0,98 %	1,44 %	1,06 %	4 %	10 %	8 %
Vervanging wegens bevallingsverlof	0,28 %	0,03 %	0,04 %	1 %	0 %	0 %
Andere	-0,79 %	-0,48 %	-0,49 %	-4 %	-3 %	-4 %

NET : OGO	Absoluut			Relatief		
	1997	1998	1999	1997	1998	1999
Organieke fulltime ambten	1.932,8	3.105,9	4.682,1			
Budgettaire fulltime ambten	2.152,7	3.346,8	5.092,5			
AFWIJKING OFT/BFT	11,38 %	7,76 %	8,76 %	100 %	100 %	100 %
Arbeidsherverdelende maatregelen	3,02 %	2,60 %	3,31 %	27 %	34 %	38 %
TBS wegens ontstentenis betrekking	3,11 %	0,08 %	-0,43 %	27 %	1 %	-5 %
Vervanging wegens ziekteverlof	4,20 %	4,20 %	4,93 %	37 %	54 %	56 %
Vervanging wegens opdracht	1,06 %	1,05 %	1,11 %	9 %	14 %	13 %
Vervanging wegens bevallingsverlof	0,52 %	0,20 %	0,29 %	5 %	3 %	3 %
Andere	-0,52 %	-0,38 %	-0,45 %	-5 %	-5 %	-5 %

NET : VGO	Absoluut			Relatief		
	1997	1998	1999	1997	1998	1999
Organieke fulltime ambten	16.022,8	28.127,8	35.044,3			
Budgettaire fulltime ambten	18.133,2	30.592,6	38.700,2			
AFWIJKING OFT/BFT	13,17 %	8,76 %	10,43 %	100 %	100 %	100 %
Arbeidsherverdelende maatregelen	4,48 %	3,87 %	4,69 %	34 %	44 %	45 %
TBS wegens ontstentenis betrekking	2,60 %	-0,78 %	-0,18 %	20 %	-9 %	-2 %
Vervanging wegens ziekteverlof	5,09 %	5,10 %	5,30 %	39 %	58 %	51 %
Vervanging wegens opdracht	0,39 %	0,50 %	0,47 %	3 %	6 %	5 %
Vervanging wegens bevallingsverlof	0,90 %	0,30 %	0,43 %	7 %	3 %	4 %
Andere	-0,29 %	-0,24 %	-0,28 %	-2 %	-3 %	-3 %

N.v.d.r. : TBS : terbeschikkingstelling
 GO : gemeenschapsonderwijs
 OGO : officieel gesubsidieerd onderwijs
 VGO : vrij gesubsidieerd onderwijs

Vraag nr. 59
van 27 januari 2000
van de heer JAN LOONES

Beroepssecundair onderwijs – Bloemsierkunst

Ingevolge het decreet op het secundair onderwijs werd, bij de reductie van studierichtingen, de (nu nog bestaande) derde graad Bloemsierkunst niet behouden.

Het provinciaal onderwijs van West-Vlaanderen, en meer in het bijzonder het Provinciaal Technisch Instituut met haar campus Tuinbouwschool (PTI-campus TBS) in Kortrijk, stellen dit met te rechte bezorgdheid vast.

Nochtans stelt de provincie West-Vlaanderen alles in het werk om tegemoet te komen aan de wensen van het decreet. Zo werd de gewenste rationalisatie totstandgebracht door de fusie van het Provinciaal Technisch Instituut in Kortrijk met de Kortrijkse Stedelijke Tuinbouwschool tot de bovenvermelde PTI-campus TBS.

De provincie West-Vlaanderen wil ook maximale kansen bieden aan kansarme jongeren om zich te handhaven in de maatschappij en op de arbeidsmarkt, en engageert zich daarbij door het ondersteunen van bedreigde onderwijssegmenten (textiel, maritiem onderwijs en land- en tuinbouwonderwijs).

Vandaag volgen veertig leerlingen (het aantal is de laatste vijf jaar steeds toegenomen) die opleiding Bloemsierkunst in Kortrijk. Deze zeer creatieve, artistiek begaafde beroepsleerlingen krijgen langs deze weg de kans een getuigschrift van hoger secundair onderwijs te behalen.

Het is dan ook van het uiterste belang dat de derdegraadsopleiding Bloemsierkunst behouden blijft, temeer daar er van overaanbod geen sprake is : in heel Vlaanderen geven slechts twee scholen (de genoemde in Kortrijk en het Provinciaal Instituut Tuinbouwonderwijs in Mechelen) die opleiding, en noch het gemeenschapsonderwijs, noch het vrij gesubsidieerd onderwijs organiseren deze opleiding.

1. Waarom werd de derdegraadsopleiding Bloemsierkunst niet behouden en hoe staat de minister daartegenover ?

Kan de minister begrip opbrengen voor de bezorgdheid vanuit het Provinciaal Onderwijs West-Vlaanderen voor de toekomst van de jongeren die deze opleiding volgen ?

2. Hoe beoordeelt de minister, meer in het bijzonder, het wegvallen van de kans voor de betrokken jongeren op het behalen van een getuigschrift hoger secundair onderwijs, door het niet behouden van de derde graad Bloemsierkunst ?

3. Is deze beslissing alsnog voor herziening vatbaar ?

Worden de betrokkenen (provincie West-Vlaanderen) dan in deze beslissing betrokken ?

Antwoord

1. Het decreet van 14 juli 1998 voorziet in een reeks belangrijke hervormingsmaatregelen voor het secundair onderwijs. Eén van de doelstellingen is het secundair onderwijsaanbod transparanter te maken, teneinde de leerlingenoriëntering en de studiekeuze te bevorderen.

Transparantie wordt onder meer bewerkstelligd door de waaier aan opleidingen geleidelijk, leerjaar na leerjaar, te reduceren. Opleidingen die geen actualiteitswaarde meer hebben, die niet relevant zijn voor het secundair onderwijs, die overlappen met andere opleidingen, of die een te vroegtijdige specialisatie inhouden, zullen worden opgeheven of eventueel geïntegreerd in andere benamingen. Uitsluitend inhoudelijke criteria liggen aan de basis van deze zogenaamde "omzettingsprocedure" ; noch de frequentie van het aanbod, noch de omvang van de leerlingenpopulatie spelen daarbij een rol.

Het resultaat van dit alles zal zijn dat het aantal benamingen met ongeveer een kwart vermindert, waardoor het secundair onderwijsaanbod bij onderwijsconsumenten en -afnemers duidelijker wordt geprofileerd.

Bij deze visie sluit ik mij nog steeds volledig aan.

2. De uitvoering van voormelde decretale maatregel is opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 7 september 1999.

Binnen het studiegebied Land- en Tuinbouw zal op 1 september 2002 in het eerste leerjaar van de derde graad en op 1 september 2003 in het tweede leerjaar van diezelfde graad van het beroepssecundair onderwijs, de benaming "bloemsierkunst" worden omgezet naar "tuinbouw". Het specialisatiejaar Bloemsierkunst, als een derde jaar van de derde graad, blijft daarentegen behouden.

In het beroepssecundair onderwijs wordt het diploma van secundair onderwijs (titulatuur die sedert 1992 in de plaats is gekomen van "getuigschrift van hoger secundair onderwijs") uitge-

reikt in het derde leerjaar van de derde graad ; van het wegvallen van de kans op het behalen van dit diploma door de opheffing van de basisopleiding Bloemsierkunst is dan ook geen sprake.

3. Ik zal geen initiatief nemen om de beslissing ten aanzien van de opleiding Bloemsierkunst te herzien. Aan het besluit van 7 september 1999 is, gespreid over verscheidene jaren, grondig overleg voorafgegaan met alle bij het onderwijs betrokken gebruikelijke gesprekspartners, waaronder de Cel voor Vlaams Provinciaal Onderwijs als representatieve vereniging van de inrichtende machten van het provinciaal onderwijs.

In onderwijsmateries met een ruim toepassingsveld, zoals de reductie van benamingen waar alle scholen bij betrokken zijn, is het onmogelijk om met alle inrichtende machten en directies rechtstreeks te onderhandelen.

De redenen om "bloemsierkunst" om te zetten naar "tuinbouw" zijn alleszins de grotere tewerkstellingsperspectieven (inzonderheid op langere termijn) van afgestudeerden in de bredere opleiding Tuinbouw, de mogelijkheid om via de leerplannen ook binnen tuinbouw aspecten van bloemsierkunst aan bod te laten komen en de handhaving van het specialisatiejaar Bloemsierkunst. Overigens zijn er ook nu al land- en/of tuinbouwscholen uit diverse netten en regio's die zich op het vlak van bloemsierkunst beperken tot het organiseren van het specialisatiejaar.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 31
van 17 januari 2000
van de heer CARL DECALUWE

Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken

Zie :

Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden

Vraag nr. 68

van 17 januari 2000

van de heer Carl Decaluwe
Blz. 882

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden.

Vraag nr. 32 van 24 januari 2000 van mevrouw SONJA BECQ

Buitenschoolse kinderopvang – Personeel

Verschillende initiatieven buitenschoolse kinderopvang (BKO) zitten met de handen in het haar. Hun werking steunt op de inzet van personeelsleden die worden aangeworven in het raam van Weerwerk.

Door de verbeterde economische toestand zijn in bepaalde streken geen Weerwerkers meer te vinden en kunnen een aantal beschikbare functies van begeleid(st)er van kinderopvang en voor de opvang van zieke kinderen niet worden ingevuld.

In bepaalde gemeenten dreigt deze situatie uit de hand te lopen. Het personeel raakt gedemotiveerd, overuren stapelen zich op. Het aantal kinderen per begeleider is te groot en op die wijze geraakt de kwaliteit van de initiatieven in het gedrang.

Welke oplossingen reikt de minister aan om deze initiatieven ook op korte termijn leefbaar te houden ?

Antwoord

De projecten buitenschoolse kinderopvang startten in 1991 toen uit onderzoek bleek dat er een duidelijke nood aan buitenschoolse kinderopvang bestond. Daar de opdracht van Kind en Gezin m.b.t. kinderopvang destijds beperkt was tot de opvang van kinderen tot zes jaar, werd aan de toenmalige minister bevoegd voor het werkgelegenheidsbeleid gevraagd of er vanuit die bevoegdheid geen mogelijkheden waren om initiatieven te ondersteunen die buitenschoolse kinderopvang zouden organiseren.

Rond dezelfde periode startte vanuit Werkgelegenheid de Weerwerkactie, waarbij het de bedoeling

was laaggeschoolde langdurig werklozen via een aangepast traject te (her)integreren op de reguliere arbeidsmarkt. In zoverre buitenschoolse kinderopvang kon worden ingepast in deze beleidsdoelstelling, konden bij wijze van experiment middelen worden ingezet voor de uitbouw van dit type opvang.

Ondertussen is de experimentele fase voorbij en werd voor buitenschoolse opvang een regelgevend kader uitgewerkt, met Kind en Gezin als bevoegde instelling. Het is in eerste instantie dan ook deze instelling die dient in te staan voor de subsidiëring van het nodige opvangpersoneel.

In ben echter bereid nog begeleidsters te subsidiëren in zoverre dit in overeenstemming is met de beleidsprioriteiten vanuit Werkgelegenheid. Het is immers duidelijk dat een aantal groepen op dit moment onvoldoende aan bod komen op de arbeidsmarkt. Dit is zeer duidelijk voor de groep laaggeschoolden. Op beroepsactieve leeftijd bedraagt hun werkzaamheidsgraad 50 % ten opzichte van 90 % bij de hooggeschoolden. Vooral laaggeschoolde vrouwen zijn ondervertegenwoordigd. Er is bovendien een ontegensprekelijk verband tussen laaggeschoold en langdurige werkloosheid. De groeiende kloof tussen laag- en hooggeschoolden vormt dan ook één van de centrale aandachtspunten voor het Vlaams arbeidsmarktbeleid.

Het toeleidingsprobleem dat in het kader van de initiatieven buitenschoolse opvang (IBO) rijst, is bovendien niet beperkt tot deze sector, maar dient zich binnen het geheel van de arbeidsmarkt aan. Een aantal redenen hiervoor zijn reeds bekend, onder meer de zogenaamde werkloosheidsvallen, de moeilijke combinatie arbeid en gezin, de ongunstige arbeidsvoorwaarden bij sommige jobs, het mobiliteitsprobleem.

Rekening houdende echter met het dringend karakter van het toeleidingsprobleem binnen de BKO-projecten, zal ik onderzoeken in hoeverre een doelgroepuitbreiding die aan bovenvermelde prioriteiten beantwoordt mogelijk is.

Vraag nr. 34 van 26 januari 2000 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Premies loopbaanonderbreking – Aanvraagprocedure (2)

In zijn antwoord op mijn vraag nr. 5 van 6 oktober 1999 aangaande de premies voor loopbaanonder-

breking legt de minister uit waarom het onmogelijk is die premies met terugwerkende kracht toe te kennen aan ambtenaren of in aanmerking komende personeelsleden die hun aanvraag te laat indienen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 3 december 1999, blz. 176 – red.*).

Ik wil die redenering niet betwisten.

Een vraag die wel blijft, is waarom de toekenning van de premie niet automatisch gebeurt wanneer een loopbaanonderbreking wordt aangevraagd. Op die wijze zou immers kunnen worden vermeden dat loopbaanonderbrekers die bij vergetelheid geen premie aanvragen, een grote ontgoocheling wacht.

Kan de minister verklaren waarom dit automatische eventueel niet gewenst is ?

Antwoord

Het stelsel van de aanmoedigingspremies werd destijds ingevoerd als een maatregel ter ondersteuning van en complementair aan het door de federale overheid gevoerde beleid inzake loopbaanonderbreking en arbeidsduurvermindering.

De (reglementering inzake) loopbaanonderbreking is een federale materie, terwijl de aanmoedigingspremies tot het Vlaamse beleidsdomein behoren. Het gevolg hiervan is dat de loopbaanonderbreking zelf bij de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA) moet worden aangevraagd, en de aanvullende aanmoedigingspremie bij de administratie Werkgelegenheid van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Uit de administratieve praktijk blijkt evenwel dat werknemers die bij de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening loopbaanonderbreking aanvragen, door de betrokken regionale werkloosheidsbureaus systematisch in kennis worden gesteld van het bestaan van de aanmoedigingspremie. Ook in de brochure "Wegwijs in ... de loopbaanonderbreking", uitgegeven door het federale ministerie van Tewerkstelling en Arbeid, is een apart hoofdstuk opgenomen omtrent het stelsel van de Vlaamse aanmoedigingspremies.

Uit rechtszekerheidsoverwegingen is het inderdaad aangewezen om beide stelsels in de toekomst nog beter op elkaar af te stemmen. De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde problematiek is dan ook één van de aandachtspunten die worden onderzocht bij de aan de gang zijnde glo-

bale evaluatie van het stelsel van de aanmoedigingspremies.

Vraag nr. 35 van 26 januari 2000 van de heer JOS DE MEYER

Buitenschoolse kinderopvang – Nepstatuten

De Vlaamse regering heeft in haar regeerakkoord aangekondigd een duidelijke inhaalbeweging te maken inzake de buitenschoolse kinderopvang (BKO) en te zorgen voor nodige voorzieningen. Anderzijds heeft de minister de idee gelanceerd om kinderopvangcheques te geven aan werklozen om hen te stimuleren een job te zoeken en hen in het reguliere arbeidscircuit tewerk te stellen.

Deze twee ideeën verzoenen, blijkt echter moeilijker. Kinderopvang zelf schiept zinvolle tewerkstelling. Een probleem rijst echter voor de BKO omdat men bij de uitbouw van de voorzieningen niet genoeg kandidaten gaat vinden die passen in het Weerwerkgescostatuut (gesco : gesubsidieerde contractuelen). Dit creëert een paradox, namelijk enerzijds BKO uitbouwen en werklozen stimuleren om werk te zoeken via het betaalbaar maken van de kinderopvang, zonder anderzijds een bijkomende impuls te geven aan de tewerkstelling in de kinderopvang.

De doelgroepwerknemer van dit Weerwerkgescostatuut moet immers één jaar uitkeringsgerechtigd volledig werkloos zijn of bestaansminimumtrekker, of minstens één jaar als niet-werkend werkzoekende ingeschreven zijn bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) en bovendien laaggeschoold (HSO : hoger secundair onderwijs). Vandaag voldoen weinig kandidaten aan dit profiel, waardoor ze werkloos blijven.

Om de BKO niet te laten kampen met een tekort aan personeel, dient deze tewerkstelling met prioriteit voor de laaggeschoolde doelgroep in reguliere tewerkstelling te worden omgezet. De minister heeft reeds aangekondigd hier eerst werk van te maken voor de DAC-statuten (Derde Arbeidscircuit).

Bovendien kunnen de kandidaten met een diploma van het specialisatiejaar BSO "kinderzorg" (beroepssecundair onderwijs) niet aan de slag, aangezien men niet aan de voorwaarde van de Weerwerkgesco voldoet. Houders van dit diploma kunnen hun beroep niet uitoefenen.

Heeft de minister in zijn bestaande plannen voor de regularisatie van de nepstatuten rekening gehouden met de specifiek dringende problematiek van de tewerkstelling in de buitenschoolse kinderopvang ?

Welke overgangsmaatregelen heeft hij in afwachting van de regularisatie van de nepstatuten getroffen om de werkloosheidsduur en de diplomaveren aan te passen en aldus de tewerkstellingsgraad in de buitenschoolse kinderopvang te verhogen ?

Antwoord

De projecten buitenschoolse kinderopvang startten in 1991, toen uit onderzoek bleek dat er een duidelijke nood aan buitenschoolse kinderopvang bestond. Daar de opdracht van Kind en Gezin m.b.t. kinderopvang destijds beperkt was tot de opvang van kinderen tot zes jaar, werd aan de toenmalige minister bevoegd voor het werkgelegenheidsbeleid gevraagd of er vanuit die bevoegdheid geen mogelijkheden waren om initiatieven te ondersteunen die buitenschoolse kinderopvang zouden organiseren.

Rond dezelfde periode startte vanuit Werkgelegenheid de Weerwerkactie, waarbij het de bedoeling was laaggeschoolde langdurig werklozen via een aangepast traject te (her)integreren op de reguliere arbeidsmarkt. In zoverre buitenschoolse kinderopvang kon worden ingepast in deze beleidsdoelstelling, konden bij wijze van experiment middelen worden ingezet voor de uitbouw van dit type kinderopvang.

Ondertussen is de experimentele fase voorbij en werd voor buitenschoolse opvang een regelgevend kader uitgewerkt, met Kind en Gezin als bevoegde instelling. Het is in eerste instantie dan ook deze instelling die dient in te staan voor de subsidiëring van het nodige opvangpersoneel.

De projecten buitenschoolse kinderopvang werden dan ook specifiek vermeld als zijnde een over te hevelen programma in het kader van de regularisatie van de tewerkstellingsprogramma's. BKO-projecten zijn gesitueerd in het stelsel van de gesubsidieerde contractuelen. Een werkgever geniet voor personeel met dit statuut een substantiële RSZ-vermindering. Na regularisatie zal het betrokken personeel echter niet langer over dit gescostatuut beschikken, zodat een verdere RSZ-vrijstelling op deze basis niet mogelijk is. De Vlaamse regering opteerde er dan ook voor om in het kader van de regularisatie met de programma's DAC en PBW (ex-IBF) te starten, waar deze problematiek zich

niet voordoet, in afwachting van overleg met de federale overheid rond de RSZ-problematiek. (DAC : *Derde Arbeidscircuit* ; PBW : *Programma ter Bevordering van de Werkgelegenheid* ; IBF : *Interdepartementaal Begrotingsfonds – red*)

In ben echter bereid nog begeleidsters te subsidiëren in zoverre dit in overeenstemming is met de beleidsprioriteiten vanuit Werkgelegenheid. Het is immers duidelijk dat een aantal groepen op dit moment onvoldoende aan bod komen op de arbeidsmarkt. Dit is zeer duidelijk voor de groep laaggeschoolden. Op beroepsactieve leeftijd bedraagt hun werkzaamheidsgraad 50 % ten opzichte van 90 % bij de hooggeschoolden. Vooral laaggeschoolde vrouwen zijn ondervertegenwoordigd. Er is bovendien een ontegensprekelijk verband tussen laaggeschoold en langdurige werkloosheid. De groeiende kloof tussen laag- en hooggeschoolden vormt dan ook één van de centrale aandachtspunten voor het Vlaams arbeidsmarktbeleid.

Het toeleidingsprobleem dat in het kader van de initiatieven buitenschoolse opvang (IBP) rijst, is bovendien niet beperkt tot deze sector, maar dient zich binnen het geheel van de arbeidsmarkt aan. Een aantal redenen hiervoor zijn reeds bekend, onder meer de zogenaamde werkloosheidsvallen, de moeilijke combinatie arbeid en gezin, de ongunstige arbeidsvoorwaarden bij sommige jobs, het mobiliteitsprobleem.

Rekening houdende echter met het dringend karakter van het toeleidingsprobleem binnen de BKO-projecten, zal ik onderzoeken in hoeverre een doelgroepuitbreiding die aan bovenvermelde prioriteiten beantwoordt mogelijk is.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 85
van 17 januari 2000
van de heer CARL DECALUWE

Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken

Zie :
Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden
Vraag nr. 68
van 17 januari 2000

van de heer Carl Decaluwe
Blz. 882

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden.

Vraag nr. 86 van 21 januari 2000 van mevrouw DOMINIQUE GUNS

Afvalverbranding – Plasmapyrolyse

Sinds kort is in Europa een nieuwe technologie voor afvalverbranding beschikbaar. Het gaat om een procédé, plasmapyrolyse genaamd, waarbij de hoge temperaturen in de plasmatoortsen worden gecombineerd met de rechtstreekse injectie van waterdamp in de vuurhaard.

Hierdoor vergassen organische stoffen onmiddellijk. Tevens worden alle schadelijke stoffen afgebroken en vormen zich geen dioxines of andere giftige stoffen. Het gas dat vrijkomt, bestaat hoofdzakelijk uit waterstof en koolmonoxyde en dient voor opwekking van elektriciteit. De anorganische stoffen, waaronder de zware metalen, verglazen tot een onoplosbare bazaltlaag die als grondstof in de bouwnijverheid kan worden gebruikt.

Met de bouw van een dergelijke reactor is reeds begonnen in Valencia (Spanje) en een tweede staat op stapel in Vicenza (Italië). De Verenigde Staten, Japan en andere landen in Azië zouden deze technologie al langer toepassen. De reactoren zijn goed voor de verwerking van 170.000 ton huisvuil, wat een elektriciteitsproductie van 30 megawatt oplevert. De exploitatiekosten zouden 3.000 frank per ton bedragen, wat gemakkelijk met de opbrengst van de elektriciteit kan worden terugverdiend.

Deze techniek kan een volwaardig alternatief betekenen voor de klassieke roosterovens die in Vlaanderen worden gebruikt, of voor het nu in onderzoek zijnde procédé van scheiden en vergisten.

1. Heeft de minister weet van deze nieuwe technologie en zo ja, hoe wordt dit ingeschat ?
2. Wordt in Vlaanderen onderzoek naar plasmapyrolyse uitgevoerd en zo ja, door wie ? Wanneer

zullen in dit laatste geval resultaten bekend zijn ?

3. Wordt deze technologie in Vlaanderen in aanmerking genomen als alternatief voor de klassieke afvalverbrandingsovens in de optiek van de best beschikbare techniek (BBT) ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

1. Deze nieuwe techniek is mij inderdaad bekend. Via elektrische potentiaalverschillen worden elektrische "vlambogen" gevormd zodat in de oven temperaturen van 2.300 tot 2.500 °C ontstaan. In de klassieke pyrolyseoven bedraagt de temperatuur slechts een 500-tal °C, met een naverbranding op 1.250 tot 1.400 °C. Bij een eerste benadering lijkt de zeer hoge temperatuur een voordeel te vormen. Hierbij mag niet uit het oog worden verloren dat voor bijvoorbeeld de dioxineterugvorming het afkoelingstraject en de toegepaste zuivering van de rookgassen eveneens van groot belang zijn, en dus niet alleen de verbrandingstemperatuur.

Voor de inschatting van deze nieuwe technologie verwijs ik naar het antwoord op vraag 2.

2. Gedurende de huidige legislatuur is het de bedoeling om het afvalstoffenbeleid zoveel mogelijk planmatig te ondersteunen. De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) heeft opdracht gekregen om plannen op te stellen voor RWZI-slib, baggerslib en ruimingsslib, biologisch afval, houtafval en bouw- en sloopafval te worden bijgestuurd. Al deze plannen dienen wetenschappelijk te worden onderbouwd door BBT-studies uitgevoerd door de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO). In de loop van 2000 zal het VITO dan ook van start gaan met deze BBT-studies.

In een van deze studies gebeurt de vergelijking van verwerkingsscenario's voor restfractie van huishoudelijk afval en categorie II-bedrijfsafval, toegespitst op de verwerking van hoogcalorische residu's van alternatieve voorbehandelingstechnieken (waaronder scheiden en vergisten/drogen). Deze studie bevindt zich momenteel in opstartfase. In de eerste fase van het onderzoek gebeurt er een inventarisatie van alle mogelijke technieken die in aanmerking komen voor het onderzoek. De techniek van plasmapyrolyse is zeker opgenomen in de inventarisatie. In een volgende fase van de studie wordt een

verdere keuze gemaakt van de *relevante* te onderzoeken technieken op het vlak van wervelbedverbranding en pyrolyse en kleinschalige stookinstallaties.

Een keuze uit de op de markt aangeboden technieken zal worden gemaakt op basis van de volgende criteria :

- a) het type afval dat kan worden verwerkt : de techniek dient geschikt te zijn voor het beschouwde type afval ;
 - b) het ontwikkelingsstadium : onderscheid dient gemaakt tussen commerciële, demonstratie- en proefinstallaties en installaties op laboschaal ;
 - c) huidige schaalgrootte en verwerkingscapaciteit die de techniek aankan ;
 - d) de techniek dient te voldoen aan de emissie-eisen van de toekomstige EU-richtlijn.
3. Het is met andere woorden nog niet duidelijk of de techniek van plasmapyrolyse mee zal worden opgenomen als een relevante te onderzoeken technologie voor dit soort afval. Deze uiteindelijke keuze van relevante te onderzoeken technieken zal gebeuren in overleg met het begeleidingscomité, samengesteld uit vertegenwoordigers van VITO, de OVAM en mijn kabinet, vertegenwoordigers van de gebruikers en afgevaardigden van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Mina-raad) en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV).

Deze fase van selectie van te onderzoeken technieken zal afgerond zijn begin april 2000. De resultaten van de volledige BBT-studie zullen bekend zijn eind 2000. Pas dan zal een volledig antwoord kunnen worden geformuleerd op de gestelde vragen.

Vraag nr. 87
van 21 januari 2000
van de heer JOZEF BROWAEYS

Bebossing – Stand van zaken

Het staat vast dat Vlaanderen bijzonder karig bebost is. Slechts 8 % van onze oppervlakte is bezet door bos, wat een stuk minder is dan het Europees gemiddelde van 20 %.

Zeker de provincies West- en Oost-Vlaanderen zijn zeer weinig bebost.

Ingevolge het Bosdecreet en allerhande steunmaatregelen vanuit de diverse overheden wordt echter gestreefd naar een toename van deze bebossing. De afgelopen jaren werden op dit vlak al een groot aantal inspanningen geleverd. Het is echter niet echt duidelijk of deze inspanningen ook vruchten hebben afgeworpen.

1. Hoeveel hectare bos werden bijkomend in Vlaanderen gerealiseerd in 1998 en 1999 ?
2. Hoe zijn deze bijkomende hectaren verdeeld over de vijf Vlaamse provincies ?
3. Hoeveel hectaren hiervan hebben betrekking op gronden in privé-eigendom en hoeveel op terreinen die onder beheer staan van een overheid of een door de overheid gesubsidieerde instelling ?
4. Welke maatregelen uit het recente verleden liggen aan deze toename ten grondslag ?

Antwoord

1. Op basis van de beschikbare statistieken inzake subsidiedossiers en aankopen kan ik de brutocijfers meedelen die zeker indicatief zijn voor de gepresteerde bosuitbreiding. Ik maak daarvoor gebruik van de volgende statistieken.
 - a) Initiatieven op basis van het besluit van de Vlaamse regering betreffende de subsidiëring van de bebossing van landbouwgronden ter uitvoering van de verordening (EEG) 2080/92 van de Raad van 30 juni 1992 tot instelling van een communautaire steunmaatregel voor bosbouwmaatregelen in de landbouw (**tabel 1**).

In het kader van de subsidiëring voor bebossing van landbouwgronden werden in 1998-1999 respectievelijk 175 ha en 127 ha aan subsidiedossiers goedgekeurd en vastgelegd. Aangezien de dossiers van het najaar 1999 per uitzondering in het begin van dit jaar werden vastgelegd, mag ervan worden uitgegaan dat nagenoeg de volledige opgegeven oppervlakten ook reeds effectief werden aangeplant. De verwachting is dat de totale oppervlakte voor 2000 het geringer aantal hectaren in 1999 zal compenseren, dankzij de vastlegging van de dossiers van het najaar

1999. We kunnen dus stellen dat de gemiddelde jaarlijks beboste oppervlakte via deze regeling ongeveer 170 ha bedraagt.

Ik kan hier nog aan toevoegen dat de sturing van de financiële ondersteuning in de richtlijn van een ecologisch verantwoorde bosuitbreiding haar vruchten begint af te werpen. Bij meer dan 75 % van de bebossingsinitiatieven wordt gebruikgemaakt van ecologisch interessante boomsoorten. In hoofdzaak de inlandse eikensoorten en de es worden aangeplant. Deze drie soorten vertegenwoordigen samen reeds 64 % van de aangeplante oppervlakte. Het bestaande vergunningenbeleid en adviesstelsel zorgen bovendien voor een grondige afweging uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening.

- b) Initiatieven op basis van het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1991 betreffende de subsidiëring van de eigenaars van privé-bossen en de erkenning van bosgroeperingen van privé-boseigenaars (**tabel 2**).

Bebossingen op basis van de subsidies uit dit besluit kenden een sterke terugval sinds het in werking treden van de regeling voor bebossing van landbouwgronden. Op basis van deze subsidiëring werd in 1998 slechts 3,18 ha aangeplant. De cijfers voor 1999 worden op dit ogenblik nog verwerkt en liggen in dezelfde orde van grootte. In de periode 1991-1997 werd gemiddeld 65 ha nieuw bos aangelegd per jaar. Deze terugval is te wijten aan de hogere subsidies die opgenomen zijn in de regeling voor het bebossen van landbouwgronden. Gelet op het feit dat nageenog alle nieuwe bosaanplantingen op voormalige landbouwgronden gebeuren, wordt logischerwijs gekozen voor de meest aantrekkelijke regeling.

- c) Het aankoop- en bosuitbreidingsbeleid van het Vlaams Gewest.

In **tabel 3** ten slotte wordt opgegeven welke oppervlakte te bebossen terrein werd aangekocht door de afdeling Bos en Groen. In het totaal resulteerde dit in een oppervlakte van 169,8 ha.

Deze cijfers geven niet de exacte situatie op het terrein weer, om volgende redenen :

- niet elke bebossing wordt gemeld aan de afdeling Bos en Groen ;
- de afdeling Bos en Groen is niet op de hoogte van alle spontane verbossingen.

Via een periodieke actualisatie van de boskartering wordt getracht een volledige situatieschets te maken van de verspreiding van de bossen in Vlaanderen.

2. In bovenvermelde **tabellen 1 t.e.m. 3** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een uitsplitsing over de verschillende provincies. **Tabel 4** geeft een samenvattend overzicht voor de twee subsidieregelingen en het aankoopbeleid samen.
3. In **tabel 1** wordt de verdeling over de verschillende eigenaarstypes opgegeven. De dossiers in het kader van het besluit betreffende de subsidiëring van de eigenaars van privé-bossen en de erkenning van bosgroeperingen van privé-bos-eigenaars resulteert enkel in privé-bos. De laatste statistiek heeft enkel betrekking op initiatieven van de Vlaamse overheid.
4. De maatregelen uit het verleden die invloed hebben gehad op de toename van de bebossingen zijn enerzijds het besluit van de Vlaamse regering van 26 juni 1996 betreffende de subsidiëring van de bebossing van landbouwgronden, en anderzijds de (gedeeltelijke) heroriëntatie van het aankoopbeleid, waarbij wordt getracht meer gronden die kunnen worden bebost te verwerven.

Uit voorgaande cijfers blijkt duidelijk dat het huidige ritme ruim onvoldoende is om de taakstellingen uit het regeerakkoord te verwezenlijken en een actief beleid inzake stadsbossen te voeren.

Ik heb dan ook beslist om de aankoopkredieten voor 2000 met 398,2 miljoen frank te verhogen, waarvan een aanzienlijk deel zal worden besteed aan gronden voor bebossing. Het budget voor de afdeling Bos en Groen zal prioritair worden besteed aan bebossingsprojecten. Met het oog op een geïntegreerd en geïntensiveerd aankoopbeleid van bos, natuur- en te bebossen gronden, bereid ik op dit ogenblik een nota voor inzake het aankoopbeleid door de afdelingen Bos en Groen en Natuur. Hier is het mijn bedoeling op basis van een analyse van het lopende beleid en het beschikbare instrumentarium voorstellen tot verfijning en verbetering te

formuleren met het oog op het opdrijven van het aankoopritme en de realisatie van de oppervlakte doelstellingen uit het regeerakkoord. Bebossing van verworven terreinen, passend in een planmatig bosuitbreidingsbeleid, is één van de belangrijkste componenten hiervan.

Voor het uitwerken van dit bosuitbreidingsbeleid zal nauw overleg worden georganiseerd met de lokale actoren, in het bijzonder met de lokale besturen.

Daarnaast worden andere initiatieven voorbereid.

Om te komen tot een meer geïntegreerd en sterker mobiliserend stimuleringsbeleid heb ik in het kader van de Europese verordening 1257/99 inzake plattelandsontwikkeling de regeling voor bebossing en landbouwgronden verder uitgewerkt. De omschakeling naar bos brengt verschillende kosten met zich mee, waar

een billijke vergoeding dient tegenover te staan. Deze voorstellen liggen voor het ogenblik ter evaluatie bij de Europese Commissie.

Vanuit lokale besturen wordt bovendien een groeiende interesse vastgesteld in bebossingsinitiatieven vanuit recreatief en/of natuurbehoudsoogpunt. Veelal missen deze besturen echter de financiële mogelijkheden om te bebossen terreinen aan te kopen en volledig autonoom projecten te realiseren. Om deze besturen aan te moedigen tot het leveren van een financiële inspanning, zal ik een besluit voor verwerving van te bebossen terreinen voor lokale besturen uitwerken. Ook deze maatregel werd opgenomen in het ontwerp van Vlaams Plattelandsbeleidsplan.

Maatregelen die deel uitmaken van een door de Europese Commissie goedgekeurde plattelandsbeleidsplan komen in aanmerking voor cofinanciering.

Tabel 1 : Beboste oppervlakte op basis van subsidiëring voor bebossing van landbouwgronden

	Privé-eigenaars			Openbare eigenaars			Totaal		
	1998	1999	Jaar-totaal	1998	1999	Jaar-totaal	1998	1999	Totaal
Antwerpen	28,8	6,3	35,0	11,8	1,8	13,5	40,5	8,0	48,6
Vlaams-Brabant	29,9	7,4	37,3	9,7	1,6	11,4	39,6	9,1	48,7
West-Vlaanderen	27,2	12,1	39,3	0,0	27,3	27,3	27,2	39,4	66,6
Oost-Vlaanderen	40,9	40,6	81,5	3,5	1,0	4,5	44,4	41,6	86,0
Limburg	14,5	13,1	27,5	8,9	15,4	24,4	23,4	28,5	51,9
Totaal	141,2	79,4	220,6	33,9	47,2	81,1	175,1	126,6	301,7

Tabel 2 : Beboste oppervlakte op basis van subsidieregeling voor bebossing en herbebossing

	1998	1999*	Totaal
Antwerpen	0	0	0
Vlaams-Brabant	1,04	0	1,04
West-Vlaanderen	0	0	0
Oost-Vlaanderen	0,94	0	0,94
Limburg	1,2	0	1,2
Totaal	3,18	0	3,18

1999* : Cijfers nog niet beschikbaar

Tabel 3 : Te bebossen terreinen, verworven door Vlaamse overheid

	1998	1999	Totaal
Antwerpen	0,0	19,3	19,3
Vlaams-Brabant	3,3	0,0	3,3
West-Vlaanderen	4,6	0,0	4,6
Oost-Vlaanderen	1,0	0,0	1,0
Limburg	132,1	9,4	141,5
Totaal	141,0	28,8	169,8

Tabel 4 : Totaal

	1998	1999	Totaal
Antwerpen	40,5	27,5	67,9
Vlaams-Brabant	44,0	9,1	53,0
West-Vlaanderen	31,8	39,4	71,2
Oost-Vlaanderen	46,3	41,6	87,9
Limburg	156,7	37,9	194,6
Totaal	319,3	155,4	474,6

Vraag nr. 88
van 26 januari 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Oude Schelde Bornem – Vervuiling

In Bornem wordt het water van de beken en van de Oude Schelde in het Domein van Bornem geregeld vervuild door overstorten uit de gemeentelijke riolering. Onderzoek heeft uitgewezen dat zelfs de aanleg van een nieuwe bezinkingsput niet het verhoopde resultaat heeft gebracht en dat de vervuiling derhalve een probleem blijft.

De gemeente Bornem blijkt zich te beroepen op artikel 640 van het Burgerlijk Wetboek om de stelling te staven dat het overstorten van rioleringswater niet mag worden belemmerd.

1. Het bewuste artikel lijkt mij enkel te slaan op natuurlijk gezuiverd water, en niet op de lozing van vervuild rioolwater. Voor dat laatste is mijns inziens een machtiging vereist van de Vlaamse overheid.

Werd dergelijke machtiging hier verleend ?

2. Intussen wordt dit visrijke gebied verder vervuild.

Welke maatregelen worden terzake genomen ?

Antwoord

1. Het bewuste artikel 640 van het Burgerlijk Wetboek, waarop de gemeente Bornem zich lijkt te beroepen, heeft enkel betrekking op erfdienstbaarheden die ontstaan uit de ligging van plaatsen. Volgens dit artikel moeten de lageregelegen erven jegens de hogeregelegen het water ontvangen "dat daarvan buiten 's mensen toedoen

natuurlijk afloopt". Dit betekent dat een lageregelegen erf het van een hogeregelegen erf afkomstige water dat op natuurlijke wijze afvloeit, moet ontvangen. Die verplichting strekt zich uit tot alle gronden, zelfs die welke tot het openbaar domein behoren. Voorts zegt artikel 640 van het Burgerlijk Wetboek nog dat de eigenaar van het lageregelegen erf geen dijk mag opwerpen waardoor de afloop wordt verhinderd. Van zijn kant mag de eigenaar van het hogeregelegen erf niets doen waardoor de erfdienstbaarheid van het lageregelegen erf wordt verzwaaard.

De vraag is of artikel 640 van het Burgerlijk Wetboek hier een voldoende rechtsbasis kan bieden om te stellen dat het overstorten van rioleringswater in een oppervlaktewater niet mag worden belemmerd. Dit lijkt niet het geval te zijn. Het vermelde artikel 640 kan namelijk enkel worden ingeroepen voorzover er sprake is van water dat op natuurlijke wijze afloopt, en hierop niet wordt ingegrepen door de mens. Bij een overstortconstructie kan het water integendeel niet meer langs natuurlijke weg afvloeien en kan men zich bijgevolg niet op dit artikel beroepen.

Anderzijds is het zo dat in Vlarem I riolen en overstorten op zich niet zijn ingedeeld als hinderlijke inrichtingen. Voor rioolwater bestaan er daarom geen specifieke normen. Wie beweert schade te hebben geleden als gevolg van vervuiling van oppervlaktewater door rioolwater dat via een overstort in dat oppervlakte water is terechtgekomen, kan bijgevolg enkel voor de burgerlijke rechter schadevergoeding vorderen op basis van de artikelen 544 of 1382 van het Burgerlijk Wetboek.

Ten slotte moet ook worden gewezen op het artikel 2.3.6.3, § 3 van Vlarem II. Luidens die paragraaf moeten opvangsystemen voor stedelijk afvalwater worden ontworpen, gebouwd, aangepast en onderhouden overeenkomstig de best beschikbare technieken, met name ten aanzien van onder meer "beperking van verontreiniging van de ontvangende wateren door overstorting van hemelwater". In uitvoering hiervan heeft de Vlaamse regering concrete richtlijnen uitgevaardigd met betrekking tot de bouw en de dimensionering van overstortconstructies. Die richtlijnen zijn vervat in de ministeriële omzendbrief "Krachtlijnen voor een geïntegreerd rioleringsbeleid in Vlaanderen. Code van goede praktijk voor de aanleg van openbare riolen en individuele voorbehandelingsinstallaties", die gepubliceerd is in het Belgisch Staatsblad van

10 september 1996. Aldus zal men bij het ontwerpen van overstorten rekening moeten houden met de impact ervan op de ecologische kwetsbaarheid van oppervlaktewateren (blz. 53-57 van de Code), alsmede met een aantal aanbevelingen van technische aard (blz. 87-95 van de Code).

De Oude Schelde-arm is momenteel geklasseerd als een waterloop van tweede categorie, die onder het beheer valt van de provincie Antwerpen. Voor het lozen van overstortwater dient een vergunning te worden verkregen van de beheerder van de waterloop. Volgens mijn diensten is dit niet gebeurd voor het betrokken overstort, dat reeds een vijftiwintigtal jaren bestaat.

2. Het rioleringsstelsel in Vlaanderen is van oudsher een gemengd stelsel, wat inhoudt dat er naast het afvalwater ook regen- en oppervlaktewater door het rioleringsstelsel wordt afgevoerd.

Dit houdt in dat de collectoren die de gemeentelijke strengen opnemen, ook berekend dienen te zijn op deze grotere aangevoerde debieten (groter t.o.v. enkel het afvalwater).

Conform de "Code van goede praktijk voor de aanleg van openbare riolen, individuele voorbehandelingsinstallaties en kleinschalige rioolwaterzuiveringsinstallaties", worden de (nieuwe, gemengde) rioleringen ontworpen voor de afvoer van 6 DWA (d.i. 6 maal het afvalwaterdebiet in droge periodes). Indien het aangevoerde debiet dit maximum overschrijdt, zal er noodzakelijkerwijs moeten worden overgestort. Theoretisch zou het ook mogelijk zijn om collectoren zodanig te ontwerpen dat zij te allen tijde het volledige debiet kunnen transporteren. Dit zou echter leiden tot dermate grote leidingen dat dit zowel technisch als financieel een onhaalbare kaart zou zijn.

Overstorten is aldus in de huidige situatie een noodzakelijk kwaad. De bovenvermelde code van goede praktijk schrijft voor dat de (nieuwe) overstorten maximaal zevenmaal per jaar mogen overstorten. Met behulp van gesofisticeerde computermodellering wordt het rioleringsstelsel zodanig aangepast dat men deze overstortfrequentie zo dicht mogelijk benadert. Hiertoe worden bergingsbekkens en retentiebekkens gebouwd. In deze bekkens wordt het

afvalwater/regenwatermengsel dat normaliter zou overstorten, opgehouden en na de bui weer in het rioleringsstelsel gebracht. Het is niet aangewezen om te overstorten in stilstaande wateren omdat het zelfreinigend vermogen van deze wateren lager is en de aanslibbing sterker.

De vermelde toestand in Bornem is duidelijk een historisch knelpunt dat in het kader van het gemeentelijke rioleringsbeleid moet worden gezien. In Bornem is er sinds ongeveer twee jaar een retentiebekken in werking, namelijk een ondergronds bufferbekken ter hoogte van de Kloosterstraat. Ook plant de NV Aquafin in een proefproject met een drijvend rietveld ter hoogte van de bestaande retentievijver in de Beerdonkstraat. De nodige grondverwervingen zijn hiervoor gepland. Op deze manier wordt de inderdaad zeer nefaste invloed van de overstorten op de wateren over biotopen zoveel mogelijk getemperd. Dit is echter een tijdelijke maatregel, en geen structurele oplossing.

De fundamentele oplossing voor alle overstortproblemen is de aanleg van gescheiden rioleringen. Hierin wordt het afvalwater in een aparte leiding naar de rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) gevoerd, waar het na een grondige en zeer strikt opgevolgde zuivering wordt geloosd in een waterloop. Het regen- en oppervlaktewater (grachten, beken, ...), dat zoals reeds vermeld nog zeer vaak op de riolering aansluit, zal via een tweede (meestal kortere) leiding in de ontvangende waterlopen worden gebracht.

De omschakeling van een gemengd naar een gescheiden stelsel is echter een werk van lange adem. Om de gemeenten te stimuleren in de uitbouw van hun rioleringsstelsel werd het zogenaamde subsidiëringsbesluit in het leven geroepen. Gemeenten konden rekenen op een substantiële tegemoetkoming in hun projecten vanwege het Vlaams Gewest. Daartoe dienden hun projecten wel gunstig te worden beoordeeld door een controlecommissie. Deze commissie, de zogenaamde ambtelijke commissie, waakt erover dat waar mogelijk gescheiden stelsels worden aangelegd. Om het aanleggen van gescheiden stelsels nog aantrekkelijker te maken voor de gemeenten werd de tegemoetkoming van het Vlaams Gewest onlangs zelf verhoogd tot 75 % van het rioleringsaandeel van de werken. Op deze manier tracht het Vlaams Gewest de gemeenten aan te zetten tot de uitbouw van een gescheiden stelsel, zodat op termijn de overstortproblematiek zichzelf oplost.

Er dient wel te worden opgemerkt dat, gezien de gemeentelijke autonomie, de uiteindelijke beslissing tot het aanleggen van een gescheiden stelsel nog steeds bij de gemeente ligt.

Vraag nr. 89
van 26 januari 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Drinkwater Leuven – Vervuiling december 1999

Tijdens de kerstdagen 1999 werd het drinkwater in Leuven ernstig vervuuld.

Er werden blijkbaar snel maatregelen genomen om de bevolking in Heverlee te waarschuwen geen kraantjeswater meer te gebruiken. Daartoe werd een omroepwagen ingezet en werden informatiefolders huis aan huis bedeed.

Een aantal buurten in Leuven-stad hadden evenwel dezelfde problemen, doch werden over niets ingelicht.

1. Wat gebeurde er precies met het drinkwater in Leuven ?
2. Hoe werden de getroffen wijken afgebakend en geïnformeerd ?
3. Werd deze actie geëvalueerd, zodat in de toekomst de informatie beter kan worden verspreid ?

Antwoord

1. Op 26 december 1999 is er ten gevolge van een overstroming op het terrein van de drinkwaterwinning Cadol in Leuven (Heverlee) oppervlaktewater in de reinwaterkelder terechtgekomen. Na de eerste klacht over "vuil water" werd de waterwinning onmiddellijk buiten dienst gesteld.

Volgens de procedures van het noodplan VMW (Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening) werden de verantwoordelijken van de wachtdienst opgeroepen.

Het getroffen gebied werd afgebakend. De toevoer- en distributieleidingen werden gespoeld, de reinwaterkelder werd gereinigd en de nodige stalen werden genomen voor analyse. Er werd een kookadvies gegeven aan de bevolking. Op dinsdag 28 december 1999 kon de kwaliteit van

het drinkwater weer volledig worden gewaarborgd.

2. Het aantal klachten bleef beperkt tot een tiental in de onmiddellijke omgeving van het waterproductiecentrum. Op basis van deze informatie kon worden besloten dat de vervuiling beperkt bleef tot de zone begrensd door de Broekstraat, de Geldenaaksebaan vanaf de spoorwegbrug tot aan de Parkpoort, de Ruelensvest (met inbegrip van alle daartussen gelegen straten van de wijk Matadi) en eveneens de Burgemeester De Rijcklaan en de Burgemeester Eerdekenstraat. Volgens de informatie van onze permanente wachtdienst, waar alle klachten worden geregistreerd, waren er geen klachten afkomstig van buiten deze zone.

Aangezien het een lokale verontreiniging betrof, heeft de crisisstaf beslist om volgens de noodprocedure van de VMW volgende maatregelen te treffen :

- een beroep te doen op de politie van de stad Leuven om in de getroffen straten een wagen met luidsprekers in te zetten ;
 - de bevolking in de getroffen straten te verwittigen via een huis aan huis bedeed bericht.
3. Deze actie werd door de diensten van de VMW – Vlaams-Brabant intern geëvalueerd en besproken met de burgemeester. De informatie gebeurde volgens de richtlijnen vervat in het noodplan.

Vraag nr. 91
van 26 januari 2000
van de heer FRANCIS VERMEIREN

LIFE – Projecten

In het kader van het milieuprogramma LIFE van de Europese Commissie werden in België acht projecten geselecteerd, gericht op lokale besturen.

1. Welke instantie stond in voor de selectie van de gemeenten en op basis van welke criteria is dit gebeurd ?
2. Wat is het totaalbedrag dat door de Europese Commissie voor Vlaamse gemeenten ter beschikking wordt gesteld ?

3. Komen de gekozen projecten, aangezien de gemeenten kunnen rekenen op 50 % Europese subsidies, ook in aanmerking voor subsidies van de Vlaamse regering ?

Gaat het om projecten die over verscheidene jaren lopen ?

Kunnen in het jaar 2000 ook nog andere gemeenten en andere projecten in aanmerking komen voor subsidies in het kader van het LIFE-programma van de Europese Commissie ?

Antwoord

Het milieuprogramma LIFE van de Europese Commissie richt zich niet uitsluitend tot de lokale besturen.

LIFE-milieu 1999 omvatte immers drie luiken, namelijk acties in de industriële activiteiten, acties ten gunste van de lokale besturen en voorbereidende acties m.b.t. het communautair milieubeleid.

Bij de acht geselecteerde Belgische projecten in 1999 waren er vijf m.b.t. acties ten gunste van de lokale besturen (in de brede betekenis van het woord).

Er zijn hiervan drie Vlaamse projecten, namelijk :

- de gemeente Kortenberg (en omliggende gemeenten) : demonstratieproject voor het opstellen en implementeren van een geïntegreerd actieprogramma voor het vermijden van bodemerosie en wateroverlast in loess-leemgebieden ;
- het IGO Leuven (Intergemeentelijk Opbouwwerk ; intercommunaal, onderdeel van Interleuven) : geïntegreerde aanpak van verdroging en wateroverlast door infiltratie, lokale berging en afremming van hemelwaterafvoer ;
- de provincie Oost-Vlaanderen : ontwikkeling van een model voor lokale besturen ter implementatie van een beleid inzake duurzame ruimtelijke ordening in verstedelijkte gebieden aan de hand van een case study : stadsrandbos Gent.

1. Jaarlijks kunnen projecten worden ingediend voor het LIFE-programma bij de bevoegde overheidsinstanties hiertoe aangewezen door de lidstaten. Voor België zijn dit de federale diensten voor het Leefmilieu (ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu). Een

oproep tot het indienen van de projecten wordt jaarlijks gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

De selectie van de goedgekeurde projecten gebeurt door de Europese Commissie op basis van een evaluatie van de projecten door expertengroepen op Europees niveau. De lidstaten komen slechts in beperkte mate tussenbeide in dit evaluatieproces.

De beoordelingscriteria van de projecten zijn dezelfde voor de ganse Europese Unie en omvatten volgende aspecten : demonstratief karakter van het project met het oog op een ruime toepassing van nieuwe technieken of technologieën, of met het oog op de integratie van milieuoverwegingen in de ruimtelijke ordening ; oplossingen bieden voor wijdverspreide problemen of problemen die van nationaal belang zijn ; duidelijkheid van de doelstellingen, technische maturiteit en structuur van het project ; innoverend karakter ; vooruitgang ten opzichte van de huidige toestand ; preventief karakter ; bevorderen van een partnership op leefmilieugebied ; overdraagbaarheid van de resultaten ; bevredigende verhouding tussen kosten en milieuvoordelen ; betrouwbaarheid van de projectbegroting ; technische, administratieve en financiële haalbaarheid van de actie ; meerwaarde ten gevolge van een multinationalaal partnership.

2. Op de jaarlijkse begroting van het LIFE-milieuprogramma worden voorafgaandelijk geen quota vastgelegd ten behoeve van de lidstaten van de gewesten. De selectie van de projecten gebeurt immers op basis van de evaluatie van elk project volgens voormelde criteria.

Ter informatie weze vermeld dat het totaal subsidiebedrag door de Europese Commissie in 1999 toegekend aan de acht Belgische projecten, 3.795.463 euro bedraagt, waarvan 1.515.113 euro voor Vlaamse lokale besturen.

3. Er bestaat geen structurele subsidiëringsregeling waarbij wordt voorzien in een cofinanciering door de Vlaamse regering van de LIFE-projecten die door de Europese Commissie werden goedgekeurd.

Op vraag van de projectcoördinator kan evenwel, binnen het raam van de budgettaire voorzieningen en mogelijkheden, door de inhoudelijk bevoegde administratie of instantie de mogelijkheid tot cofinanciering worden onderzocht. Hierbij zal het project dienen te worden

getoetst aan de bepalingen en de doelstellingen van de Milieubeleidsnota van de Vlaamse regering en van het Milieubeleidsplan. Door de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu kan dan desgewenst een projectsubsidie worden toegekend, waarbij de toekenningsprocedure dient gevolgd van een facultatieve subsidie, niet-nominatim vermeld in de MINA-begroting.

De LIFE-projecten kunnen over verschillende jaren lopen ; als richtsnoer geldt hierbij een periode van twee tot vier jaar.

Een oproep tot het indienen van projecten in het kader van LIFE-milieu 2000 werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 8 december 1999.

**Vraag nr. 92
van 26 januari 2000
van de heer JOS DE MEYER**

Waterbeheersingswerken – St.-Niklaas-Dendermonde

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

Vraag nr. 174

van 26 januari 2000

van de heer Jos De Meyer

Blz. 787

Antwoord

De afdeling Water (buitendienst Gent) van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) is beheerder van de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie en de subsidiërende instantie voor waterbeheersingswerken die door polders en wateringen werden ondernomen.

Zoals terecht wordt gesteld, is er niet alleen het gevaar van de getijdenwerking op de bevaarbare waterlopen, onder invloed van de zee, maar is er ook een grote wisselwerking tussen de bevaarbare en onbevaarbare waterlopen.

Een groot deel van het arrondissement is voor zijn af- en ontwatering afhankelijk van gemalen (pompstations) waarvan de goede werking wordt beïnvloed door de stand (peil) van het water waarop zij moeten lozen, zoals Schelde, Durme, Moervaart en andere. Vandaar dat een goede waterbe-

heersing een globale aanpak veronderstelt en het grote waterbeheer (bevaarbare waterlopen en kanalen) van primordiaal belang is. Anderzijds moet een gezond waterbeheer, bijvoorbeeld met behulp van wacht- en/of overloopbekkens op de onbevaarbare waterlopen, bijdragen tot de beheersing (ontlasting) van de bevaarbare waterlopen. Een geïntegreerde aanpak is dus duidelijk noodzakelijk.

1. In 1999 heeft de buitendienst Gent in het arrondissement St.-Niklaas-Dendermonde de hierna vermelde waterbeheersingswerken uitgevoerd.

– In het bekken van de Vondelbeek in Dendermonde, Lebbeke en Opwijk werden zes wachtbekkens aangelegd ; globale investering : +/- 100 miljoen frank. Deze werken zijn nog niet volledig afgewerkt.

– Een gemaal op de Steenbeek in Denderbelle werd in 1999 in gebruik genomen : 40 miljoen frank.

– Er is gestart met de bouw van een nieuw vijzelgemaal op de Ledebeek aan de Durme in Lokeren. Investering : +/- 120 miljoen frank.

– In 1999 werden zoals elk jaar de klassieke onderhoudswerken aan de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie uitgevoerd, dit wil zeggen hoofdzakelijk maai- en ruimingswerken van het Kanaal van Stekene, de Ledebeek en teenversterkingswerken in de Kalkenvaart, voor een bedrag van +/- 2 miljoen frank.

2. Voor 2000 zijn de hierna vermelde werken gepland :

– dijkversterkingswerken langs het Kanaal van Stekene in Stekene en St.-Niklaas (Sinaai) met behulp van metalen damplanken over een lengte van +/- 4,5 kilometer en voor een bedrag van +/- 56 miljoen frank.

3. Voor 2000 plant de afdeling de aanbesteding van de hierna vermelde werken :

– de klassieke onderhoudswerken (maaien, houtafzet, bosgoedaanplant) aan het Kanaal van Stekene, de Ledebeek, de Zuidlede en de Vondelbeek voor een globaal bedrag van +/- 4 miljoen ;

– profielverruimingswerken aan de Vondelbeek in St.-Gillis-Dendermonde over +/- 3 kilometer, wat wordt geraamd op een inves-

tering van +/- 27 miljoen frank (grondverwervingen inbegrepen) ;

- bouwen van een wachtboezem nabij het in aanbouw zijnde vijzelgemaal op de Ledebek in Lokeren (raming +/- 8 miljoen frank).

Vraag nr. 94
van 26 januari 2000
van de heer DIDIER RAMOUDT

Ruilverkavelingen West-Vlaanderen – Stand van zaken

Op 22 december 1999 werd de akte ondertekend van de ruilverkaveling 's Heerwillemskapelle op het grondgebied van Diksmuide en Veurne. Het betreft een gebied van 1.554 ha. Het is de achtentwintigste ruilverkaveling in West-Vlaanderen. Andere projecten in deze streek zijn de ruilverkavelingen van Eggewaartskapelle, Stuivekenskerke en Fortem. Beide laatste zijn nog in uitvoering.

1. Hoeveel heeft de ruilverkaveling van 's Heerwillemskapelle de belastingbetaler uiteindelijk gekost ?
2. Wanneer worden de ruilverkavelingen van Stuivekenskerke en Fortem beëindigd en kunnen de percelen in gebruik worden genomen ?
3. Kan de minister een overzicht geven van alle nog geplande ruilverkavelingen in West-Vlaanderen ?
4. Wordt bij de uitvoering van de werken voldoende rekening gehouden met de historische en andere waardevolle elementen in het landschap, zoals bijvoorbeeld oude landbouwstructuren, dorpsgezichten, gebieden met toeristisch potentieel, ... ?

Welke maatregelen worden genomen om te vermijden dat dergelijke ruilverkavelingen resulteren in een steriel, louter op productie gericht landschap ?

Antwoord

1. De ruilverkavelingsakte van de ruilverkaveling 's Heerwillemskapelle werd verleden op 22 december 1999. De werken (ontsluitingswerken, inrichtingswerken, de werken van landschapszorg en natuurbouwproject) zijn thans nog in

uitvoering en zullen medio 2000 worden beëindigd. De geraamde kostprijs van de werken bedraagt circa 226 miljoen frank.

De bijdrage van het Vlaams Gewest in de kosten kan worden geraamd op 162 miljoen frank.

2. De werken in de ruilverkaveling Stuivekenskerke zijn thans in uitvoering. De nieuwe kavels zullen in het najaar in gebruik worden genomen en het verlijden van de ruilverkavelingsakte is gepland voor december 2000.

Voor de ruilverkaveling Fortem voorziet de planning in de ingebruikneming van de nieuwe kavels en het verlijden van de akte voor eind 2001.

3. De ruilverkavelingen Reninge en Woesten zijn nuttig verklaard in 1999 en zijn thans in uitvoering. Voor de ruilverkavelingen Adinkerke-Oostduinkerke en zandleemplateau van Izenberge is het onderzoek naar het nut van de ruilverkaveling lopende.
4. De ruilverkavelingswerken zijn het resultaat van de inrichtingsmaatregelen zoals deze zijn vastgelegd in de door mij goedgekeurde ruilverkavelingsplannen.

Een ruilverkavelingsplan bestaat uit een plan en een rapport dat totstandkomt na uitgebreide studies (inventarisatie- en evaluatiestudies) en wordt opgesteld door een multidisciplinair samengesteld team. Er wordt daarbij uitgegaan van de doelstellingen van de ruilverkaveling. Naast het verbeteren van de agrarische structuren, bepalen ook andere maatschappelijk relevante thema's m.b.t. het gebruik van de open ruimte, zoals de natuur, de ecologie, het landschap, de recreatie, het milieu en de archeologie, de multifunctionele inzet van het ruilverkavelingsinstrument.

Op dit moment wordt de procedure van de ruilverkavelingen aangepast aan de nieuwe inzichten terzake, teneinde deze multifunctionele inzet beter te implementeren in het geheel.

Vraag nr. 95
van 1 februari 2000
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

PMD-afval – Fost Plus vs. intercommunales

In het kader van de huisvuilophaling is er een meningsverschil gerezen tussen de intercommunales en Fost Plus.

Volgens Fost Plus kan een intercommunale niet worden aanvaard in het geïntensifieerd project indien het PMD-afval (plastiek, metaal en drankkartons) enkel via het containerpark wordt ingezameld. De inzameling moet ook huis aan huis gebeuren, en dit ten minste om de veertien dagen. Huis-aan-huisophaling zou ongeveer 12 kg PMD per inwoner/jaar opleveren, terwijl de methode om het PMD zelf naar het containerpark te brengen slechts 2 kg per inwoner/per jaar zou opleveren.

Volgens sommige intercommunales, die hierin worden gesteund door OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest), zou de inzameling van PMD mogelijk moeten zijn enkel via containerparken. In dit geval zou Fost Plus de kosten van dit type inzameling ook moeten vergoeden.

Steunt de minister de zienswijze van Fost Plus, of die van de intercommunales ?

Antwoord

Artikel 6, § 1 b) van de erkenning van 23 december 1998 van Fost Plus bepaalt dat Fost Plus de reële en volledige kosten moet betalen van de projecten bij intercommunales op basis van een contract in de zin van artikel 13, § 1, 7° van het samenwerkingsakkoord betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval. Voorwaarde hierbij is dat het project verloopt conform de gewestelijke afvalstoffenplannen met het oog op het bereiken van de doelstellingen van het samenwerkingsakkoord.

Vermits het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 1997-2001 stelt dat een gemeente PMD-afval kan inzamelen via het containerpark of via een tweewekelijkse huis-aan-huisinzameling aangevuld met een inzameling op het containerpark, voldoet een intercommunale waar PMD-afval enkel via het containerpark wordt ingezameld aan de bepalingen van voormeld sectoraal uitvoeringsplan.

Fost Plus moet de keuze van de betrokken intercommunale respecteren conform artikel 13 van het samenwerkingsakkoord.

Fost Plus moet de totale en reële kosten van dergelijk inzamelscenario vergoeden wanneer een type

contract werd afgesloten conform artikel 13 van het samenwerkingsakkoord.

Enkel ingeval Fost Plus op Vlaams niveau de doelstellingen van artikel 3 van het samenwerkingsakkoord niet haalt, dient een meer intensieve inzamelwijze te worden georganiseerd.

Vraag nr. 102 van 7 februari 2000 van de heer PIETER HUYBRECHTS

Autobandenstort Meerhout – Sanering

In Meerhout werden er in 1994 op een terrein in de Moenstraat naar schatting 30.000 autobanden gedumpt. Omdat de Duitse ondernemer – die geen vergunning had om de autobanden te verwerken – verdwenen is zonder het terrein op te ruimen, moet de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) het stort zelf saneren.

Als zes jaar lang belooft OVAM de boel op te ruimen.

1. Wanneer zal OVAM het bandenstort in Meerhout saneren ?

Wat is de kostprijs voor deze opruimingswerken ?

2. Zijn er in Vlaanderen nog andere dergelijke stortten en zo ja, waar ?

Wanneer zal OVAM deze stortten saneren en wat is de kostprijs hiervan ?

Antwoord

1. Het is moeilijk de juiste datum voor het verwijderen van het rubberafval te geven. De werken werden ondertussen aanbesteed en worden na het fiat van de Inspectie van Financiën voor goedkeuring aan mij voorgelegd.

De kostprijs voor het opruimen van het rubberafval is geraamd op 1.330.000 frank.

2. Er zijn inderdaad nog meerdere illegale opslagplaatsen van rubberafval.

Deze zijn :

- ROB Lokeren, raming 600.000 fr. ;
- Sanders Lokeren, raming 11.800.000 fr. ;

- Montulet Heusden-Zolder, raming 16.400.000 fr. ;
- GS Rand Erembodegem, raming 3.500.000 fr. ;
- Tondeleer Herzele, raming 2.000.000 fr. ;
- Decof Ronse, raming 3.400.000 fr. ;
- Dries Hoboken, raming 650.000 fr. ;
- Re-Tire Leuven, raming 1.400.000 fr. ;
- Genicot Alken, raming 1.500.000 fr. ;
- De Wit Baarle-Hertog, raming 3.000.000 fr. ;
- Geut Hasselt, raming 2.000.000 fr. ;
- Beelen Brecht, raming 1.000.000 fr.

Deze opslagplaatsen zullen samen met het dossier Bares uit Meerhout worden opgeruimd, met uitzondering van de laatste drie sites, die pas recentelijk aan de OVAM werden gemeld.

Wanneer Meerhout aan de beurt komt, hangt dus af van de volgorde die het krijgt in de hierboven vermelde lijst (aanpak site per site).

JOHAN SAUWENS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN SPORT

Vraag nr. 56
van 11 januari 2000
van de heer CARL DECALUWE

Beschermde kerkgebouwen – Restauratiesubsidies

1. Welke criteria worden gehanteerd om de subsidieaanvragen voor restauratie van beschermde kerkgebouwen te rangschikken naar prioriteit ?
2. In welke mate wordt een mogelijke toekenning van subsidie getoetst aan de potentiële multifunctionaliteit van het betrokken gebouw ?
3. Kan de minister een overzicht geven per provincie van de kerken die als monument werden gerestaureerd met subsidies van de Vlaamse Gemeenschap in 1997, 1998 en 1999 ? Hoeveel bedroeg de subsidie in deze respectieve dossiers en voor welke werken werden deze subsidies aangewend ?

Antwoord

1. De criteria die worden gehanteerd zijn :
 - a) chronologie van de ingediende aanvraag en/of voortzetting van werken uitgevoerd in fasen ;
 - b) bouwfysische toestand ;
 - c) intrinsieke waarde en instandhouding van het restauratieambacht ;
 - d) actualiteitswaarde en toepassing van het regeerakkoord en de beleidsbrief van de bevoegde minister ;
 - e) termijngebonden mogelijkheden tot cofinanciering van derde overheden (bv. Europese Gemeenschap).
2. Gelet op het belang dat in de beleidsbrief wordt gehecht aan de bestemming van een monument, is de potentiële multifunctionaliteit vervat in het criterium actualiteitswaarde (d).
3. Aangezien het hier om een uitgebreide lijst gaat, die enig opzoekingswerk vraagt, zal ik de afdeling Monumenten en Landschappen opdracht geven de gegevens in een aanvullend antwoord te bezorgen.

Aanvullend antwoord

Bijlage

Lijst van de premies toegekend door de Vlaamse Gemeenschap in 1997, 1998 en 1999 voor de restauratie van kerken.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 57
van 11 januari 2000
van de heer LEO PEETERS

Aanslagbiljetten huisvuiltaks Wezembeek-Oppem – Taalgebruik

Het gemeentebestuur van Wezembeek-Oppem verstuurde de aanslagbiljetten voor de huisvuilbelasting in het Nederlands of het Frans naargelang de taalaanhorigheid van de betrokken inwoners.

Dergelijke handeling is onwettig en volledig in strijd met de van kracht zijnde rondzendbrieven.

De minister heeft hierop gereageerd door de gouverneur van Vlaams-Brabant de opdracht te geven de betrokken gemeente op deze fout te wijzen. Aldus moet er worden overgegaan tot het terugstorten van de op illegale wijze geïnde bedragen.

1. Is er momenteel reeds duidelijkheid over de redenen waarom deze verzending toch op een illegale manier kon gebeuren ?

Wie draagt daarvoor de verantwoordelijkheid ?
Wie heeft daartoe opdracht gegeven ? Is er een uitdrukkelijke opdracht teruggevonden ?

2. Welke specifieke te volgen procedure is van toepassing voor de terugbetaling ?
3. Welke timing heeft de minister vooropgesteld om dit probleem opgelost te zien en de terugbetaling uit te voeren ?
4. Zal de met voormeld onderwerp overeenstemmende post in de rekening worden geschrapt en op die manier dus ook niet worden goedgekeurd ?

Antwoord

Artikel 4, § 1 van de wet van 24 december 1996 betreffende de vestiging- en de invordering van de provincie- en gemeentebelastingen bepaalt dat de gemeentelijke belastingkohieren worden vastgesteld en uitvoerbaar verklaard door het college van burgemeester en schepenen, en daarna tegen ontvangstbewijs worden overgezonden aan de met de invordering belaste ontvanger die onverwijld instaat voor de verzending van de aanslagbiljetten.

Met die regeling heeft de wetgever een functionele scheiding doorgevoerd tussen het orgaan dat de belastingen vaststelt en de ambtenaar die instaat voor de invordering.

Uit het onderzoek dat de gouverneur heeft ingesteld, is gebleken dat er sprake is van bevoegdheidsoverschrijding. De verzending van de aanslagbiljetten overeenkomstig het vastgestelde kohier maakt deel uit van de procedure tot invordering, bevoegdheid die de wetgever uitdrukkelijk aan de ontvanger toeweest en waarin het college niet tussenbeide kan komen.

In een brief van 11 januari 2000 aan de gouverneur stelt het college van burgemeester en schepenen van Wezembeek-Oppem dat het drukken van de aanslagbiljetten en het versturen ervan naar de belastingplichtingen, zoals de voorbije jaren, werd overgelaten aan een gespecialiseerde firma, zonder dat daarbij een verschil kan worden aangegeven met de procedure zoals gevolgd tijdens het voorgaande dienstjaar.

Nog volgens het college is het enige bijzondere element in dit dossier dat de gemeenteontvanger op dat ogenblik met vakantie was en dat bijgevolg, gelet op zijn afwezigheid, het de burgemeester is geweest die aan de gespecialiseerde firma opdracht heeft gegeven de aanslagbiljetten af te drukken. Het college beroept zich daarbij op het beginsel van de continuïteit van de openbare dienst.

De gouverneur heeft daarop in een brief van 26 januari 2000 aan het college van burgemeester en schepenen de vraag gesteld of "de burgemeester aan de bewuste firma niet alleen gevraagd heeft de aanslagbiljetten af te drukken maar om ze eveneens te versturen".

Het college heeft daarop nog geen antwoord verstrekt.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan vaststellen, volgt de gouverneur van Vlaams-Brabant dit dossier op de voet op.

In dit verband heeft de gouverneur eveneens gesteld dat dergelijke onregelmatig verstuurd aanslagbiljetten geen aanleiding kunnen geven tot rechtmatige inningen. In dit verband heeft de gouverneur gewezen op de artikelen 54 en 66 van het Algemeen Reglement op de Gemeentelijke Comptabiliteit, waarin de bepalingen zijn opgenomen dat de ontvanger ten onrechte geïnde bedragen kan terugbetalen zonder betalingsbevel van het college.

Ik sluit mij aan bij de handelingen die de gouverneur in deze aangelegenheid heeft gesteld. Ik wens niet vooruit te lopen op verdere juridische stappen die eventueel zouden worden ondernomen.

Voor de goede orde herinner ik aan de procedure inzake de goedkeuring van de gemeenterekeningen.

Overeenkomstig artikel 244, § 1 van de Nieuwe Gemeentewet is de begrotingsrekening onderworpen aan het goedkeuringstoezicht van de bestendige deputatie.

De gouverneur en bij weigering van goedkeuring de gemeente, kunnen bij de Vlaamse regering in beroep gaan tegen de beslissingen van de deputatie.

Vraag nr. 59
van 21 januari 2000
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAELE

Tijdschrift M&L – Taalgebruik

In het laatste nummer van het tijdschrift M&L (november-december 1999) is een interessant artikel verschenen over "de poortdonjon van het Hof ter Hulst te Moortsele". In dit artikel vernemen wij dat een uitgebreid bouwhistorisch onderzoek werd verricht door de afdeling Monumenten en Landschappen van de Vlaamse Gemeenschap, waarvan het artikel trouwens een neerslag vormt.

Groot is dan ook mijn verbazing te moeten vaststellen dat de opmetings- en reconstructieplannen die bij het artikel gepubliceerd zijn, uitsluitend Engelstalige verklarende nota's bevatten.

1. Kan de minister uitleggen hoe dit komt ?
2. Behoort het tot de geplogenheden van de administratie en/of haar medewerkers om deze reconstructieplannen van Engelstalige bijschriften te voorzien ?
3. Heeft de minister maatregelen genomen om dit voortaan in het Nederlands te laten verlopen, zoals het hoort ?

Antwoord

De illustraties werden opgemaakt voor presentatie op het internationaal congres "Preparatory Architectural Investigation in the Restoration of Historical Buildings" georganiseerd door het R. Lemaire Centre for Conservation van de faculteit Toegepaste Wetenschappen van de Katholieke Universiteit Leuven van 28 mei tot 1 juni 1996.

Daarnaast zullen deze illustraties binnenkort verschijnen in een Engelstalige versie van het artikel in M&L, in een prestigieuze uitgave van de congresteksten, te publiceren door het Lemaire Centre.

Behoudens deze uitzondering zijn alle documenten en handelingen door de administratie in de Nederlandse taal.

Vraag nr. 60
van 21 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gemeentelijke VZW's – Activiteitenoverdracht

In de omzendbrief BA 97/08 van 24 juni 1997 werd erop aangedrongen om gemeentelijke VZW-activiteiten en het bijbehorende personeel te laten overnemen door de gemeente zelf, om te vermijden dat de democratie buitenspel wordt gezet.

Ook deze regering pleit voor een beperking van de gemeentelijke VZW's.

Minister Leo Peeters had, naar aanleiding van mijn schriftelijke vraag nr. 226 van 18 september 1998, aan de gouverneurs van de verschillende provincies gevraagd om het resultaat na te gaan. (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 20 november 1998, blz. 564 – red.*)

1. In welke gemeenten heeft men gevolg gegeven aan de omzendbrief ?
 2. Zijn er gemeenten die na 24 juni 1997 toch nog nieuwe VZW's hebben opgericht ? Welke ?
- Heeft de minister informatie over de sectoren waarin de meeste van deze VZW's zich bewegen ?
3. Welke stappen heeft de minister reeds zelf ondernomen om de doelstelling "minder gemeentelijke VZW's" te bereiken ?

Antwoord

Naar aanleiding van de schriftelijke vraag nr. 226 van 18 september 1998 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger werd de provinciegouverneurs verzocht een tiental vragen voor te leggen aan de gemeentebesturen in verband met de semi-gemeentelijke VZW's.

Uit de verzamelde gegevens blijkt dat een groot aantal gemeenten gevolg hebben gegeven aan het verzoek van hun provinciegouverneur.

Na verwerking en ontleding van deze antwoorden, die niet allemaal dezelfde structuur vertonen, zal er een gedetailleerd antwoord worden bezorgd.

Vraag nr. 61
van 21 januari 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Ministerie Vlaamse Gemeenschap – Dienst Interne Audit

In het regeerakkoord wordt melding gemaakt van de oprichting van een dienst Interne Audit binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, met als taakstelling het uitvoeren van administratieve onderzoeken.

1. Wanneer wordt deze dienst Interne Audit operationeel ?
2. Wat is de precieze taakstelling van deze dienst ?
3. Wat is zijn werkterrein ?

Antwoord

1. Op 11 februari 2000 zijn alle vereiste ontwerpbesluiten door de Vlaamse regering goedgekeurd. Nu worden onverwijld de noodzakelijke verdere stappen (Sectorcomité XVIII, Hoog Overlegcomité, Raad van State) gedaan teneinde de dienst Interne Audit zo snel mogelijk operationeel te maken.
2. De precieze taakstelling zit vervat in de goedgekeurde ontwerpbesluiten en omvat onder andere financiële audit, overeenstemmingsaudit, operationele audit en administratieve onderzoeken.
3. Het werkterrein, zoals afgebakend in de ontwerpbesluiten, omvat :
 - het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, met inbegrip van de diensten met afzonderlijk beheer ;
 - de Vlaamse wetenschappelijke instellingen ;
 - de Vlaamse openbare instellingen.

Vraag nr. 62
van 21 januari 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Kledinginzamelingsactie St.-Genesius-Rode – Territorialiteitsbeginsel

In oktober laatstleden werden in de Vlaamse faciliteitengemeente Sint-Genesius-Rode plastic zakken verspreid van de ASBL Terre uit het Waalse Fontaine l'Evêque, met de bedoeling kledingstukken en schoenen in te zamelen. Die actie werd gesponsord door het Ministère de la Région wallonne chargé de l'Environnement, des Ressources Naturelles et de l'Agriculture.

Was de minister op de hoogte van deze overtreding van het territorialiteitsbeginsel ?

Heeft de minister de Waalse regering hieromtrent benaderd ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft een concreet geval op het oog dat mij als toezichhoudende overheid vooralsnog niet bekend is.

De gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant wordt gevraagd hieromtrent een onderzoek in te stellen en mij omtrent de juiste toedracht te informeren.

Het definitieve antwoord zal worden verstrekt zodra ik alle inlichtingen in mijn bezit heb.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, RUIMTELIJKE ORDENING
EN MEDIA

Vraag nr. 58
van 21 januari 2000
van mevrouw SIMONNE JANSSENS-VANOPPEN

Woonwagenterrein Hasselt – Ligging

In het kader van de gewestplanwijziging hebben de bewoners van het stedelijk woonwagenterrein van Hasselt een bezwaarschrift ingediend op 13 december 1999 bij de gouverneur van de provincie Limburg.

Het terrein, nabij de ring van Hasselt, is gelegen op een oud stort, in een ambachtelijke zone en achter een huisvuiloverslaginstallatie. Omdat het gelegen is in een ambachtelijke zone kon geen bouwvergunning worden afgeleverd als woonwagenterrein, wel als infrastructuur van een ambachtelijk gebied. Later werd het terrein verder ingesloten door het gemeentelijk containerpark, een privaat containerpark en een recyclagewerf met een breekmoleninstallatie. Door geurhinder, lawaai en stof is er hier van een leefbare woonomgeving geen sprake.

Het gemeentebestuur was akkoord om op zoek te gaan naar een nieuw terrein. Uit vrees voor tegenstand van buurtbewoners besliste het in december 1998 het oude terrein te bewaren en aanpassingswerken te doen. Om deze werken te kunnen uitvoeren, moet de bestemming van het gebied worden aangepast. Vandaar het voorstel tot gewestplanwijziging.

De bewoners vechten deze beslissing aan. Dit terrein, gelegen op een stort met kwalijke reputatie en in een ambachtelijke zone, zonder bouwvergunning, omringd door schadelijke installaties, is onleefbaar. Aanpassingswerken kunnen deze situatie niet verhelpen. De huidige ligging beantwoordt tevens niet aan volgende richtlijnen van de Vlaamse overheid :

- het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen heeft als uitgangspunt een duurzame ruimtelijke ontwikkeling, met een streven naar ruimtelijke kwaliteit en het niet overschrijden van de ruimtelijke draagkracht. Er wordt tevens gesteld dat de residentiële woonwagenterreinen integraal deel moeten uitmaken van de woonstructuur van het stedelijk beleid ;
- de ministeriële omzendbrief (8 juli 1997) bepaalt dat in een woongebied de gezinnen hun sociaal-culturele en economische activiteiten kunnen ontplooiën in een gunstig woonmilieu. Twee types bufferzone dienen als overgangsgebied te fungeren voor niet-verenigbare gebieden, doch beide soorten bufferzones worden niet gevolgd in Hasselt. Het is tevens duidelijk dat sterke geurhinder de woonfunctie erg verstoort ;
- de richtlijnen van de Vlaamse regering (19 december 1998) inzake de locatie en inrichting van woonwagenterreinen bepalen dat residentiële woonwagenterreinen bij voorkeur zijn gelegen in het stedelijk gebied, aansluitend bij bestaande woonwijken. Ze dienen gelegen te zijn in een

gezonde omgeving, waar basismobiliteit, voorzieningen en infrastructuur aanwezig zijn.

De bewoners van het woonwagenterrein in de Crutzenstraat in Hasselt menen dat, gezien bovenstaande bezwaren, een aanpassing van het gewestplan niet opportuun is en een kwalitatief wonen in de weg staat.

1. Past de geplande gewestplanwijziging in het beleid van de minister ?
2. Heeft de minister reeds maatregelen genomen om tegemoet te komen aan de dringende noden en behoeften van de bewoners van het woonwagenterrein en zo ja, welke ?

Antwoord

1. Het betrokken woonwagenterrein aan de Crutzenstraat in Hasselt maakt deel uit van een ontwerpplan tot wijziging van het gewestplan Hasselt-Genk. Het ontwerp van wijzigingsplan is voorlopig vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999. De procedure tot gewestplanwijziging is lopende. Het openbaar onderzoek is gehouden van 18 oktober tot 16 december 1999. Thans worden alle overige adviezen ingewacht. De procedure zal normaliter vóór 13 juni 2000 leiden tot een definitieve vaststelling van het wijzigingsplan.

Op dit ogenblik beschik ik niet over de dossier-elementen uit het openbaar onderzoek en de in te brengen adviezen.

Bij het besluit van de toenmalige Vlaamse regering over het ontwerpplan wordt als uitgangspunt verwezen naar de bestaande toestand. De vestigingsplaats wordt gesitueerd binnen het stedelijk gebied Hasselt.

Over de aspecten van woonkwaliteit en ruimtelijke inpasbaarheid in de omgeving zal, mede ingevolge het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde ingediende bezwaarschrift, een standpunt worden ingenomen bij de definitieve vaststelling van het – gewijzigde – gewestplan.

2. Zoals in de vorige legislatuur wordt het beleid ten aanzien van woonwagenterreinen uitgestippeld in de Vlaamse Woonwagencentraalcommissie onder voorzitterschap van de Vlaamse minister van Welzijn. Voor haar vraag naar de concrete maatregelen ten aanzien van het woonwagenterrein in de Crutzenstraat in Hasselt wordt verwezen naar de antwoorden op de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger van 19 december 1998.

park wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger dan ook verwijzen naar de bevoegde minister.

Vraag nr. 59
van 21 januari 2000
van de heer ERIC VAN ROMPUY

Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – Open ruimte Vlaams-Brabant

Op het niveau van de provincie Antwerpen en het Vlaams Gewest zijn er onderhandelingen aan de gang over de uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. In heel Vlaanderen zouden zowat 400.000 nieuwe woningen moeten worden gebouwd tegen 2007. De Vlaamse bevolking neemt weliswaar niet toe, doch de gezinnen worden kleiner, wat de woningnood verhoogt. Eén van de belangrijke vragen hierbij is uiteraard waar al deze nieuwe woningen dan wel moeten komen.

Wat de regio Mechelen betreft, is in de laatste voorstellen sprake van een bijkomend woningaanbod voor het "stedelijk gebied Mechelen" van 5.400 woningen. 3.600 nieuwe woningen zouden binnen de bestaande Mechelse grenzen kunnen worden gerealiseerd.

Er gaan echter stemmen op om de rest van de bijkomende woningen (1.800 dus) in de landelijke gebieden in en rond Mechelen op te richten. Er is sprake van Spreeuwenhoek, Stuivenberg, Werfheide, Arsenaal, Vrouwvliet. De landelijke gemeenten in de omgeving van Mechelen zouden daarbij klaarblijkelijk niet worden gespaard, ook niet deze gelegen ten zuiden van Mechelen in de provincie Vlaams-Brabant.

1. Is het, algemeen, volgens de minister aanvaardbaar en te verantwoorden dat het stedelijk gebied Mechelen verder buiten de grenzen van de provincie Antwerpen zou worden uitgebreid ?

Is het niet aangewezen in eerste instantie de ruimte en de leegstaande woningen binnen de gemeente Mechelen zelf aan te wenden voor nieuwe woongelegenheden ? Is het niet verkieslijk dat een stad als Mechelen de huisvestingsproblemen binnen haar eigen grondgebied oplost ?

Wat is het beleid terzake ?

2. Gaat, meer specifiek wat Vlaams-Brabant betreft, de minister ervan uit dat het landelijke karakter van de Vlaams-Brabantse gemeenten

zoals Zemst (gemeente in het noorden van Vlaams-Brabant, doch niet ten zuiden van Mechelen) in de toekomst gevrijwaard blijft ?

Is het niet aanbevelenswaardig dat op de as Antwerpen-Brussel dergelijke gemeenten als landelijke bufferzones tussen de verstedelijkte gebieden behouden blijven ?

3. In de gemeentelijke structuurplannen zoals dat van Zemst is voor de betrokken gebieden als doelstelling bepaald : 1) bewaren van de open ruimte en 2) een zachte bevolkingsaan groei.

Ziet de minister redenen om deze doelstellingen te herzien ?

Daarbij moet in aanmerking worden genomen dat het hier tevens gaat om 20 ha (hectare) goede landbouwgrond, waarvan het areaal voor 100 % benut is.

4. Ongetwijfeld heeft de administratie van de minister ook een beleidsvisie in deze problematiek. Welk standpunt wordt door haar verdedigd op de vergaderingen ?

5. Kunnen de provincie Vlaams-Brabant en de betrokken gemeentebesturen officieel aan het overleg deelnemen ?

Antwoord

1. Het lopende afbakeningsproces zal de ruimtelijke argumenten aanleveren voor de begrenzing van het regionaalstedelijk gebied Mechelen. Voor de opmaak van de zogenaamde hypothese van gewenste ruimtelijke structuur voor het stedelijk gebied Mechelen en de bijbehorende grenslijn zijn de ruimtelijke aspecten van belang en niet zozeer bestuurlijk-administratieve grenzen.

Vanuit het ruimtelijk onderzoek is aan de leden van de begeleidende stuurgroep duidelijk de vraag gesteld om bij het verder verloop van het proces de gemeenten Zemst en Bonheiden uit te nodigen. Beide gemeenten zijn op deze vraag ingegaan en zijn vandaag volwaardig partner in het afbakeningsproces.

Wat de vraag inzake een prioritaire aanwending van leegstaande woningen in Mechelen zelf betreft is, vertrekkende van de taakstelling van circa 5.400 woningen voor het stedelijk gebied Mechelen, in het afbakeningsproces een grondi-

ge analyse op basis van de gemeentelijke woningbehoeftestudies uitgevoerd naar het beschikbare en leegstaande aanbod aan woningen. Uit de vergelijking van aanbod en behoefte bleek dat het aanbod te krap was, zelfs bij het wegwerken van leegstaande woningen en gebouwen. Daarom zijn al de gebieden die voor ontwikkeling in aanmerking komen, gerangschikt als te ontwikkelen binnen de taakstellingsperiode. Op grond van het blijvend tekort inzake de taakstellingen voor woningbouw worden in het afbakeningsproces bijkomende plaatsen voor woningbouw onderzocht ; Werfheide is daarbij één van de te onderzoeken plaatsen.

Deze benadering wordt gehanteerd in alle afbakeningsprocessen voor de stedelijke gebieden.

2. Zowel in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, als bij de motivering voor de goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van de gemeente Zemst, is de beleidsoptie aangehouden om tussen het stedelijk gebied Mechelen en het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel een brede openruimtecorridor ter hoogte van Nieuwenrode te behouden. Uiteraard blijft dan in deze openruimtecorridor het landelijk karakter gevrijwaard.

Zoals ook in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt aangegeven, moet het beleid in de Vlaamse Ruit en in het bijzonder tussen Antwerpen en Brussel erop gericht zijn de functies in het buitengebied, met name de natuur, de landbouw, de boscomplexen en het landschap, veeleer te versterken dan te verzwakken (blz. 350), weliswaar complementair aan de opdracht om de stedelijke gebieden te versterken.

3. Conform het subsidiariteitsbeginsel is bij de goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan voor Zemst in het besluit uitdrukkelijk vermeld dat de Vlaamse overheid akkoord gaat met de gestelde lokale uitgangspunten en doelstellingen van het gemeentelijk ruimtelijk beleid van Zemst, maar dat respectievelijk provinciale en gewestelijke opties en doelstellingen van invloed kunnen zijn op het gemeentelijk ruimtelijk beleid in de toekomst, met name m.b.t. uitspraken die verband houden met de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Mechelen.

Het behoort tot de taak en de verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid de afbakening in een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan vast

te leggen. Uiteraard is veel en grondig overleg nodig met de betrokken gemeentelijke partners, zoals vandaag gebeurt in het afbakeningsproces in Mechelen.

4. Mijn administratie werkt met een grote betrokkenheid mee in dit afbakeningsproces. Zij heeft op basis van de standpunten van de gemeenten ten aanzien van de voorliggende hypothese van gewenste ruimtelijke structuur en het voorstel van actieplan in het projectteam van oktober laatstleden, mij een overzicht bezorgd van de stand van zaken en de gestelde problematiek van Werfheide.

Uiteraard heeft mijn administratie in de loop van het proces steeds aangedrongen op een zo optimaal mogelijke invulling van de taakstelling inzake wonen binnen het stedelijk gebied Mechelen, weliswaar op een ruimtelijk verantwoorde wijze.

5. Alle betrokken gemeentebesturen nemen vandaag deel aan het overleg voor afbakeningsproces voor het stedelijk gebied Mechelen.

De provincie Vlaams-Brabant is vandaag voornamelijk niet betrokken. In overleg met de dienst Ruimtelijke Ordening van de provincie Vlaams-Brabant, zal deze provincie ook in de toekomst kunnen worden betrokken bij het afbakeningsproces ; uiteraard vergt dit van de provincie ook een niet onaanzienlijk engagement, met bijbehorende tijdsbesteding.

**Vraag nr. 60
van 24 januari 2000
van de heer WILFRIED AERS**

VRT-medewerkers – Neutraliteit

Naar aanleiding van de gerechtelijke uitspraak in de "zaak" rond het jongste boek van Herman Brusselmans, betuigde een medewerkster van de openbare omroep VRT haar solidariteit met de betrokken auteur door op de boekenbeurs met luide stem voor te lezen uit het betrokken boek.

Het Vlaams Blok wil dit recht, zijnde het recht op vrije meningsuiting, aan niemand ontkennen, maar verontrustend was de uitspraak van de VRT-medewerkster dat de persoon die de zaak had aangespannen nooit nog in één van haar programma's zou voorkomen.

Voor het Vlaams Blok is dit een verontrustende evolutie, aangezien de VRT wordt verondersteld om zich te allen tijde neutraal en objectief op te stellen.

1. Kunnen medewerkers van de VRT onderwerpen of personen uit de programma-invulling werven op basis van hun persoonlijke overtuiging en zodoende de programma-invulling van de openbare omroep beïnvloeden ?

Zo ja, komen daardoor de – door de VRT te hanteren – principes van neutraliteit en objectiviteit niet in gevaar ?

2. Bestaat er een procedure om medewerkers van de VRT die zich aan dergelijke praktijken bezondigen, te sanctioneren ?

Zo ja, welk is deze procedure en werd ze in het verleden reeds toegepast ?

Zo neen, waarom werd dergelijke procedure nog niet ingesteld ?

Antwoord

1. De informatieprogramma's, de mededelingen en de programma's met een algemeen informatieve inslag, en alle informatieve programmaonderdelen, dienen inderdaad conform de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, onpartijdig en waarheidsgetrouw te zijn. Voor de programma's van de nieuwsdienst werden overeenkomstig genoemde gecoördineerde decreten, strenge deontologische regels vastgelegd in een deontologische code.

Welke onderwerpen in programma's aan bod komen en welke gasten dientengevolge worden uitgenodigd, wordt bepaald door de redactieploeg van het programma in kwestie. Elk lid van de redactieploeg heeft daarin inspraak. Een presentator alleen bepaalt niet de inhoud van het programma. De eindverantwoordelijkheid voor programma's berust overigens bij de productiemanager of de netmanager.

2. Personeelsleden die de wetskrachtige bepalingen en reglementen niet naleven, kunnen worden bestraft met disciplinaire maatregelen. Dit geldt zowel voor de statutaire, als voor de contractuele personeelsleden. Contractuele personeelsleden kunnen bovendien ook worden ontslagen.

Voor de behandeling van inbreuken en klachten op de deontologische code werd een specifieke

procedure ingesteld : inbreuken en klachten worden behandeld door een beroepscollege, dat verplicht het advies moet inwinnen van een deontologische adviesraad.

Vraag nr. 61 van 26 januari 2000 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Brochure "Durf innoveren" – Evaluatie

Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, administratie Wetenschap en Innovatie, gaf vorig jaar een prachtige brochure uit met als titel "Durf innoveren. Zorgen voor verstrekkende vernieuwingen in de sector verzorging en welzijn".

1. Wat was de kostprijs en de oplage van de brochure ?

2. Wie heeft de brochure gekregen ?

Wat was het opzet ervan ?

Werd het beoogde doel bereikt ?

3. In de rubriek "gezondheidszorg" valt het op dat enkel het Wit-Gele Kruis als organisatie voor thuisverpleging wordt voorgesteld. Andere organisaties komen niet aan bod, evenmin als de zelfstandige thuisverple(e)g(st)ers, die nochtans het grootst aantal patiënten thuis verplegen.

Wat is hiervoor de verklaring ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Gecoördineerd antwoord

1. De brochure werd uitgegeven in het kader van de innovatiecampagne "Durf Innoveren" 1999. De campagne heeft als doel om het begrip "innovatie" bekend te maken bij het grote publiek, maar specifieke acties werden gericht naar enkele doelgroepen zoals de bedrijven, de scholen, de culturele sector en de welzijnssector.

De brochure had een oplage van 16.000 exemplaren, met een totale kostprijs van ongeveer twee miljoen frank. De productie van de brochure zit echter vervat in het totale pakket voor de opdracht tot conceptie en uitvoering van de campagne. De opdracht werd door de Vlaamse regering uitbesteed aan het communicatiebureau BBC.

2. De brochure werd initieel verspreid op 10.500 exemplaren naar de instellingen van de welzijnssector, bibliotheken en besturen. Een bestaande lijst van adressen werd ter beschikking gesteld van het toenmalige kabinet van Cultuur en Welzijn (minister Martens). Op aanvraag werd de brochure toegestuurd aan geïnteresseerden.

De bedoeling was om aan de hand van enkele voorbeelden in een aantrekkelijke publicatie aan te tonen dat ook de Vlaamse welzijnssector openstaat voor innovatie. Met moderne technologie kan men ook in het zorgproces creatieve oplossingen bedenken.

Alleen al door de vele positieve reacties en honderden bijkomende vragen om de brochure te mogen ontvangen, kunnen wij besluiten dat de brochure een behoefte ingevuld heeft om het bestaan van innovatie in de welzijnssector te uiten.

Er werd echter op mijn vraag ook een evaluatie uitgevoerd van de communicatiecampagne door een extern studiebureau. Betreffende de resultaten van de brochure "Zorgen voor verstrekende vernieuwingen in de sector welzijn en verzorging" konden volgende conclusies worden getrokken :

- 50 % van de bevroagden uit 102 welzijnsinstellingen heeft al ooit van de campagne "Durf innoveren" gehoord, ze gezien of erover gelezen, waarvan 30 % via de brochure ;
- bij 60 % van de bevroagden heeft de campagne bijgedragen tot een beter begrip van innovatie. Dit percentage stijgt tot 80 % na het lezen van de brochure ;
- de interesse voor innovatie is door de campagne toegenomen tot 56 %, en zelfs tot 74 % na het lezen van de brochure ;
- het belang van innovatie in de dienstensector wordt erkend door 74 % van de bevroagden uit de welzijnsinstellingen ;
- de brochure heeft gemiddeld zes lezers per instelling.

Er kan dus worden gesteld dat de campagne bijgedragen heeft tot meer interesse voor innovatie en dat dit effect versterkt is door het lezen van de brochure.

3. De brochure wil een signaal geven dat vernieuwing in de sector voor welzijnszorg mogelijk en in Vlaanderen ook al aanwezig is. Het gaat dus enkel om voorbeelden van innovatie, en men doet geen aanspraak op volledigheid.

Op voorstel van de Vlaamse confederatie van social-profitondernemingen werden een aantal instellingen bezocht. De uiteindelijke selectie van de zestien portretten gebeurde in afspraak tussen het voormalige kabinet van Welzijn (minister Martens) en het voormalige kabinet voor Wetenschapsbeleid (minister-president Van den Brande).

Vraag nr. 62
van 26 januari 2000
van de heer CARL DECALUWE

Bouw- en verkavelingsaanvragen – Beroepen

De voorbije periode werd gekenmerkt door een steeds hoger aantal beroepen van de gemachtigde ambtenaar bij de minister. Dit werd reeds eerder in antwoord op een schriftelijke vraag bevestigd (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 22 oktober 1999, blz. 66, vraag nr. 5 september 1999 van de heer Christian Van Eyken – red.*).

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal beroepen dat werd ingesteld door respectievelijk particulieren, colleges van burgemeester en schepenen en gemachtigde ambtenaren, en dit opgesplitst per provincie en sedert 1995 ?
2. Kan hij tevens een overzicht geven van het aantal beroepen dat werd ingewilligd, en dit volgens de indeling van subvraag 1 ?
3. Wat is de verklaring voor de verschillen ?
4. Welke criteria hanteert de minister om beroepen te steunen of te verwerpen ?

Antwoord

1 en 2. Wat de cijfers betreft, dient vooreerst opgemerkt dat de bewuste cel Beroepen en Schorsingen van de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen pas sedert 1996 op een geïnformateerde wijze gegevens bijhoudt. Voor het jaar 1995 kan derhalve geen overzicht van de aard van de beslissingen over in dat jaar ingestelde beroepen worden gegeven.

Aantal beroepen ingesteld in 1995

Beroepen 1995	Antwerpen	Brabant	Limburg	Oost- Vlaanderen	West Vlaanderen	Totaal
particulier	115	155	123	199	79	671
coll. B + S	13	6	5	24	8	56
gem. ambt.	9	66	24	101	28	228
gouverneur	0	0	0	0	0	0
part. + coll.	0	0	0	0	0	0
part. + gem. ambt.	0	0	0	1	0	1
coll. + gem. ambt.	1	1	1	4	3	10
gouverneur + gem. ambt.	0	0	0	0	0	0
coll. + gem. ambt. + gouv.	0	0	0	0	0	0
Totaal	138	228	153	329	118	966

Aantal beroepen ingesteld in 1996, met aard van de beslissing omtrent de in dat jaar ingestelde beroepen

Overzicht 1996

	Aard van de beslissing							
	Totaal	Behandeld	Beslist	Vergund	Deels of vw. vergund	Niet vergund	Onontvan- kelijk beroep	Beroep ingetrok- ken
West-Vlaanderen								
particulier	55	55	55	4	1	45	2	3
part/cbs	0	0	0	0	0	0	0	0
part/gem. ambt.	0	0	0	0	0	0	0	0
college B + S	4	4	4	0	0	3	1	0
gem. ambt.	31	31	31	4	1	26	0	0
cbs/gem. ambt.	4	4	4	0	0	4	0	0
Totaal	94	94	94	8	2	78	3	3
			100 %	8,8	2,1	83,0	3,2	3,2
Oost-Vlaanderen								
particulier	211	211	211	7	6	187	3	8
part/cbs	1	1	1	0	0	1	0	0
part/gem. ambt.	0	0	0	0	0	0	0	0
college B + S	17	17	17	2	1	13	1	0
gem. ambt.	88	88	88	7	4	77	0	0
cbs/gem. ambt.	6	6	6	0	0	6	0	0
Totaal	323	323	323	16	11	284	4	8
			100 %	5,0	3,4	87,9	1,2	2,5

	Aard van de beslissing							
	Totaal	Behandeld	Beslist	Vergund	Deels of vw. vergund	Niet vergund	Onontvan- kelijk beroep	Beroep ingetrok- ken
Antwerpen								
particulier	116	116	116	7	4	93	4	8
part/cbs	0	0	0	0	0	0	0	0
part/gem. ambt.	2	2	2	0	0	2	0	0
college B + S	12	12	12	2	1	9	0	0
gem. ambt.	30	30	30	6	4	20	0	0
cbs/gem. ambt.	3	3	3	0	0	3	0	0
Totaal	163	163	163 100 %	15 9,2	9 5,5	127 77,9	4 2,5	8 4,9
Limburg								
particulier	137	137	137	4	4	125	2	2
part/cbs	0	0	0	0	0	0	0	0
part/gem. ambt.	2	2	2	0	0	2	0	0
college B + S	7	7	7	0	0	6	1	0
gem. ambt.	41	41	41	5	5	31	0	0
cbs/gem. ambt.	1	1	1	0	0	1	0	0
Totaal	188	188	188 100 %	9 4,8	9 4,8	165 87,8	3 1,6	2 1,1
Vlaams-Brabant								
particulier	152	152	152	8	4	133	3	4
part/cbs	0	0	0	0	0	0	0	0
part/gem. ambt.	0	0	0	0	0	0	0	0
college B + S	7	7	7	4	1	2	0	0
gem. ambt.	44	44	44	11	1	32	0	0
cbs/gem. ambt.	1	1	1	0	0	1	0	0
Totaal	204	204	204 100 %	23 11,3	6 2,9	168 82,4	3 1,5	4 2,0
Totaal Vlaanderen								
particulier	671	671	671	30	19	583	14	25
part/cbs	1	1	1	0	0	1	0	0
part/gem. ambt.	4	4	4	0	0	4	0	0
college B + S	47	47	47	8	3	33	3	0
gem. ambt.	234	234	234	33	15	186	0	0
cbs/gem. ambt.	15	15	15	0	0	15	0	0
Totaal	972	972	972 100 %	71 7,3	37 3,8	822 84,6	17 1,7	25 2,6

N.B. De kolom "behandeld" betreft het aantal dossiers waarvoor reeds een ontwerpbesluit is opgemaakt door de administratie ; de kolom "beslist" betreft dossiers waarin reeds een ministerieel besluit is getroffen.

**Aantal beroepen ingesteld in 1997, met aard van de beslissing
omtrent de in dat jaar ingestelde beroepen**

Overzicht 1997

	Totaal	Behandeld	Beslist	Vergund	Aard van de beslissing			
					Deels of vw. vergund	Niet vergund	Onontvan- kelijk beroep	Beroep ingetrok- ken
West-Vlaanderen								
particulier	57	56	56	3	0	48	0	5
part/cbs	0	0	0	0	0	0	0	0
part/gem. ambt.	0	0	0	0	0	0	0	0
college B + S	0	0	0	0	0	0	0	0
gem. ambt.	52	52	52	4	2	45	1	0
cbs/gem. ambt.	1	1	1	1	0	0	0	0
Totaal	110	109	109 100 %	8 7,3	2 1,8	93 85,3	1 0,9	5 4,6
Oost-Vlaanderen								
particulier	156	155	155	4	9	136	1	5
part/cbs	0	0	0	0	0	0	0	0
part/gem. ambt.	0	0	0	0	0	0	0	0
college B + S	13	13	13	5	2	6	0	0
gem. ambt.	141	141	141	29	7	105	0	0
cbs/gem. ambt.	9	9	9	1	0	8	0	0
Totaal	319	318	318 100 %	39 12,3	18 5,7	255 80,2	1 0,3	5 1,6
Antwerpen								
particulier	135	135	135	13	3	110	4	5
part/cbs	0	0	0	0	0	0	0	0
part/gem. ambt.	2	2	2	0	0	2	0	0
college B + S	10	10	10	5	0	2	3	0
gem. ambt.	46	46	46	9	2	34	1	0
cbs/gem. ambt.	0	0	0	0	0	0	0	0
Totaal	193	193	193 100 %	27 14,0	5 2,6	148 76,7	8 4,1	5 2,6
Limburg								
particulier	144	113	113	9	9	85	6	4
part/cbs	0	0	0	0	0	0	0	0
part/gem. ambt.	2	2	2	1	0	1	0	0
college B + S	8	8	8	3	0	3	2	0
gem. ambt.	68	68	67	16	4	47	0	0
cbs/gem. ambt.	4	4	4	1	1	2	0	0
Totaal	196	195	194 100 %	30 15,5	14 7,2	138 71,1	8 4,1	4 2,1

	Aard van de beslissing							
	Totaal	Behandeld	Beslist	Vergund	Deels of vw. vergund	Niet vergund	Onontvan- kelijk beroep	Beroep ingetrok- ken
Vlaams-Brabant								
particulier	164	164	164	9	2	145	2	6
part/cbs	0	0	0	0	0	0	0	0
part/gem. ambt.	0	0	0	0	0	0	0	0
college B + S	9	9	9	1	2	5	1	0
gem. ambt.	75	75	75	11	7	57	0	0
cbs/gem. ambt.	2	2	2	0	0	2	0	0
Totaal	250	250	250 100 %	21 8,4	11 4,4	209 83,6	3 1,2	6 2,4

Totaal Vlaanderen								
particulier	626	623	623	38	23	524	13	25
part/cbs	0	0	0	0	0	0	0	0
part/gem. ambt.	4	4	4	1	0	3	0	0
college B + S	40	40	40	14	4	16	6	0
gem. ambt.	382	382	381	69	22	288	2	0
cbs/gem. ambt.	16	16	16	3	1	12	0	0
Totaal	1.068	1.065	1.064 100 %	125 11,7	50 4,7	843 79,2	21 2,0	25 2,3

N.B. De kolom "behandeld" betreft het aantal dossiers waarvoor reeds een ontwerpbesluit is opgemaakt door de administratie ; de kolom "beslist" betreft dossiers waarin reeds een ministerieel besluit is getroffen.

Aantal beroepen ingesteld in 1998, met aard van de beslissing omtrent de in dat jaar ingestelde beroepen

Overzicht 1998

	Aard van de beslissing							
	Totaal	Behandeld	Beslist	Vergund	Deels of vw. vergund	Niet vergund	Onontvan- kelijk beroep	Beroep ingetrok- ken
West-Vlaanderen								
particulier	86	86	81	3	3	70	0	5
part/cbs	0	0	0	0	0	0	0	0
part/gem. ambt.	0	0	0	0	0	0	0	0
college B + S	6	6	6	1	0	3	2	0
gem. ambt.	119	119	116	32	10	74	0	0
cbs/gem. ambt.	3	3	3	0	1	2	0	0
Totaal	214	214	206 100 %	36 17,5	14 6,8	149 72,3	2 1,0	5 2,4

	Aard van de beslissing							
	Totaal	Behandeld	Beslist	Vergund	Deels of vw. vergund	Niet vergund	Onontvan- kelijk beroep	Beroep ingetrok- ken
Oost-Vlaanderen								
particulier	184	184	134	2	4	124	1	3
part/cbs	0	0	0	0	0	0	0	0
part/gem. ambt.	3	3	3	1	0	2	0	0
college B + S	15	14	10	3	1	6	0	0
gem. ambt.	175	175	148	30	11	107	0	0
cbs/gem. ambt.	11	11	9	0	0	9	0	0
Totaal	388	387	304 100 %	36 11,8	16 5,3	248 81,6	1 0,3	3 1,0
Antwerpen								
particulier	126	120	99	7	6	81	3	2
part/cbs	0	0	0	0	0	0	0	0
part/gem. ambt.	0	0	0	0	0	0	0	0
college B + S	8	8	7	0	0	7	0	0
gem. ambt.	46	46	42	8	0	32	2	0
cbs/gem. ambt.	4	4	3	1	0	2	0	0
Totaal	184	178	151 100 %	16 10,6	6 4,0	122 80,8	5 3,3	2 1,3
Limburg								
particulier	126	122	99	7	6	83	0	3
part/cbs	0	0	0	0	0	0	0	0
part/gem. ambt.	0	0	0	0	0	0	0	0
college B + S	3	3	3	2	1	0	0	0
gem. ambt.	61	59	55	8	2	45	0	0
cbs/gem. ambt.	4	4	4	1	0	3	0	0
Totaal	194	188	161 100 %	18 11,2	9 5,6	131 81,4	0 0,0	3 1,9
Vlaams-Brabant								
particulier	158	158	155	7	12	124	3	9
part/cbs	0	0	0	0	0	0	0	0
part/gem. ambt.	0	0	0	0	0	0	0	0
college B + S	15	15	14	5	1	5	3	0
gem. ambt.	95	95	93	20	6	67	0	0
cbs/gem. ambt.	4	4	3	1	0	1	1	0
Totaal	272	272	265 100 %	33 12,5	19 7,2	197 74,3	7 2,6	9 3,4

	Aard van de beslissing							
	Totaal	Behandeld	Beslist	Vergund	Deels of vw. vergund	Niet vergund	Onontvan- kelijk beroep	Beroep ingetrok- ken
Totaal Vlaanderen								
particulier	680	670	568	26	31	482	7	22
part/cbs	0	0	0	0	0	0	0	0
part/gem. ambt.	3	3	3	1	0	2	0	0
college B + S	47	46	40	11	3	21	5	0
gem. ambt.	496	494	454	98	29	325	2	0
cbs/gem. ambt.	26	26	22	3	1	17	1	0
Totaal	1.252	1.239	1.087	139	64	847	15	22
			100 %	12,8	5,9	77,9	1,4	2,0

N.B. De kolom "behandeld" betreft het aantal dossiers waarvoor reeds een ontwerpbesluit is opgemaakt door de administratie ; de kolom "beslist" betreft dossiers waarin reeds een ministerieel besluit is getroffen.

Aantal beroepen ingesteld in 1999, met aard van de beslissing omtrent de in dat jaar ingestelde beroepen

Overzicht 1999

	Aard van de beslissing							
	Totaal	Behandeld	Beslist	Vergund	Deels of vw. vergund	Niet vergund	Onontvan- kelijk beroep	Beroep ingetrok- ken
West-Vlaanderen								
particulier	62	36	15	1	1	8	0	5
part/cbs	0	0	0	0	0	0	0	0
part/gem. ambt.	1	1	1	0	0	1	0	0
college B + S	4	1	1	0	0	1	0	0
gem. ambt.	56	31	16	2	3	11	0	0
cbs/gem. ambt.	1	1	0	0	0	0	0	0
Totaal	124	70	33	3	4	21	0	5
			100 %	9,1	12,1	63,6	0,0	15,2
Oost-Vlaanderen								
particulier	181	54	8	0	1	7	0	0
part/cbs	0	0	0	0	0	0	0	0
part/gem. ambt.	0	0	0	0	0	0	0	0
college B + S	18	8	3	1	0	1	1	0
gem. ambt.	206	63	36	13	3	19	1	0
cbs/gem. ambt.	11	3	1	0	0	1	0	0
Totaal	416	128	48	14	4	28	2	0
			100 %	29,2	8,3	58,3	4,2	0,0

	Aard van de beslissing							
	Totaal	Behandeld	Beslist	Vergund	Deels of vw. vergund	Niet vergund	Onontvan- kelijk beroep	Beroep ingetrok- ken
Antwerpen								
particulier	143	70	24	0	2	19	2	1
part/cbs	0	0	0	0	0	0	0	0
part/gem. ambt.	1	0	0	0	0	0	0	0
college B + S	1	1	1	1	0	0	0	0
gem. ambt.	51	28	16	8	1	7	0	0
cbs/gem. ambt.	1	0	0	0	0	0	0	0
Totaal	197	99	41 100 %	9 22,0	3 7,3	26 63,4	2 4,9	1 2,4
Limburg								
particulier	107	53	24	1	0	23	0	0
part/cbs	0	0	0	0	0	0	0	0
part/gem. ambt.	1	0	0	0	0	0	0	0
college B + S	5	4	3	1	0	1	1	0
gem. ambt.	49	29	16	4	1	11	0	0
cbs/gem. ambt.	3	2	0	0	0	0	0	0
Totaal	165	88	43 100 %	6 14,0	1 2,3	35 81,4	1 2,3	0 0,0
Vlaams-Brabant								
particulier	133	72	18	7	2	7	0	2
part/cbs	0	0	0	0	0	0	0	0
part/gem. ambt.	0	0	0	0	0	0	0	0
college B + S	6	3	1	1	0	0	0	0
gem. ambt.	92	54	28	15	7	6	0	0
cbs/gem. ambt.	2	1	0	0	0	0	0	0
Totaal	233	130	47 100 %	23 48,9	9 19,1	13 27,7	0 0,0	2 4,3
Totaal Vlaanderen								
particulier	626	285	89	9	6	64	2	8
part/cbs	0	0	0	0	0	0	0	0
part/gem. ambt.	3	1	1	0	0	1	0	0
college B + S	34	17	9	4	0	3	2	0
gem. ambt.	454	205	112	42	15	54	1	0
cbs/gem. ambt.	18	7	1	0	0	1	0	0
Totaal	1.135	515	212 100 %	55 25,9	21 9,9	123 58,0	5 2,4	8 3,8

N.B. De kolom "behandeld" betreft het aantal dossiers waarvoor reeds een ontwerpbesluit is opgemaakt door de administratie ; de kolom "beslist" betreft dossiers waarin reeds een ministerieel besluit is getroffen.

3. Verschillen in cijfers, zowel wat het aantal beroepen als wat het aantal vergunningsbeslissingen betreft, kunnen velerlei oorzaken hebben :

- aard en ingesteldheid van degene die zelf (legt die zich gemakkelijk neer bij een weigeringsbeslissing of niet) : dit verschilt duidelijk over de provincies heen ;
- mate van vooroverleg : hoe meer er officieuze aanvragen en vooroverleg vóór de eigenlijke officiële aanvraag gebeuren, hoe meer gunstige beslissingen er zijn en hoe minder de noodzaak tot instellen van beroep wordt aanvoeld ;
- duidelijke culturele verschillen naargelang de provincies ;
- duidelijke verschillen over de jaren heen door de wijziging van wet- en regelgeving en beleidsinzichten ;
- enzovoort.

N.B. De cijfers voor 1999 (vooral dan wat de aard van de beslissingen betreft) zijn relatief irrelevant omdat ze slechts een fractie van het aantal dossiers betreffen. De dossiers die reeds zijn behandeld en waarin reeds een beslissing is genomen, betreffen vooral rappeldossiers. Vaak stuurt een beroeper slechts een rappel als de zaak een grote slaagkans heeft.

4. Criteria om een beroep te steunen of te verwerpen, zijn al even gevarieerd als de motivatie van de beslissing die wordt bestreden zelf, of de reden om in beroep te gaan. Uiteraard volgt op het beroep pas een vergunningsbeslissing als er redenen van ruimtelijke ordening zijn om die beslissing te rechtvaardigen.

Vraag nr. 63
van 26 januari 2000
van mevrouw SONJA BECQ

VIZO-diploma's – Wettelijke erkenning

Het gebeurt geregeld dat mensen zich bijscholen met het oog op deelname aan een examen voor een functie bij de overheid. Dit kan via het onderwijs sociale promotie (OSP), of via een cursus bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) of het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO).

Problemen rijzen echter wanneer het getuigschrift uitgereikt door een opleidingsinstituut, niet overeenstemt met een wettelijk vereiste titel. Dergelijke concrete situatie doet zich onder meer voor met betrekking tot het diploma van boekhouder dat wordt uitgereikt door VIZO. Ik citeer uit de folder van VIZO : "Na voleindiging van deze drie jaar ontvangt de cursist, en dit mits slagen van het eindexamen, een officieel diploma van boekhouder. Dit diploma is erkend en geïssueerd door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De geslaagden kunnen aansluiten bij de NABB (Nationale Associatie der Boekhouders van België)."

Uit de praktijk blijkt dat deze informatie onvolledig is. Het door het VIZO afgeleverde "diploma" wordt immers niet erkend door de federale overheid. Voor vele mensen die een zware bijscholing achter de rug hebben, is de situatie zeer onduidelijk.

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 29 van 24 november jongstleden verklaart de minister van Onderwijs dat uit ervaring blijkt dat meestal enkel de door het departement Onderwijs erkende studiebewijzen in aanmerking worden genomen in geval van aanwerving (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 4 februari 2000, blz. 512 – red.*).

De terminologie "erkend door de Vlaamse overheid", zoals gebruikt door VIZO, blijkt onduidelijk en misleidend. Zo zijn de door VIZO uitgereikte studiebewijzen niet erkend door het departement Onderwijs, maar kan VIZO wel in zijn informatiebrochures schrijven dat de door zijn diensten georganiseerde opleiding boekhouding "erkend en geïssueerd is door de Vlaamse overheid".

1. Kent de minister deze situatie ?
2. Wat is volgens hem het civiel effect van de studiebewijzen uitgereikt door VIZO ?
3. Zijn reeds initiatieven genomen om deze getuigschriften, eventueel met terugwerkende kracht, te laten erkennen door het departement Onderwijs ?
4. Zijn er eventueel redenen om dit niet te doen ?
5. Werd in dat laatste geval overwogen om de terminologie van de informatiefolders aan te passen, om misleidende en onduidelijke informatie te vermijden ?

Antwoord

1. In het verleden werd deze situatie aangekaart bij de Vlaamse minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

Hierbij kan worden verwezen naar het schrijven van 15 september 1998 van het VIZO aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaamse minister van Economie, KMO, Landbouw en Media om tussenbeide te komen bij de federale en de Vlaamse minister van Ambtenarenzaken.

2. De ondernemingsopleiding is een basisvorming, die voorbereidt op het algemeen technisch, commercieel, financieel en administratief uitvoeren van een zelfstandig beroep en het beheer van een kleine en middelgrote onderneming. Principieel wordt de ondernemersopleiding gezien als een alternerende opleiding, met name een theoretische vorming en een praktijkervaring, waarbij de theoretische vorming, zijnde de cursussen in beheers- en beroepskennis, worden georganiseerd door de erkende VIZO-centra.

De studiebewijzen van de VIZO ontleen hun waarde aan de reglementering die specifiek van toepassing is op het VIZO zoals vastgelegd in het decreet van 23 januari 1991 betreffende de vorming en de begeleiding van de zelfstandigen en de KMO's, of aan derde instanties die het studiebewijs aanvaardden als toegang tot de erkenning van een bepaald beroep.

De waarde van de afgeleverde diploma's is in hoofdzaak afgestemd op de bij vestigingswet gereguleerde beroepen.

De cursisten met een diploma "ondernemingsopleiding boekhouder" kunnen toegang krijgen tot het beroep van boekhouder en de titel van erkend boekhouder. De wet van 22 april 1999 (verschenen in het BS van 11 mei 1999) betreffende de boekhoudkundige en fiscale beroepen stelt immers in artikel 46 : "Niemand mag, als zelfstandige in hoofd- of bijberoep, het beroep van boekhouder uitoefenen of de beroepstitel voeren van 'erkend boekhouder', of van 'stagiair-boekhouder' of een andere titel die tot verwarring zou kunnen leiden, als hij niet ingeschreven is op het tableau van het beroep, of op de lijst van stagiairs gehouden door het Beroepsinstituut."

Artikel 50, § 2 stelt : "Om erkend te worden als boekhouder, moet de betrokkene bovendien

houder zijn van één van de volgende diploma's, getuigschriften of akten : (...)

- h) een diploma van ondernemingsopleiding dat overeenstemt met het beroep van boekhouder :

– geveiseerd zoals bedoeld in artikel 13, § 3 van het koninklijk besluit van 4 oktober 1976 betreffende de voortdurende vorming in de middenstand ;

– of afgeleverd ter uitvoering van het decreet van 23 januari 1991 van de Vlaamse Raad betreffende de vorming en begeleiding van de zelfstandigen en de kleine en middelgrote ondernemingen ;

(...)

3. Voor de basisopleiding leertijd zal worden deelgenomen aan een experiment dat op termijn zou kunnen leiden tot een gelijkwaardigheid van diploma's en de erkenning door het departement Onderwijs. Het betreft hier een proces dat in ieder geval een lange termijn in beslag zal nemen.

Een erkenning door het departement Onderwijs voor het diploma "ondernemingsopleiding", werd nog niet concreet nagestreefd. Het betekent ook geen garantie voor de houders van dit diploma om deel te nemen aan de examens voor bijvoorbeeld adjunct-verificateur georganiseerd door het Vast Wervingssecretariaat.

De uitsluiting van het diploma "ondernemingsopleiding" voor deelneming aan het vergelijkend wervingsexamen van adjunct-verificateur bij een fiscaal bestuur steunt op het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel en het ministerieel besluit van 9 oktober 1991.

Het statuut van het rijkspersoneel (KB 2.10.1937) stelt immers :

artikel 16, 6° (houder van een diploma of studiegetuigschrift dat overeenkomt met een niveau van de te verlenen graad, volgens de bij dit koninklijk besluit gevoegde tabel) ;

artikel 17, § 1, A, 2° (voor werving in bepaalde graden of betrekkingen kan de minister van het betrokken departement diploma's of studiegetuigschriften voorschrijven, aan te wijzen onder die welke zijn opgesomd in bovenvermelde bij het statuut gevoegde tabel).

De door het VIZO afgeleverde diploma's van boekhouder komen niet voor in de bijlage van het statuut.

De Vast Wervingssecretaris kan voor de werving in bepaalde graden de houders van de door hem aan te wijzen vormingsdiploma's en vormingsgetuigschriften toelaten, wanneer die eis verantwoord is door de technische of de gespecialiseerde aard van het uit te oefenen ambt, voorzover betrokkenen eveneens houder zijn van één van de studiebewijzen vermeld in hetzelfde artikel 16, 6°.

Dus zelfs indien de Vast Wervingssecretaris akkoord zou gaan, dan zou de eventuele opname van het VIZO-diploma nog moeten worden gekoppeld aan de voorwaarde om tegelijk houder te zijn van één van de diploma's waarvan sprake in artikel 16, 6°.

Het VIZO ondernam reeds diverse pogingen om tot wijziging van voormelde besluiten en tot wijziging van het Vlaams ambtenarenstatuut en dit van de Vlaamse openbare instellingen (VOI) te komen, meer bepaald om voor betrekkingen van niveau B bepaalde diploma's "ondernemingsopleiding" in aanmerking te laten komen.

Zo is er het verzoek :

- (van 14.10.1997) van het VIZO aan de heer Vandevoorde, secretaris-generaal ministerie van Financiën, met een voorstel van wijziging van het MB van 9 oktober 1991. Hierdoor zouden de VIZO-diploma's boekhouder en kandidaat-accountant kunnen worden toegelaten tot het vergelijkend wervingsexamen (adjunct-)verificateur ;
- (van 30.03.1998) van het VIZO aan de heer Brouhns, secretaris-generaal ministerie van Financiën, met een herhaling van bovenvermeld voorstel ;
- (van 08.01.1999) van de minister van Financiën, de heer Jean-Jacques Viseur, aan het VIZO m.b.t. de beperkingen om het MB van 9 oktober 1991 aan te passen ;
- (van 15.09.1998) van het VIZO aan de heer Eric Van Rompu, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, om terzake tussenbeide te komen bij de federale minister van Financiën, de federale minister van Ambtenarenzaken en de Vlaamse minister van Ambtenarenzaken.

4. De VIZO-opleidingen hebben in eerste instantie tot doel op te leiden tot zelfstandig ondernemerschap of tot (beter) functioneren als naaste medewerker in de KMO.

Zoals hierboven geschetst, zijn er evenwel initiatieven genomen om de uitgereikte diploma's ook buiten het kader van de KMO te valoriseren.

5. De folders verspreid door de erkende VIZO-centra dienen te wijzen naar het VIZO en de uitreiking van diploma's, getuigschriften door het VIZO. De folders leggen de klemtoon op het KMO-aspect van de opleidingen.

Vraag nr. 64
van 26 januari 2000
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Streekplatformen – Leuven, Halle-Vilvoorde

In een document van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) van 8 december 1999 wordt het standpunt van de Raad gepubliceerd over het ruimtelijk economisch beleid en de ontwikkeling van een strategisch sociaal-economisch streekoverleg.

Hieruit blijkt dat reeds een aantal streekplatformen door de Vlaamse regering werden erkend.

Uit dit overzicht blijkt ook dat er nog één blinde vlek is rond Brussel (stadsgewest Leuven en arrondissement Halle-Vilvoorde).

1. Gelet op de economische betekenis van het betrokken gebied : wat zijn de mogelijke gevolgen van het ontbreken van een streekplatform ?
2. Welke initiatieven werden er reeds ontplooid om ook voor het betrokken gebied een streekplatform op te stellen ?

Kan de huidige reeds sterke economische ontwikkeling van de streek geen hinderpaal vormen voor het organiseren van zo'n streekplatform ?

Antwoord

Inleiding

Momenteel is er geen streekoverleg op basis van een erkend streekplatform in Halle-Vilvoorde en

het Leuvense stadsgewest. In Midden-Limburg en het Maastrand zijn er enkele gemeenten die niet (meer) actief zijn in een streekplatformwerking.

1. De essentie van de streekplatformwerking of van het strategisch sociaal-economisch streekoverleg is het opbouwen van een overlegplatform tussen de sociale partners (in ruime zin) en de politieke mandatarissen (met afhankelijk van de situatie een min of meer nadrukkelijke rol van de lokale besturen) uit een subregio.

De bedoeling van een dergelijk overlegplatform is het opstellen van een langetermijnvisie op de gewenste economische ontwikkeling voor de streek en het responsabiliseren van de "levende krachten" uit de streek, om een aantal "hefboomprojecten" essentieel voor deze langetermijnontwikkeling samen met de Vlaamse overheid tot een goed einde te brengen. Het is daarbij de bedoeling dat het overleg zich toespitst op een aantal problematieken op streekniveau die van strategische aard zijn en die in zekere mate complex zijn of een geïntegreerde aanpak vergen.

Uit deze inleiding blijkt dat de streekplatformen "problematiek-gedreven" dienen te werken.

Zonder in te gaan op de problemen van de betrokken subregio zelf, kan worden gesteld dat :

- de meerwaarde van het maatschappelijk draagvlak dat door het streekoverleg kan ontstaan, het doorhakken van een aantal knopen kan vergemakkelijken ;
- een aantal problematieken tegelijkertijd in een ruimer kader (zowel geografisch als wat de belanghebbenden betreft) kunnen worden geplaatst, wat kan bijdragen tot het bereiken van oplossingen ;
- de werkzaamheden in het kader van het visieformuleringsproces veel relevante beleidsinformatie hebben opgeleverd en in een aantal gevallen ook vernieuwde projecten ;
- het afsluiten van een streekcharter tussen het streekplatform en de Vlaamse regering ten eerste de mogelijkheid biedt nauwere contacten aan te knopen met de betrokken administraties en openbare instellingen, en ten tweede een direct communicatiekanaal vormt tussen de streek en de Vlaamse overheid ;

- er door het streekcharter weliswaar geen automatische procedure in werking wordt gezet, maar wel een moreel engagement ontstaat vanwege de betrokken ministers om de mogelijkheden tot ondersteuning van projecten nader te onderzoeken (aangezien deze hefboomprojecten dienen te worden gefinancierd via de functionele begrotingen).

Omdat dit laatste in een aantal gevallen de daadwerkelijke implementatie van de hefboomprojecten bemoeilijkt, wordt er gesleuteld aan manieren om goede projecten toch sneller een financiële impuls te kunnen geven. Terzake wordt er momenteel in het kader van het streekeigen management een actieplan uitgewerkt.

Ten slotte wil ik erop wijzen dat de erkende streekplatformen toegang krijgen tot een informatie-uitwisselingssysteem dat ten behoeve van het streekeigen management wordt ontworpen.

2. Het voorstel tot oprichting van een streekplatform wordt niet door de administratie in Brussel voorbereid, maar moet in navolging van de filosofie van dit beleid van onderuit komen. Het is dus de streek zelf die een voorstel moet indienen. Bij de erkenning van een streekplatform houdt de administratie er wel rekening mee dat de afbakening een minimale kritische massa moet hebben en een interne sociaal-economische samenhang moet tentoonspreiden. Ook de samenstelling van de raad van beheer van de VZW moet conform het besluit van de Vlaamse regering zijn.

M.b.t. het arrondissement Halle-Vilvoorde hebben, in de beginperiode van het vernieuwd regionaal-economisch beleid, de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Vlaams-Brabant en de cel Regionaal-Economisch Beleid van de administratie Economie verscheidene contacten gehad met potentiële initiatiefnemers en erop aangedrongen dat een streekplatform zou worden opgericht. Door de heterogeniteit van de arrondissementen en de uiteenlopende belangstelling inzake te behandelen problematieken, zijn een aantal potentiële betrokkenen er niet in geslaagd een streekplatform op te richten. In het licht van de verdere verfijning van het streekeigen management lijkt het toch aangezien om voor dit gebied een streekplatform op te richten.

Wat het Leuvense stadsgewest betreft, werd destijds enkel een erkenningsaanvraag voor

het streekplatform Hageland ingediend, zonder het Leuvense stadsgewest. Ondanks aandringen van de cel Regionaal-Economisch Beleid, werd er geen bereidheid gevonden om het streekplatform Hageland te verruimen met het Leuvense. Een en ander had te maken met de complexe relatie tussen het stedelijk gebied/stadsgewest enerzijds en het omliggende hinterland anderzijds, en met de traditie inzake streekoverleg in het Hageland.

Het is niet zo dat de huidige sterke economische ontwikkeling van de streek een hinderpaal vormt voor het organiseren van het streekplatform. Integendeel, de mobiliteitsproblemen, problemen op vlak van bedrijventerreinen, ruimtelijke ordening, goed nabuurschap, bepaalde krptes op de arbeidsmarkt, enzovoort, zijn net dat soort complexe problemen die een geïntegreerde en langetermijnaanpak vergen. De druk op de levende krachten om op korte termijn projecten uit te denken die bijkomende jobs opleveren, is momenteel wat van de ketel, zodat er meer kan worden geïnvesteerd in projecten met een langetermijniëntatie.

Vraag nr. 65
van 27 januari 2000
van de heer JOACHIM COENS

BPA's zonevreemde bedrijven – Stand van zaken (2)

De minister heeft mij op mijn schriftelijke vraag nr. 6 van 8 oktober 1999 over de stand van zaken van de BPA's (bijzondere plannen van aanleg) zonevreemde bedrijven, geantwoord welke gemeenten – per provincie – bezig waren met de opmaak van een sectoraal BPA en in welk stadium deze opmaak zich bevond (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 3 december 1999, blz. 199 – red.*).

In welk stadium bevindt zich ondertussen de opmaak van een sectoraal BPA in volgende gemeenten :

- voor Antwerpen : Laakdal en Heist o/d Berg,
- voor Limburg : Bocholt,
- voor Oost-Vlaanderen : Evergem, Geraardsbergen, Kluisbergen, Knesselare, Wetteren en Zottegem,
- voor Vlaams-Brabant : Sint-Pieters-Leeuw,

- voor West-Vlaanderen : Anzegem, Avelgem, Diksmuide, Harelbeke, Kortemark, Lendelede, Oostkamp, Spiere-Helkijn, Staden, Wingene en Zwevegem ?

Antwoord

Van de volgende gemeenten is bij mijn administratie de volgende stand van zaken bekend.

Provincie Antwerpen

- Laakdal : voorontwerp september 1999
- Heist o/d Berg : voorstudie oktober 1998 maar integratie in gemeentelijk ruimtelijk structuurplanningsproces

Provincie Limburg

- Bocholt : tweede voorontwerp oktober 1999 (gewijzigd)

Provincie Oost-Vlaanderen

- Evergem : voorontwerp maart 1999
- Geraardsbergen : ontwerp voor goedkeuring voorgelegd januari 2000 (gewijzigd)
- Kluisbergen : voorontwerp januari 1999
- Knesselare : voorontwerp maart 1999
- Wetteren : voorontwerp april 1999
- Zottegem : voorontwerp oktober 1998

Provincie Vlaams-Brabant

- Sint-Pieters-Leeuw : voorontwerp oktober 1998

Provincie West-Vlaanderen

- Anzegem : voorontwerp juli 1999
- Avelgem : voorontwerp maart 1999
- Diksmuide : ontwerp voor goedkeuring voorgelegd januari 2000 (gewijzigd)
- Harelbeke : voorontwerp april 1999
- Kortemark : tweede voorontwerp november 1999 (gewijzigd)
- Lendelede : voorontwerp september 1999
- Oostkamp : voorontwerp juli 1999
- Spiere-Helkijn : voorontwerp april 1999

- Staden : ontwerp voor goedkeuring voorgelegd januari 2000 (gewijzigd)
- Wingene : voorontwerp tweede fase september 1999
- Zwevegem : voorontwerp tweede fase september 1999

Hierbij dient opgemerkt te worden dat mijn administratie slechts gedeeltelijk op de hoogte is van de formele procedurefasen van elk dossier. Na de adviesverlening conform artikel 18 heeft het gemeentebestuur immers meerdere opties, namelijk het voorontwerp aanpassen met nieuwe adviesvraag, het voorontwerp aanpassen zonder nieuwe adviesvraag, of voorlopige aanvaarding om te starten met het openbaar onderzoek. Mijn administratie is ervan op de hoogte (al dan niet informeel) dat van enkele sectorale BPA's het onderzoek lopende is of reeds afgesloten, en waarbij dus voorlegging voor goedkeuring binnenkort wordt verwacht.

Vraag nr. 66
van 27 januari 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VRT Studio Brussel – Doelgroep

In de Handelingen van de Commissie voor Cultuur, Media en Sport van 19 januari 2000 lees ik dat de minister van oordeel is dat radio-initiatieven voor Brusselse Vlamingen behoren tot de opdracht van de openbare omroep en dat het onheus is dat de VRT daartoe bijkomende middelen zou vragen (*Handelingen C59 van 19 januari 2000, blz. 1-4 – red.*).

Het is inderdaad zo dat Studio Brussel in de aanvangsjaren een op Brussel gerichte zender was.

Mag ik uit het antwoord van de minister afleiden dat er initiatieven worden genomen opdat dit opnieuw het geval wordt ?

Antwoord

De vraag om uitleg gesteld tijdens de commissievergadering van 19 januari 2000, betrof het voorstellen om in Brussel-hoofdstad te starten met een agglomeratieradio.

Ik heb tijdens die uiteenzetting inderdaad gesteld dat radio-initiatieven voor de Brusselse Vlamingen toebehoren aan de openbare omroep VRT. De naam Studio Brussel is in deze uiteenzetting echter

niet vermeld en er mag hieruit dus geenszins worden afgeleid dat Studio Brussel een op Brussel gerichte zender moet worden.

In de beheersovereenkomst is omschreven dat het brengen van regionale informatie en stimulering van de culturele activiteiten in een regio bij de koppelingen van Radio 2 behoren. Studio Brussel daarentegen is een jonge rock- en popzender, eigentijds, vitaal en kritisch, gericht op een jong, energiek en zelfbewust publiek.

Vraag nr. 68
van 4 februari 2000
van de heer JOHAN DE ROO

BPA's zonevreemde bedrijven – Stand van zaken

De Vlaamse regering zou eind 1999 evalueren of de sectorale BPA's (bijzonder plan van aanleg) een valabele oplossing zijn voor zonevreemde bedrijven.

1. Dergelijke evaluatie is nog steeds niet gebeurd. Wanneer zullen de sectorale BPA's worden geëvalueerd ?
2. Hoever staat het voorstel van de minister in verband met het "mini-BPA" ?
3. Wordt het systeem zowel voor productiebedrijven als voor zonevreemde distributie- en horecabedrijven mogelijk ?
4. Werd er naar de gemeenten reeds een nieuwe omzendbrief gestuurd met duidelijke richtlijnen voor het bespoedigen van de sectorale BPA's, waar bedrijven nu soms tot drie jaar op moeten wachten ?
5. De gemeenten wachten nog altijd op de door de Vlaamse regering toegezegde financiële ondersteuning voor de BPA-studies.

Wanneer wordt het beloofde budget van 300 miljoen uitbetaald aan de gemeenten ?

Antwoord

1. Naar aanleiding van de externe doorlichting inzake de optimalisering van procedures waarmee een bedrijf wordt geconfronteerd dat zich wil vestigen of uitbreiden, opgestart door de vorige Vlaamse regering, werd in juli 1998 het sectoraal BPA zonevreemde bedrijven naar voor ge-

schoven als hét hoofdinstrument voor het oplossen van de problematiek van de zonevreemde bedrijven en de zonevreemde uitbreidingen. Door de consultant werden een aantal acties voorgesteld om de effectiviteit en efficiëntie van dit instrument te optimaliseren en te stroomlijnen.

Uit de doorlichting bleek dat het instrument "sectoraal BPA zonevreemde bedrijven" te weinig als beleidsinstrument wordt gehanteerd, dat er onvoldoende vooroverleg is ingebouwd in de procedure voor de opmaak van een BPA en dat kwaliteitscontrole niet tijdens het proces wordt ingebouwd maar achteraf gebeurt, wat resulteert in een lange termijn voor dossiersafhandeling binnen de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm).

Door mijn administratie werd gewerkt aan volgende acties, die voortvloeien uit deze externe evaluatie.

Een eerste prioriteit bestond erin de bestaande omzendbrief te verduidelijken en aan te vullen, vooral m.b.t. het type bedrijf dat in aanmerking komt en de te hanteren methodiek, bijvoorbeeld voor het opbouwen van een globale gemeentelijke benadering. Daarnaast werd ook een ontwerp van omzendbrief voorbereid over de organisatie van het vooroverleg, waardoor reeds in zeer vroeg stadium overleg en kwaliteitsbewaking kunnen plaatsvinden. Door duidelijke afspraken inzake termijnen, te leveren documenten en op te nemen bedrijven, kunnen meer garanties worden ingebouwd om op een korte termijn tot een kwalitatief goedgekeurd BPA te komen. Na de uitwerking van deze acties is tevens een campagne gepland, om de gemeenten aan te zetten tot de opmaak van een sectoraal BPA.

Het ontwerp van herschreven omzendbrief en het ontwerp van omzendbrief inzake de organisatie van het vooroverleg werden aan de vorige Vlaamse regering voorgelegd. Deze achtte het niet opportuun om deze ontwerpomzendbrieven in werking te stellen, gelet op de mogelijkheden van het nieuwe decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Bij mijn aantreden heb ik mijn administratie gevraagd een stand van zaken en een evaluatie van dit instrument "sectoraal BPA" op te maken. Deze is in oktober 1999 aan mijn kabinet bezorgd. De globale conclusies voor de oor-

spronkelijke externe evaluatie blijven hierin geldig. Beide ontwerpomzendbrieven werden mij opnieuw voorgelegd. In het ontwerp van herschreven omzendbrief werden de mogelijkheden voor niet behoorlijk vergunde bedrijven genuanceerd en werd duidelijk een relatie gelegd met de mogelijkheden van het nieuwe decreet ruimtelijke ordening inzake het "desnoods afwijken". Het leek mij echter aangewezen de bijstelling van de omzendbrief te koppelen aan de bijstelling van het nieuwe decreet zelf (uitbreiding van het planologisch attest).

2. Parallel met de stroomlijning van het instrument "sectoraal BPA zonevreemde bedrijven", heb ik initiatieven genomen om tegemoet te komen aan de problemen van zonevreemde bedrijven in onder meer stilzittende gemeenten. Hiertoe werden door mijn administratie de juridische mogelijkheden onderzocht om het planologisch attest versneld in te voeren, op grond van de eventuele opmaak of wijziging van een BPA (en niet enkel op grond van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, zoals opgenomen in het nieuw decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening). Dit voorstel werd mee opgenomen in het voorontwerp van decreet houdende wijzigingen aan de decreten ruimtelijke ordening, dat op 28 januari 2000 principieel werd goedgekeurd door de Vlaamse regering. Tegelijkertijd werd door de Vlaamse regering gevraagd een ontwerp van omzendbrief voor te leggen dat de principes en uitgangspunten van de bestaande omzendbrief RO97/01 overneemt en verfijnt, teneinde de werkbaarheid ervan te verbeteren. Er wordt momenteel ook onderzocht wat de noodzakelijke samenstelling is van het dossier voor de aanvraag van een planologisch attest door een bedrijf dat wordt geconfronteerd met zonevreemdheid.
3. In de omzendbrief RO97/01 werd het instrument "sectoraal BPA zonevreemde bedrijven" vorm gegeven met het oog op de behandeling van de dringende ruimtelijke vragen (behoud/uitbreiding) van zonevreemde bedrijven. Uit de bewoordingen van de omzendbrief blijkt duidelijk dat het instrument bedoeld is voor industriële en ambachtelijke bedrijven. Landbouwbedrijven, kleinhandels- en horeca-activiteiten vallen daar niet onder. De beperking tot industriële en ambachtelijke bedrijven zal worden gehandhaafd bij de advisering en beoordeling van voorontwerpen en ontwerpen van sectorale BPA's zonevreemde bedrijven.

Er waren (er zijn) immers volgende gegronde argumenten voor.

Het instrument van het sectoraal BPA zonevreemde bedrijven werd als uitzonderingsmaatregel in het leven geroepen om op korte termijn en voorafgaandelijk aan de goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan een oplossing te bieden voor de uitbreidingsproblemen van zonevreemde bedrijven. Dit moet gebeuren binnen de marges van de draagkracht van de omgeving en gepast binnen een globale gemeentelijke benadering. Hiermee wordt aangegeven dat de ontwikkelingsperspectieven van zonevreemde bedrijven binnen een gewenste ruimtelijke ontwikkeling moeten passen en dat het instrument van het sectoraal BPA niet kan worden aangegrepen om problemen die opduiken in het vergunningenbeleid juridisch te verhelpen.

De opname van diverse andere bedrijven (landbouwbedrijven, horeca en kleinhandel) in hetzelfde planningsinitiatief zou ertoe verplichten om de zonet vermelde globale gemeentelijke benadering uit te breiden tot andere sectoren dan die van de industriële en ambachtelijke bedrijvigheid. Indien dat de bedoeling is, kan de energie uiteraard beter meteen worden geïnvesteerd in de opmaak van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, waarin de ruimtevragen van alle maatschappelijke sectoren worden afgewogen. In uitvoering van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan kunnen ruimtelijke uitvoeringsplannen dan de problematiek van (thans) zonevreemde activiteiten in hun totaliteit aanpakken.

Ook in de omzendbrief RO93/01 over de afwijkende BPA's is m.b.t. de omzetting van een zachte naar een harde bestemming de nadruk op industriële en ambachtelijke bedrijven meer dan duidelijk. Vanuit dit kader is enkel de opname van ambachtelijke, industriële en agrarisch toeleverende en agrarisch verwerkende bedrijven mogelijk.

4. Zoals vermeld in het antwoord op de vragen 1 en 2, is het ontwerp van herschreven omzendbrief nog niet naar de gemeenten gezonden, vermits hij nog niet werd voorgelegd aan de Vlaamse regering. Het nieuwe ontwerp kan voor een groot deel worden gebaseerd op het geleverde werk in het kader van het procesimplementatieplan. De recente voorstellen inzake het versneld invoeren van het planologisch attest dienen hierin nog te worden verwerkt.

Bedrijven hebben de indruk dat zij lang dienen te wachten op een goedkeuring van het sectoraal BPA. De geldende termijnen voor advies op voorontwerp, voorlopige vaststelling, openbaar onderzoek en goedkeuring door de minister na de definitieve aanvaarding, zijn opgenomen in artikelen 18 tot en met 21 van het huidige decreet. Mijn administratie respecteert deze termijnen. Uit de evaluatie van het instrument "sectoraal BPA" blijkt dat gemeenten die reeds verder staan in een gemeentelijk ruimtelijk structuurplanningsproces, sneller tot een goed ontwerp kunnen komen. Voor reeds goedgekeurde sectorale BPA's blijkt een gemiddelde periode van vijftien maanden tussen voorontwerp en ministerieel besluit te bestaan. Bij een langere doorlooptijd vermoedt mijn administratie dat de gemeente blijft steken in de periode voor een voorontwerp, of in de fase na advies op een voorontwerp.

5. Op de begroting 2000 is een aanzienlijk budget uitgetrokken voor de financiële ondersteuning van gemeenten bij de opmaak van gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen en gemeentelijke plannen van aanleg. Een ontwerp van besluit dat de voorwaarden voor de toekenning van deze subsidies bepaalt, zal op zeer korte termijn worden afgerond en worden voorgelegd aan de Vlaamse regering.

In dit besluit zal het sectoraal BPA zonevreemde bedrijven als een afzonderlijke categorie worden opgenomen, waardoor rekening kan worden gehouden met de grote éénmalige inspanning die de gemeenten moeten leveren om deze problematiek voor de ganse gemeente te inventariseren en hiervoor een globale beleidsmatige benadering uit te werken.

Vraag nr. 69
van 7 februari 2000
van de heer GILBERT VAN BAELEN

Noordzuidverbinding Limburg – Stand van zaken

Over de zogenaamde noordzuidverbinding in Limburg in het algemeen en het traject ten westen van Houthalen-Helchteren in het bijzonder, is reeds heel wat gezegd en geschreven.

Uiteraard is het zo dat er zowel voor- als tegenstanders in dit dossier te vinden zijn. Evenwel is het intussen duidelijk geworden dat de invoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) een impliciete beslissing ten aanzien van dit

dossier inhoudt en dat de tegenstanders van dit project nu reeds het pleit in hun voordeel beslecht zien.

Immers, de reservatiestroken voor deze verbinding zijn wel opgenomen op het gewestplan, doch het RSV heeft deze verbinding aangeduid als primaire weg categorie 1. Gezien de bindende bepalingen van het RSV betekent dit evenwel dat bij de eerste inherzieningstelling van het gewestplan de reservatiestroken zullen verdwijnen.

1. Is reeds een formele, definitieve beslissing omtrent het dossier genomen ?

Of zijn de bindende bepalingen van het RSV inzake de categorisering van de wegen in het algemeen en de categorisering van dit project als primaire weg categorie I in het bijzonder te beschouwen als een impliciete beslissing ten opzichte van dit dossier ?

Zo neen, binnen welke termijn volgt er een beslissing ?

2. In welke mate kan – bij een eventuele keuze tot realisatie van het project – overeenstemming worden bereikt tussen RSV en gewestplan ?

Antwoord

1. Tot op heden is er betreffende de afwerking van de N74 tussen Houthalen en de E314 geen formele beslissing genomen. De N74 is geselecteerd in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen als primaire weg I. De selectie van primaire wegen I is vastgelegd in de bindende bepalingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Primaire wegen hebben als hoofdfunctie een verbindingfunctie op Vlaams niveau en aanvullend een verzamelende functie op Vlaams niveau.

Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen stelt op blz. 488 : "gezien het primeren van de gewestelijke verbindingfunctie zullen op de primaire wegen I alle mogelijke maatregelen en ingrepen moeten worden doorgevoerd die deze functie kunnen optimaliseren (herinrichten bestaande erfonsluiting, geen nieuwe toegangen, mogelijkheid voor nieuwe tracés en omleidingen om de doorstroming te optimaliseren, ...)".

Zoals de geciteerde paragraaf van blz. 488 aangeeft, is het aanleggen van een gedeelte nieuw tracé voor de N74/A24 tussen Houthalen en Hasselt (E314) niet in strijd met de bepalingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Vanuit het zoeken naar het beste inrichtingsconcept voor de primaire weg I tussen Houthalen en de E314 is het dus volgens de inrichtingsprincipes van het RSV mogelijk om voor een gedeelte van de weg voor een nieuw tracé te kiezen, indien door de toegekende functie ter hoogte van de bestaande weg de leefbaarheidsproblematiek te groot wordt.

Het gewestplan Hasselt-Genk voorziet vandaag inderdaad in een reservatiestrook voor een nieuw tracé voor de N74/A24 tot aan de E314.

Een formele beslissing is dit dossier is totnogtoe niet genomen. De opmaak van een streefbeeld is alleszins noodzakelijk voorafgaand aan een formele beslissing.

2. De uitwerking van een ruimtelijk streefbeeld voor de primaire weg I zal uitwijzen welke de beste oplossing zal zijn opdat de N74 als primaire weg zijn gewestelijke verbindingfunctie zou kunnen vervullen. Een eventuele gewestplanwijziging of de opmaak van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan kan dan noodzakelijk zijn. Indien het ruimtelijk streefbeeld uitwijst dat de aanleg van een nieuw tracé te verkiezen is boven de heraanleg van de bestaande weg vanwege de verkeersleefbaarheidsproblematiek, moet dit worden vastgelegd in een gewestplan of gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, met dien verstande dat dit enkel noodzakelijk is als het nieuwe tracé afwijkt van het bestaande tracé in de reservatiestrook van het huidige gewestplan Hasselt-Genk.

Een eventuele keuze voor de realisatie van het project op een nieuw tracé vergt geen aanpassing van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (zie ook reeds geciteerde paragraaf van blz. 488).

Vraag nr. 70 van 7 februari 2000 van de heer CARL DECALUWE

Bouwvergunningen – Beroep gemachtigd ambtenaar

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal beroepen die bij de gemachtigd ambte-

naar per provincie werden ingediend, dit in verhouding tot het aantal voorgelegde dossiers en voor de jaren 1998 en 1999 ?

Welke criteria werden hiervoor gebruikt ?

2. Kan de minister mij ook een overzicht geven van de aard van betrokken dossiers (zonevreemde woningen, industrie, ...) ?

Hoeveel beroepen werden door de minister, per provincie, ingewilligd in 1998 en 1999 ?

3. Kan een overzicht worden gegeven van het aantal beroepen dat momenteel voorligt bij de Raad van State, en dit per provincie ?

Welke maatregelen heeft de minister genomen om deze "wachtlijst" te verkleinen ?

Antwoord

1. In het antwoord op de parlementaire vraag nr. 213 van 2 februari 1998 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger werd een overzicht gegeven voor de jaren 1996 en 1997 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 27 maart 1998, blz. 1439 – red.*). Omdat niet alle bestendige deputaties sedertdien het bewuste cijfermateriaal over behandelde beroepen systematisch zijn blijven leveren aan de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen, kan voor 1998 en 1999 geen dergelijk overzicht worden gegeven. Het aantal beroepen van de gemachtigd ambtenaar is weergegeven in de jaaroverzichten als bijlage bij vraag nr. 62 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger (*blz. 850 – red.*).

Wat de criteria van instellen van beroep betreft, is het niet zo dat de gemachtigd ambtenaar systematisch in beroep komt tegen elk door de bestendige deputatie ingewilligd beroep, zelfs niet al zou hij in eerste aanleg een ongunstig advies hebben verleend. Elke beslissing van de bestendige deputatie wordt inderdaad aan de hand van de in die beslissing voorkomende argumentatie afgewogen tegenover het eerder door de gemachtigd ambtenaar verleende advies. Pas wanneer de gemachtigd ambtenaar van oordeel is dat de beslissing van de bestendige deputatie de goede ruimtelijke ordening in het gedrang brengt, wordt hoger beroep ingesteld. Hij of zij neemt die beslissing meestal na overleg met zijn of haar medewerkers die bouw- of verkavelingsdossiers behandelen.

De beslissingen tot het instellen van hoger beroep worden genomen teneinde tot een consequent en eenvormig beleid naar de burger toe te komen, rekening houdende met de voor het goed geldende bestemmingsvoorschriften, de toepasbaarheid van de aanvraag binnen de geldende regelgeving en omzendbrieven, de ligging van het goed en de weerslag van de aanvraag op de omgeving, de rechtspraak van onder meer de Raad van State en de ministeriële beslissingen inzake gelijkaardige dossiers.

Criteria en argumenten in hoger beroep aan te tekenen, zijn dus bijvoorbeeld :

- de onwettigheid van de door de bestendige deputatie afgeleverde vergunning, bijvoorbeeld in tegenspraak zijnde met recente decreetswijzigingen, planologische strijdigheid, uitspraak doende over essentieel gewijzigde plannen en daarbij de bevoegdheid van de gemeentelijke overheid negerende, ... ;
 - de strijdigheid met een goede ruimtelijke ordening, bijvoorbeeld wegens de aansnijding van een open landschap ;
 - de aantasting van een goede plaatselijke aanleg, bijvoorbeeld wegen de niet-inpasbaarheid in een bestaande huizenrij ;
 - het onvoldoende of onterecht weerleggen van eerdere, ten ongunste van de aanvraag in het advies van de gemachtigd ambtenaar opgesomde elementen ;
 - het onvoldoende of onterecht argumenteren van de beslissing in het algemeen ;
 - het niet of onvoldoende rekening houden met inzake de aanvraag bepalende of richtinggevend advies, zoals het landbouwkundig advies, het advies van Monumenten en Landschappen, enzovoort.
2. De aard van de betrokken dossiers in beroep wordt bij de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen niet systematisch bijgehouden. Het opzoeken van die gegevens zou inhouden dat elk individueel dossier zou moeten worden nagezien om, geval per geval, de aard van de aanvraag te noteren. Gezien de bekende personeelsproblematiek binnen de administratie en de prioriteiten die dientengevolge moeten worden gesteld, is het duidelijk dat dergelijk onderzoek ondoenbaar is.

Het aantal ingewilligde beroepen in 1998 en 1999, met andere woorden die tot een verguningsbeslissing hebben geleid, is weergegeven in de bovenvermelde jaaroverzichten. Het referentiejaar betreft echter het jaar van instellen van het beroep, niet van het nemen van de ministeriële beslissing. Ook dit specificeren zou bijkomend opzoekingswerk vergen.

3. De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagde gegevens worden door de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ArohM) niet systematisch bijgehouden, in die zin dat niet kan worden aangegeven hoeveel van de bij de Raad van State ingestelde vorderingen betrekkingen hebben op bouw- en verkavelingsaanvragen waar bij ministerieel besluit is beslist over een hoger beroep.

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger bedoelde "wachlijst", in casu de tijd die verstrijkt vooraleer er een uitspraak van de Raad van State wordt betekend, valt zoals hem bekend is niet binnen mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 71
van 9 februari 2000
van de heer CARL DECALUWE

BPA's zonevreemde bedrijven – Regularisatiebeleid

De problematiek van de zonevreemde woningen en bedrijven blijft actueel. Talrijke gemeentebesturen proberen hieraan vaak een oplossing te geven via een bijzonder plan van aanleg (BPA).

Tijdens de discussie rond de verschillende gewestplanwijzigingen werd door de minister gesteld dat bedrijven met bouwovertradingen niet kunnen worden geregulariseerd via een gewestplanwijziging. Een manier om zonevreemde bedrijven te regulariseren, is dan een BPA.

1. Kan de minister een overzicht geven van de goedgekeurde BPA's, en dit per provincie, die hij sedert zijn aantreden tot op heden reeds tekende en waarin zonevreemde bedrijven werden goedgekeurd ?
2. Kan hij tevens een overzicht geven van de BPA's, en dit per provincie, die hij sedert zijn aantreden niet goedkeurde en waarbij een oplossing werd gezocht voor zonevreemde bedrijven ?

3. Welke criteria en beleidsopties hanteerde de minister bij de BPA's die vallen onder vraag 1 ?
4. Welke criteria en beleidsopties hanteerde de minister bij de BPA's die vallen onder vraag 2 ?
5. In welke mate werden deze goedgekeurde BPA's reeds meegeteld in de "vijfhonderd hectare historisch gegroeide bedrijven", zoals vermeld in het Ruimtelijke Structuurplan Vlaanderen ?

Antwoord

- 1 en 2. Voor het sectoraal BPA Deerlijk werd op 10 januari een beslissing genomen om acht bedrijven volledig, en twee bedrijven gedeeltelijk goed te keuren en één bedrijf te onthouden van goedkeuring.

De gemeenteraden van Tongeren (Limburg), Geraardsbergen (Oost-Vlaanderen), Diksmuide (West-Vlaanderen) en Staden (West-Vlaanderen) hebben hun sectoraal BPA reeds definitief aanvaard. De desbetreffende BPA's zullen mij na verloop van tijd ter beslissing worden voorgelegd.

3. Het sectoraal BPA Deerlijk werd getoetst aan het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, aan het gecoördineerd decreet en aan de omzendbrieven RO93/01 inzake BPA's welke afwijken van het gewestplan, en RO97/01 inzake sectoraal BPA voor zonevreemde bedrijven.

Daarnaast werden de deelplannen van het sectoraal BPA getoetst aan de gemeentelijke ruimtelijke beleidsopties van Deerlijk zoals opgenomen in de globale gemeentelijke benadering.

4. Zie antwoord op deelvraag 3.

Inzake het sectoraal BPA Deerlijk werd vastgesteld dat voor twee bestemmingen het bijbehorende stedenbouwkundig voorschrift ofwel juridisch-administratief incorrect was, ofwel buiten de regelgeving van de ruimtelijke ordening viel, waardoor onthouding van goedkeuring noodzakelijk bleek.

5. Omdat Deerlijk indicatief is geselecteerd als deel van het regionaalstedelijk gebied Kortrijk, maakt Deerlijk ook deel uit van het economisch knooppunt stedelijk gebied Kortrijk.

Aldus is verrekening met de 500 hectare voor historisch gegroeide bedrijven niet aan de orde : dit pakket heeft betrekking op regionale bedrijven in gemeenten in het buitengebied die niet zijn geselecteerd als economisch knooppunt.

Vraag nr. 72
van 9 februari 2000
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 51
 van 9 februari 2000
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 775

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Vraag nr. 74
van 9 februari 2000
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse administratie – Kostprijs millenniumbug

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 52
 van 9 februari 2000
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 776

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

Vraag nr. 75
van 14 februari 2000
van de heer JOACHIM COENS

Regionaal bedrijventerrein Torhout – Stand van zaken

Op 9 februari 1999 heeft de Vlaamse regering het ontwerpbesluit goedgekeurd houdende definitieve vaststelling van het plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Diksmuide-Torhout op het grondgebied van de gemeente Torhout.

De noordwestelijke zone werd niet als agrarisch gebied behouden en kreeg het bijzondere voorschrift "reservegebied voor regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter", zodat deze zone op langere termijn kan worden geïntegreerd in het regionaal bedrijventerrein.

Tijdens het openbaar onderzoek werden 27 bezwaarschriften ingediend. Het zou volgens betrokkenen gaan om een industriegebied voor milieuvervuilende en milieubelastende industrieën en onmiddellijk palend aan een residentieel woongebied, waarvan sommige woningen zelfs een deel van hun achtertuin in de industriezone opgenomen zien. Bovendien is er in het plan niet voorzien in een zelfstandige bufferzone tussen de woonwijk en het industriegebied, maar gaat het om een binnen de grenzen van het industriegebied te situeren strook met een hoofdzakelijk esthetische en stedenbouwkundige functie.

Op basis van deze bezwaren heeft de Raad van State in december 1999 bevolen tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse regering van 9 februari 1999. Dit betekent dat het voor de regio Torhout zo belangrijk regionaal bedrijventerrein opnieuw is uitgesteld.

1. Wordt het proces ten gronde afgewacht ?
2. Wordt een nieuw voorstel tot gewestplanwijziging opgestart ?
3. Heeft de minister reeds initiatieven genomen om versneld de nodige bedrijventerreinen te creëren in Torhout ?

Antwoord

1. In deze aangelegenheid zal een uitspraak ten gronde worden afgewacht.

Een intrekking en nieuwe vaststelling is immers, gelet op het overschrijden van de termijn bepaald in artikel 11, § 8 van het stedenbouwdecreet, niet mogelijk.

2. Een nieuwe gewestplanwijziging wordt niet meer vóór 1 mei opgestart. Na deze datum zal het Vlaams Gewest ruimtelijke uitvoeringsplannen opstellen voor elementen van Vlaams niveau. Voor de kleinstedelijke gebieden, waartoe Torhout behoort, is de provincie normaliter initiatiefnemer.

In afwachting van de goedkeuring van het provinciaal ruimtelijk structuurplan zullen, op verzoek van de provincies, nog initiatieven op Vlaams niveau worden genomen. Deze werkwijze maakt nog het voorwerp uit van verder overleg.

3. De stad Torhout kan, binnen de visie die vastgelegd is in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en verder wordt onderbouwd in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, initiatieven nemen voor het voorzien in lokale bedrijventerreinen. Voor de regionale bedrijventerreinen verwijs ik naar het antwoord op punt 1 en 2.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 14
van 20 oktober 1999
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Inning kijk- en luistergeld – CIPAL

Door de vorige Vlaamse regering werd de inning van het kijk- en luistergeld uitbesteed aan de intercommunale Cipal (Centrum voor Informatica Provincies Antwerpen en Limburg). Deze intercommunale heeft een aantal contractuelen aangeworven met slechts een beperkte opleiding. Bovendien kampen die mensen met een grote werkonzekerheid.

Met de inning van het luistergeld voor autoradio's door deze intercommunale loopt het kennelijk fout. Zeer vele autobezitters klagen erover dat zij toch belastingen moeten betalen en aanmaningen en deurwaarders op hen worden afgestuurd, ook wanneer zij geen radio aan boord hebben.

1. Kan de inning van belastingen door een intercommunale in die omstandigheden nog worden voortgezet ?
2. Op welke basis werd de intercommunale Cipal door de vroegere Vlaamse regering aangewezen om die inning te verzekeren ?
3. Werd voor de inning een aanbesteding uitgeschreven ? Hoeveel en welke andere instellingen hebben zich kandidaat gesteld voor de inning van het kijk- en luistergeld ?
4. Welke gemeenten maken deel uit van de intercommunale Cipal ? Wie zijn de leden van de raad van bestuur van Cipal ?
5. Waarom wordt, op grond van de binnengekomen klachten, niet overgegaan tot een evaluatie van de manier waarop thans het kijk- en luistergeld wordt geïnd door Cipal ?

Nu wordt de overheid blijkbaar met de vinger gewezen, hoewel zij niet rechtstreeks verantwoordelijk is voor de door de diensten van de intercommunale begane vergissingen.

Antwoord

Vooraleer in te gaan op de vraag, wil ik verduidelijken dat het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de innende instantie van het kijk- en luistergeld is. De CV Cipal ondersteunt daarbij de werkzaamheden in al zijn aspecten, maar de eindverantwoordelijkheid ligt bij ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Voorts wens ik aan te geven dat de informatie die in de pers verscheen omtrent de zogenaamde werkonzekerheid bij de zetel van het kijk- en luistergeld in Aalst niet overeenstemt met de werkelijkheid. Enerzijds maakt de CV Cipal gebruik van bedienden met een overeenkomst van onbepaalde duur, terwijl zij anderzijds nog vroeger Belgacom personeel heeft dat via de voordelige formule van verlof wegens opdracht tevens met een contract van onbepaalde duur bij haar is tewerkgesteld. Deze laatsten waren dan ook perfect opgeleid, gelet op de jarenlange ervaring die zij meebrach-

ten, de overigen werden in een versneld tempo opgeleid in de administratieve procedures.

Wat de inning van het kijk- en luistergeld betreft, stel ik vast dat een wijdverspreid misverstand ten onrechte voor wrevel tegenover de innende instantie blijft zorgen, of het nu de NV Belgacom is zoals vroeger of het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De wet van 13 juli 1987 op het kijk- en luistergeld is zeer formeel op een aantal punten. Zo werd in artikel 15 van deze wet letterlijk vermeld :

"Al wie geen houder meer is van één of meer autoradiotoestellen of van een televisietoestel moet dit schriftelijk mededelen aan de Dienst Kijk- en Luistergeld vóór de in artikel 7 bepaalde uiterste betaaldatum, met opgave van de bestemming die aan de toestellen werd gegeven en eventueel van de naam of de benaming en het adres van de nieuwe houder. Indien deze verplichting niet wordt nageleefd, moet het kijk- of luistergeld voor de volgende periode worden gekweten. Als het houden van een ontvangtoestel eindigt na de uiterste betaaldatum, blijft het kijk- en luistergeld verschuldigd voor de hele periode".

Wie wordt vervolgd op grond van nalatigheid in het licht van het vermelde artikel – en meestal is nalatigheid de reden voor het niet opzeggen van de vergunning – heeft dan ook ongelijk. Om problemen dientengevolge te voorkomen, plant het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap samen met de CV Cival een georganiseerde aanschrijving van alle personen en bedrijven die bij de Dienst voor de Inschrijving van Voertuigen bij het federale ministerie van Verkeer hun nummerplaat opzeggen. Aldus zal de strenge bepaling van de wet van 13 juli 1987 op dit vlak grotendeels werden opgevangen.

Voor de historiek van de toewijzing van het contract inzake de outsourcing van de voorbereidende taken m.b.t. de inning van het kijk- en luistergeld verwijs ik naar de Commissie voor Financiën en Begroting, waar deze aangelegenheid diverse malen aan bod kwam, en naar de vroegere schriftelijke vraag nr. 34 van 25 november 1997 van mevrouw Marijke Dillen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 13 februari 1998, blz. 1260 – red.*).

Ik beperk mij dan ook tot de meest essentiële punten.

1. De oproep tot kandidaten werd op 27 september 1996 gepubliceerd in het Europees Publicatieblad. Hierop reageerden 16 kandidaten,

waarvan er 14 overbleven nadat 2 kandidaten zich hadden teruggetrokken.

2. Van de 14 gegadigden aan wie het bestek werd opgestuurd, leverden 6 firma's een offerte in.
3. Na evaluatie van de offertes door een team dat, naast verantwoordelijken binnen de Vlaamse Gemeenschap, tevens gespecialiseerde buitenstaanders omvatte, werden uiteindelijk onderhandelingen aangevat met 4 resterende firma's, waarvan de CV Cival uiteindelijk het pleit won op basis van een beter dossier op alle onderdelen van de offerte.
4. De Vlaamse regering zegde uiteindelijk het contract toe op 28 januari 1997 (VR/97/2801/DOC/0047).

Bovendien kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat de CV Cival op 31 december 1998 ruim 98 gemeenten telde, die voornamelijk verspreid waren over de provincies Antwerpen en Limburg. Gelet op het grote aantal worden deze dan ook niet nominatief in mijn antwoord opgenomen.

De leden van de raad van bestuur zijn :

- voorzitter : de heer L. Helsen ;
- ondervoorzitters : de heren J. Lavreysen, Ch. De Wieze en B. Peeters ;
- assessoren : de heren J. Geuens en J. Dufaux ; bestuurder-secretaris : de heer O. Coenen ;
- leden : de heren J. Achten, B. Brughmans, J. Claessens, H.B. Cools, F. Geudens, A. Gysen-Demeester, A. Kockx, E. Lens, P. Marnef, E. Pairen, V. Pauwels, W. Pintens, K. Schrijvers, L. Stevens, I. Thys, L. Vuylsteke de Laps en J. Wellens ;
- directeur-generaal : de heer A. Philips ; administratief secretaris : de heer K. De Raedemaecker ;
- ere-voorzitter : de heer P. Thys ;
- commissaris van de Vlaamse regering : de heer E. Van Walle.

Ten slotte wil ik erop wijzen dat de werking van de diensten die de CV Cival verzekert in een wekelijks en een, meer formeel, maandelijks overleg met de administratie worden geëvalueerd en eventueel bijgestuurd.

Vraag nr. 37
van 7 december 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Flemish Press Review – Beleid

De geruchten als zou de Flemish Press Review ophouden te bestaan, blijven hardnekkig de kop opsteken.

Dit is nochtans een belangrijk instrument om buitenlanders, in de eerste plaats journalisten, de mogelijkheid te bieden zich een wat objectiever beeld te vormen over de verhoudingen tussen de gemeenschappen en over het belang van Vlaanderen in dit land.

Is er inderdaad beslist om dit initiatief af te blazen, of wordt het in een al dan niet gewijzigde vorm voortgezet ?

Antwoord

De geruchten als zou de Flemish Press Review ophouden te bestaan, kloppen niet. Ik heb beslist om ook van de tweede jaargang van de door de uitgeverij Lannoo uitgegeven drietalige knipselkrant Focus on Flanders eenzelfde aantal abonnementen af te nemen, met het oog op de verspreiding ervan bij de voor de Vlaamse overheid prioritaire doelgroepen.

In het voorjaar 2000 zal een evaluatie plaatsvinden van dit initiatief en van de medewerking eraan door de Vlaamse overheid, in het kader van de totale aanpak van de Vlaamse regering m.b.t. de bekendmaking en imago-ondersteuning van Vlaanderen en de Vlaamse overheid bij buitenlandse doelgroepen.

Vraag nr. 40
van 4 januari 2000
van mevrouw WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

Centenblaadje – Uitgave

Sinds 1992 wordt door de Vlaamse overheid elk jaar een Centenblaadje uitgegeven. Op een bevattelijke en overzichtelijke wijze werd aan de geïnteresseerde uitgelegd wat eigenlijk een Vlaamse begroting is, en vooral waar de centen vandaan komen en waar ze naartoe gaan. Op deze manier draagt het Centenblaadje elk jaar weer bij tot het dichten van de kloof tussen de burger en de (begrotings)politiek.

Het succes blijkt vast en zeker ook uit de oplage : tot 15.000 Centenblaadjes gingen er naar de Vlamingen.

Vanaf 1997 kreeg het blaadje er een (virtueel) broertje bij : het Vlaams Centenschijfje. Hiermee kon men in de huid kruipen van de begrotingsminister, en zodoende zelf beslissingen nemen en kijken wat het (negatieve of positieve) effect ervan was.

Zowel het Centenblaadje als het Centenschijfje werden dus een groot succes, niet het minst omdat vele leerlingen het in de klas gebruikten als lesmateriaal.

Ik ga er dan ook van uit dat de Vlaamse minister van Financiën en Begroting dit initiatief zal voortzetten.

Worden het Centenblaadje en -schijfje opnieuw uitgegeven en zo ja, wanneer en met welke oplage ?

Antwoord

In het kader van het voortzetten van de informatiecampagne rond financiën en begroting wordt momenteel onderzocht welke "technologische" mogelijkheden er zijn voor de Vlaamse regering om een keuze te maken voor het al dan niet voortzetten van de verspreiding van een Centenblaadje en/of Centenschijfje, dan wel voor alternatieven.

Deze nieuwe informatiecampagne zal in elk geval passen in de tweede beleidsdoelstelling die onlangs werd verwoord in de beleidsnota Financiën en Begroting, namelijk *het verhogen bij de burger van de graad van aanvaarding van het fiscale beleid*.

Fiscale maatregelen kunnen maar effect sorteren wanneer ze door de belastingplichtige worden geaccepteerd en ze hem niet aanzetten tot een ontduikings- of ontwijkingsgedrag. Dit laatste zou immers meebrengen dat de opbrengsten dalen, waardoor de realisatie van belangrijke beleidsopties in het gedrang kan worden gebracht.

De graad van aanvaarding van belastingen wordt door verschillende factoren bepaald.

Daarbij staat het aantonen van de *zinvolheid* van de belastingen, of beter gezegd het duidelijk maken aan de burger van de zinvolheid (zonder dat men aan elke belasting op zich een bepaalde bestemming gaat koppelen, wat te ver zou gaan)

centraal. De burger mag niet de indruk krijgen dat hij simpelweg aan "de staat", "de overheid" of aan "de politiek" betaalt, maar dat hij bijdraagt tot de realisatie van acties waarvan hijzelf onmiddellijk nut ervaart : onderwijs, cultuur, gezondheidszorg, welzijnsvoorzieningen, rustoorden, huisvesting, wegen en waterwegen, openbaar vervoer, steun aan de economie, werkgelegenheidsimpuls, enzovoort. Het is dus belangrijk dat de burger via communicatiecampagnes wordt geïnformeerd over de aanwending van zijn belastinggeld en over het maatschappelijk nut hiervan.

In het kader hiervan wordt, als opvolger voor het waardevolle Centenblaadje, momenteel gedacht aan de uitgave van een "zakboekje", waarin grotendeels de informatie uit het Centenblaadje zal worden overgenomen, weliswaar geactualiseerd en met aandacht voor de belangrijkste economische en financiële kengetallen in Vlaanderen. Dit zakboekje zou een interactieve aanvulling kunnen krijgen via het Internet, waar deze informatie op een meer uitgebreide en up-to-date manier, met verschillende zoek- en rapporteringsmogelijkheden, beschikbaar zou kunnen worden gesteld, gekoppeld aan interessante verwijzingen naar andere relevante Internetadressen.

Nu het Internet in deze maatschappij steeds belangrijker wordt, wordt momenteel in de aanzet van een opvolger voor het Centenschijfje, waarmee men een speler spelenderwijs interactief en fictief kennis laat maken met de bevoegdheden en beslissingsproblematiek van de minister van Financiën en Begroting, onderzocht welke de mogelijkheden en de toegevoegde waarde van het Internet zouden kunnen zijn.

Rekening houdende met de timing en de beschikbare Internetbandbreedte voor de doorsnee gebruiker, dient er te worden geanalyseerd in hoeverre het "nieuwe Centenschijfje 2001" via het Internet zou kunnen worden gespeeld.

De implementatie zal worden voorafgaan door een onderzoek bij de gebruikers van het huidige Centenschijfje en zal resulteren in een nieuw "interactief" spel in de loop van het jaar 2001.

In concreto zal er in de loop van de komende maanden een "zakboekje" worden uitgegeven in een oplage die in de lijn ligt van wat in het verleden werd verdeeld.

Een digitale versie komt er, na een diepgaand onderzoek, vanaf de begroting 2001.

Vraag nr. 43
van 13 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vlaanderen 2002 – Projectuitvoering

Ingepast in en ondersteund door de actie Vlaanderen 2002 zetten meer dan 200 gemeenten acties op : muziek, dans, zang, sportmanifestaties, tentoonstellingen, congressen en bedrijfsevenementen, om Vlaanderen te promoten in de eigen omgeving en in Europa. Plannen tot 2002 werden door de gemeenten vastgelegd.

In het regeerakkoord staat echter dat het project Vlaanderen-Europa 2002 zal worden geëvalueerd en geheroriënteerd. Dit lijkt erop te wijzen dat er in het verleden problemen geweest zijn, de vooropgestelde doelstellingen niet werden bereikt of andere klemtonen zullen worden gelegd.

1. Zijn er sinds 1995 concrete problemen geweest met het uitvoeren van de engagementen aangaan in het kader van Vlaanderen 2002 ? Met welke gemeenten ?
2. Is er voor de planning 2000 in een goede spreiding voorzien van de activiteiten over de verschillende gemeenten en de verschillende bevolkingsgroepen, en van verschillende activiteiten ?
3. Welke activiteiten worden er concreet georganiseerd met buitenlandse partners in 2000 ? Door wie ?
4. Kunnen de gemeenten die vóór 1 januari 2000 een engagement in het kader van Vlaanderen 2002 aangingen, op de afgesproken ondersteuning rekenen ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag m.b.t. de uitvoering van het project Vlaanderen-Europa 2002 deel ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee dat de acties van de gemeenten passen in een groter geheel van het project Vlaanderen-Europa 2002, dat momenteel wordt geëvalueerd.

1. De Vlaamse overheid financierde in het verleden steeds de VZW 11-daagse Vlaanderen-Europa en de Vlaamse Culturele Koepel (VCK), die de acties van de gemeenten coördineerde en ondersteunde.

Er werden door hen geen problemen gesignaleerd aan de Vlaamse overheid inzake het uitvoeren van engagementen van de gemeenten aangegaan in het kader van Vlaanderen-Europa 2002.

- Ik ontving terzake nog geen informatie van het VCK, doch het grote aantal activiteiten dat werd georganiseerd in het verleden, hield reeds een grote spreiding in.

De vraag is zelfs of dergelijke aanpak niet tot een te grote versnippering van de inspanningen leidt.

- Ik heb momenteel nog geen globaal overzicht van de activiteiten die in 2000 zouden worden georganiseerd met buitenlandse partners.

Ook hier herhaal ik dat dit geen initiatieven zijn van de Vlaamse overheid rechtstreeks. Dit gegeven maakt echter ook deel uit van de huidige evaluatie.

- Er werden nog geen toezeggingen gedaan over ondersteuning van activiteiten in 2000.

Ik wens erop te wijzen dat het hier om activiteiten gaat die autonoom vanuit de basis worden ontwikkeld, en niet in opdracht van de Vlaamse overheid. De Vlaamse overheid voorzag in het verleden ook niet in directe ondersteuning van de activiteiten van de gemeenten. De verantwoordelijkheid voor de organisatie van deze activiteiten ligt volledig bij de gemeenten. Via de ondersteuning van de acties van de VCK en de VZW 11-daagse Vlaanderen-Europa werden echter ook de activiteiten van de gemeenten ondersteund.

We hebben echter wel de intentie om, in afwachting van de globale evaluatie van het project, de lopende engagementen te ondersteunen in 2000.

**Vraag nr. 47
van 21 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Actief Burgerschap – Evaluatie

Op voorstel van voormalig minister-president Luc Van den Brande en voormalig Vlaams Cultuurminister Luc Martens heeft de Vlaamse regering een vormingsprogramma "Actief Burgerschap" op de sporen gezet.

De Vlaamse regering wou dat deelnemers na een vormingsmoment weten hoe politieke instellingen, structuren, procedures, rechten en plichten in elkaar zitten, en beschikken over een aantal vaardigheden die nodig zijn om politiek meer te participeren aan de maatschappij.

Het was de bedoeling zoveel mogelijk mensen in zoveel mogelijk gemeenten in Vlaanderen de kans te geven om deel te nemen. Daarom deed de Vlaamse regering onder andere een beroep op de erkende organisaties voor volksontwikkeling, die beschikken over een ruime ervaring en deskundigheid in methodieken. Zij bewezen reeds een ruime doelgroep te kunnen bereiken in heel Vlaanderen, bijvoorbeeld naar aanleiding van de acties "nieuwe spelling".

Het past dus nu de resultaten te bekijken.

- Welke kandidaturen kwamen binnen? Werden ze allemaal geselecteerd? Welke niet?
- Welke doelgroep en hoeveel personen per provincie heeft elke organisatie kunnen bereiken?
- Werden er specifieke problemen ervaren bij het stimuleren van dit vormingsprogramma vanwege de reglementering, of om andere redenen? Welke?

Antwoord

- Voor bovenvermeld programma waren er kandidaatstellingen van volgende organisaties:
 - Kristelijke Arbeidersvrouwenbeweging
 - CSC-Vormingswerk
 - Kristelijke Werknemersbeweging
 - FVK Rodenbachfonds
 - Christelijke Beweging voor Vrouwen uit de Middengroepen
 - Toemeka
 - Triskel
 - Educo
 - Kristelijke Beweging van Gepensioneerden
 - Katholiek Vormingswerk van Landelijke Vrouwen
 - Masereelfonds
 - Stichting Lodewijk De Raet
 - Delta Stichting
 - Prisma
 - De Facto
 - Liberale Beweging voor Volksontwikkeling
 - Seniorenvorming Vlaanderen

18. Koninklijke Vereniging voor Natuur- en Stedenschoon
19. ACLI Vlaanderen
20. De Wielewaal
21. Vlaamse Federatie van Gehandicapten
22. De Wakkere Burger
23. Elcker-Ik Volkshogescholen
24. VTB-VAB

(CSC : Centrale voor Socialistisch Cultuurbeleid ; FVK : Federatie van Vlaamse Kringen ; ACLI : Associazioni Cristiane Lavoratori Italiani ; VTB-VAB : Vlaamse Toeristenbond – Vlaamse Automobilistenbond – red.)

Tijdens twee vergaderingen, respectievelijk op 20 januari 1999 en 24 maart 1999, heeft de jury al deze kandidaturen goedgekeurd. Dit gebeurde nadat tussen de twee vergaderingen in aan een aantal organisaties gevraagd was het ingediende programma op een aantal punten te verduidelijken of beter uit te werken. Eén organisatie (Vlied) heeft op deze vraag tot verduidelijking niet gereageerd. Deze kandidatuur werd dan ook niet meer behandeld door de jury.

2. Bereikt publiek

De gegevens met betrekking tot het bereikte publiek zijn op dit ogenblik nog niet volledig ter beschikking, aangezien de werkingsdossiers en de financiële dossiers door sommige organisaties nog moeten worden ingestuurd.

Zodra de gegevens ter beschikking en verwerkt zijn, worden zij in een aanvullend antwoord bezorgd.

3. Specifieke problemen

Er werden door de organisaties geen specifieke problemen gemeld m.b.t. de reglementering.

Er was wel een probleem voor de werksort "verenigingen" om goed in te spelen op het aanbod. Deze organisaties hanteren dikwijls een programmering die loopt van september tot juni. Omdat het programma "Actief Burger-schap" liep over het jaar 1999, konden deze organisaties meestal slechts vanaf september 1999 (slechts 4 maanden) hierop inspelen.

Hierdoor is het te verklaren dat een aantal organisaties waarvan de kandidatuur was goedgekeurd, uiteindelijk toch beslist hebben geen activiteiten te organiseren in het kader van het programma.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 63
van 11 januari 2000
van mevrouw SONJA BECQ

Personen met verminderde mobiliteit – Beleid

Vervoer voor personen met een handicap is niet steeds even evident. De voorbije legislatuur liepen er verschillende projecten, deels gestoeld op overheidsmiddelen, deels op eigen middelen. Naar verluidt was daarbij gepland dat er in het raam van het mobiliteitsconvenant een aantal proefprojecten zouden worden opgestart, wat echter niet zoveel succes heeft gehad.

De nieuwe regering heeft een plan omtrent basismobiliteit in het vooruitzicht gesteld. Gemeenten zouden aanvullend op deze basismobiliteit kunnen voorzien in mindermobielenvervoer. Een en ander neemt niet weg dat op dit moment personen met een handicap, zeker degenen die moeten gebruikmaken van een rolstoel, over weinig betaalbare mogelijkheden beschikken om zich te verplaatsen.

1. Welke timing heeft de minister vooropgesteld voor de uitbouw van het concept basismobiliteit, en meer specifiek voor een luik mindermobielenvervoer ?
2. Is het juist dat de minister heeft geopteerd voor een formule waarbij de gemeenten moeten instaan voor het vervoer van mindervalide personen ?

Welke middelen stelt de Vlaamse overheid in dat geval ter beschikking om de gemeenten tot initiatieven aan te zetten ?

Wordt terzake bijvoorbeeld bijgedragen in personeels- en investeringskosten ?

3. Welke dienstverlening bestaat er intussen voor personen met een handicap ?
4. Graag kreeg ik inzicht in de huidige vervoersmogelijkheden voor personen met een handicap in het arrondissement Halle-Vilvoorde.

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president

van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Gecoördineerd antwoord

1. Het is de betrachting van de Vlaamse regering om de basismobiliteit binnen de huidige legislatuur te verwezenlijken in het Vlaamse gewest.

Voor elk concept basismobiliteit waarbij een belbusproject wordt ingevoerd, zijn afspraken gemaakt tussen de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn (VVM) en het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH), om het vervoer van personen met verminderde mobiliteit in de bediende regio te verzekeren.

2. In Vlaanderen zijn er momenteel 130 gemeenten waar nog geen "mindermobielen"-centrale bestaat. Er is een studie bureau aangesteld om een promotie campagne te organiseren voor deze centrales, waarbij alle nog niet deelnemende gemeenten worden bezocht en de werking van deze centrales wordt voorgesteld. Tevens zal worden gepolst naar hun bereidheid om een dergelijke centrale op hun grondgebied op te starten.

Anderzijds zal de Vlaamse regering op korte termijn een door de vorige regering goedgekeurd, maar niet gerealiseerd proefproject inzake aangepast vervoer evalueren. Er zijn nog geen beslissingen genomen over toekomstige beleidsinitiatieven inzake specifiek aangepast vervoer voor personen met een ernstige handicap.

3. Momenteel worden zowel door het departement Leefmilieu en Infrastructuur, als door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, erkende organisaties (VZW's) die vervoer van gehandicapten verzorgen financieel ondersteund.
4. Hierbij een overzicht voor de provincie Vlaams-Brabant van de vervoersmogelijkheden voor personen met verminderde mobiliteit.

Gemeente	Organisme
Bertem	RVT St.-Bernardus
Diest	OCMW
Drogenbos	MIVB
Gooik	Gemeente

Grimbergen	Mindermobielenvervoer Eigen Thuis
Haacht	VZW 't Buske
Leuven	OCMW + VZW Mobiel
Londerzeel	OCMW
Rotselaar	VZW 't Buske
St.-Genesius-Rode	OCMW
Tervuren	MIVB
Steenokkerzeel	Taxi Hendrickx
Zaventem	Gemeente

Bovendien zijn er nog "mindermobielen"-centrales bij volgende gemeenten : Dilbeek, Herent, Herne, Kapelle-op-den-Bos, Kortenberg, Machelen, Merchtem, Opwijk en Tienen.

Vraag nr. 67 van 13 januari 2000 van mevrouw SONJA BECQ

Vrijtijdsbesteding gehandicapten – Subsidieaanvragen

Bij omzendbrief van 27 juli 1999 werden organisaties die vrijtijdsbesteding van personen met een handicap ontwikkelen, begeleiden en bevorderen, in staat gesteld hun subsidieaanvraag in te dienen bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH). De subsidieaanvragen voor het werkjaar 2000 moesten vóór 1 oktober 1999 worden ingediend.

Op dit moment worden deze subsidies jaarlijks toegekend. Om een goede werking uit te bouwen, is een financiële zekerheid over verschillende jaren een belangrijk element.

1. Via welke kanalen werd deze informatie bekendgemaakt ?
2. Hoeveel aanvragen werden ingediend, voor welk bedrag en door welke organisaties ?
3. Hoeveel aanvragen werden goedgekeurd ? Welke organisaties werden gesubsidieerd en voor welk bedrag ? Is er in een regio-afbakening voor die organisaties voorzien ? Zo ja, op welke basis ?
4. Hoeveel groepen (in procent uitgedrukt) ontvingen ook vorig jaar een subsidie ?
5. Kan een overzicht worden verstrekt van de betrokken organisaties die actief zijn in de provincie Vlaams-Brabant ?

6. In welke mate heeft de minister reeds overwogen om de subsidiëring over verschillende jaren te laten verlopen ?

Antwoord

1. De omzendbrief van 27 juli 1999 betreffende vrijetijdsbesteding van personen met een handicap, verscheen in het Belgisch Staatsblad (BS) van 8 september 1999.

Bij de administratie van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap konden bijkomende inlichtingen worden ingewonnen.

2. Op 30 september 1999 telde de administratie van het Vlaams Fonds 41 aanvraagformulieren : 20 van de al erkende vrijetijdsorganisaties en 21 nieuwe aanvraagdossiers. De Vlaamse volksvertegenwoordiger kan bij de administratie van het Vlaams Fonds de lijst opvragen van deze 41 organisaties, verdeeld per provincie.

Het bedrag dat op jaarbasis kan worden toegekend inzake vrijetijdsbesteding is beperkt tot 40 miljoen frank ; het maximum aantal organisaties dat kan worden erkend en gesubsidieerd, is beperkt tot 20 bij het besluit van de Vlaamse regering (BVR) van 10 november 1998 (BS 7 januari 1999).

3. De spreiding van de te erkennen initiatieven voormeld, ligt vast bij bovenvermeld besluit van de Vlaamse regering. Art. 5, § 1 bepaalt de volgende spreiding :

1° in de provincie Antwerpen : (maximum) 5 organisaties,

2° in de provincie Limburg : (maximum) 3 organisaties,

3° in de provincie Oost-Vlaanderen : (maximum) 4 organisaties,

4° in de provincie West-Vlaanderen : (maximum) 4 organisaties,

5° in de provincie Vlaams-Brabant en het Brusselse Hoofdstedelijke gewest : (maximum) 4 organisaties (waarvan 2 zich ook richten tot de Nederlandstalige inwoners van het Brusselse Hoofdstedelijke gewest).

De raad van bestuur legde voor begrotingsjaar 1999 de regio's vast op basis van de ingediende

aanvraagdossiers. Elke aanvrager dient immers het bestreken of te bestrijken gebied te preciseren.

Het werkingsgebied van een erkende vrijetijdsorganisatie kan worden herzien indien de betrokken actoren in een bepaalde regio akkoord gaan en een voorstel tot herziening indienen bij de administratie.

Voor het begrotingsjaar 2000 is nog geen beslissing genomen. De raad van bestuur zal zich hierover uitspreken in februari 2000. Gelet op het feit dat de erkende organisaties voor begrotingsjaar 1999 hun beslissing pas ontvingen op 10 juni 1999, legde de administratie de overeenkomstige werkingsperiode voor dit begrotingsjaar vast van 31 juli 1999 tot en met 31 juli 2000.

Voorlopig rijzen dus geen problemen voor continuering van de dienstverlening. Op dit ogenblik is er geen enkele reden om de erkenning van de 20 erkende organisaties te herzien.

Het eerder vermelde BVR legt het basissubsidiebedrag vast op 750.000 frank per erkende organisatie. Gemiddeld ontving elke erkende organisatie voor begrotingsjaar 1999 2 miljoen frank. Deze subsidie omvat het bedrag van de basissubsidie, aangevuld met het bedrag van de aanvullende toelage. De raad van bestuur bepaalde voor begrotingsjaar 1999 het bedrag van de aanvullende toelagen op basis van de voorwaarden en de criteria die de minister vaststelde in het ministerieel besluit van 11 juni 1999.

4. Zoals onder punt 2 vermeld, betreffen 20 van de in totaal 41 ingediende aanvraagdossiers voor begrotingsjaar 2000, werkingen die ook voor begrotingsjaar 1999 werden erkend en gesubsidieerd.

5. De erkende organisaties tot op heden in de provincie Vlaams-Brabant zijn :

VZW Het Balanske
Halensebaan 2
3390 Tielt-Winge

VZW Het Kruispunt
Kroonstraat 48
1750 Lennik

VZW KVG Vlaams-Brabant en Brussel
(Katholieke Vereniging Gehandicapten)
Bondgenotenlaan 131
3000 Leuven

VZW Gehandicapten en Solidariteit (sociaal centrum) (= Nationale Federatie voor Gehandicaptenzorg)

Mussenstraat 17-19
1000 Brussel

Daarnaast diende volgende organisaties een aanvraag in voor begrotingsjaar 2000 :

VZW ODOK (Ouders van Dove Kinderen)

Jagerstraat 108
1933 Sterrebeek

VZW GWK (Gehandicaptenwerking Krekenland)

Schoolstraat 3
9960 Assenede

VZW Stichting Pierre Lauwyck

Grote Markt 14
3300 Tienen

VZW CAD – De Kapruin

(Centrum voor Ambulante Diensten)

Naaldstraat 23
1070 Anderlecht

6. De raad van bestuur van het Vlaams Fonds gaf de administratie te kennen dat slechts tot herziening van de erkenningen moet worden overgegaan als de administratie manifeste gebreken vaststelt bij de erkende organisaties op basis van de in te dienen eindrapporten.

Het is dus geenszins de bedoeling om via de jaarlijkse oproep tot het indienen van subsidieaanvragen automatisch andere organisaties te erkennen en te subsidiëren.

Vraag nr. 68

van 13 januari 2000

van mevrouw SIMONNE JANSSENS-VANOPPEN

Slechthorenden – Telefoonbemiddeling

In de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen deelde de minister mee dat ze van plan is om een telefoonbemiddelingdienst voor doven en slechthorenden op te richten.

Via andere kanalen hoor ik dat deze dienst eventueel zou lopen via de Vlaamse Infolijn.

1. Hoever staat de uitbouw van een telefoonbemiddelingdienst in Vlaanderen ?

2. Wat zijn de problemen, zowel technisch als organisatorisch, die tot nu toe gerezen zijn in dit verband ?

3. Is het veld (doven en slechthorenden) betrokken bij de realisatie van dit project en wie werd daarbij geconsulteerd ?

4. Wie werd tot nu toe betrokken bij de technische realisatie ?

5. Wordt er ook gewerkt aan wettelijke voorwaarden (o.a. het aanbieden van aangepaste toestellen voor doven en slechthorenden) waaraan de aanbieders van telefonie (Belgacom, Telenet, ...) moeten voldoen om op de markt te mogen komen ?

6. Heeft de minister in dit verband reeds overleg gepleegd met de andere bevoegde ministers ?

7. Wordt er voldoende gewaakt over de toegankelijkheid van nieuw telefoniemateriaal voor personen met een handicap in het algemeen ?

8. Wanneer kan de realisatie van de telefoonbemiddelingdienst van start gaan ?

Antwoord

1. Er is een afspraak binnen de Vlaamse regering om de telefoonbemiddeling voor doven en slechthorenden te realiseren via de Vlaamse Infolijn.

2. Momenteel bevindt deze nieuwe dienstverlening zich in een testfase.

3. Vertegenwoordigers van doven zijn permanent betrokken bij de realisatie, via de Federatie van Vlaamse Dovenorganisaties.

4. Voor de technische realisatie staat de Vlaamse Infolijn in.

5. Er wordt geopteerd voor het gebruiken van de thans bestaande toestellen die voldoen aan de vereiste gebruiksmodaliteiten en technische specificaties.

6. De realisatie van de telefoonbemiddeling voor doven en slechthorenden is een initiatief van de Vlaamse regering, op basis van constructief overleg tussen de bevoegde ministers.

7. Het project telefoonbemiddeling toont aan dat marktactoren – gebruikers en overheid – elkaar vinden in het ontwikkelen van nieuwe dienstverlening, gebruikmakend van technologische innovatie.
8. De operationalisering van de telefoonbemiddeling is gepland voor maart 2000.

Vraag nr. 69
van 17 januari 2000
van de heer CARL DECALUWE

Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken

Zie :

Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden

Vraag nr. 68
 van 17 januari 2000
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 882

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden.

Vraag nr. 76
van 21 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Palliatieve zorg – Kwaliteitseisen

In het kader van de implementatie van het kwaliteitsdecreet is de Sectorale Overleggroep Ouderenvoorzieningen gestart met het vastleggen van de minimale kwaliteitscriteria waaraan de hulp- en dienstverlening van de ouderenvoorzieningen zullen moeten beantwoorden. Deze oefening zal nog voor de zomervakantie afgerond zijn.

De minimale kwaliteitseisen zullen uiteraard ook van toepassing zijn op de processen en activiteiten ten aanzien van de residenten die zich in een palliatieve fase bevinden. Verder zou de Sectorale Overleggroep mogelijk specifieke kwaliteitseisen uitwerken inzake de palliatieve functie in de rusthuizen.

1. Werd er een inventaris van de bestaande initiatieven rond palliatieve zorg gemaakt ?
2. Werden er door de Sectorale Overleggroep Ouderenvoorzieningen reeds specifieke kwaliteitseisen uitgewerkt betreffende de palliatieve functies in rusthuizen ?

Antwoord

Zoals ik in mijn antwoord op vraag nr. 24 van 28 oktober 1999 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger rond de implementatie van het kwaliteitsdecreet in de ouderenvoorzieningen reeds stelde, werd in november 1999 de handleiding "Kwaliteitszorg in ouderenvoorzieningen" gratis aan elke instelling bezorgd. Deze brochure is ontstaan uit de werkzaamheden van een technische stuurgroep, bestaande uit vertegenwoordigers van ouderenvoorzieningen en koepelorganisaties, waarvan de resultaten geregeld werden getoetst aan de mening en de appreciatie van een bredere overleggroep waarin ook vertegenwoordigers van ouderenorganisaties zitting hadden, de zogenaamde Sectorale Overleggroep Ouderenvoorzieningen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 21 januari 2000, blz. 357 – red.*).

De minimale kwaliteitscriteria waaraan de hulp- en dienstverlening van de ouderenvoorzieningen moeten beantwoorden, werden in deze handleiding opgenomen als sectorspecifieke minimale kwaliteitseisen (SMK's). De informatie waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, met name dat de sectorale overleggroep momenteel de laatste hand zou leggen aan deze kwaliteitscriteria, is op dit ogenblik niet meer actueel. De resultaten van het sectoraal overleg zijn gepubliceerd en verspreid ; de werkzaamheden van de overleggroep werden daarmee afgerond.

Het verlenen van palliatieve hulp zal in de toekomst ongetwijfeld een belangrijk aandachtspunt vormen in de residentiële zorgverlening. De vastgelegde sectorspecifieke kwaliteitseisen rond privacy, waardigheid, autonomie, integratie, geborgenheid, informatie en opvolging kunnen hierop van toepassing zijn (voor een omschrijving verwijs ik naar de aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger bezorgde exemplaren van de handleiding n.a.v. bovenvermelde vraag nr. 24). Maar precies omdat de aanpassing van de sectorale regelgeving aan de bepalingen van het kwaliteitsdecreet een zeer omvattende aangelegenheid is die, wil ze doelmatig en doeltreffend worden uitgevoerd, opnieuw een breed overleg binnen de sector veronderstelt, heeft

het Vlaams Parlement ermee ingestemd om de binnen het kwaliteitsdecreet hiervoor bepaalde termijn met maximum twee jaar te verdragen.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger in mijn antwoord op vraag nr. 56 van 21 december 1999 inzake de stand van zaken rond een meldpunt voor leeftijdsdiscriminatie kon lezen, wens ik samen met mijn administratie en in breed overleg met alle relevante betrokkenen het nieuwe ouderenbeleid ook logistiek vorm te geven. Daartoe werd een plan van aanpak uitgewerkt dat in maart 2000 van start gaat met de installatie van een projectgroep terzake (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 18 februari 2000, blz. 607 – red.*). Het is de bedoeling dat ook iemand van de sectorale overleggroep kwaliteitszorg van de ouderenvoorzieningen zal deel uitmaken van deze projectgroep. Wellicht vormt de invulling van de palliatieve hulpverlening aan ouderen een onderwerp van discussie. Maar tot dusver is dit nog niet aan de orde.

Vraag nr. 79
van 21 januari 2000
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Vlaams Fonds – Vergunningen residentiële sector

In de toelichtingen bij de begroting 2000 van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSPH) wordt er bij de vergunningen in de residentiële sector gesproken over een 70-tal nieuwe residentiële plaatsen die in de loop van 2000 in gebruik zullen worden genomen, als laatste dossiers van de vergunningsronde 1994-1996.

Over welke dossiers gaat dit concreet ? Zijn dit nieuwe voorzieningen of zijn dit uitbreidingen ?

Zijn er nog nieuwe vergunningen toegewezen in een volgende vergunningsronde en zo ja, welke en voor welk budget ?

Antwoord

Volgens de huidige prognose zullen er in de loop van 2000 in de residentiële sector 69 reeds vergunde bedden en plaatsen effectief in gebruik worden genomen.

Het betreft volgende dossiers, toegewezen via de vergunningsronden van 1995-1997 of via de beroepsprocedure :

Vergunningen	Semi-internaat	Dagcentrum	Tehuis voor niet-werkenden	Tehuis van kortverblijf	Totaal	Aard
<i>Antwerpen</i>						
Merlijn – Antwerpen	10					U
Primavera – Antwerpen			20			NA
De Speling – Heist-o/d-Berg			10			U
Nethedal – Heist-o/d-Berg (*)		5				U
					45	
<i>Brussel</i>						
Logeerhuis Even – Brussel				15	15	N
<i>West-Vlaanderen</i>						
Het Anker – Brugge (*)			9		9	NA
Totaal vergund	10	5	39	15	69	

(U = uitbreiding ; NA = nieuwe afdeling van bestaande voorziening ; N = nieuwe voorziening)

(*) : toegestaan via beroepsprocedure

Verder dienen nog twee vergunde initiatieven verleend via de beroepsprocedure, te worden uitgevoerd. Het betreft de dossiers :

- Katrinahof – Antwerpen : 20 bedden tehuis voor niet-werkenden (uitbreiding) ;
- Woon en Zorg Heilig Hart – Kortrijk : 10 bedden tehuis voor niet-werkenden (nieuwe voorziening).

Afhankelijk van het vorderen van de ermee gepaard gaande bouwwerken, is hun realisatie te verwachten in de loop van 2001 of volgende jaren.

De budgettaire weerslag van de exploitatie kan worden geraamd op \pm 35 miljoen frank op jaarbasis.

Bij het omzetten van deze vergunningen naar erkenningen zullen voorwaarden worden gesteld inzake de prioriteit van de beoogde doelgroepen en de urgentiegraad van de kandidaten voor opname, alsook met betrekking tot de aanwending van de mogelijkheden inzake flexibilisering, de expertise en de zorgorganisatie ten aanzien van posttraumati.

Voor het overige werden in 1998 en 1999 geen nieuwe vergunningen met budgettaire impact toegestaan.

Vraag nr. 82
van 21 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

St.-Jacobusrustoord Tongeren – Uitbreiding

Reeds enkele jaren geleden werd door het OCMW van Tongeren een aanvraag gedaan om het Sint-Jacobusrustoord uit te breiden. In dit dossier kwam tot nu toe weinig schot. Daarom moesten zelfs speciale containers worden gehuurd en ingericht als verblijfplaats voor zorgbehoevende bejaarden. Een snelle aanvraag van de uitbreidingswerken is dan ook noodzakelijk.

1. Waarom heeft dit dossier zoveel vertraging opgelopen ?
2. Zijn er nog dossiers in behandeling uit dezelfde periode ? Is de reden voor de vertraging dezelfde ?

Antwoord

1. Op 10 maart 1998 keurde de Vlaamse regering het besluit goed dat bepaalt hoe een ouderenvoorziening thans bij het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) een subsidiebelofte dient aan te vragen.

In een omzendbrief van 5 mei 1998, gericht aan de directies van de ouderenvoorzieningen, werden de modaliteiten voor het indienen van een zorgstrategisch plan als eerste fase van de aanvraag tot subsidiebelofte verduidelijkt. Hierin wordt het procedureverloop vanaf het indienen van een zorgstrategisch plan tot de ministeriële beslissing beschreven (zie ook artikel 7 t.e.m. 11 van het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden). Hieruit blijkt dat de tijd tussen het indienen van een zorgstrategisch plan en de ministeriële beslissing 210 dagen (of ongeveer 7 maanden) bedraagt.

Het zorgstrategisch plan van OCMW Tongeren werd ingediend op 10 juni 1999 en de ministeriële beslissing werd gegeven op 9 februari 2000. Dit betekent dat de officieel vastgestelde termijnen met één maand werden overschreden.

Een verklaring voor deze vertraging is te vinden in de enorme toevloed aan dossiers (30 in de maanden mei tot juli 1998) die de functionele administratie (Gezin en Maatschappelijk Welzijn) bij de start van de procedure te verwerken kreeg.

Tussen juni en september 1998 heeft de administratie 25 van deze 30 zorgstrategische plannen geëvalueerd. Op die manier was het grootste deel van deze zorgstrategische plannen geëvalueerd. Door deze enorme toevloed aan dossiers in het begin van de nieuwe procedure kampt men sindsdien met een structurele vertraging. Momenteel bedraagt de periode tussen het indienen van een zorgstrategisch plan en de evaluatie van het plan door de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn ongeveer 4 tot 7 maanden, in plaats van de voorgeschreven 40 dagen.

Deze situatie werd begin 1999 reeds geëvalueerd met de betrokken administratie. De grote beginpiek gekoppeld aan andere, nieuwe en dringende opdrachten (nieuwe VIPA-procedu-

re, implementatie van het kwaliteitsdecreet, operationalisering van het thuiszorgdecreet, ...) en een te beperkte personeelsformatie in de betrokken administratie liggen aan de basis van deze termijnoverschrijding.

2. Andere dossiers die in dezelfde periode werden ingediend, hebben ongeveer dezelfde vertraging opgelopen. Om deze weg te werken, zijn VIPA en de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn overeengekomen maandelijks twee zittingen van de Commissie Zorgstrategie voor Ouderenvoorzieningen te organiseren. Om de kwaliteit van de adviezen van de commissie te garanderen en de werklust voor de commissieleden aanvaardbaar te houden, worden op elke zitting maximaal drie dossiers besproken.

Het consequent aanhouden van deze werkwijze moet er op termijn toe leiden dat de huidige achterstand wordt weggewerkt.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
STEDELIJK BELEID, HUISVESTING
EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 68
van 17 januari 2000
van de heer CARL DECALUWE

Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken

Het decreet van 12 mei 1998 tot wijziging van het decreet van 23 december 1986 houdende de integratie van kunstwerken in openbare gebouwen, verplicht eenieder die een gebouw opricht waarbij de overheid ten minste 30 % financiert, een bepaald percentage van de bouwkosten aan kunst te besteden.

1. Kan de minister een overzicht geven van de middelen die aan kunst werden besteed volgens het bedoelde decreet, voor de gebouwen die werden gesubsidieerd onder zijn/haar bevoegdheid (inclusief de gebouwen van Vlaamse openbare instellingen) ?
2. Is er telkens een relatie tussen het kunstwerk en de functie van het gebouw ?

3. Wie zijn de betrokken kunstenaars en volgens welke criteria werden zij geselecteerd ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

Op 23 december 1986 werden door de Vlaamse Raad twee analoge decreten, een voor de Vlaamse Gemeenschap en een voor het Vlaams Gewest, goedgekeurd houdende de integratie van kunstwerken in gebouwen van openbare diensten en daarmee gelijkgestelde diensten en van de door de overheid gesubsidieerde inrichtingen, verenigingen en diensten die tot de Vlaamse Gemeenschap/het Vlaams Gewest behoren.

Deze regelgeving werd in het verleden zeker niet veralgemeend toegepast. Tevens bleek dat de toepassing van deze decreten niet werd gecentraliseerd en voor elk bouwdoosier (eigen beheer en gesubsidieerd) berustte bij de individuele administraties. De ministeriële omzendbrief van de minister van Cultuur van 4 september 1987 m.b.t. de melding van geplande integratie had minimale resultaten (zie antwoord op vraag nr. 224 van 2 juli 1996 van mevrouw Riet van Cleuvenbergen. (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 31 oktober 1996, blz. 244 – red.*))

Op 12 mei 1998 keurde het Vlaams Parlement een wijziging goed van de decreten van 23 december 1986 houdende de integratie van kunstwerken. Hierdoor werd het toepassingsgebied van het decreet uitgebreid naar de oprichting of verbouwing van gebouwen waarvoor het Vlaams Gewest een huurkoopcontract, leasingcontract of huurcontract voor 25 jaar of langer afsluit, of waarvoor een private rechtspersoon 30 % subsidie krijgt ten laste van de begroting van het Vlaams Gewest.

In antwoord op vraag nr. 20 van 21 oktober 1998 van mevrouw Riet van Cleuvenbergen m.b.t. het decreet houdende de integratie van kunstwerken werd gesteld dat het te vroeg was om de resultaten van het uitgebreide toepassingsgebied te evalueren. Om een optimale toepassing te realiseren, diende – zo werd gesteld – een interdepartementaal instrumentarium te worden ontwikkeld dat zowel in de begeleiding als in de controle van de regelgeving zou voorzien. De administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur en de administratie Cultuur werd gevraagd een voorstel uit te werken.

Geconcludeerd werd dat de toepassingsgraad van de betrokken decreten sinds 1996 een positieve evolutie kende, te danken aan de initiatieven genomen door de minister bevoegd voor de huisvesting van de diensten van de Vlaamse regering, te weten de integratie van kunst in de nieuwe administratieve gebouwen de Ferraris en Conscience. Tevens werd door de minister beslist om vanaf 1996 de ontvankelijkheid van de binnen het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) ingediende subsidieaanvragen mee afhankelijk te maken van het feit of de bouwplannen en het lastenboek al dan niet in de integratie van een kunstwerk voorzien (omzendbrief GZIVIPA 96/1 van 7 februari 1996).

Het decreet van 12 mei 1998 tot wijziging van het decreet van 23 december 1986 houdende de integratie van kunstwerken in openbare gebouwen, wordt binnen de Vlaamse Gemeenschap naar een concrete werking omgezet door een cel geïntegreerde kunst, de "kunstcel".

Deze cel valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse Bouwmeester, ressorterend onder de administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur. Deze administratie heeft zowel alle openbare gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap onder haar bevoegdheid alsook – onrechtstreeks – alle openbare gebouwen die door haar worden gesubsidieerd en waarop het decreet van toepassing is. De administratie valt onder de bevoegdheid van de minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

In de vorige legislatuur werd tevens een budget gecreëerd voor kunstwerken in administratieve gebouwen om geleidelijk een inhaalbeweging uit te voeren voor overheidsgebouwen waarin geen kunst is geïntegreerd, en om behoud en beheer mogelijk te maken.

Hierna wordt de stand van zaken gegeven, ingedeeld volgens de bevoegdheden van de Vlaamse ministers.

1. Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

1.1. Stand van zaken – middelen

Het decreet van 23 december 1986 houdende de integratie van kunstwerken in openbare gebouwen, wordt door de administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur, afde-

ling Gebouwen, systematisch in de **administratieve gebouwen** toegepast sedert 1996.

De start werd gegeven met de bouw van het Graaf de Ferrarisgebouw en het Hendrick Consciencegebouw, waar samen voor ongeveer 30 miljoen frank aan geïntegreerde kunst werd besteed. De bouw van deze nieuwe administratieve gebouwen in Brussel vormde het uitgangspunt om het decreet voor opdrachtgebonden kunst toe te passen.

Daarna volgden reeds projecten in een aantal kabinetten, in het Boudewijngebouw, het Copernicusgebouw in Antwerpen en het Vlaams Huis in Den Haag.

De hieraan bestede middelen bedragen (in mln. frank) :

Graaf de Ferraris	14
Hendrik Conscience	16
Kabinetten	12,7
Copernicus	2,5
Boudewijn	2,4
Office sharing Graaf de Ferraris	1,2
Totaal	48,8

De aanrekening voor nieuw te bouwen of te verbouwen gebouwen gebeurt op de kredieten waarop ook de bouw zelf wordt aangerekend. Voor de bestaande gebouwen is in de begroting (programma 26.10, basisallocatie 74.80) sinds 1998 een krediet opgenomen voor projecten, aankoop, behoud en beheer van kunstwerken in administratieve gebouwen.

Sinds januari 1999 maakt de Kunstcel deel uit van het team van de Vlaamse Bouwmeester. Deze cel – sinds 1998 werkzaam – evolueerde van een op zichzelf staande projectgebonden, ad hoc functionerende cel naar de "kunstcel Vlaamse overheidsgebouwen en infrastructuur".

In 1999 werden dan ook de eerste stappen gedaan in de richting van een gestructureerde aanpak. Naast enkele geselecteerde en reeds uitgevoerde projecten, werd de Kunstcel geleidelijk aan betrokken bij de projectdefinities van de Vlaamse Bouwmeester. Daarnaast werd de Kunstcel door een aantal afdelingen en Vlaamse openbare instellingen (VOI) gevraagd een aantal kunstopdrachten voor te bereiden en naar uitvoering toe te begeleiden.

Als **bijlage 1** wordt een lijst voorgelegd. Het overzicht is volledig wat administratieve gebouwen betreft. Het overzicht van kunstopdrachten voor spe-

cifieke gebouwen geeft waarschijnlijk slechts een gedeeltelijk zicht op de huidige stand van zaken.

Voor de afdeling **Gesubsidieerde Infrastructuur** is het verstrekte antwoord beperkt. Sinds het Investeringsfonds worden nog zelden openbare gebouwen gesubsidieerd. Indien toch, worden de verplichtingen van het desbetreffende decreet aan de opdrachtgever opgelegd. Voor trekkingsrechten van provincies en gemeenten uit het Investeringsfonds en uit het Sociaal Impulsfonds (gemeenten) gebeurt er geen systematische toetsing van de toepassing van het decreet.

Als **bijlage 2** wordt een lijst bezorgd van projecten geïntegreerde kunst in de medisch-sociale sector. Een meer uitgebreide toelichting over het in deze sector gevoerde beleid wordt opgenomen onder het antwoord van de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Het decreet houdende de integratie van kunstwerken is tevens van toepassing in de sector van de sociale huisvesting. De toelichting hierover is opgenomen bij de Vlaamse minister bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden.

1.2. Relatie tussen het kunstwerk en de functie van het gebouw

Afdeling Gebouwen

De Kunstcel stelt centraal dat een project moet kunnen vertrekken vanuit een doordacht geformuleerde opdracht, een gepaste definiëring van het project. De formulering van de kunstopdracht vormt in casu een onderdeel van de projectdefinitie van de bouwheer.

Een integrale aanpak laat open of het artistieke zich beperkt tot het begeleiden van een proces, of aan het eind van een traject tot een "materiële" kunstingreep moet leiden.

Bij de selectie van kunstenaars staat de opdrachtformulering van de kunstopdracht als onderdeel van de projectdefinitie voor het gebouw centraal. Het voorgestelde artistieke concept wordt telkens via twee invalshoeken bevestigd. Enerzijds wordt nagegaan hoe en op welk tijdstip het artistiek proces zich integreert in het bouwproces. Anderzijds gaat de Kunstcel na hoe via elke specifieke kunstopdracht eigentijdse kunst kan worden gestimuleerd en opportuniteiten kunnen worden gecreëerd om de kwaliteit in de kunst te bevorderen.

In hoofdzaak wordt hier gedacht aan het bieden van mogelijkheden of een experimenteerruimte aan jonge kunstenaars. De Kunstcel gaat ervan uit dat het niet tot de opdracht van kunstintegratie kan behoren te "collectioneren". Via het bouwen en verbouwen wordt gestreefd naar het bieden van extra stimulansen voor het actuele kunstgebeuren.

Afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur

Voor gesubsidieerde infrastructuur is er geen opgelegde werkwijze terzake. Wel heeft de minister in 1996 een omzendbrief met richtlijnen betreffende de integratie van kunstwerken in gebouwen gericht aan de door het VIPA gesubsidieerde instellingen. Op 22 augustus 1997 werd dit aangevuld met een schrijven gericht aan de verzorgingsinstellingen, ouderenvoorzieningen en centra voor preventieve en ambulante gezondheidszorg, met een toelichting inzake integratie van kunstwerken m.b.t. investeringen in toepassing van de VIPA-reglementering, en met een voorbeeld van wedstrijdreglement (zie hiervoor ook het deelantwoord van de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen).

1.3. Werkwijze en selectieprocedure

Afdeling Gebouwen

Voor de initiatieven die worden gerealiseerd door de Kunstcel wordt volgende werkwijze gevolgd :

- wedstrijdformule, rechtstreekse selectie, en mogelijk het op geregelde tijden organiseren van workshops met en door kunstenaars ;
- adviescommissie per project bestaande uit steeds wisselende externe artistieke raadgevers, de artistiek coördinator van de Kunstcel, de Vlaamse Bouwmeester, een vertegenwoordiger van de afdeling Gebouwen, en twee ad hoc leden verbonden aan het project, met name een vertegenwoordiger van de architect en een vertegenwoordiger van de betrokken entiteit bij het ministerie. Opdracht : selectie van de kunstwerken ;
- kwaliteitskamer (nog niet operationeel) : om de objectieve positie van de overheid te vrijwaren en de selectieprocedure te bekrachtigen, lijkt het aangewezen een kunst-kwaliteitskamer aan te stellen. De leden van deze kamer bepalen kwaliteitseisen die een gefundeerde selectie van kunstenaars tot resultaat kan hebben ;
- de Kunstcel fungeert in het verloop van het proces als bindmiddel voor alle nodige informatie.

Zij treedt als bemiddelaar op in de uitvoeringsfase en begeleidt de projectwerkgroep bij het maken van afspraken met de technische partijen. Samen met de kunstenaar en de entiteit waarvoor het project wordt gerealiseerd, bereidt zij het communicatieaspect voor opdat geïnteresseerde bezoekers en bewoners de kans krijgen het achterliggende concept te ontdekken ;

Afdeling Gesubsidieerde infrastructuur

Bij gesubsidieerde opdrachten wordt de opdrachtgever volledig vrijgelaten in de keuze van de kunstenaar.

2. Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

2.1. Stand van zaken – middelen

Het merendeel van de investeringssubsidies voor de sectoren onder de bevoegdheid van de minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen wordt verleend door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden.

Sedert de omzendbrief van 7 februari 1996 is elke instelling die een beroep wenst te doen op investeringssubsidies van het VIPA, verplicht zich te houden aan de bepalingen van het decreet van 12 mei 1998 inzake de integratie van kunstwerken.

Vanaf 1996 worden alle nieuwe aanvragen voor VIPA-investeringssubsidies slechts ontvankelijk verklaard indien ze vergezeld zijn van een ondertekende verklaring van de initiatiefnemer dat in een geïntegreerd kunstwerk zal worden voorzien ter waarde van het bij decreet bepaalde percentage van de totale bouwkosten.

Deze verplichting werd inmiddels opgenomen in alle VIPA-besluiten die, per sector, de bouwtechnische normen en de investeringssubsidie vaststellen. Als voorbeeld : het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 tot vaststelling van de totale investeringssubsidie en de bouwtechnische normen voor de verzorgingsinstellingen, artikel 3, 10° (BS 31 augustus 1999).

Het VIPA waakt erover dat de intentieverklaring tot integratie van kunstwerken wordt nageleefd ; met andere woorden dat het vooropgestelde bedrag in de meetstaten der bestekken wordt opgenomen, gerealiseerd en vereffend. Bij schrijven van 22 augustus 1997 heeft de administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur – de administratie die bouwtechnisch

advies over de subsidieaanvragen verleent aan het VIPA – de instellingen toelichting verstrekt over dit onderwerp en de initiatiefnemers een vrijblijvend voorbeeld van wedstrijdreglement voor de keuze van de kunstenaar aangereikt.

Het VIPA mengt zich echter niet in de keuze van het ontwerp van kunstwerk of de aanstelling van de kunstenaar ; dit behoort niet tot haar opdracht, maar tot deze van de initiatiefnemers zelf. In de omzendbrief wordt aan de initiatiefnemers wel gesuggereerd een beroep te doen op de afdeling Beeldende Kunst en Musea. Dit is echter geen verplichting. De initiatiefnemer is volledig vrij om het geïntegreerde kunstwerk naar zijn eigen inzichten te laten uitvoeren.

Aangezien het hier gaat om een ondergeschikte opdracht van het VIPA, worden noch de te besteden bedragen, noch de eventueel vereffende subsidies daartoe geregistreerd. Enkel wanneer de kosten voor het kunstwerk binnen de per sector vastgestelde "bouwplafonds" vallen, kunnen deze mee worden gesubsidieerd. In de praktijk is dit zelden het geval. Derhalve kan worden gesteld dat het overgrote deel van deze kunstwerken volledig met eigen middelen wordt gerealiseerd.

Louter indicatief worden als **bijlage 3 en 4** tabellen opgenomen die een overzicht geven van de instellingen van twee belangrijke sectoren binnen het VIPA, namelijk de algemene ziekenhuizen en de ouderenvoorzieningen, waarvoor in 1999 een aanvraag tot subsidiebelofte werd goedgekeurd, met telkens het onderschreven bedrag dat zij zullen besteden aan geïntegreerde kunstwerken.

2.2. Relatie tussen het kunstwerk en de functie van het gebouw

In de toelichting van 22 augustus 1997 (**bijlage 5**) wordt uitgelegd wat wordt begrepen onder de benaming "geïntegreerd kunstwerk".

Bij de start van elk project dat voor subsidiëring bij het VIPA zal worden ingeleid, kan de initiatiefnemer vrijblijvend een beroep doen op begeleiding door het VIPA-team voor het opstellen van zijn aanvraagbundel. Bij die gelegenheid wordt bijkomend toelichting verstrekt over het opzet van de integratie van kunstwerken in de door de overheid gesubsidieerde gebouwen.

Vermits het VIPA zich echter niet mengt in de keuze van kunstenaar of kunstwerk, is de uiteindelijke relatie tussen kunstwerk en functie van gebouw niet steeds te staven.

2.3. Werkwijze en selectieprocedure

In de toelichting van 22 augustus 1997 worden terzake voorstellen geformuleerd : open of beperkte wedstrijd, samenstelling van de jury, ... Vermits dit de bevoegdheid is van de plaatselijke initiatiefnemers, kan geen lijst worden bezorgd van de kunstenaars en van de gehanteerde selectiecriteria.

3. Vlaamse minister voor Onderwijs en Vorming

De afdeling Universiteiten, administratie Hoger Onderwijs, heeft in opdracht van de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken als toezichthoudende overheid de Vlaamse universiteiten en het Universitair Ziekenhuis Gent (UZ Gent) uitdrukkelijk gewezen op de verplichting die in het bovengenoemde decreet aan hun instellingen wordt opgelegd en gevraagd om een verslag te bezorgen omtrent de realisaties die sinds 1986 werden uitgevoerd.

Hierna volgt een overzicht van de reacties en de resultaten.

Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven)

De Katholieke Universiteit Leuven wijst in haar antwoord op het ruime aanbod van kunstwerken in en rond de verschillende faculteitsgebouwen van de universiteit.

De universiteit heeft een uitgebreide geactualiseerde inventaris van de geïntegreerde monumentale kunstwerken en kunstensembles in en om de gebouwen van de universiteit bezorgd. De inventaris bevat een zeer gedetailleerde beschrijving van de verschillende werken per faculteit, met data.

Katholieke Universiteit Brussel (KU Brussel)

De Katholieke Universiteit Brussel heeft sinds 1986 geen bouw- of verbouwwerken ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap gerealiseerd.

Niettemin is de KU Brussel wel gevoelig voor kunstwerken en werden er sinds 1981 voor een bedrag van 3.031.610 frank kunstwerken aangekocht. Deze werden in de gebouwen geïntegreerd.

Limburgs Universitair Centrum (LUC)

Het LUC heeft in de voorbije jaren, onder meer met EFRO-steun (Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling), ruim geïnvesteerd in twee onderzoekscomplexen. De financiële ruimte ontbrak en

ontbreekt momenteel nog om te investeren in geïntegreerde kunstwerken.

Bij wijze van mecenaat werd het expertisecentrum Digitale Media verfraaid met een kunstwerk van Peter Beyls, ter waarde van 140.000 frank.

In het LUC-hoofdgebouw worden diverse kunstwerken, in bruikleen gegeven door de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Limburg, permanent tentoongesteld. De verzekeringswaarde van deze werken bedraagt 750.000 frank.

Het LUC merkt op dat vanwege het "open karakter" van de campus het, zeker in de studentgerichte ruimten, zo goed als onmogelijk is om kunstwerken op een behoorlijke wijze te beheren. Negatieve beoordelingen van de ontlenende instanties zijn het gevolg.

Vrije Universiteit Brussel (VUB)

De VUB wijst vooreerst op de schaarste van de huidige overheidsmiddelen voor investeringen die amper een normaal onderhoud van de gebouwen en installaties toelaten.

De VUB heeft dan ook een dubbele keuze gemaakt. Enerzijds wordt er gewerkt met architecten waarvan het bouwwerk en hun architectuurvisie op zich tot het kunstpatrimonium behoren (o.m. het administratiegebouw van de architect Braem). Anderzijds bouwt zij een ruime eigen kunstcollectie uit die permanent in de gebouwen en lokalen wordt tentoongesteld. Een collectie die elk jaar wordt uitgebreid en zowel een directe steun is naar jonge als naar gevestigde kunstenaars.

Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen (Ufsia)

De Ufsia heeft sinds het van kracht worden van voornoemd decreet geen gebouwen opgericht of belangrijke verbouwingen uitgevoerd die geheel of gedeeltelijk werden gefinancierd lastens de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Universitair Centrum Antwerpen (RUCA)

De toepassing van voormeld decreet beperkt zich voor het RUCA tot een nieuw gebouw opgetrokken in 1993-1994 ten behoeve van de faculteit Toegepaste Economische Wetenschappen (TEW).

De volgende kunstwerken werden geïntegreerd in het gebouw (i.c. ingemetseld in de muren) :

- "Zoek de zeven" van de kunstenaars Hugo Claus en Pierre Alechinsky, verzekeringswaarde 5.750.000 frank ;
- "Escalade sans escalier" van Pierre Alechnisky, verzekeringswaarde 1.900.000 frank.

De instelling investeerde de voorbije jaren in een globaal project "Kunst op de Campus". Als resultaat hiervan zijn nu voor een totale verzekeringswaarde van 23.184.000 frank kunstwerken aanwezig op de RUCA-campusen.

Universitaire Instelling Antwerpen (UIA)

De UIA heeft sedert 1986 geen nieuwe bouwprojecten gerealiseerd. De toepassing van het betrokken decreet is derhalve tot op heden binnen de UIA zonder voorwerp geweest. De UIA wijst niettemin op het intensief programma "Kunst op de Campus" dat wordt uitgevoerd.

Universiteit Gent (UG)

De UG merkt vooreerst op dat de integratie van kunstwerken veronderstelt dat ze worden geconcipeerd naar aanleiding van de studie van de bouw of verbouwing. Behalve de bouw van het complex voor de faculteit Diergeneeskunde in Merelbeke, heeft er nog geen nieuwbouw op de UG plaatsgevonden. De Vlaamse Gemeenschap zelf is bouwheer van de Campus in Merelbeke.

Naar de onmiddellijke toekomst wordt de bouw van een studentenverblijf op de campus De Sterre gepland. Aan de architecten werd de opdracht gegeven de voorwaarden te scheppen om een geïntegreerd kunstwerk in het concept mogelijk te maken. Verder staan er twee kleine bijgebouwen op het programma, namelijk voor de vakgroep Textielkunde enerzijds en Subatomair en Stralingsfysica anderzijds. Hier zal eveneens een kunstwerk worden geïntegreerd. Binnen de volgende vijf jaar worden wel een aantal nieuwe relaties gepland op het vlak van nieuwbouw, zoals de bouw van nieuwe auditoria. In deze projecten zullen kunstwerken worden geïntegreerd.

Universitair Ziekenhuis Gent (UZ Gent)

De nieuwbouwwerken op de campus UZ Gent zullen vermoedelijk in gebruik worden genomen in het jaar 2000.

Integratie van kunst in deze gebouwen is bijgevolg nog in voorbereiding door de public-relationsafdeling. Sinds 1986 is geen belangrijke nieuwbouw ge-

realiseerd op de campus. Bij enkele renovaties van bestaande afdelingen werden geen kunstwerken geïntegreerd. Het UZ Gent zal bij de ingebruikneming, zomer 2000, het concrete resultaat meedelen.

De dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO) stelt dat hij niet toeziet op de toepassing van het decreet houdende de integratie van kunstwerken. Dit behoort niet tot de bevoegdheid van de DIGO.

De subsidieregeling door de DIGO werd ingevoerd bij decreet betreffende het onderwijs van 5 juli 1990 – dus na het decreet van 23 december 1986. Artikel 13 van de wet van 29 mei 1959 zoals gewijzigd door voormeld decreet, stelt de voorwaarden vast om een beroep te kunnen doen op de aan de DIGO toegekende investeringsmiddelen.

De besteding van een bepaald percentage van de bouwkosten aan in het gebouw geïntegreerde kunstwerken, werd hierin niet als verplichting opgenomen. Indien een inrichtende macht, met toepassing van het decreet van 23 september 1986, de subsidiëring van dergelijk kunstwerk vraagt, komt dit in principe in aanmerking voor subsidie, na beslissing door de raad van bestuur van de DIGO.

4. Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

De diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – noch hun minister – zijn betrokken bij de oprichting van overheidsgebouwen en het financieren daarbij van kunstwerken ter uitvoering van voornoemd decreet. De oprichting van de openbare gebouwen voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, alsook het voorzien in en financieren van kunstwerken, gebeurt onder coördinatie van de administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur.

De administratie Werkgelegenheid verwijst dan ook naar het overkoepelende antwoord dat voor het gehele ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd opgemaakt door de administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur.

Voor de *Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddelingen en Beroepsopleiding (VDAB)* werden volgende elementen aangebracht.

De VDAB realiseerde in uitvoering van de decreten met betrekking tot de integratie van kunstwerken in openbare gebouwen, in 1999 een wedstrijd voor beeldende kunst voor de integratie van een

kunstwerk in de gebouwen van de VDAB in Turnhout en Brussel.

De VDAB opteerde voor een wedstrijdformule met als enige voorwaarde werken in Vlaanderen en geen deel uitmaken van de jury. De inzendingen (30-tal) werden beoordeeld door een vijfkoppige jury op de criteria : invulling van het thema (mens, werk, nieuw millennium), creativiteit en integratie in het bestaande gebouw. De toegekende prijs voor het kunstwerk bedroeg, inclusief vervoer, kosten voor plaatsing, kleinere multiple-uitvoering in tien exemplaren, 850.000 frank. Voor Turnhout werd de prijs toegekend aan Paul Perdieu. Dit werk wordt gerealiseerd in mei 2000. Voor Brussel werd de prijs met unaniem akkoord van de jury niet toegekend wegens het niet voldoen aan de criteria.

De VDAB plant voor de toekomst jaarlijks een wedstrijd om kunst in zijn gebouwen te integreren. Een budget van 800.000 frank wordt hiervoor gereserveerd (250.000 fr. voor de prijs ; 550.000 fr. voor materiaal en realisatiekosten).

In 2000 wordt een wedstrijd uitgeschreven voor het gebouw in Tongeren.

Voor *Toerisme Vlaanderen* werden volgende gegevens verstrekt.

Hierna wordt een lijst vermeld van de kunstwerken die werden uitgevoerd naar aanleiding van bouwprojecten die werden gesubsidieerd (sociaal toerisme) of gerealiseerd met directe investering.

Hoewel vanuit Toerisme Vlaanderen de aandacht wordt gevestigd – het zelfs een van de voorwaarden is om voor subsidiëring in aanmerking te komen – op de realisatie van een kunstwerk binnen infrastructuurwerken die voldoen aan de normen van het decreet houdende de integratie van kunstwerken in openbare gebouwen, wordt zulks niet systematisch opgenomen in de lijst van te subsidiëren werken. Immers, in de beoordeling van een project wordt veeleer uitgegaan van het toeristisch belang. Toerisme Vlaanderen beschikt derhalve slechts over een partieel overzicht van de kunstwerken. Met name die kunstwerken die werden gerealiseerd binnen de subsidiëring, zoals hierna vermeld.

Voor tal van projecten werden (nog) geen kunstwerken besteld om diverse redenen zoals :

- de subsidies of investeringen betreffen niet het "oprichten of verbouwen van een gebouw" (werken : campings Nieuwpoort en Houtha-

len-Helchteren ; aanleg parkings, sportterreinen en wandelwegen : Duinse Polders ; aanleg nutsvoorzieningen : uitbouw camping Oudenaarde ; aankoop gronden : jeugdverblijfcentrum de Fiertel ; onderhoudswerken : groenzone Heistlaan, Europees Cultuurdorp ; aankoop gebouwen : Petit Rouge ; aanpassingswerken : Florealclub Nieuwpoort, telefooncentrale zwembad (Vlarem 2bis), aanpassing eetzaal ;

- de bouwkosten werden op minder dan 5 miljoen frank geraamd (verbouwing hoeve De Fiertel ; verbouwing jeugdverblijfcentrum De Beuk) ;
- het project werd nog niet volledig gerealiseerd of verloopt in fases. Na afwerking van de laatste fase zal een kunstwerk worden gerealiseerd (verbouwing Heidepark in Waasmunster ; verbouwing De Karmel in Brugge, ...) ;
- een subsidiëringsproject dat nog niet ten volle werd gesubsidieerd. De laatste 5 % subsidiëring werd ingehouden tot na realisatie van het kunstwerk (De Bosberg Houthalen-Helchteren) ;
- één investeringsproject waarvoor nog geen goedkeuring is voorgelegd aan de raad van bestuur (bijgebouw bij zwembad IC-Oudenaarde).

De hierna vermelde projecten werden reeds uitgevoerd of zijn in uitvoering en werden getoetst aan het decreet houdende de integratie van kunstwerken in openbare gebouwen :

- jeugdherberg 't Schipken in Geraardsbergen
kunstenaar : Sven t'Jolle ; budget : 500.000 frank ; kunstwerk in ontwerpfasen, beoordeling door een jury ;
- jeugdherberg Die Loyale in Maldegem
kunstenaar : Paul Devierman ; budget : 173.000 frank ; relatie : een beeld voorstellende Het Meneerke van Maldegem, een middeleeuws verhaal ; beoordeling door de raad van beheer van de betrokken jeugdherberg ;
- vakantiecentrum Liberty in Blankenberge
kunstenaar : Inge Dewilde ; budget : 172.000 frank ; relatie : bronzen beelden / vrijheid, keramisch werk aan de muur / werken rond de zee ; beoordeling : voorstel van de raad van bestuur van het centrum na raadpleging van het provinciebestuur ;

- jeugdherberg in Gent

kunstenaar : Paul Devierman ; budget : 360.000 frank ; relatie : trefpunt in de inkomhal / taalboom die een reeks Gentse volksspreuken weergeeft ; beoordeling : bestaand kunstwerk ;

- jeugdherberg Wullok in Blankenberge

kunstenaar : Georges T. Riemaker ; budget : 150.000 frank ; relatie : smeedwerk met embleem van de Vlaamse Jeugdherbergcentrale en een wullok gecombineerd met mannetje met rugzak ; beoordeling : cultuurraad van Blankenberge.

5. Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw

Voor de gebouwen van de diensten van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) wordt verwezen naar de gegevens van de administratie Gebouwen.

Voor de VOI's en wetenschappelijke instellingen kan het volgende worden gesteld :

- Vlaamse Milieumaatschappij : geen.
- Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest : idem.
- Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer : idem.
- Instituut voor Natuurbehoud : niet van toepassing – staat niet in voor de gebouweninfrastructuur waarin ze is gehuisvest.
- Vlaamse Landmaatschappij : de bouw van de kantoren van de Vlaamse Landmaatschappij dateert van midden de jaren zeventig, dus van voor het in werking treden van het decreet. Bij de oprichting werd er dan ook geen rekening mee gehouden. In 1998 werd evenwel de toegangshal van de Centrale Directie in Brussel verbouwd voor een kostprijs van 6 miljoen. Bij de verbouwing werd een levensgrote landschapsfoto van Jan Decroon in de vernieuwde toegangshal verwerkt. Prijs van deze realisatie bedroeg 95.000 frank.

De Vlaamse Landmaatschappij maakt tevens gebruik van de uitleenfaciliteiten die de administratie Kunst biedt. Zij beschikt momenteel over tien werken. De Vlaamse Landmaatschappij doet tevens een beroep op een private firma (Business Art Service) voor het aankleden van de vergaderruimtes. In 1999 werd hiervoor een bedrag van 115.000 frank uitgetrokken.

6. Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

In het kader van voornoemd decreet dient enkel het gebouw van de Vlaamse vertegenwoordiger in Den Haag te worden vermeld. De integratie van kunstwerken van Peter Rogiers, Annemie Van Kerckhoven en Jurgen Voordeckers gebeurde in nauwe samenwerking met de Kunstcel.

Volledigheidshalve worden als gebouwen die rechtstreeks onder de bevoegdheid van de minister-president vallen, het Kasteel van Ham en Hotel Errera nog vermeld. Het Kasteel van Ham heeft kunstwerken in bruikleen van de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten Antwerpen en Brussel. In Hotel Errera bevinden zich vooralsnog geen schilderijen of andere kunstvoorwerpen.

7. Minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

Voor het Departement Leefmilieu en Infrastructuur gehuisvest in het Graaf de Ferrarisgebouw werd reeds een antwoord verstrekt.

Voor de Dienst voor de Scheepvaart werden recentelijk geen nieuwe gebouwen opgericht.

Voor de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen werden door de NV totnogtoe geen middelen besteed aan kunst.

Voor De Lijn werden bij de inrichting van premetrostations in Antwerpen op diverse plaatsen kunstwerken geïntegreerd, met name aan de stations Groenplaats en Opera in 1975, het station Frederik Van Eeden in 1990 en het station Sport in 1996. Sindsdien werden door De Lijn geen openbare gebouwen meer opgericht.

8. Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

Ook hier wordt verwezen naar de gegevens die door de afdeling Gebouwen worden verstrekt.

De VRT heeft sinds 1 juli 1987 – de datum waarop het decreet van 23 december 1986 van kracht is geworden – geen gebouwen opgericht of verbouwd die onder de toepassing van dit decreet vallen.

Wat de afdeling Coördinatie en Beleidsvoorbereiding Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse

Aangelegenheden en Landbouw (EWBL) betreft, wordt gesteld dat het departement EWBL geen (mede-)eigenaar / (mede-)financier is van gebouwen zoals bedoeld in voornoemd decreet.

9. Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden

De administratie *Cultuur* verwijst in haar antwoord naar de administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur (zie inventaris van de Kunstcel – kunstopdracht in voorbereiding – opgenomen als **bijlage 1**. In casu gaat het om nieuwbouwprojecten).

In het kader van het Investeringsfonds werden tot nog toe enkel verbouwingen gerealiseerd waarop de uitvoering van het decreet niet van toepassing is.

Wat *Jeugd* betreft, voorzien wij voor de komende beleidsperiode voor de eerste maal in een budget voor jeugdcultuurinfrastructuur. Bij de uitwerking hiervan zal zeker rekening worden gehouden met de mogelijke toepassing van het decreet houdende de integratie van kunstwerken.

Het decreet houdende de integratie van kunstwerken is tevens van toepassing in de sector van de *sociale huisvesting*, voor de gemeenschapsvoorzieningen. In deze sector worden de gegevens over mogelijke realisaties in het kader van voornoemd decreet niet geïnventariseerd. Een bevraging naar de sector dient te gebeuren.

Het besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1996 houdende de subsidiëring van het bouwrijp maken van gronden en de aanleg van de infrastructuur en gemeenschapsvoorzieningen voor sociale woonwijken (BS 6 maart 1997), artikel 1, 6° en 3, § 1, en het ministerieel besluit van 11 april 1997 betreffende de subsidiëring van operaties en werken van een sociaal woonproject of een bijzonder woonproject (BS 30 april 1997), artikel 1, 3°, alsook het besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1996 betreffende het grond- en pandenbeleid voor huisvestingsdoeleinden in woonkernen, ter uitvoering van de artikelen 94 en 95 van de Huisvestingscode (BS 6 maart 1997), artikel 1, 6° en 3,2°, regelen onder meer ook de subsidieverlening voor de oprichting van gemeenschapsvoorzieningen.

Hiermee wordt volgens deze besluiten bedoeld : de installaties of gebouwen van collectieve aard en van sociaal of cultureel belang voor een woning-

groep, met inbegrip van voorzieningen die bijdragen tot een verwevenheid van functies op buurtniveau. De bedoelde gebouwen blijken wegens hun voormelde bestemming een openbaar nut te hebben in de zin van artikel 2 van het decreet houdende de integratie van kunstwerken.

Deze gebouwen vallen onder het toepassingsgebied van het decreet houdende de integratie van kunstwerken als 1) zij worden opgericht geheel of gedeeltelijk lastens de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ; 2) de gebouwen worden opgericht door publieke rechtspersonen, zoals de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, een gemeente, een vereniging van gemeenten of een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ; 3) de bouwkosten minstens 5 miljoen bedragen (art. 3 decreet houdende de integratie van kunstwerken).

Gebouwen die worden opgericht door sociale huisvestingsmaatschappijen erkend door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij of door het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen, vallen enkel onder het toepassingsgebied van het decreet als 1) de bouwkosten minstens 5 miljoen bedragen en 2) de subsidieverlening ervan voor minstens 30 procent ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap valt (art. 2 decreet houdende de integratie van kunstwerken).

Ook het besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1996 houdende vaststelling van de procedure inzake de programmering en de subsidiëring van operaties en werken die voor sociale huisvestingsdoeleinden worden uitgevoerd (BS 6 maart 1997), blijkt onder meer de subsidieverlening te regelen van de realisatie van zogenaamde gemeenschapsvoorzieningen in het kader van een sociaal woonproject (art. 1, 6°). Ook hier is het decreet houdende de integratie van kunstwerken van toepassing.

Voorzover de subsidieverlening betrekking heeft op de realisatie van woonegelegenheden bestemd voor de huisvesting van een alleenstaande of een gezin, en niet wordt verleend met het oog op de oprichting of de verbouwing van een gebouw van openbaar nut, valt zij niet onder de toepassing van het decreet.

Situering in het cultuurbeleid

De impact van het decreet van 12 mei 1998 tot wijziging van het decreet van 23 december 1986 houdende de integratie van kunstwerken in openbare gebouwen, is vrij beperkt.

Eenzijds door de invoering van het Investeringsfonds. De Vlaamse Gemeenschap subsidieert slechts een beperkt aantal gebouwen van openbare diensten en daarmee gelijkgestelde diensten en van door de overheid gesubsidieerde inrichtingen, verenigingen en instellingen die tot het Vlaams Gewest behoren. Hier gebeurt geen opvolging.

Anderzijds door de gebrekkige opvolging van het decreet zelf. De jaren dat het decreet in werking is, is gebleken dat de impact vrij beperkt was/is en de facto enkel functioneert als er ter plaatse een openheid, een gevoeligheid bestaat.

Mijn conclusie hieruit is dat in de huidige stand van zaken het accent ook moet liggen op het creëren van een draagvlak. Kunstintegratie is voor mij dan ook een mogelijk beleidsinstrument in het kader van het spreidingsbeleid.

Het lijkt mij interessant te zoeken naar pistes die het *draagvlak* van de hedendaagse beeldende kunst *versterken*. Mogelijkheden hiervoor liggen in het onderwijs (de wereldvreemdheid van jongeren met hedendaagse beeldende kunst is schrikbarend – dus ook die van ouders, en andere bemiddelaars); in kunstintegratie; in het ondersteunen van kunstenaars en projecten die met hun werk communiceren (met én) buiten het kunstsysteem, kunstenaars die zoeken naar nieuwe "coalities", ... Ik wens hierin een stimulerend en begeleidend beleid te bepleiten.

Het belang van de *voorbeeldfunctie* van de Vlaamse Gemeenschap is zeer bijzonder. De primaire verantwoordelijkheden van de Vlaamse Gemeenschap liggen hierbij 1) de eigen gebouwen; 2) het begeleiden en stimuleren van lagere overheden met betrekking tot gesubsidieerde infrastructuur.

Naast de kerntaken terzake van de Vlaamse Gemeenschap vanuit een kwalitatief gebouwenbeleid, kan geïntegreerde kunst ook een instrument zijn binnen het *beeldendekunstbeleid*.

Het is mijn bedoeling nog deze legislatuur hiervoor een reglementair kader te ontwerpen. Het is daarnaast de intentie om tussen de administratie Beeldende Kunst en Musea (BKM), de administratie Gebouwen en de Kunstcel toegevoegd aan de Vlaamse Bouwmeester, tot een operationele taakverdeling te komen voor de omkadering van geïntegreerde kunst.

Hierbij kan bijvoorbeeld de administratie BKM de hele communicatie naar kunstenaars toe op zich nemen. De beperkte bezetting van de administratie

BKM en de lange weg die nog af te leggen is om tot een volwaardig beleid beeldende kunst te komen, nopen me hier tot prioriteitenkeuzes. In eerste instantie gaat nu de aandacht naar het uitbouwen van een veld van beeldendekunstencentra.

In de Beleidsnota Cultuur 2000-2004 heb ik verder ook reeds gesteld dat een *lokaal beleid* omtrent kunst in de openbare ruimte zal worden gestimuleerd door hiervan een aandachtspunt te maken in de – met de stedenpartners af te sluiten – erfgoedconvenants en lokale cultuurbeleidsplannen.

Hierbij wens ik te benadrukken dat de keuze voor kunst op een openbare plek – een gebouw, de openbare ruimte, een rotonde, ... – bewust, gepland en kwalitatief dient te gebeuren. Het stadsbeeld raakt verzadigd van "attributen": infopalen, parkeermeters, reclameborden en -zuilen, hekken en palen allerhande, verkeersborden, telefooncellen, vuilnisbakken, bloembakken, banken, standbeelden en beelden. De betekenis en zingeving dreigt hierdoor vrijwel nihil te worden.

Om dit *voorwaardenscheppend* beleid te versterken, is het nodig het door de Kunstcel van de administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur aangezette proces verder te ontwikkelen.

Vanuit mijn culturele bevoegdheid lijkt het me interessant en nuttig op de mogelijkheden tot constructieve samenwerking met de *administratie Beeldende Kunst en Musea* te wijzen. Zij heeft een uitstekende expertisekern voor beeldende kunst, net als voor architectuur.

Daarom is het mijns inziens logisch dat, wat de microbeslissingen betreft – dus de beslissingen omtrent welke kunstwerken van welke kunstenaars op welke gronden worden gerealiseerd/verworven – de afdeling Beeldende Kunst en Musea hierbij structureel wordt betrokken.

Ik zal er dan ook voor staan om vanuit een *ad hoc werkgroep* deze structurele samenwerking te laten voorbereiden. Hierin kan ook de installatie van de geplande "kwaliteitskamer" en de vraag naar een "fonds voor geïntegreerde kunst" worden opgenomen.

Het integreren van de kunstopdracht in het concept van het op te richten gebouw en de projectdefinitie van de bouwheer, is vaak ideaal voor een goed verloop van het integratieproces. Indien dit niet mogelijk is, zal de voorkeur door de band gaan naar kunstenaars die site specifiek werk maken,

werk dat ruimtelijk en bevattelijk aansluit bij de context.

Zoals reeds gesteld, lijkt het mij niet de juiste weg uitsluitend verplichtend op te treden, maar het moet evenzeer voorwaardenscheppend en ondersteunend gebeuren. De te volgen procedure en selectie dient voor elk project en elke locatie afzonderlijk te worden bekeken. Het is immers belangrijk dat een mogelijke realisatie wordt gedragen door de betrokkenen en de omgeving.

Concluderend kan worden gesteld dat de initiatie, de begeleiding, de realisatie, de opvolging, evaluatie en ontsluiting van de integratie van kunst op openbare plekken een complexe aangelegenheid is.

De zorg van de Vlaamse Gemeenschap voor haar eigen huisvesting heeft, zowel intern bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap als extern, een verhoging van de sensibiliteit voor geïntegreerde kunst met zich gebracht. Een integrale benadering van de mogelijkheid tot kunstintegratie in het vooruitzicht gesteld.

De culturele/kunstinvalshoek is complementair aan de vigerende wetgeving. Zij plaatst het gegeven gelijktijdig in de context van ontwikkeling en stimulering van het hedendaags kunstgebeuren – het ontwikkelings- en productiegericht denken – als in de context van dialoog of confrontatie met het publiek – het spreidingsgericht denken.

Zoals reeds gesteld, kan de mogelijkheid tot de integratie van kunst op openbare plekken slechts gelden wanneer hiervoor een maatschappelijk draagvlak dat verder gaat dan lokale/regionale/landelijke belangen wordt totstandgebracht.

Ik meen dat deze status quaestionis een werkinstrument kan worden voor een interdepartementale werkgroep, die hierin de structurele knelpunten detecteert en hiervoor alternatieve pistes en een beleidsinstrumentarium kan ontwikkelen.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 48
van 17 januari 2000
van de heer CARL DECALUWE

Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken

Zie :
Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden
Vraag nr. 68
van 17 januari 2000
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 882

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD* (Reglement artikel 81, 6)

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 99
van 9 februari 2000
van de heer CARL DECALUWE

RVT-bedden – Kortrijk-Roeselare-Tielt

* datum van afsluiting : 16/3

1. Hoe scoort de regio Kortrijk-Roeselare-Tielt voor de toegekende RVT-bedden (rust- en verzorgingstehuis) procentueel in vergelijking met de rest van Vlaanderen ?
2. Zijn er op grond daarvan voor de instellingen uit de regio Kortrijk-Roeselare-Tielt bijstellingen op til ? Zo ja, voor welke instellingen en over hoeveel RVT-bedden wordt er dan gesproken ?
3. Wat is, per instelling in de regio Kortrijk-Roeselare-Tielt, het percentage aan RVT-bedden ?

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden				
14	20.10.1999	F. Vermeiren	<i>Inning kijk- en luistergeld – CIPAL</i>	870
37	07.12.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Flemish Press Review – Beleid</i>	872
40	04.01.2000	W. Demeester-De Meyer	<i>Centenblaadje – Uitgave</i>	872
43	13.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaanderen 2002 – Projectuitvoering</i>	873
47	21.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Actief Burgerschap – Evaluatie</i>	874
48	21.01.2000	C. Decaluwe	<i>Interreg II West-Vlaanderen/Nord-Pas-de-Calais – Projecten</i>	773
51	09.02.2000	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim</i>	775
52	09.02.2000	C. Decaluwe	<i>Vlaamse administratie – Kostprijs millenniumbug</i>	776
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
42	22.10.1999	C. Decaluwe	<i>De Lijn – Vandalisme</i>	776
143	11.01.2000	C. Decaluwe	<i>Carpoolparkings – Evaluatie</i>	777
145	11.01.2000	J. Coens	<i>Zwerfvuil – Stand van zaken</i>	779
153	13.01.2000	J. Stassen	<i>SigmaPlan – Evaluatie</i>	779
154	13.01.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Spoorwegbrug Zeekanaal Brussel-Schelde – Aanpassing</i>	783
161	17.01.2000	C. Decaluwe	<i>De Lijn – Verkeerslichtenbeïnvloeding</i>	783
163	17.01.2000	C. Decaluwe	<i>Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken</i>	784
167	21.01.2000	K. Van Overmeire	<i>N60 Ronse – Tracé</i>	784
170	24.01.2000	J. Coens	<i>Autotraject Antwerpen-Brugge – Richtingborden</i>	785
171	24.01.2000	J. Laurys	<i>N2 Diest – Verkeerscirculatie</i>	786
172	24.01.2000	S. Becq	<i>N272 Pepingen-Moerbeke – Herstellingswerken</i>	786
173	26.01.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalgebruik De Lijn – Global Positioning System</i>	787
174	26.01.2000	J. De Meyer	<i>Waterbeheersingswerken – St.-Niklaas-Dendermonde</i>	787
175	27.01.2000	S. Becq	<i>Minimumenergierecht – Evaluatie</i>	788
176	27.01.2000	C. Schepens	<i>Wegenwerken Mol – Verkeerscirculatie</i>	789
177	27.01.2000	D. Ramoudt	<i>A10 Oostende – Geluidshinder</i>	790
178	27.01.2000	C. Decaluwe	<i>R35 Waregem – Afwerking</i>	791
179	27.01.2000	C. Decaluwe	<i>E17 Kortrijk-Franse grens – Derde rijvak</i>	791
180	01.02.2000	C. Decaluwe	<i>Overdracht gemeentewegen – West-Vlaanderen</i>	792

182	01.02.2000	J. Coens	<i>Haven Zeebrugge – Ontsluiting voor binnenvaart</i>	792
184	04.02.2000	J. Malcorps	<i>Brandstofdepots binnenvaart – Veiligheid</i>	793
185	04.02.2000	G. Van Baelen	<i>N748 St.-Huibrechts-Lille – Verkeersveiligheid</i>	793
186	07.02.2000	J. Malcorps	<i>Zeekanaal Brussel-Schelde – Westdijk Willebroek</i>	794
195	09.02.2000	L. Caluwé	<i>Albertkanaal – Doorvaarhoogte</i>	794

M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

△ 31	16.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Adviesraden – Vrouwen</i>	795
△ 63	11.01.2000	S. Becq	<i>Personen met verminderde mobiliteit – Beleid</i>	875
67	13.01.2000	S. Becq	<i>Vrijtijdsbesteding gehandicapten – Subsidieaanvragen</i>	876
68	13.01.2000	S. Janssens-Vanoppen	<i>Slechthorenden – Telefoonbemiddeling</i>	878
69	17.01.2000	C. Decaluwe	<i>Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken</i>	879
70	21.01.2000	F. Dewinter	<i>Educatieve werkmop holebi's – Wetenschappelijke basis</i>	801
71	21.01.2000	F. Dewinter	<i>Educatieve werkmop holebi's – Uitgangspunten</i>	802
72	21.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Welzijnsbeleid – Gedetineerden</i>	802
73	21.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Bijsholingen gezondheid en welzijn – Multiculturele maatschappij</i>	803
74	21.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Opvanggezin – Minimumleeftijd</i>	805
75	21.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Dagverzorging bejaarden – Federaal initiatief</i>	806
76	21.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Palliatieve zorg – Kwaliteitseisen</i>	879
77	21.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Welzijnssector – Allochtone ervaringsdeskundigen</i>	807
79	21.01.2000	A. De Martelaer	<i>Vlaams Fonds – Vergunningen residentiële sector</i>	880
80	21.01.2000	A. De Martelaer	<i>Vlaams Fonds – Persoonlijk assistentiebudget</i>	808
82	21.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>St.-Jacobusrustoord Tongeren – Uitbreiding</i>	881
84	26.01.2000	P. Ceysens	<i>Brochure "Durf innoveren" – Evaluatie</i>	809
85	26.01.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Verbrandingsoven Neder-over-Heembeek – Afvaltransport</i>	809
86	26.01.2000	P. Ceysens	<i>Sociaal-medisch beleid – Dodelijke ongevallen</i>	810
87	27.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Thuiszorg – Goedgekeurde projecten</i>	812
99	09.02.2000	C. Decaluwe	<i>RVT-bedden – Kortrijk-Roeselare-Tielt</i>	892

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden

△ 68	17.01.2000	C. Decaluwe	<i>Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken</i>	882
72	21.01.2000	F. Vermeiren	<i>Vlabinvest – Kritiek Rekenhof (2)</i>	814
77	26.01.2000	R. Van Goethem	<i>Wervingsexamen cel Cultuurbeleid – Procedure</i>	814
80	28.01.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bibliotheken faciliteitengemeenten – Nederlandstalige boeken</i>	816

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

	48	17.01.2000	C. Decaluwe	<i>Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken</i>	892
△	49	21.01.2000	F. Dewinter	<i>Educatieve werkmap holebi's – Uitgangspunten</i>	816
	50	21.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Medische opleidingen – Multiculturele maatschappij</i>	817
	51	21.01.2000	S. Gatz	<i>Klim-Op-school St.-Lambrechts-Woluwe – Werkingsmiddelen</i>	819
	52	21.01.2000	L. Sannen	<i>Onderwijzend personeel – Ziektecontrole (2)</i>	820
	53	21.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gratis woon-werkverkeer – Leerkrachten</i>	820
	54	24.01.2000	M. Keulen	<i>VIZO- en VDAB-opleidingen – Erkenning</i>	821
	57	26.01.2000	J. De Meyer	<i>Onderwijs – Organieke en budgettaire omkadering</i>	822
	59	27.01.2000	J. Loones	<i>Beroepssecundair onderwijs – Bloemsierkunst</i>	826

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

	31	17.01.2000	C. Decaluwe	<i>Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken</i>	827
	32	24.01.2000	S. Becq	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Personeel</i>	828
	34	26.01.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Premies loopbaanonderbreking – Aanvraagprocedure (2)</i>	828
	35	26.01.2000	J. De Meyer	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Nepstatuten</i>	829

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

	85	17.01.2000	C. Decaluwe	<i>Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken</i>	830
	86	21.01.2000	D. Guns	<i>Afvalverbranding – Plasmapyrolyse</i>	831
	87	21.01.2000	J. Browaey	<i>Bebossing – Stand van zaken</i>	832
	88	26.01.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Oude Schelde Bornem – Vervuiling</i>	835
	89	26.01.2000	P. Ceysens	<i>Drinkwater Leuven – Vervuiling december 1999</i>	837
	91	26.01.2000	F. Vermeiren	<i>LIFE – Projecten</i>	837
	92	26.01.2000	J. De Meyer	<i>Waterbeheersingswerken – St.-Niklaas-Dendermonde</i>	839
	94	26.01.2000	D. Ramoudt	<i>Ruilverkavelingen West-Vlaanderen – Stand van zaken</i>	840
	95	01.02.2000	C. Van Eyken	<i>PMD-afval – Fost Plus vs. intercommunales</i>	840
	102	07.02.2000	P. Huybrechts	<i>Autobandenstort Meerhout – Sanering</i>	841

J. SAUWENS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

	56	11.01.2000	C. Decaluwe	<i>Beschermde kerkgebouwen – Restauratiesubsidies</i>	842
	57	11.01.2000	L. Peeters	<i>Aanslagbiljetten huisvuiltaks Wezembeek-Oppem – Taalgebruik</i>	842
	59	21.01.2000	D. Lootens-Stael	<i>Tijdschrift M&L – Taalgebruik</i>	844
	60	21.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gemeentelijke VZW's – Activiteitenoverdracht</i>	844
	61	21.01.2000	J. De Roo	<i>Ministerie Vlaamse Gemeenschap – Dienst Interne Audit</i>	845
	62	21.01.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kledinginzamelingsactie St.-Genesius-Rode – Territorialiteitsbeginsel</i> ..	845

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

58	21.01.2000	S. Janssens-Vanoppen	<i>Woonwagenterrein Hasselt – Ligging</i>	845
59	21.01.2000	E. Van Rompuy	<i>Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – Open ruimte Vlaams-Brabant</i> ..	847
60	24.01.2000	W. Aers	<i>VRT-medewerkers – Neutraliteit</i>	848
△ 61	26.01.2000	P. Ceysens	<i>Brochure "Durf innoveren" – Evaluatie</i>	849
62	26.01.2000	C. Decaluwe	<i>Bouw- en verkavelingsaanvragen – Beroepen</i>	850
63	26.01.2000	S. Becq	<i>VIZO-diploma's – Wettelijke erkenning</i>	858
64	26.01.2000	F. Vermeiren	<i>Streekplatformen – Leuven, Halle-Vilvoorde</i>	860
65	27.01.2000	J. Coens	<i>BPA's zonevreemde bedrijven – Stand van zaken (2)</i>	862
66	27.01.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VRT Studio Brussel – Doelgroep</i>	863
68	04.02.2000	J. De Roo	<i>BPA's zonevreemde bedrijven – Stand van zaken</i>	863
69	07.02.2000	G. Van Baelen	<i>Noordzuidverbinding Limburg – Stand van zaken</i>	865
70	07.02.2000	C. Decaluwe	<i>Bouwvergunningen – Beroep gemachtigd ambtenaar</i>	866
71	09.02.2000	C. Decaluwe	<i>BPA's zonevreemde bedrijven – Regularisatiebeleid</i>	868
72	09.02.2000	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim</i>	869
74	09.02.2000	C. Decaluwe	<i>Vlaamse administratie – Kostprijs millenniumbug</i>	868
75	14.02.2000	J. Coens	<i>Regionaal bedrijventerrein Torhout – Stand van zaken</i>	869